

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

25 février 2022

PROJET DE LOI

portant réduction de charges sur le travail

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

25 februari 2022

WETSONTWERP

houdende verlaging van lasten op arbeid

SOMMAIRE

Pages

Résumé	3
Exposé des motifs	4
Avant-projet	45
Analyse d'impact	63
Avis du Conseil d'État	104
Projet de loi	119
Coordination des articles	144
Avis de l'Autorité de protection des données.....	187

INHOUD

Blz.

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp	45
Impactanalyse	83
Advies van de Raad van State	104
Wetsontwerp	119
Coördinatie van de artikelen	165
Advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit.....	194

**LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.**

**DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET RÈGLEMENT.**

06452

<i>Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 25 février 2022.</i>	<i>De regering heeft dit wetsontwerp op 25 februari 2022 ingediend.</i>
<i>Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 25 février 2022.</i>	<i>De “goedkeuring tot drukken” werd op 25 februari 2022 door de Kamer ontvangen.</i>

<i>N-VA:</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>Ecolo-Groen:</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen</i>
<i>PS:</i>	<i>Parti Socialiste</i>
<i>VB:</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>MR:</i>	<i>Mouvement Réformateur</i>
<i>CD&V:</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>PVDA-PTB:</i>	<i>Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique</i>
<i>Open Vld:</i>	<i>Open Vlaamse liberalen en democraten</i>
<i>Vooruit:</i>	<i>Vooruit</i>
<i>cdH:</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>DéFI:</i>	<i>Démocrate Fédéraliste Indépendant</i>
<i>INDEP-ONAFH:</i>	<i>Indépendant - Onafhankelijk</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	<i>Afkorting bij de numerering van de publicaties:</i>
<i>DOC 55 0000/000</i>	<i>Document de la 55e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV</i>	<i>Version provisoire du Compte Rendu Intégral</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>
<i>DOC 55 0000/000</i>	<i>Parlementair document van de 55e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag</i>
<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag</i>
<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het defi nitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
<i>PLEN</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

RÉSUMÉ

Ce projet de loi a pour but de réaliser une réduction de charges sur le travail.

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp beoogt de realisatie van een verlaging van lasten op arbeid.

EXPOSÉ DES MOTIFS

EXPOSÉ GÉNÉRAL

Ce projet de loi a pour but de réaliser une réduction de charges sur le travail. Les différentes mesures proposées ont trait:

1° en matières fiscales:

- à la cotisation spéciale de sécurité sociale;
- à la dispense de versement du précompte professionnel;
- à la taxe sur l'embarquement dans un aéronef;
- aux accises sur le tabac;

2° en matières sociales:

- à l'augmentation du financement alternatif de l'ONSS-Gestion globale en compensation de la diminution de la cotisation spéciale de sécurité sociale.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

TITRE 1ER

Disposition générale

Conformément à l'article 83 de la Constitution, l'article 1er précise que le projet de loi règle des matières visées à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2

Finances

CHAPITRE 1ER

Cotisation spéciale de sécurité sociale

Généralités

Dans son avis "Réduction des prélèvements sur le travail et les possibilités de financement" de mai 2020, le Conseil Supérieur des Finances a élaboré des scénarios pour une réforme de l'impôt des personnes physiques. Le scénario de base comprend deux mesures:

MEMORIE VAN TOELICHTING

ALGEMENE TOELICHTING

Dit ontwerp beoogt de realisatie van een verlaging van lasten op arbeid. De verschillende voorgestelde maatregelen betreffen:

1° inzake fiscaliteit:

- de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid;
- de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing;
- de taks op de inschepping van een luchtvaartuig;
- de accijnzen op tabak;

2° inzake sociale zaken:

- de verhoging van de alternatieve financiering van het RSZ-Globaal Beheer ter compensatie van de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

TITEL 1

Algemene Bepaling

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet bepaalt artikel 1 dat het ontwerp van wet aangelegenheden regelt bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2

Financiën

HOOFDSTUK 1

Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid

Algemeen

De Hoge Raad voor Financiën heeft in zijn advies "Verlaging van de lastendruk op arbeid en mogelijkheden van de financiering ervan" van mei 2020 een aantal scenario's uitgewerkt voor een hervorming van de personenbelasting. Het basisscenario omvat twee

la suppression de la cotisation spéciale pour la sécurité sociale (CSSS) et un relèvement de la quotité exemptée d'impôt. Selon le Conseil Supérieur toute réforme de l'impôt des personnes physiques devrait comprendre au moins ces deux mesures. Si seule une des deux mesures est réalisable d'un point de vue budgétaire, le Conseil Supérieur exprime une préférence pour la suppression de la CSSS parce que cette cotisation conduit à un taux marginal très élevé dans une catégorie de revenus limitée, et pèse plus lourdement sur les célibataires que sur les ménages mariés et cohabitants légaux (voir le "Premier rapport concernant une vaste réforme" de juillet 2021, p. 7).

La CSSS a été introduite en 1994 pour fournir un financement supplémentaire à la sécurité sociale. Cette cotisation s'applique en principe aux travailleurs, mais aussi aux personnes qui sont partiellement indépendantes et partiellement salariées. Bien que la CSSS soit initialement perçue par l'ONSS (par le biais de retenues mensuelles sur le salaire qui sont versées à l'ONSS par l'employeur) et aussi intégralement utilisée comme source de financement de la sécurité sociale, cette cotisation revêt toutefois les caractéristiques d'un impôt. La cotisation définitive est déterminée lors du calcul de l'impôt annuel. La base de calcul pour cette cotisation définitive est le revenu net imposable (à l'exclusion des pensions, des revenus imposés distinctement et des revenus professionnels de source étrangère). La différence entre les retenues et la cotisation définitive est, selon le cas en outre perçue ou restituée conformément aux règles fiscales. Contrairement à l'impôt des personnes physiques, la CSSS est prélevée par famille fiscale et non par contribuable individuel.

Actuellement, la CSSS est déterminée comme suit:

- lorsque le revenu du ménage est inférieur à 18 592,02 euros, aucune cotisation n'est due;
- lorsque le revenu du ménage se situe dans la tranche de 18 592,02 euros à 21 070,96 euros, la cotisation est égale à 9 p.c. de la partie du revenu du ménage supérieure à 18 592,02 euros;
- lorsque le revenu du ménage se situe dans la tranche de 21 070,97 euros à 60 161,85 euros, la cotisation est égale à 223,10 euros augmentés de 1,3 p.c. de la partie du revenu du ménage supérieure à 21 070,96 euros;
- lorsque le revenu du ménage est supérieur à 60 161,85 euros, la cotisation est égale à 731,28 euros.

maatregelen: de afschaffing van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid (BBSZ) en een verhoging van de belastingvrije som. Volgens de Hoge Raad zou elke hervorming van de personenbelasting minstens deze twee maatregelen moeten bevatten. Als vanuit budgettair oogpunt slechts één van de twee maatregelen kan worden doorgevoerd, spreekt de Hoge Raad een voorkeur uit voor de afschaffing van de BBSZ omdat die bijdrage leidt tot een erg hoog marginaal tarief in een beperkte inkomenscategorie en zwaarder doorweegt voor alleenstaanden dan voor gehuwden en wettelijk samenwonenden (cf. het "Eerste rapport van de Hoge Raad voor Financiën betreffende een brede fiscale hervorming" van juli 2021, p. 7.).

De BBSZ werd in 1994 ingevoerd om de sociale zekerheid bijkomend te financieren. De bijdrage is in principe van toepassing op werknemers, maar ook op wie deels als zelfstandige en deels als werknemer actief is. Alhoewel de BBSZ in eerste instantie door de RSZ worden geïnd (via maandelijkse inhoudingen op het loon die door de werkgever aan de RSZ worden doorgestort) en bestemd is voor de financiering van de sociale zekerheid, heeft deze bijdrage toch de kenmerken van een belasting. De definitieve bijdrage wordt bepaald bij de jaarlijkse belastingberekening. De berekeningsgrondslag voor die definitieve bijdrage is het netto belastbare inkomen (met uitzondering van pensioenen, afzonderlijk belaste inkomsten en beroepsinkomsten van buitenlandse oorsprong). Het verschil tussen de inhoudingen en de definitieve bijdrage wordt, naargelang het geval, bijkomend geïnd of teruggegeven volgens de fiscale regels. Anders dan de personenbelasting, wordt de BBSZ geheven per fiscaal gezin en niet per individuele belastingplichtige.

De BBSZ wordt momenteel als volgt bepaald:

- wanneer het gezinsinkomen lager is dan 18 592,02 euro, is er geen bijdrage verschuldigd;
- wanneer het gezinsinkomen begrepen is in de schijf van 18 592,02 euro tot 21 070,96 euro, is de bijdrage gelijk aan 9 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt van 18 592,02 euro;
- wanneer het gezinsinkomen begrepen is in de schijf van 21 070,96 euro tot 60 161,85 euro, is de bijdrage gelijk aan 223,10 euro verhoogd met 1,3 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 21 070,96 euro;
- wanneer het gezinsinkomen hoger is dan 60 161,85 euro, is de bijdrage gelijk aan 731,28 euro.

Les limites de revenus pour le calcul de la CSSS ne sont pas indexées. À l'exception d'un léger ajustement en 1996, les taux et les limites n'ont pas changé. Le Conseil Supérieur des Finances a indiqué qu'en conséquence, l'augmentation de la charge fiscale et parafiscale totale (qui est principalement causée par le taux de 9 p.c.) est passée des revenus moyens aux revenus très faibles. Comme le Conseil Supérieur des Finances l'a démontré dans son avis de 2020, la CSSS contribue également au piège promotionnel, notamment pour les revenus autour du seuil de départ de la CSSS.

Comme première étape vers la suppression de la CSSS, le gouvernement propose d'abaisser la CSSS à partir de 2022 (exercice d'imposition 2023 pour l'impôt sur les revenus) pour les revenus bas et moyens.

Le taux de 9 p.c. pour la tranche de revenus de 18 592,02 euros à 21 070,96 euros (qui entraîne une forte augmentation de la pression fiscale) est ramené à 5 p.c. Pour ceux qui ont un revenu du ménage qui se situe dans la tranche de 18 592,02 euros à 21 070,96 euros, la CSSS est ainsi abaissée d'un peu moins que 45 p.c.

Dorénavant, une distinction sera aussi faite pour le calcul de la cotisation entre les contribuables qui font l'objet d'une imposition commune et les contribuables imposés isolément.

Pour ceux qui sont imposés isolément, le pourcentage de 1,3 p.c. continue à s'appliquer sur la tranche de revenus entre 21 070,96 euros et 37 344 euros (ce qui correspond au revenu net imposable sur une base annuelle d'un travailleur à temps plein avec un salaire médian). Pour les contribuables imposés isolément ayant un revenu du ménage qui se situe dans la tranche de 21 070,96 euros à 37 344 euros, la CSSS est ainsi abaissée d'un peu plus que 99 euros sur une base annuelle (c.-à-d. 4 p.c. de la différence entre 21 070,96 euros et 18 592,02 euros). Pour la tranche de revenus entre 37 344 euros et 40 997,26 euros (ce qui correspond au revenu net imposable sur une base annuelle d'un travailleur à temps plein avec un salaire moyen), le pourcentage de 1,3 p.c. est porté à 4,0090 p.c. Pour ceux qui ont un revenu du ménage qui se situe dans la tranche de 37 344 euros à 40 997,26 euros, la réduction de la CSSS est donc progressivement supprimée. Pour ceux qui sont imposés isolément et ont un revenu du ménage supérieur à 40 997,26 euros, la CSSS reste inchangée.

En cas d'une imposition commune, le pourcentage de 1,3 p.c. reste applicable sur la tranche de revenus entre 21 070,96 euros et 60 181,95 euros (ce qui

De inkomensgrenzen voor de berekening van de BBSZ worden niet geïndexeerd. De tarieven en de grenzen zijn, met uitzondering van een kleine aanpassing in 1996, ook niet meer gewijzigd. De Hoge Raad van Financiën heeft aangegeven dat dit ertoe heeft geleid dat de toename van de totale fiscale en parafiscale druk (die vooral wordt veroorzaakt door het tarief van 9 pct.) verschoven is van de middeninkomens naar de zeer lage inkomens. Zoals de Hoge Raad voor Financiën heeft aangetoond in haar advies van 2020, draagt de BBSZ ook bij tot de promotievel, vooral voor de inkomens rond de startdrempel voor de BBSZ.

Als eerste stap in de richting van de afschaffing van de BBSZ, stelt de regering voor om de BBSZ vanaf 2022 (aanslagjaar 2023 voor de inkomstenbelastingen) te verlagen voor de lage en middeninkomens.

Het tarief van 9 pct. voor de inkomensschijf van 18 592,02 euro tot 21 070,96 euro (dat voor een grote toename van de belastingdruk zorgt) wordt verlaagd naar 5 pct. Voor wie een gezinsinkomen heeft dat begrepen is in de schijf van 18 592,02 euro tot 21 070,96 euro wordt de BBSZ op die manier met iets minder dan 45 pct. verlaagd.

Voor de berekening van de bijdrage zal voortaan ook een onderscheid worden gemaakt naargelang het gaat om belastingplichtigen voor wie een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd of belastingplichtigen die alleen worden belast.

Voor wie alleen wordt belast, blijft het percentage van 1,3 pct. van toepassing op de inkomensschijf van 21 070,96 euro tot 37 344 euro (wat overeenstemt met het netto belastbaar inkomen op jaarbasis van een voltijds werkende met een mediaan loon). Voor alleen belaste belastingplichtigen met een gezinsinkomen dat begrepen is in de schijf van 21 070,96 euro tot 37 344 euro, wordt de BBSZ op die manier verlaagd met iets meer dan 99 euro op jaarbasis (zijnde 4 pct. van het verschil tussen 21 070,96 euro en 18 592,02 euro). Voor de inkomensschijf tussen 37 344 euro en 40 997,26 euro (wat overeenstemt met het netto belastbaar inkomen op jaarbasis van een voltijds werkende met een gemiddeld loon), wordt het percentage van 1,3 pct. verhoogd naar 4,0090 pct. Voor wie een gezinsinkomen heeft dat begrepen is in de schijf van 37 344 euro tot 40 997,26 euro wordt de verlaging van de BBSZ dus geleidelijk aan afgebouwd. Voor wie alleen wordt belast en een gezinsinkomen heeft dat meer bedraagt dan 40 997,26 euro, blijft de BBSZ ongewijzigd.

Bij een gemeenschappelijke aanslag blijft het percentage van 1,3 pct. van toepassing op de inkomensschijf tussen 21 070,96 euro en 60 181,95 euro (wat overeenstemt

correspond au revenu sur lequel la cotisation maximale est actuellement due). Pour les conjoints avec un revenu du ménage qui se situe dans la tranche de 21 070,96 euros à 60 181,95 euros, la CSSS est donc aussi abaissée d'un peu plus de 99 euros sur une base annuelle (c.-à-d. 4 p.c. de la différence entre 21 070,96 euros et 18 592,02 euros). Lorsque le revenu du ménage se situe dans la tranche de 60 181,95 euros à 74 688 euros (ce qui correspond à 2 fois le revenu net imposable sur une base annuelle d'un travailleur à temps plein avec un salaire médian), la CSSS s'élèvera à 632,39 euros. Pour ces ménages, la CSSS est donc aussi abaissée d'environ 99 euros sur une base annuelle. Lorsque le revenu du ménage se situe dans la tranche de 74 688,01 euros à 81 944 euros (ce qui correspond à 2 fois le revenu net imposable sur une base annuelle d'un travailleur à temps plein avec un salaire moyen), la CSSS s'élèvera à 632,39 euros augmentés de 1,3629 p.c. de la partie du revenu du ménage qui dépasse 74 688 euros. Pour ces ménages, la réduction de la CSSS est supprimée progressivement.

La cotisation maximale est maintenue à 731,28 euros. Pour les contribuables imposés isolément, cette cotisation maximale est atteinte avec un revenu du ménage de 60 181,95 euros (comme dans le calcul actuel), tandis que pour les contribuables pour lesquels une imposition commune est établie, la cotisation maximale est atteinte avec un revenu du ménage de 81 994 euros.

Pour mettre en œuvre la réduction de la CSSS, l'article 108, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales est modifié. Les règles pour les retenues sur le salaire (article 109 de la loi précitée) sont également adaptées pour parvenir à une baisse comparable des retenues mensuelles sur le salaire, et ce à partir du 1er avril 2022.

En réponse à la remarque du Conseil d'État au numéro 6 de son avis, le gouvernement souligne qu'il n'a pas été opté pour une indexation des montants limites pour le calcul de la cotisation spéciale et ce pour les raisons suivantes:

— l'indexation des montants limites aurait également augmenté le montant maximum de la cotisation. Pour plus de 30 p.c. des impositions communes, cela aurait impliqué une augmentation de l'impôt. Une augmentation de l'impôt ne faisait explicitement pas partie des objectifs;

— l'indexation des montants limites avec le maintien du même montant maximum, ne rentrait pas dans l'enveloppe budgétaire prévue de 200 millions d'euros (sur une base annuelle);

met het inkomen waarop momenteel de maximumbijdrage verschuldigd is). Voor echtgenoten met een gezinsinkomen dat begrepen is in de schijf van 21 070,96 euro tot 60 181,95 euro, wordt de BBSZ dus ook verlaagd met iets meer dan 99 euro op jaarbasis (zijnde 4 pct. van het verschil tussen 21 070,96 euro en 18 592,02 euro). Wanneer het gezinsinkomen begrepen is in de schijf van 60 181,95 euro tot 74 688 euro (wat overeenstemt met 2 maal het netto belastbaar inkomen op jaarbasis van een voltijds werkende met een mediaan loon), zal de BBSZ gelijk zijn aan 632,39 euro. Ook voor deze gezinnen wordt de BBSZ met zowat 99 euro op jaarbasis verlaagd. Wanneer het gezinsinkomen begrepen is in de schijf van 74 688,01 euro tot 81 944 euro (wat overeenstemt met 2 maal het netto belastbaar inkomen op jaarbasis van een voltijds werkende met een gemiddeld loon), is de BBSZ gelijk aan 632,39 euro, verhoogd met 1,3629 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen boven 74 688 euro. Voor deze gezinnen wordt de verlaging van de BBSZ geleidelijk aan afgebouwd.

De maximumbijdrage blijft behouden op 731,28 euro. Voor belastingplichtigen die als alleenstaande worden belast, wordt die maximumbijdrage bereikt bij een gezinsinkomen van 60 181,95 euro (zoals in de huidige berekening), terwijl voor belastingplichtigen voor wie een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd, de maximumbijdrage wordt bereikt bij een gezinsinkomen van 81 994 euro.

Om de verlaging van de BBSZ door te voeren wordt artikel 108, § 1, eerste lid, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen aangepast. De regels voor de inhoudingen op het loon (artikel 109 van de voormelde wet) wordt eveneens aangepast om tot een vergelijkbare verlaging van de maandelijkse inhoudingen op het loon te komen en dit vanaf 1 april 2022.

Gelet op de opmerking van de Raad van State onder randnummer 6 van het advies, merkt de regering op dat er niet werd geopteerd voor een indexering van de grensbedragen voor de berekening van de bijzondere bijdrage en dit om de volgende redenen:

— een indexering van de grensbedragen zou ook het maximumbedrag van de bijdrage verhoogd hebben. Voor meer dan 30 pct. van de gemeenschappelijke aanslagen zou dit tot een belastingverhoging hebben geleid en een belastingverhoging behoorde expliciet niet tot de doelstellingen;

— het indexeren van de grensbedragen met het toegewezen houden van het maximumbedrag, paste niet binnen de voorziene budgettaire enveloppe van 200 miljoen euro (op jaarbasis);

— la tranche au taux de 9 p.c. contribue de manière significative au piège à la promotion. L'indexation des montants limites ne ferait que déplacer le piège à la promotion un peu plus loin dans la distribution des revenus. Le budget disponible a été maximisé pour réduire la tranche au taux de 9 p.c.”

Article 2

L'article 2 apporte une modification technique à l'article 107 de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales. Suite à l'article 31 de la loi du 22 décembre 2009 portant des dispositions fiscales et diverses, les pensions imposables à l'impôt des non-résidents ne sont plus définies à l'article 228, § 2, 6°, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après, CIR 92), mais à l'article 228, § 2, 7°*bis*, CIR 92.

CHAPITRE 2

Dispense de versement du précompte professionnel

Généralités

Au mois d'août 2019, la Cour des comptes a publié un rapport sur les différentes dispenses de versement du précompte professionnel. Ce rapport a identifié plusieurs lacunes de ce régime de dispense, notamment en ce qui concerne la dispense pour recherche et développement. La Cour des comptes a ensuite formulé les recommandations nécessaires pour remédier à ces défaillances.

Ces lacunes identifiées par la Cour des comptes ne sont pas une grande surprise. Par exemple, les utilisateurs de cette mesure n'ignorent pas que l'application de ces mesures ne s'est pas toujours déroulée sans heurts sur le terrain.

Suite à ce rapport, le ministre des Finances a également chargé son administration de dresser la liste des lacunes et des déséquilibres que l'administration avait identifiés dans le cadre légal. Dans ce contexte, une analyse a également été faite de la conformité de la législation actuelle avec les règlements européens sur les aides d'État. Les résultats de ce travail ont donc également été inclus dans le développement du présent projet.

L'objectif central des modifications apportées par le présent projet au régime de dispense de versement du précompte professionnel peut se résumer comme suit:

— de tariefschijf van 9 pct. draagt significant bij tot de promotieval. Het indexeren van de grensbedragen zou de promotieval enkel verder opschuiven in de inkomensverdeling. Het beschikbare budget werd maximaal ingezet om de 9 pct. tarief schijf te reduceren.

Artikel 2

Artikel 2 voert een technische wijziging door in artikel 107 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen. Ingevolge artikel 31 van de wet van 22 december 2009 houdende fiscale en diverse bepalingen worden de in de belasting van niet-inwoners belastbare pensioenen immers niet langer omschreven in artikel 228, § 2, 6°, van het Wetboek van inkomstenbelastingen 1992 (hierna, WIB 92), maar in artikel 228, § 2, 7°*bis*, WIB 92.

HOOFDSTUK 2

Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Algemeen

In augustus 2019 heeft het Rekenhof een rapport uitgebracht omtrent de diverse vrijstellingen van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. In dit rapport worden meerdere tekortkomingen in deze vrijstellingsstelsels vastgesteld, in het bijzonder met betrekking tot de vrijstelling voor onderzoek en ontwikkeling. Ter remediëring van deze tekortkomingen heeft het Rekenhof de nodige aanbevelingen gedaan.

Deze door het Rekenhof vastgestelde tekortkomingen komen niet als een grote verrassing. Zo is het voor de gebruikers van deze maatregel niet onbekend dat de toepassing van deze maatregelen op het terrein niet altijd even vlekkeloos verloopt.

In navolging van dit rapport heeft de minister van Financiën aan zijn administratie de opdracht gegeven om een opsomming te maken van de tekortkomingen en onevenwichten die de administratie in het wettelijk kader heeft vastgesteld. In dit kader werd ook een analyse gemaakt omtrent de conformiteit van de huidige wetgeving met de Europese staatssteunregelgeving. De resultaten van deze werkzaamheden zijn eveneens meegenomen bij de uitwerking van dit ontwerp.

Het centrale oogmerk van de in dit ontwerp opgenomen wijzigingen aan het stelsel van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan als volgt worden samengevat:

1. la transposition des recommandations que la Cour des comptes a faites dans le rapport qui avait été publié en 2019, plus spécifiquement des recommandations 2 (partiellement), 7, 15 et 17;

2. le renforcement du cadre juridique, afin de favoriser la sécurité d'application de ces mesures;

3. atteindre l'objectif budgétaire préétabli, en proposant des modifications ponctuelles aux mesures, sans intervenir drastiquement sur leur champ d'application et sans toucher aux groupes-cibles et aux pourcentages de dispense initialement visés par les gouvernements précédents;

4. un meilleur alignement de ces mesures avec la réglementation européenne sur les aides d'états.

Afin de garder une clarté synthétique des modifications, celles-ci ont été réparties en cinq sections distinctes. Les changements les plus fondamentaux inclus dans ce projet seront expliqués dans le commentaire des articles de manière ponctuelle.

Section 1

Modifications relatives à la dispense de versement pour "heures supplémentaires"

Article 6

Dans le présent projet, il n'y a qu'une seule modification qui est proposée à la dispense de versement pour "heures supplémentaires" reprise à l'article 275¹, CIR 92. Cette dispense n'est jamais que la conséquence de différents accords qui avaient été obtenus entre les partenaires sociaux concernant le traitement fiscal des heures supplémentaires, qui dans le chef des travailleurs est déterminé à l'article 154*bis*, CIR 92 et dans le chef de l'employeur est déterminé à l'article 275¹, CIR 92. Le but n'est pas, dans le présent projet, de toucher à ces accords conclus dans le passé entre les partenaires sociaux.

La modification qui est prévue dans le présent projet vise à réciproquement mieux faire correspondre le cadre juridique des articles 154*bis*, CIR 92 et 275¹, CIR 92. Cela a pour conséquence qu'il est proposé dans le présent projet d'ajouter une définition du sursalaire légal pour l'article 275¹, CIR 92, par analogie avec l'article 154*bis*, CIR 92, afin que l'obtention d'un sursalaire légal soit explicitement inscrite comme condition à l'article 275¹, CIR 92.

1. de omzetting van de aanbevelingen die het Rekenhof heeft gedaan in het rapport dat in 2019 werd uitgebracht meer specifiek van aanbevelingen 2 (gedeeltelijk), 7, 15 en 17;

2. het versterken van het wettelijke kader, teneinde de toepassingszekerheid van deze maatregelen te bevorderen;

3. de budgettair vooropgestelde doelstelling te bereiken, door punctuele wijzigingen aan deze maatregelen voor te stellen, zonder drastisch in te grijpen op het toepassingsgebied ervan en zonder te raken aan de door de vorige regeringen initieel beoogde doelgroepen en vrijstellingspercentages;

4. het beter in lijn brengen van deze maatregelen met de Europese Staatssteunregelgeving.

Teneinde de wijzigingen overzichtelijk te houden werden ze ondergebracht in vijf verschillende afdelingen. In de artikelsgewijze toelichting zullen de meest fundamentele wijzigingen die in dit ontwerp zijn opgenomen punctueel worden toegelicht.

Afdeling 1

Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor "overwerk"

Artikel 6

In dit ontwerp wordt slechts een enkele wijziging voorgesteld aan de in artikel 275¹, WIB 92 opgenomen vrijstelling van doorstorting voor "overwerk". Deze vrijstelling is immers het gevolg van de verschillende akkoorden die tussen de sociale partners werden bereikt omtrent de fiscale behandeling van overuren, die in hoofde van de werknemers wordt vastgelegd in artikel 154*bis*, WIB 92 en in hoofde van de werkgevers wordt vastgelegd in artikel 275¹, WIB 92. Het is niet de bedoeling om in dit ontwerp te raken aan deze in het verleden tussen de sociale partners gesloten akkoorden.

De in dit ontwerp opgenomen wijziging beoogt het wettelijke kader van de artikelen 154*bis*, WIB 92 en 275¹, WIB 92 beter op elkaar af te stemmen. Dit heeft tot gevolg dat in dit ontwerp wordt voorgesteld om in artikel 275¹, WIB 92 een definitie van wettelijke overwerktoeslag toe te voegen naar analogie met artikel 154*bis*, WIB 92, teneinde het verkrijgen van een wettelijke overwerktoeslag expliciet als voorwaarde in artikel 275¹, WIB 92, in te schrijven.

Etant donné que cette mesure a déjà été appliquée de cette façon dans la pratique, il ne faut pas s'attendre à ce que la présente adaptation entraîne de notables conséquences budgétaires. C'est pourquoi il n'est pas non plus nécessaire de prévoir une entrée en vigueur spécifique.

Section 2

Modifications relatives à la dispense de versement pour "la marine marchande, le dragage et le remorquage"

Article 7

Les adaptations qui sont proposées à l'article 248, § 1er, CIR 92, visent à éviter de façon plus efficace que le précompte professionnel qui d'une part est dispensé de versement dans le chef de l'employeur en vertu de l'article 275² CIR 92, soit d'autre part remboursé aux travailleurs étrangers dans le chef desquels le précompte a été retenu.

Une telle interdiction était déjà prévue pour les travailleurs étrangers qui sont employés dans le marchand. Cette interdiction ne s'étendait cependant pas aux non-résidents qui sont employés dans le secteur du dragage ou du remorquage, quand bien même ceux-ci se trouvent dans une situation comparable en tant que travailleurs employés dans le marchand.

Etant donné qu'il ne peut pas être possible de demander à l'État belge le remboursement du précompte professionnel qui n'a jamais été versé au Trésor, le champ d'application de l'article 248, § 1er, alinéa 2, b), CIR 92, est élargi à tous les non-résidents visés qui sont travailleurs d'un employeur qui est repris dans le champ d'application de l'article 275², CIR 92.

Article 8

Le présent article vise à répondre aux recommandations qui avaient été faites dans le rapport de la Cour des comptes en matière de dispense de versement pour "la marine marchande, le dragage et le remorquage", sans cependant sortir du cadre des orientations communautaires sur les aides d'état au transport maritime de 2004.

Comme recommandé dans le rapport de la Cour des comptes, la notion de transport maritime dans le secteur du dragage, mais également dans le secteur du remorquage est davantage clarifiée, de sorte que les

Aangezien deze maatregel in de praktijk reeds op deze wijze werd toegepast, moet niet worden verwacht dat deze aanpassing noemenswaardige budgettaire gevolgen zal hebben. Hierdoor is het ook niet nodig om in een specifieke inwerkingtredingsbepaling te voorzien.

Afdeling 2

Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor de "koopvaardij-, bagger- en sleepvaart"

Artikel 7

De aanpassingen die worden voorgesteld aan artikel 248, § 1, WIB 92, beogen om op een meer effectieve wijze te vermijden dat de bedrijfsvoorheffing die enerzijds in hoofde van de werkgever krachtens artikel 275² WIB 92 van de doorstorting wordt vrijgesteld, anderzijds aan de buitenlandse werknemers in wiens hoofde de voorheffing werd ingehouden, wordt terugbetaald.

Een dergelijk verbod was al voorzien voor de buitenlandse werknemers die tewerkgesteld zijn in de koopvaardij. Dit verbod strekte zich echter niet uit over de niet-inwoners die tewerkgesteld zijn in de baggersector of in de sleepvaart, hoewel deze zich in een vergelijkbare situatie bevinden als de werknemers die tewerkgesteld zijn in de koopvaardij.

Aangezien het niet mogelijk mag zijn om aan de Belgische Staat bedrijfsvoorheffing terug te vragen, die door de werkgever nooit in de Schatkist werd gestort, wordt het toepassingsgebied van de in artikel 248, § 1, tweede lid, b), WIB 92, uitgebreid naar alle bedoelde niet-inwoners die werknemer zijn van een werkgever die in het toepassingsgebied van artikel 275², WIB 92, is opgenomen.

Artikel 8

Dit artikel beoogt tegemoet te komen aan de aanbevelingen die in het rapport van het Rekenhof werden gemaakt ten aanzien van de vrijstelling van doorstorting voor "koopvaardij, bagger en sleepvaart", zonder evenwel buiten het kader te treden van de Communautaire richtsnoeren betreffende staatssteun voor het zeevervoer uit 2004.

Zoals aanbevolen in het rapport van het Rekenhof wordt in dit ontwerp het begrip zeevervoer in de baggersector, maar ook in de sleepvaartsector verder verduidelijkt, zodat de in aanmerking komende activiteiten

activités qui entrent en ligne de compte soient reprises dans la loi et qu'ainsi soit clarifié la façon dont la durée d'activité dans le secteur du dragage et du remorquage doit être calculée pour l'application de la limite des 50 p.c.

Ensuite, ce projet clarifie les critères auxquels doivent répondre les navires de dragage, en application de la recommandation de la Cour des comptes. Les conditions auxquelles ces navires doivent répondre sont réduites au minimum, de sorte que les dragues à élinde traînante, les barges ouvrantes, les navires d'enrochement à dépôt et ceux à tuyaux de chute peuvent également être considérés comme des navires de dragage sans aucun problème.

Section 3

Modifications relatives à la dispense de versement pour "le travail en équipe et le travail de nuit"

Le rapport de la Cour des comptes fait apparaître, entre autres, qu'il existe sur le terrain beaucoup d'incertitude sur l'application de la dispense de versement pour travail en équipe et travail de nuit. Plus concrètement, ce rapport recommande de clarifier la notion de travail en équipe.

Une telle clarification n'est cependant jamais neutre.

Soit la clarification a pour conséquence que le champ d'application est élargi, ce qui permettrait désormais à un groupe substantiel d'employeurs de pouvoir également faire usage de cette dispense. Toutefois, ceci augmenterait tellement le coût de la présente dispense que l'objectif budgétaire ne pourrait être réalisé qu'en réduisant le taux de dispense, de sorte que l'avantage de la présente mesure serait dilué pour tous les employeurs.

Soit la clarification a pour conséquence que le champ d'application est restreint, ce qui exclurait un grand nombre d'employeurs qui font aujourd'hui usage de cette dispense.

Le gouvernement choisit de durcir certaines conditions d'application, afin que le champ d'application soit mieux délimité et plus ciblé, sans pour autant exclure du champ d'application de cette dispense le groupe-cible historiquement visé.

Pour mémoire, rappelons que l'objectif initial de cette mesure était de tenir compte des coûts supplémentaires qu'entraîne une mise à l'emploi dans un système de travail en équipe.

in de wet worden opgenomen en hierdoor verduidelijkt wordt hoe voor de baggersector en sleepvaartsector de bedrijfstijd moet worden berekend voor de toepassing van de 50 pct. grens.

Vervolgens verduidelijkt dit ontwerp, in uitvoering van de aanbeveling van het Rekenhof de criteria waaraan baggerschepen moeten voldoen. De voorwaarden waaraan deze schepen moeten voldoen zijn minimaal gehouden zodat ook sleepopperzuigers, splijtbakken, steenstorters en valpijpstorters zonder problemen beschouwd kunnen worden als baggerschepen.

Afdeling 3

Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor "ploegen en nachtarbeid"

Uit het rapport van het Rekenhof blijkt onder meer dat er op het terrein veel onzekerheid bestaat over de toepassing van de vrijstelling van doorstorting voor ploegen- en nachtarbeid. Meer concreet beveelt dit rapport aan om het begrip ploegenarbeid te verduidelijken.

Een dergelijke verduidelijking is echter nooit neutraal.

Ofwel heeft de verduidelijking tot gevolg dat het toepassingsgebied wordt verbreed, waardoor een significante groep werkgevers voortaan ook van deze vrijstelling gebruik zou kunnen maken. Dit zou evenwel de kostprijs van deze vrijstelling dermate doen oplopen dat de budgettaire doelstelling enkel zou kunnen worden gerealiseerd door te snoeien in het vrijstellingstarief, zodat het voordeel van deze maatregel voor alle werkgevers zou verwateren.

Ofwel heeft de verduidelijking tot gevolg dat het toepassingsgebied wordt beperkt, waardoor een groot aantal werkgevers die vandaag van deze vrijstelling gebruik maken, voortaan uit de boot zouden vallen.

De regering kiest ervoor om bepaalde toepassingsvoorwaarden aan te scherpen, teneinde het toepassingsgebied beter af te lijnen en doelgerichter te maken, zonder hierdoor de historisch beoogde doelgroep van de toepassing van deze vrijstelling uit te sluiten.

Pro memorie wordt er aan herinnerd dat de initieel beoogde doelstelling van deze maatregel de tegemoetkoming betrof in de bijkomende kosten die een tewerkstelling in een ploegenstelsel met zich meebrengt.

Sur le fond, le premier changement est le fait que la prime d'équipe et la prime de nuit prévues par la loi devront comprendre une certaine substance minimale. Le but de ceci est que les primes d'équipe, récemment créées par certains employeurs et sans aucune substance, et qui sont donc uniquement prévues pour tomber dans le champ d'application de cette mesure, puissent désormais être exclues. Etant donné que, dans la plupart des entreprises, des primes plus élevées sont davantage applicables à l'occasion du travail de nuit qu'à l'occasion du travail en équipe, il est souhaitable de prévoir pour les primes de nuit un pourcentage minimal supérieur à celui s'appliquant aux primes d'équipe.

La substance minimale prévue par le présent projet est exprimée en pourcentage, qui est fixé à 2 p.c. pour les primes d'équipe et à 12 p.c. pour les primes de nuit. La prime est donc suffisante si le montant de cette prime accordée pour une heure de travail prestée en équipe ou de nuit est égal ou supérieur, respectivement, à 2 p.c. ou 12 p.c. du salaire horaire brut contractuellement payé par l'employeur si le même travailleur effectuait les mêmes prestations hors du cadre, respectivement, du travail en équipe et/ou du travail de nuit.

Il est ensuite prévu dans le présent projet que la prime d'équipe soit désormais prévue dans le règlement de travail, dans une CCT déclarée applicable à l'entreprise ou dans un contrat de travail conclu entre l'employeur et le travailleur. L'on vise par là à avoir un point de rattachement objectif concernant la preuve qu'une telle prime a été effectivement payée ou attribuée et à placer la barre au même niveau pour tous les employeurs qui font usage de l'application de cette dispense.

Bien que la possibilité soit prévue d'inclure la prime d'équipe dans la convention de travail, le but n'est pas que cela entraîne des situations où certains travailleurs qui effectuent du travail en équipe reçoivent une prime d'équipe et pas d'autres travailleurs qui effectuent de même du travail en équipe. Pour éviter cela, le présent projet prévoit donc également qu'une entreprise n'entre en ligne de compte, en tant qu'entreprise où du travail en équipe est effectué, que si tous les travailleurs de cette entreprise qui effectuent du travail en équipe reçoivent la prime d'équipe. Il est de la sorte évité que le choix d'un employeur d'établir la prime d'équipe dans le règlement de travail plutôt que dans les contrats de travail individuels puisse générer des conséquences différentes.

La condition que la prime d'équipe doive désormais être prévue dans le règlement de travail, dans une des CCT déclarées applicables à l'entreprise ou dans un

Inhoudelijk wijzigt vooreerst dat de door de wet voorziene ploegenpremie en de nachtpremie voortaan een zekere minimale substantie moet bevatten. Hiermee wordt beoogd om de ploegenpremies die recent door bepaalde werkgevers in het leven werden geroepen zonder enige substantie, en die dus louter zijn voorzien om binnen het toepassingsgebied van deze maatregel te vallen, voortaan buiten beschouwing te kunnen laten. Aangezien in de meeste ondernemingen, hogere premies van toepassing zijn bij nachtarbeid dan bij ploegenarbeid, is het aangewezen om een hoger minimumpercentage te voorzien voor nachtpremies dan voor ploegenpremies.

De in dit ontwerp vooropgestelde minimumsubstantie wordt uitgedrukt in een percentage dat voor ploegenpremies op 2 pct. en voor nachtpremies op 12 pct. wordt vastgelegd. De premie voldoet dus wanneer het bedrag van deze premie die wordt toegekend voor een in ploegenarbeid of nachtarbeid gepresteerd uur gelijk is aan of hoger is dan respectievelijk 2 pct. of 12 pct. van het bruto-uurloon dat contractueel door de werkgever wordt betaald indien dezelfde werknemer dezelfde prestaties niet in het kader van respectievelijk ploegenarbeid en/of nachtarbeid zou verrichten.

Vervolgens wordt in dit ontwerp voorzien dat de ploegenpremie voortaan moet worden voorzien in het arbeidsreglement, in een op de onderneming van toepassing verklaarde cao of in de arbeidsovereenkomst die tussen de werkgever en de werknemer wordt gesloten. Hiermee wordt beoogd om een objectief aanknopingspunt te hebben wat betreft het bewijs dat er effectief een dergelijke premie werd betaald of toegekend en om de lat gelijk te leggen voor alle werkgevers die van de toepassing van deze vrijstelling gebruik maken.

Hoewel de mogelijkheid wordt voorzien om de ploegenpremie op te nemen in de arbeidsovereenkomst, is het niet de bedoeling dat dit leidt tot situaties waarbij sommige werknemers die ploegenarbeid verrichten een ploegenpremie krijgen en andere werknemers die eveneens ploegenarbeid verrichten niet. Om dit te vermijden voorziet dit ontwerp dan ook dat een onderneming enkel wordt aangemerkt als een onderneming waar ploegenarbeid wordt verricht indien alle werknemers van die onderneming die ploegenarbeid verrichten de ploegenpremie ontvangen. Hiermee wordt vermeden dat de keuze van een werkgever om de ploegenpremie in het arbeidsreglement dan wel in de individuele arbeidsovereenkomsten vast te leggen, verschillende gevolgen kan genereren.

De voorwaarde dat de ploegenpremie voortaan moet worden voorzien in het arbeidsreglement, in een op de onderneming van toepassing verklaarde cao of in de

contrat de travail conclu entre l'employeur et le travailleur, simplifie les choses en cas de contrôle évaluant si certaines primes sont effectivement bien qualifiées de primes d'équipe ou de prime de nuit pour l'application de la dispense de versement de précompte professionnel pour travail en équipe, travail de nuit ou travail en continu.

À l'occasion de cet examen, il ne faut naturellement pas se laisser entraîner par des aspects purement formels, comme le nom qui est donné à la prime ou la façon dont celle-ci est traitée dans la fiche de salaire, mais bien par les critères repris dans la loi en matière de substance, à savoir que d'une part elles sont octroyées suite à l'exercice d'un travail en équipe ou d'un travail de nuit et que d'autre part elles contiennent un minimum de substance.

Cela a donc pour conséquence, par exemple, qu'une prime qui porte le nom de prime d'équipe dans un règlement de travail ne soit pas nécessairement qualifiée de prime d'équipe pour l'application de la dispense de versement de précompte professionnel pour travail en équipe. À l'inverse, également, il n'est donc pas non plus exclu qu'une prime qui porte un nom spécifique dans une CCT puisse fiscalement être prise en compte en tant que prime d'équipe si celle-ci remplit les conditions déterminées dans la loi.

La détermination de quelques conditions minimales de substance prévue dans le présent projet n'a pas pour objectif d'aboutir à une harmonisation des primes d'équipe ou primes de nuit par voie fiscale. Cela n'a pas seulement pour conséquence qu'il est parfaitement possible pour un employeur d'octroyer une prime plus élevée, mais aussi de différencier celle-ci, par exemple en fonction de l'équipe dans laquelle (équipe du matin, équipe du midi, équipe du soir, équipe du dimanche, ...) les prestations sont fournies. Lorsqu'un employeur différencie ces primes, à l'occasion de leur évaluation, ces primes devront être appréhendées dans leur ensemble pour vérifier si dans leur ensemble elles peuvent fiscalement être prises en compte en tant qu'une prime d'équipe différenciée. Il va de soi que cela n'est possible que si chacune de ces primes remplit les conditions minimales de substance et couvre en même temps tous les cas où l'on travaille en équipe.

La problématique esquissée ci-dessus se pose le plus fréquemment dans le cas où le travail d'équipe est également exercé de nuit. Dans ce cas l'employeur n'attribue pas toujours une prime de nuit en plus de la prime d'équipe, mais la prime de nuit attribuée remplace dans de nombreux cas la prime d'équipe. Pour cette raison il est explicitement prévu dans le présent projet qu'une prime qui est attribuée suite à l'exercice d'un

arbeidsovereenkomst die tussen de werkgever en de werknemer werd gesloten, maakt het eenvoudiger in geval van controle om te beoordelen of welbepaalde premies wel daadwerkelijk voor de toepassing van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor ploegenarbeid, nachtarbeid of volcontinuarbeid kwalificeren als ploegenpremie of nachtpremie.

Bij deze toetsing moet men zich uiteraard niet laten leiden door zuivere formele aspecten, zoals de naam die aan de premie wordt gegeven of de wijze waarop deze in de loonbrief wordt verwerkt, maar wel door de in de wet opgenomen criteria inzake substantie, met name dat ze enerzijds worden verleend naar aanleiding van de uitoefening van ploegenarbeid of nachtarbeid en anderzijds een minimale substantie omvatten.

Dit heeft dus bijvoorbeeld tot gevolg dat een premie die in een arbeidsreglement de naam ploegenpremie draagt, niet noodzakelijk als ploegenpremie kwalificeert voor de toepassing van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor ploegenarbeid. Ook omgekeerd is het dus niet uitgesloten dat een premie die in een cao een specifieke naam draagt, fiscaal kan worden aangemerkt als ploegenpremie, indien deze aan de in de wet vastgelegde voorwaarden voldoet.

De in dit ontwerp voorziene vastlegging van enkele minimale substantievoorwaarden heeft niet tot doel om via fiscale weg tot een harmonisatie van ploegenpremies of nachtpremies te komen. Dat heeft niet enkel tot gevolg dat het perfect mogelijk is voor een werkgever om een hogere premie toe te kennen, maar ook om deze te differentiëren, bijvoorbeeld in functie van in welke ploeg (ochtendploeg, middagploeg, avondploeg, zaterdagploeg, ...) de prestaties worden geleverd. Wanneer een werkgever deze premies differentieert, zal bij de beoordeling ervan deze premies in hun geheel moeten worden benaderd om na te gaan of ze in hun geheel fiscaal kunnen worden aangemerkt als een gedifferentieerde ploegenpremie. Het spreekt voor zich dat dit enkel mogelijk is indien elk van deze premies voldoet aan de minimale substantievoorwaarden en tegelijk alle gevallen dekt waarbij in ploegen wordt gewerkt.

De hierboven geschetste problematiek doet zich het meest frequent voor in het geval de ploegenarbeid ook 's nachts wordt uitgeoefend. In dat geval verleent de werkgever niet altijd een nachtpremie bovenop de ploegenpremie, maar vervangt de toegekende nachtpremie in vele gevallen de ploegenpremie. Hierdoor wordt in dit ontwerp expliciet voorzien dat een premie die wordt toegekend naar aanleiding van de uitoefening

travail de nuit est également considérée comme une prime d'équipe.

Comme mentionné ci-dessus, le traitement de la prime dans la fiche de salaire se produit de différentes façons. Aussi est-il permis d'intégrer la prime d'équipe dans le salaire horaire lorsque contractuellement, par exemple, un salaire horaire substantiellement plus élevé est convenu dans le cas où l'on travaille en équipe, que dans le cas où l'on ne travaille pas en équipe. Dans ce cas, il est bien important de s'assurer qu'il est effectivement satisfait à l'exigence de substance, et que celle-ci n'est pas contournée en prévoyant contractuellement, par exemple, un salaire horaire plus bas qui dans le pratique ne semble applicable à personne. Dans ce cas, il est important de vérifier s'il n'y aurait pas eu de substitution du salaire de base par la prime d'équipe.

La substance minimale pour la prime d'équipe et la prime de nuit reprise dans le présent projet vise à mettre un frein à l'introduction de nouvelles primes d'équipe ou de primes de nuit minimalistes pour un motif purement fiscal et qui ne sont pas issues de la concertation sociale ou de la volonté de l'employeur de compenser le travail en équipe ou le travail de nuit.

Pour permettre aux employeurs qui recourent à cette dispense sans disposer d'une prime d'équipe ou d'une prime de nuit déterminée par une CCT, par un règlement de travail ou par un contrat de travail, le présent projet prévoit un régime transitoire, offrant la possibilité de se conformer aux nouvelles exigences, lesquelles seront effectivement d'application pour les primes qui auront été payées ou attribuées à partir du 1er avril 2024. L'intention du gouvernement n'est en effet pas de rendre impossible à court terme l'application de cette mesure pour ces employeurs chez lesquels on travaille par équipes et/ou de nuit.

Étant donné que les pourcentages minimaux proposés dans ce projet sont différents pour les primes d'équipe et celles de nuit, il est nécessaire de, désormais, strictement distinguer et regrouper dans des paragraphes distincts les règles applicables en cas de travail en équipe et celles applicables en cas de travail de nuit. Désormais, le paragraphe 1er contiendra les dispositions relatives au travail en équipe et le paragraphe 2 les dispositions relatives au travail de nuit. La distinction entre les deux permet en outre un meilleur suivi, ce qui faisait aussi l'objet d'une des observations du rapport de la Cour des comptes et de la "spending review".

Ensuite, suite aux recommandations de la Cour des comptes, une possible clarification de la définition du travail en équipe a été considérée. À l'issue de la

van nachtarbeid eveneens als ploegenpremie wordt aangemerkt.

Zoals hierboven aangehaald kan de verwerking van de premie in de loonbrief op verschillende wijzen gebeuren. Zo is het toegelaten om de ploegenpremie te integreren in het uurloon wanneer contractueel bijvoorbeeld een substantieel hoger uurloon wordt overeengekomen in het geval in ploegen wordt gewerkt, dan in het geval er niet in ploegen wordt gewerkt. In dat geval is het wel van belang er over te waken dat daadwerkelijk aan de substantievereiste is voldaan, en deze niet omzeild wordt door bijvoorbeeld contractueel een lager uurloon te voorzien dat in de praktijk op niemand van toepassing blijkt te zijn. In dat geval is het belangrijk om na te gaan of er geen substitutie van het basisloon naar de ploegenpremie heeft plaatsgevonden.

De in dit ontwerp opgenomen minimumsubstantie voor de ploegen- en nachtpremie beoogt een rem te zetten op de introductie van nieuwe minimalistische ploegenpremies of nachtpremies die louter vanuit fiscaal motief worden opgezet en die niet zijn ontstaan vanuit sociaal overleg of vanuit de wens om de werknemer te compenseren voor het ploegenwerk of het nachtwerk.

Om werkgevers die gebruik van deze vrijstelling zonder te beschikken over een ploegenpremie of nachtpremie die bij cao, in het arbeidsreglement of in de arbeidsovereenkomst werden vastgelegd, de mogelijkheid te bieden om zich aan deze nieuwe vereiste te conformeren, voorziet dit ontwerp in een overgangsregeling, waardoor deze vereiste pas effectief van toepassing zal zijn op de premies die vanaf 1 april 2024 worden betaald of toegekend. Het is immers niet de bedoeling van de regering om de toepassing van deze maatregel voor deze werkgevers, waar gewerkt wordt in een ploegen- en/of nachtre regime, op korte termijn onmogelijk te maken.

Aangezien in dit ontwerp de vooropgestelde minimumpercentages verschillend zijn voor ploegenpremies en nachtpremies, is het noodzakelijk om voortaan de regels die van toepassing zijn in geval van ploegenarbeid en de regels die van toepassing zijn in het geval van nachtarbeid, strikt van elkaar te onderscheiden en deze voortaan onder te brengen in van elkaar afgescheiden paragrafen. Voortaan zal paragraaf 1 de bepalingen bevatten voor ploegenarbeid en paragraaf 2 de bepalingen voor nachtarbeid. De opsplitsing tussen beiden maakt bovendien ook een betere monitoring mogelijk, hetgeen ook een van de opmerkingen was die voorkwamen in het rapport van het Rekenhof en de "spending review".

Vervolgens werd in navolging van de aanbevelingen van het Rekenhof gereflecteerd over een mogelijke verduidelijking van de definitie van ploegenarbeid. Uit het

concertation avec les parties prenantes, aucune proposition praticable n'a toutefois émergé, qui n'aurait pas pour conséquence soit une restriction drastique du champ d'application, soit un élargissement significatif du champ d'application.

La tolérance administrative existante pour une pause limitée entre deux équipes successives est inscrite dans le présent projet.

Le point de départ reste le fait que les équipes sont supposées se suivre sans interruption. Bien qu'en principe l'objectif ne puisse pas être d'interpréter à nouveau "avec souplesse" une tolérance administrative qui est reprise dans la loi et que l'objectif ne puisse donc pas être que cette pause soit encore davantage élargie, une tolérance administrative supplémentaire peut évidemment être prévue en cas de nécessité dans des circonstances très exceptionnelles, comme par exemple dans le cadre des mesures sanitaires de lutte contre la pandémie du COVID-19.

Il a ensuite été choisi de réécrire la règle du tiers, dans le but d'une clarification du texte légal existant et, suite à l'arrêt de la Cour d'appel de Mons du 21 octobre 2020 et à la récente interprétation expliquée par la récente circulaire qui en a résulté, de ne plus effectuer désormais le calcul qu'en heures.

Bien que la norme du tiers soit une norme très accessible, vu qu'elle garantit que les rémunérations d'un travailleur qui n'effectue qu'un tiers de son temps de travail en travail d'équipe, entrent dans la même mesure en ligne de compte en tant que rémunération d'un travailleur qui effectue du travail d'équipe à 100 p.c., le choix a été fait de maintenir la base de cette norme du tiers afin de conserver dans une large mesure le champ d'application historique.

Lorsque la comparaison est faite avec des règles comparables dans d'autres dispenses de versement de précompte professionnel, comme par exemple la limite de 50 p.c. pour les dragueurs et remorqueurs, ou la règle du prorata pour recherche scientifique, il faut constater que la norme du tiers est une norme relativement souple. C'est pourquoi le choix a été fait dans le présent projet de désormais maintenir comme un minimum absolu la norme du tiers, en excluant le cumul du travail en équipe et du travail de nuit pour le calcul de la norme du tiers.

Comme indiqué ci-dessus, la distinction entre les deux permet un meilleur suivi.

overleg met de stakeholders is evenwel geen werkbaar voorstel voortgekomen dat niet ofwel een drastische beperking van het toepassingsgebied tot gevolg zou hebben, ofwel een significante uitbreiding van het toepassingsgebied tot gevolg zou hebben.

De bestaande administratieve tolerantie die een beperkte pauze toestaat tussen de opeenvolging van twee ploegen, wordt in dit ontwerp verankerd.

Het uitgangspunt blijft dat de ploegen verondersteld worden elkaar zonder onderbreking op te volgen. Hoewel het in principe niet de bedoeling kan zijn om een administratieve tolerantie die in de wet wordt opgenomen opnieuw "tolerant" te interpreteren en het dus niet de bedoeling kan zijn dat deze pauze nog verder wordt uitgebreid, kan er uiteraard wel administratief in een supplementaire tolerantie worden voorzien, wanneer dit in zeer uitzonderlijke omstandigheden, bijvoorbeeld in het kader van de sanitaire maatregelen ter bestrijding van de COVID-19-pandemie noodzakelijk zou zijn.

Vervolgens wordt ervoor geopteerd om de 1/3de regel te herschrijven, met het oog op een verduidelijking van de bestaande wettekst en in navolging van het arrest van het Hof van beroep van Bergen van 21 oktober 2020 en de hieruit voortvloeiende recent bij circulaire toegelichte interpretatie om de berekening voortaan enkel in uren uit te voeren.

Hoewel de 1/3de norm een zeer laagdrempelige norm is, aangezien deze garandeert dat de bezoldigingen van een werknemer die slechts voor 1/3 van de arbeidstijd ploegenarbeid verricht, in dezelfde mate in aanmerking komt als de bezoldiging van een werknemer die voor de volle 100 pct. ploegenarbeid verricht, wordt ervoor gekozen om het historische toepassingsgebied in belangrijke mate te handhaven, door het basisprincipe van deze 1/3de norm te behouden.

Wanneer de vergelijking wordt gemaakt met vergelijkbare regels in andere vrijstellingen van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, zoals bijvoorbeeld de 50 pct. grens voor de baggeraars en de sleepvaart, of de prorata regeling voor wetenschappelijk onderzoek, dan moet worden vastgesteld dat de 1/3de norm een relatief soepele norm is. Hierdoor wordt in dit ontwerp ervoor geopteerd om de 1/3de norm voortaan als een absoluut minimum te handhaven, door de cumulatie van ploegenarbeid en nachtarbeid voor het bereiken van de 1/3de norm uit te sluiten.

Zoals hierboven aangegeven maakt de opsplitsing tussen beiden bovendien ook een betere monitoring mogelijk.

De plus, cette règle du tiers prévoit une double condition. D'une part, il doit s'agir d'heures répondant à la définition du travail en équipe ou du travail de nuit. D'autre part, le présent projet prévoit que ces heures entrent en compte pour l'application de cette règle du tiers si une prime d'équipe ou une prime de nuit est versée pour celles-ci.

Exemple

L'employeur A satisfait à toutes les conditions pour pouvoir revendiquer la dispense de versement du pré-compte professionnel pour le travail de nuit. Le salaire est payé par l'employeur durant la suspension de l'exécution du contrat de travail.

Le travailleur X travaille à temps plein chez l'employeur A (38h/semaine) et son horaire de travail pour le mois de février de l'année N se présente comme suit:

Jour de travail	Nature du régime	Werkdag	Aard stelsel
Lundi	Pas de travail de nuit	Maandag	Geen nachtarbeid
Mardi	Pas de travail de nuit	Dinsdag	Geen nachtarbeid
Mercredi	Travail de nuit (6 heures) – prime de nuit (5 heures)	Woensdag	Nachtarbeid (6 uur) – nachtpremie (5 uur)
Jeudi	Travail de nuit (6 heures) – prime de nuit (5 heures)	Donderdag	Nachtarbeid (6 uur) – nachtpremie (5 uur)
Vendredi	Travail de nuit (6 heures) – prime de nuit (5 heures)	Vrijdag	Nachtarbeid (6 uur) – nachtpremie (5 uur)

L'exécution du contrat de travail a été suspendue du mardi 9 février au mercredi 17 février N inclus et l'employeur A a payé le salaire durant ces jours.

Daarnaast wordt in deze 1/3de regel een dubbele voorwaarde voorzien. Enerzijds moeten het uren betreffen die beantwoorden aan de definitie van ploegenarbeid of nachtarbeid. Anderzijds voorziet dit ontwerp dat deze uren voor de toepassing van deze 1/3de regel in aanmerking komen indien er voor deze uren een ploegenpremie of nachtpremie wordt uitbetaald.

Voorbeeld

Werkgever A voldoet aan alle voorwaarden om aanspraak te kunnen maken op de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor nachtarbeid. Het loon werd tijdens de schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst door de werkgever doorbetaald.

Werknemer X werkt voltijds bij werkgever A (38u/week) en zijn werkrooster voor de maand februari van het jaar N ziet er als volgt uit:

Van dinsdag 9 februari tot en met woensdag 17 februari N werd de uitvoering van de arbeidsovereenkomst geschorst en werkgever A heeft op deze dagen het loon doorbetaald.

Calcul du nombre d'heures durant lesquelles le travailleur concerné a effectué un travail de nuit:

Berekening van het aantal uren waarin de betrokken werknemer nachtarbeid heeft verricht:

Février N (ce mois compte 4 semaines complètes et le premier jour de travail est le lundi 1 ^{er} février)	Nombre d'heures prestées	Nombre d'heures prestées par semaine durant lesquelles le travailleur a effectué un travail de nuit pour lesquelles le travailleur a également reçu une prime de nuit	Nombre d'heures pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue, le salaire, y compris ou non la prime de nuit, a été payé et durant lesquelles le travailleur X, conformément à son régime de travail:	
Februari N (deze maand telt 4 volledige weken en de eerste werkdag start op maandag 1 februari)	Aantal gewerkte uren	Aantal gewerkte uren per week waarop de werknemer nachtarbeid heeft verricht, beperkt tot het aantal uren waarvoor deze eveneens een nachtpremie heeft gekregen	Aantal uren waarop de uitvoering van de arbeidsovereenkomst werd geschorst en het loon, al dan niet met inbegrip van de nachtpremie, werd doorbetaald en waarop werknemer X, overeenkomstig zijn arbeidsregeling:	
			Aurait travaillé de nuit et une prime de nuit Aurait travaillé de t aurait été payée	N'aurait pas travaillé de nuit ou une prime de nuit n'aurait pas été payée
			Niet zou tewerk gesteld zijn in nacht – arbeid of geen nachtpremie zou worden uitbetaald	Zou tewerk gesteld zijn in nacht – arbeid en een nachtpremie zou worden uitbetaald
Semaine 1 / Week 1 (01/02 - 05/02)	38	15 (5+5+5)	-	-
Semaine 2 / Week 2 (08/02 - 12/02)	7,6	0	15 (5+5+5)	15,4
Semaine 3 / Week 3 (15/02 - 19/02)	15,2	10 (5+5)	5	17,8
Semaine 4 / Week 4 (22/02-26/02)	38	15 (5+5+5)	-	-

La "norme du tiers" pour le travailleur X pour le mois de février N s'établit comme suit: $((15+0+10+15)+(15+5))/(38 \times 4) = 60/152 = 0,39$.

De "één derde-norm" voor werknemer X voor de maand februari N bedraagt: $((15+0+10+15)+(15+5))/(38 \times 4) = 60/152 = 0,39$.

Moyennant le respect de toutes les autres conditions légales, l'employeur A peut appliquer la dispense de versement du précompte professionnel pour le travail de nuit pour le travailleur concerné au mois de février N.

Il va de soi que les prestations de travail effectives et les suspensions de l'exécution du contrat de travail pour lequel le salaire est payé, ne peuvent être mentionnées au numérateur que s'il est effectivement question dans les faits de travail en équipe ou de travail de nuit, ou bien de travail en équipe et de travaux immobiliers sur place.

En ce qui concerne l'application de la dispense de versement du précompte professionnel pour les travaux dans l'immobilier, il est prévu que les employeurs ne puissent désormais en faire usage que lorsque ceux-ci ont satisfait à leurs obligations en matière de déclaration ONSS. Le but n'est cependant pas d'exclure les employeurs qui sont exemptés de ces obligations ou qui ne sont pas repris dans leur champ d'application. La présente mesure vise donc uniquement à exclure les employeurs qui n'agissent pas en conformité avec la législation sociale.

Ensuite, une interdiction de cumul est introduite de sorte à préciser qu'il n'est pas prévu de cumuler la dispense de versement de précompte professionnel pour la navigation en système ou les travaux immobiliers avec la dispense ordinaire de versement du précompte professionnel pour le travail en équipe ou de nuit. Le relèvement du taux de dispense lorsqu'il est satisfait à la définition de "système de travail en continu" visée à l'article 275⁵, § 3, CIR 92, reste naturellement encore possible.

En ce qui concerne la combinaison du travail en équipe et d'un système de travail en continu, la dispense majorée de versement du précompte professionnel pour un système de travail en continu, n'est applicable que pour le précompte professionnel qui est relatif aux prestations d'équipes qui satisfont effectivement aux conditions en matière de système de travail en continu.

Pour finir, suite aux nombreux problèmes qu'il y a à l'occasion de l'usage de la dispense par les bureaux d'intérim, il est proposé de revoir les conditions dans lesquelles les bureaux d'intérim peuvent faire usage de cette mesure de dispense. Il est désormais explicitement prévu que les bureaux d'intérim peuvent uniquement faire usage de cette mesure que lorsqu'ils sont en état de fournir la preuve qu'il est satisfait à toutes les conditions d'application de ladite mesure. Il n'est évidemment pas nouveau que les utilisateurs de cette mesure doivent pouvoir démontrer eux-mêmes que toutes les conditions d'application sont remplies.

Mits naleving van alle andere wettelijke voorwaarden, kan werkgever A de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor nachtarbeid voor de betrokken werknemer in de maand februari N toepassen.

Het spreekt voor zich dat de effectieve arbeidsprestaties en de schorsingen van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst waarvoor het loon wordt doorbetaald, enkel in de teller mogen worden meegeteld als er in de feiten effectief sprake is van ploegen- of nachtarbeid, dan wel ploegenarbeid en werken in onroerende staat op locatie.

Voor wat de toepassing van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor werken in onroerende staat betreft, wordt voorzien dat werkgevers hiervan voortaan enkel gebruik kunnen maken wanneer zij aan hun verplichtingen inzake RSZ-aanmelding hebben voldaan. Het is evenwel niet de bedoeling om werkgevers uit te sluiten die van deze verplichtingen zijn vrijgesteld of die niet in het toepassingsgebied ervan zijn opgenomen. Deze maatregel beoogt dus enkel om werkgevers uit te sluiten die niet in overeenstemming handelen met de sociale wetgeving.

Vervolgens wordt ook een cumulverbod opgenomen, zodat wordt verduidelijkt dat het niet de bedoeling is om de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor de systeemvaart of voor werken in onroerende staat te cumuleren met de gewone vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor ploegenarbeid of nachtarbeid. De verhoging van het vrijstellingstarief wanneer voldaan wordt aan de in artikel 275⁵, § 3, WIB 92, bedoelde omschrijving van volcontinu arbeidssysteem, blijft natuurlijk wel nog mogelijk.

Wat de combinatie van ploegenarbeid en een volcontinu arbeidssysteem betreft, mag de verhoogde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor een volcontinu arbeidssysteem enkel toegepast worden voor de bedrijfsvoorheffing die verband houdt met de prestaties van ploegen die effectief voldoen aan de voorwaarden inzake een volcontinu arbeidssysteem.

Tot slot, ten gevolge van de vele problemen die er zijn bij het gebruik van de vrijstelling door uitzendkantoren, wordt voorgesteld om de voorwaarden waarbinnen uitzendkantoren gebruik kunnen maken van deze vrijstellingsmaatregel te herzien. Voortaan wordt expliciet voorzien dat enkel uitzendkantoren van deze maatregel gebruik kunnen maken wanneer zij in staat zijn om de bewijzen te leveren dat aan alle toepassingsvoorwaarden van deze maatregel is voldaan. Het is natuurlijk niet nieuw dat de gebruikers van deze maatregel zelf moeten kunnen aantonen dat aan alle toepassingsvoorwaarden wordt voldaan.

La présente adaptation doit donc également être vue comme une confirmation que la situation spécifique des bureaux d'intérim ne peut pas être invoquée pour être dispensé de la fourniture de la preuve qu'il est satisfait aux diverses conditions d'application de la dispense de versement de précompte professionnel pour travail en équipe et travail de nuit. La présente adaptation a donc également pour but d'encourager les bureaux d'intérim, préalablement à leur demande d'application de la présente dispense, à prendre des engagements contraignants avec leurs clients, de sorte qu'il puisse être garanti qu'en cas de contrôles ceux-ci puissent fournir la preuve qu'il est satisfait à toutes les conditions de la présente mesure.

L'adaptation vise dès lors à garantir des règles égales quant à la fourniture de la preuve, pour les bureaux d'intérim et leurs clients

Afin d'aboutir désormais aussi vite que possible à une application harmonisée de cette dispense par le bureau d'intérim et le client, il est prévu dans le présent projet que les bureaux d'intérim ne peuvent faire usage de cette dispense que lorsqu'ils en ont reçu l'autorisation de la part du client. Les situations où le bureau d'intérim revendique une dispense sans que le client en soit informé sont désormais exclues. Afin de donner aux bureaux d'intérim la possibilité de se conformer à cette nouvelle condition et d'éviter une trop grande incidence sur les contrats en cours, il est prévu que cette nouvelle condition s'appliquera uniquement aux rémunérations payées ou attribuées par ces bureaux d'intérim à partir du 1er octobre 2022.

Section 4

Modifications aux autres régimes de dispense de versement

Au cours des contrôles des différents régimes de dispense de versement du précompte professionnel, le SPF Finances a constaté que dans un nombre non négligeable de cas, les employeurs tentaient, lors de l'application de ces dispenses, d'augmenter artificiellement le montant du précompte professionnel afin de bénéficier d'une dispense de versement plus élevée. Étant donné que le précompte professionnel est imputable dans le chef du travailleur, ce dernier n'était pas lésé. L'inconvénient de cette méthode de travail est uniquement à la charge du Trésor public en raison de la dispense de versement plus élevée demandée.

Deze aanpassing moet dan ook als een bevestiging worden gezien dat de specifieke situatie van uitzendkantoren niet kan worden ingeroepen om te worden vrijgesteld van de aanlevering van het bewijs dat aan de diverse toepassingsvoorwaarden van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor ploegen- en nachtarbeid is voldaan. Deze aanpassing heeft dan ook tot doel om de uitzendkantoren er toe aan te zetten om, vooraleer zij de toepassing vragen van deze vrijstelling, bindende afspraken te maken met hun klanten, zodat kan worden gewaarborgd dat zij in geval van controle het bewijs kunnen leveren dat aan alle toepassingsvoorwaarden van deze maatregel wordt voldaan.

De aanpassing beoogt dan ook het gelijke speelveld op het vlak van de bewijsvoering tussen de uitzendkantoren en de klanten van deze uitzendkantoren te garanderen.

Teneinde voortaan zo veel mogelijk tot een geharmoniseerde toepassing van deze vrijstelling door het uitzendkantoor en de klant te komen, wordt in dit ontwerp voorzien dat de uitzendkantoren enkel kunnen gebruik maken van deze vrijstelling wanneer zij hiervoor toestemming hebben gekregen van de klant. Situaties waarbij het uitzendkantoor aanspraak maakt op een vrijstelling zonder dat de klant hiervan op de hoogte is, worden voortaan uitgesloten. Teneinde de uitzendkantoren de mogelijkheid te geven zich aan deze nieuwe voorwaarde te conformeren en te vermijden dat in te grote mate moet worden ingegrepen op lopende contracten, wordt voorzien dat deze nieuwe voorwaarde pas van toepassing is voor de bezoldigingen die deze uitzendkantoren betalen of toekennen vanaf 1 oktober 2022.

Afdeling 4

Wijzigingen aan de overige vrijstellingsstelsels van doorstorting

Door de FOD Financiën werd er bij de controles van de verschillende stelsels van vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing vastgesteld dat in een niet te verwaarlozen aantal gevallen door de werkgevers bij de toepassing van deze vrijstellingen pogingen werden ondernomen om het bedrag aan bedrijfsvoorheffing kunstmatig te verhogen met het oog op het bekomen van een hogere vrijstelling van doorstorting. Aangezien de bedrijfsvoorheffing in hoofde van de werknemer verrekenbaar is, ondervond deze daar geen nadeel van. Het nadeel van deze werkwijze lag dan uitsluitend bij de schatkist ten gevolge van de hogere gevorderde vrijstelling van doorstorting.

La voie empruntée par ces contribuables consiste à maximiser la dispense en encourageant les travailleurs à faire preuve de volontariat fiscal, et donc à opter pour des montants de précompte professionnel plus élevés.

Le présent projet entend y mettre un terme en limitant la base de dispense de versement du précompte professionnel qui doit être légalement retenu sur le salaire ordinaire. La partie du précompte professionnel retenu au-delà du minimum qui est légalement dû, ce que l'on appelle le volontariat fiscal, ne sera donc plus éligible.

Plus concrètement, l'objectif est donc d'exclure de la base de calcul des dispenses précitées toutes les retenues complémentaires, visées au chapitre 8 (donc tant celles visées au 8.1.A. que celles visées au 8.1.B.) de l'annexe 3 de l'AR/CIR 92.

Le but n'est cependant pas de pénaliser les secteurs qui pour de raisons historiques sont soumis à un précompte professionnel structurellement plus bas. Aussi l'annexe III de l'AR/CIR 92 prévoit-il réglementairement pour le secteur de l'intérim un pourcentage minimal de 11,11 p.c., mais il a été convenu au niveau sectoriel de retenir volontairement, à titre de précompte professionnel, 18 p.c. des rémunérations imposables. En concertation avec ce secteur, il sera examiné dès que possible dans quelle mesure les 18 p.c. de précompte professionnel actuellement retenus systématiquement pourraient être ancrés réglementairement pour les rémunérations payées ou attribuées à partir du 1er avril 2022.

Section 5

Limitation de la possibilité de cumuler la dispense de versement pour "recherche scientifique" et le crédit d'impôt pour recherche et développement

L'article 289^{quater}, CIR 92, est adapté afin de rendre impossible à l'avenir le cumul de diverses formes d'aide à la R&D portant sur les mêmes coûts supportés. Le présent projet prévoit donc aussi que l'aide relative à la dispense de versement du précompte professionnel pour la recherche scientifique doit être déduite de la base de calcul du crédit d'impôt pour recherche et développement visé à cet article, si le total du précompte professionnel retenu auprès du travailleur, y compris le précompte professionnel non versé, était repris dans la base de calcul de ce crédit d'impôt.

De piste die dergelijke belastingplichtigen bewandelen, bestaat erin om de vrijstelling te maximaliseren door werknemers aan te moedigen om aan fiscaal voluntariaat te doen, zodat zij ervoor kiezen dat hogere bedragen aan bedrijfsvoorheffing worden ingehouden.

Dit ontwerp wil hiermee komaf maken door de vrijstellingsbasis te beperken tot de bedrijfsvoorheffing die wettelijk moet worden ingehouden op het gewone loon. Het gedeelte van de bedrijfsvoorheffing dat wordt ingehouden boven hetgeen minimaal wettelijk verschuldigd is, het zogenaamde fiscale voluntariaat, zal dus niet meer in aanmerking worden genomen.

Meer concreet wordt dus bedoeld dat alle aanvullende inhoudingen, bedoeld in hoofdstuk 8 (dus zowel deze in 8.1.A als deze in 8.1.B) van bijlage 3 bij het KB/WIB 92, worden uitgesloten van de berekeningsgrondslag van de voornoemde vrijstellingen.

Het is evenwel niet bedoeling om sectoren die om historische redenen aan structureel lagere bedrijfsvoorheffing onderworpen worden, te benadelen. Zo voorziet bijlage III van het KB/WIB 92 voor de uitzendsector reglementair een minimumpercentage van 11,11 pct. maar werd op sectoraal niveau afgesproken om vrijwillig 18 pct. van de belastbare bezoldigingen als bedrijfsvoorheffing in te houden. In overleg met deze sector zal dan ook zo snel als mogelijk herbekeken worden in welke mate de nu systematisch ingehouden 18 pct. bedrijfsvoorheffing reglementair kan worden verankerd voor de bezoldigingen betaald of toegekend vanaf 1 april 2022.

Afdeling 5

Beperking van de mogelijkheid tot cumulatie van de vrijstelling van doorstorting voor "wetenschappelijk onderzoek" en het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling

Artikel 289^{quater}, WIB 92, wordt aangepast teneinde het voortaan onmogelijk te maken om diverse vormen van O&O steun die betrekking heeft op dezelfde gemaakte kosten te cumuleren. Dit ontwerp voorziet dan ook dat de steun die betrekking heeft op de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor wetenschappelijk onderzoek in mindering moet worden gebracht van de berekeningsbasis van het in dat artikel bedoelde belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling, indien de totale bij de werknemer ingehouden bedrijfsvoorheffing, met inbegrip van de niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing in de berekeningsbasis van dit belastingkrediet zou zijn opgenomen.

Il s'agit de neutraliser les effets fiscaux de l'avis 2010/2 de la Commission des normes comptables lors de l'application du crédit d'impôt visé, dans lequel il est explicité que, si tout ou partie des rémunérations pour lesquelles la dispense de versement est obtenue, sont activées, le subside conserve sa qualité de subside de fonctionnement ou d'exploitation et est maintenu au crédit du compte 740 de la société et ne doit pas être imputé sur cet actif.

Cet avis se réfère aussi à cette fin aux travaux préparatoires de la loi du 21 décembre 2009 portant des dispositions fiscales et diverses, d'où il ressort "qu'il a toujours été dans l'intention du législateur de susciter des investissements et activités supplémentaires dans la recherche scientifique, ce qui exclut que les sommes libérées soient utilisées pour limiter le coût économique des recherches existantes".

Cela ne tient pas compte du fait que l'interdiction d'affectation a été introduite par le législateur à l'époque afin d'éviter que la dispense de versement n'ait un impact négatif sur les coûts éligibles pour l'obtention de subventions européennes par des universités, de hautes écoles et des institutions scientifiques pour le financement de projets de recherche en cours. Il n'a jamais été prévu d'appliquer également une telle interdiction d'affectation aux entreprises visées à l'article 275³, § 1er, alinéa 3, CIR 92, qui mènent des projets ou des programmes de recherche.

Du point de vue des aides d'état, une telle possibilité de cumul est en outre fort risquée, étant donné que celle-ci est également applicable à un groupe d'entreprises, à savoir les "Young Innovative Compan(ies)" visées à l'article 275³, § 1er, alinéa 3, 2°, CIR 92, au sujet desquelles la Commission européenne a considéré que l'aide qui leur est octroyée a un caractère sélectif et qu'elle doit être qualifiée d'aide d'état et en vertu de quoi l'aide octroyée à ce groupe-cible doit respecter certains plafonds d'aide.

Section 6

Modifications relatives à la déclaration, aux sanctions et aux règles de procédure concernant la dispense de versement du précompte professionnel

Généralités

Le délai dans lequel les redevables de l'impôt peuvent actuellement introduire une action en restitution de précompte en application de l'article 368, CIR 92, est

Hiermee wordt beoogd om de fiscale gevolgen van advies 2010/2 van de Commissie voor Boekhoudkundige normen bij de toepassing van het bedoelde belastingkrediet te neutraliseren, waarin wordt expliciteert dat, indien een deel of het geheel van de bezoldigingen voor welke de vrijstelling van doorstorting is verkregen, geactiveerd wordt, de subsidie de hoedanigheid van werkings- of exploitatiesubsidie behoudt en deze opgenomen blijft op de creditzijde van rekening 740 van de vennootschap en niet met dit actief moet worden verrekend.

Dat advies verwijst daarvoor ook naar de voorbereidende werken bij de wet van 21 december 2009 houdende fiscale en diverse bepalingen, waaruit wordt afgeleid dat "het steeds de bedoeling van de wetgever is geweest te zorgen voor bijkomende investeringen en activiteiten in wetenschappelijk onderzoek, hetgeen uitsluit dat de vrijgekomen sommen worden aangewend om de economische kostprijs van het bestaande onderzoek te drukken".

Hiermee wordt voorbijgegaan aan het feit dat het bestedingsverbod destijds door de wetgever werd ingesteld om te vermijden dat de vrijstelling van doorstorting een negatieve impact zou hebben op de in aanmerking komende kosten voor het verkrijgen van Europese subsidies door universiteiten, hogescholen en wetenschappelijke instellingen voor de financiering van de lopende onderzoeksprojecten. Het is nooit de bedoeling geweest om een dergelijk bestedingsverbod ook van toepassing te laten zijn op de ondernemingen bedoeld in artikel 275³, § 1, derde lid, WIB 92.

Bovendien is vanuit staatssteun oogpunt een dergelijke cumulatiemogelijkheid risicovol, aangezien deze ook van toepassing is op een groep van ondernemingen, meer bepaald de in artikel 275³, § 1, derde lid, 2°, WIB 92 bedoelde *Young Innovative Company's* waarvan de Europese Commissie heeft geoordeeld dat de aan hen toegekende steun een selectief karakter heeft en als staatssteun moet worden gekwalificeerd en waarbij de aan deze doelgroep toegekende steun bepaalde steunplafonds moet respecteren.

Afdeling 6

Wijzigingen betreffende de aangifte, sancties en procedureregels inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Algemeen

De termijn waarbinnen de belastingschuldigen vandaag een vordering tot teruggave van voorheffing bij toepassing van artikel 368, WIB 92, kunnen indienen,

une des causes pour lesquelles l'administration se retrouve en difficulté pour réaliser un contrôle rigoureux de l'application de ces dispenses.

En effet, le délai de prescription prévu à l'article 368 CIR 92 est de cinq ans à compter du premier janvier de l'année pendant laquelle ces précomptes ont été versés.

Ce délai de prescription de 5 ans permet aux redevables d'introduire une demande lorsque le délai classique de 3 ans qui est laissé à l'administration pour réaliser une investigation est déjà écoulé. Il est donc difficile, voire impossible, pour l'administration, lorsque le contribuable invoque ce délai, de procéder à un examen complet de la demande.

Afin de pallier ce problème, il est proposé d'introduire dans le présent projet un délai de prescription distinct, aligné sur les délais classiques du CIR 92, lorsque l'action en restitution de précompte est réalisée sur la base d'un des articles accordant une dispense de versement de précompte.

L'objectif est de parvenir à une égalité de traitement entre les aides accordées aux employeurs par le biais des impôts sur les revenus et celles accordées par le biais du précompte professionnel. Cela n'a en effet pas de sens d'appliquer des délais beaucoup plus longs pour le soutien accordé via une dispense (partielle) de versement du précompte professionnel.

Afin d'assurer la cohérence du système établi par le CIR 92, cette mesure s'accompagne d'une prolongation du délai d'investigation pour la durée nécessaire au traitement de la demande par l'administration. La durée de cette prolongation est également alignée sur ce qui est déjà prévu dans les autres matières du CIR 92.

L'article 444 CIR 92 est également adapté en vue de permettre, en l'espèce, l'établissement d'un accroissement d'impôt en cas d'application incorrecte de la mesure de dispense de versement de précompte.

Art. 21

L'article 312 CIR 92 est modifié afin de prévoir explicitement une habilitation au Roi plus étendue pour la détermination des modes de déclaration et pour la détermination de la périodicité de la déclaration permettant de

is één van de oorzaken waardoor de administratie zich in moeilijkheden bevindt om een strikte controle van de toepassing van deze vrijstellingen te realiseren.

De verjaringstermijn voorzien in artikel 368 WIB 92 is immers vijf jaar te rekenen van 1 januari van het jaar tijdens hetwelke deze voorheffingen werden betaald.

Deze verjaringstermijn van 5 jaar laat de belastingsschuldigen toe om een aanvraag in te dienen wanneer de klassieke termijn van 3 jaar die gelaten wordt aan de administratie om een onderzoek te verwezenlijken, reeds is verstreken. Het is dan ook voor de administratie moeilijk of zelfs onmogelijk wanneer de belastingplichtige zich op deze termijn beroept, om de aanvraag aan een volledig onderzoek te onderwerpen.

Teneinde dit probleem aan te pakken, wordt in dit ontwerp een afzonderlijke verjaringstermijn voorgesteld, afgestemd op de klassieke termijnen van het WIB 92, wanneer de vordering tot teruggave van de voorheffing verwezenlijkt wordt op basis van één van de artikelen die een vrijstelling van doorstorting van voorheffing toekennen.

Hiermee wordt beoogd om een gelijk speelveld te bereiken tussen steun die aan werkgevers wordt toegekend via de inkomstenbelastingen en steun die worden toegekend via de bedrijfsvoorheffing. Het houdt immers geen steek om voor de steun die via een (gedeeltelijke) vrijstelling van de doorstorting van door de bedrijfsvoorheffing wordt toegekend significant langere termijnen aan te houden.

Teneinde de samenhang van het systeem opgesteld door het WIB 92 te verzekeren, gaat deze maatregel gepaard met een verlenging van de onderzoekstermijn voor de noodzakelijke duur van de behandeling van de aanvraag door de administratie. De duur van deze verlenging wordt eveneens afgestemd op wat reeds voorzien wordt in de andere materies van het WIB 92.

Artikel 444 WIB 92 wordt ook aangepast om in casu de vestiging van een belastingverhoging op te leggen bij een foutieve toepassing van de vrijstelling.

Art. 21

Het artikel 312 WIB 92 wordt gewijzigd teneinde uitdrukkelijk een uitgebreidere machtiging te voorzien aan de Koning voor de bepaling van de wijze van aangifte en voor de bepaling van de periodiciteit van de aangifte die

bénéficiaire de la dispense de versement de précompte professionnel.

Cette habilitation étendue vise à permettre au Roi de remanier la manière dont les employeurs doivent fournir des données dans le cadre de la dispense de versement de précompte professionnel.

En effet le système actuel fonctionne sur la base d'une double déclaration mensuelle, la première étant la déclaration classique du précompte professionnel et la deuxième, visant à obtenir la dispense de versement conformément à l'article 95² de l'AR/CIR 92.

Les modifications ne visent en aucun cas à supprimer la possibilité d'obtenir le bénéfice de la dispense sur une base mensuelle, mais plutôt à permettre de demander un certain nombre de données supplémentaires sur une base annuelle par l'extension de l'obligation de déclaration, via une fiche ou pas. En outre, ces modifications visent à donner une base réglementaire à la circulaire n° Ci.RH.244/597 746 (AFER n° 48/2009 du 03.11 2009), dans laquelle l'administration fiscale a accepté que la déclaration par laquelle la dispense de versement de précompte professionnel est demandée puisse être introduite jusqu'au 31 août de l'année suivant l'année des revenus.

La déclaration de précompte professionnel actuelle, au moyen de laquelle les employeurs déclarent également la dispense de versement de précompte professionnel, a ses limites. En effet, un employeur qui fait usage d'une des mesures de dispense de versement du précompte professionnel visées aux articles 275¹ à 275¹², CIR 92, doit remettre deux ou trois déclarations distinctes sur lesquelles ne sont mentionnées qu'un nombre limité de données. C'est pourquoi, aujourd'hui, l'administration ne dispose, par employeur, que du montant global du précompte professionnel qui est dispensé de versement et du montant global du revenu imposable qui donne droit à la dispense de versement.

Cela a pour conséquence que l'administration fiscale n'a pas de vue directe sur le nombre de travailleurs, sur la hauteur des rémunérations individuelles de ces travailleurs ou sur la hauteur du précompte professionnel qui est retenu sur ces rémunérations et sur lesquelles la dispense de versement du précompte professionnel est appliquée. Actuellement, ces informations ne peuvent donc être obtenues que lorsque l'administration demande à l'employeur les listes nominatives et les documents accompagnants visés à l'annexe IIIter de l'AR/CIR 92.

Cette adaptation vise donc à fournir la base légale pour modifier la manière dont les informations, que

toelaat te genieten van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

Deze uitgebreide machtiging beoogt de Koning toe te staan om te sleutelen aan de wijze waarop werkgevers gegevens moeten verstrekken in het kader van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

Het huidige systeem functioneert immers op basis van een dubbele maandelijkse aangifte, de eerste zijnde de klassieke aangifte van de bedrijfsvoorheffing en de tweede, met het oog op het bekomen van de vrijstelling van doorstorting overeenkomstig artikel 95² van het KB/WIB 92.

De wijzigingen hebben geenszins tot doel om de mogelijkheid om het voordeel van de vrijstelling maandelijks te verkrijgen af te schaffen, maar beogen het mogelijk te maken om via de uitbreiding van de aangifteplicht jaarlijks, al dan niet via een fiche, een aantal bijkomende gegevens op te vragen. Daarnaast beogen deze wijzigingen een reglementaire grondslag te geven aan de circulaire nr. Ci.RH.244/597 746 (AOIF Nr. 48/2009) dd 03.11 2009), waarin de fiscale administratie heeft aanvaard dat de aangifte waarmee de vrijstelling van doorstorting bedrijfsvoorheffing wordt gevraagd, mag worden ingediend tot 31 augustus van het jaar volgend op het inkomstenjaar.

De huidige aangifte in de bedrijfsvoorheffing, waarmee de werkgevers de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing aangeven, heeft immers zijn beperkingen. Zo dient een werkgever die gebruik maakt van één van de in de artikelen 275¹ tot 275¹², WIB 92, bedoelde vrijstellingsstelsels van doorstorting van bedrijfsvoorheffing twee of drie afzonderlijke aangiften te overleggen waarop slechts een beperkt aantal gegevens worden vermeld. Hierdoor beschikt de administratie vandaag per werkgever enkel over het globale bedrag van de bedrijfsvoorheffing dat van de doorstorting is vrijgesteld en het globale bedrag aan belastbare inkomsten dat recht geeft op de vrijstelling van doorstorting.

Hieruit volgt dat de fiscale administratie geen rechtstreeks zicht heeft op het aantal werknemers, de hoogte van de individuele bezoldigingen van deze werknemers of de hoogte van de bedrijfsvoorheffing die op deze bezoldigingen wordt ingehouden en waar de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op wordt toegepast. Deze informatie kan dan op dit ogenblik ook enkel worden bekomen wanneer de administratie aan de werkgever de in bijlage IIIter van het KB/WIB 92 bedoelde nominatieve lijsten en bijhorende documenten opvraagt.

Deze aanpassing beoogt de wettelijke grondslag te voorzien om te sleutelen aan de wijze waarop de

les employeurs doivent déjà conserver dans les listes nominatives visées à l'annexe IIIter de l'AR/CIR 92, sont rendues accessibles à l'administration fiscale. Cela doit d'une part permettre d'organiser des contrôles plus ciblés et d'autre part de permettre davantage aux services du SPF Finances d'évaluer d'éventuelles modifications futures de ce régime.

Le but est que le renouvellement du processus de déclaration, qui devra lui-même être concrétisé par le Roi, se fasse en étroite concertation avec les parties prenantes concernées. Afin d'accorder le temps nécessaire à ce processus, le présent projet prévoit que les modifications reprises dans cet article ne seront applicables qu'aux rémunérations qui seront payées ou attribuées à partir du 1er janvier 2023. Toutefois, une entrée en vigueur rapide de la présente disposition est prévue afin de donner le signal aux concepteurs de programmes de calcul des salaires que ces données devront à l'avenir être déclarées ou mentionnées sur une fiche selon un mode restant à déterminer.

Concrètement, cela a pour conséquence que ce changement dans le flux de données ne devra être actionné pour la première fois que dans le courant de l'année 2024.

En ce qui concerne la remarque au point 4 de l'avis 21/2022 de l'Autorité de protection des données, il peut être utile de se référer au texte de l'article 6, paragraphe 3, du Règlement général sur la protection des données. Il y est clairement mentionné que l'objectif du traitement est soit défini dans la base juridique soit nécessaire pour l'accomplissement d'une tâche d'intérêt général ou relève de l'exercice de l'autorité publique.

Vu que la réglementation d'obligations fiscales concerne tant l'exécution d'une mission d'intérêt général que l'exercice de l'autorité publique, et vu que les objectifs fiscaux relatifs au principe de légalité sont toujours explicités dans le Code des impôts sur les revenus 1992, on ne peut abonder dans le sens de l'avis de l'Autorité de protection des données car un tel ajout ne favoriserait pas la clarté de la législation fiscale, ni ne contribuerait à une meilleure protection des données.

Ceci est *mutatis mutandis* applicable au point 6 de l'avis précité, qui ne peut donc pas non plus être suivi.

informatie die de werkgevers vandaag reeds moeten bijhouden in de in bijlage IIIter van het KB/WIB 92 bedoelde nominatieve lijsten, toegankelijk gemaakt wordt voor de fiscale administratie. Dit moet enerzijds toelaten om controles gericht te organiseren en het anderzijds voor de diensten van de FOD Financiën mogelijk te maken om eventuele toekomstige wijzigingen aan dit stelsel op meer accurate wijze te kunnen inschatten.

Het is de bedoeling om het vernieuwde aangifteproces zelf, dat finaal concreet door de Koning zal moeten worden vormgegeven, in nauw overleg met de betrokken stakeholders tot stand te laten komen. Teneinde voor dit proces de nodige tijd te voorzien, wordt in dit ontwerp bepaald dat de in dit artikel opgenomen wijzigingen slechts van toepassing zullen zijn op de bezoldigingen die vanaf 1 januari 2023 zullen worden betaald of toegerekend. Wel wordt in een snelle inwerkingtreding van deze bepaling voorzien om aan de ontwerpers van de loonberekeningsprogramma's het signaal te geven dat dergelijke gegevens in de toekomst via een nog te bepalen weg zullen moeten worden aangegeven of op een fiche zullen moeten worden geplaatst.

Concreet heeft dit tot gevolg dat deze wijziging in de gegevensstroom pas in de loop van 2024 voor het eerst zal moeten worden opgestart.

Met betrekking tot de opmerking in randnummer 4 van het advies 21/2022 van de Gegevensbeschermingsautoriteit kan dienstig verwezen worden naar de tekst van artikel 6, paragraaf 3, van de Algemene Verordening Gegevensbescherming. Daarin wordt duidelijk vermeld dat het doel van de verwerking ofwel in de rechtsgrond wordt vastgesteld ofwel noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend.

Gezien de reglementering van fiscale verplichtingen zowel de vervulling van een taak van algemeen belang als de uitoefening van het openbaar gezag betreft, en gezien de fiscale doelstellingen ingevolge het legaliteitsbeginsel steeds zijn geëxpliciteerd in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, kan niet worden ingegaan op het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit omdat dergelijke toevoeging de duidelijkheid van de fiscale wetgeving niet ten goede zou komen, noch aan een betere gegevensbescherming zou bijdragen.

Dat laatste is *mutatis mutandis* van toepassing inzake randnummer 6 van voormeld advies, dat derhalve eveneens niet kan worden gevolgd.

Le point 7 de l'avis précité de l'Autorité de protection des données a été suivi.

Concernant l'usage du numéro de registre national, des garanties suffisantes sont déjà prévues dans le contexte fiscal, vu le cadre légal et opérationnel déjà existant et vu que le principe de légalité qui s'applique en droit fiscal est également applicable en ce qui concerne les objectifs sous-jacents. Il peut utilement être fait référence à l'application de la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions.

En ce qui concerne le point 9 de l'avis précité, il peut être renvoyé à la conformité des finalités de traitements en matière de protection de données, vu que toutes les finalités pour lesquelles le traitement a lieu visent l'exécution d'une mission d'intérêt général ou l'exercice de l'autorité publique. Par conséquent, la limitation de la finalité à un seul objectif fiscal empêcherait inutilement l'efficacité et l'applicabilité pratique de cette disposition. L'avis ne peut dès lors pas être suivi sur ce point.

En ce qui concerne le point 10 de l'avis précité, il convient de souligner le caractère d'ordre public inhérent à la législation fiscale. En ce qui concerne les délais, cela signifie concrètement qu'une période de conservation légale sur le plan de la protection des données devrait, conformément au Règlement général sur la protection des données, être déterminée à l'aide des périodes fiscales applicables, mais vu le caractère d'ordre public du droit fiscal, aucune période de conservation explicite ne peut être imposée du point de vue de la protection légale des données, car cela pourrait affecter les intérêts de l'État.

Art. 22

L'article 333, alinéa 2, CIR 92, est modifié afin d'établir un renvoi vers l'article 354, alinéa 7, CIR 92 (nouveau), introduit par l'article 3 de la présente loi.

Ce renvoi permet de maintenir le lien entre les délais laissés à l'administration pour réaliser son enquête sur la base de l'article 333 CIR 92 et les délais prévus pour procéder à la taxation dans l'article 354 CIR 92. La logique veut que ces délais soient synchronisés.

Randnummer 7 van voormeld advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit werd gevolgd.

Met betrekking tot het gebruik van het rijksregister-nummer wordt reeds in voldoende waarborgen voorzien binnen de fiscale context, gezien het reeds bestaande wettelijke en operationele kader en gezien het legaliteitsbeginsel dat geldt in het fiscaal recht ook met betrekking tot voorliggende doelstellingen van toepassing is. Er kan dienstig verwezen worden naar de toepassing van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten.

Wat randnummer 9 van het voormelde advies betreft, kan verwezen worden naar de verenigbaarheid van verwerkingsdoeleinden inzake gegevensbescherming gezien alle doeleinden waarvoor de verwerking gebeurt, de vervulling van een taak van algemeen belang of de uitvoering van het openbaar gezag beogen. Derhalve zou de beperking van het doeleinde tot slechts één fiscaal doel de efficiëntie en de praktische toepasbaarheid van die bepaling nodeloos in de weg staan. Het advies kan op dit punt derhalve niet worden gevolgd.

Met betrekking tot randnummer 10 van voormeld advies, dient gewezen te worden op het karakter van openbare orde dat inherent is aan de fiscale wetgeving. Met betrekking tot termijnen betekent dat concreet dat een gegevensbeschermingsrechtelijke bewaartermijn aan de hand van de toepasselijke fiscale termijnen bepaalbaar hoort te zijn, conform de Algemene Verordening Gegevensbescherming, maar gezien het openbare orde-karakter van het fiscaal recht, geenszins expliciet een bewaartermijn kan worden opgelegd vanuit gegevensbeschermingsrechtelijk oogpunt, aangezien dat zou kunnen raken aan de belangen van de Staat.

Art. 22

Artikel 333, tweede lid, WIB 92, wordt gewijzigd om een verwijzing op te stellen naar artikel 354, zevende lid, WIB 92 (nieuw), ingevoerd door artikel 3 van deze wet.

Deze verwijzing staat toe om het verband tussen de termijnen te behouden die gelaten worden aan de administratie om zijn onderzoek op basis van artikel 333 WIB 92 te verwezenlijken en de termijnen voorzien om verder te gaan tot de taxatie in artikel 354 WIB 92. De logica wil dat deze termijnen gesynchroniseerd zijn.

Art. 23

Un alinéa 7 est inséré dans l'article 354 CIR 92 afin de prévoir que le délai d'imposition est prolongé pour maximum 6 mois lorsqu'un contribuable introduit une action en restitution de précompte.

Cette prolongation de délai permettra à l'administration de toujours bénéficier d'au moins 6 mois pour réaliser un contrôle en la matière lorsqu'une telle action est introduite.

Sans cela, une action introduite au dernier moment priverait l'administration de ses pouvoirs d'investigation afin de contrôler le bienfondé de cette action.

Art. 24

Un article 368/1 est inséré afin de prévoir un délai de prescription particulier visant uniquement les actions en restitution de précompte basée sur les articles 275¹ à 275¹², CIR 92. Il s'agit de dispenses considérées par le Cour des comptes comme étant problématiques et donnant même potentiellement lieu à des abus.

La présente disposition vise à prévoir que le nouveau délai de prescription prévu pour l'introduction de cette action sera désormais de trois ans. Ce délai étant calqué sur les délais classiques dont dispose l'administration pour réaliser des enquêtes et procéder à la taxation, cette dernière se retrouvera moins démunie face à ce type de demande.

Art. 23

Een zevende lid wordt ingevoegd in artikel 354 WIB 92 teneinde te voorzien dat de aanslagtermijn wordt verlengd met maximum 6 maanden wanneer een belastingplichtige een vordering tot teruggave van voorheffing indient.

Deze verlenging van de termijn zal de administratie toelaten om altijd te kunnen genieten van minstens zes maanden om een controle in de materie te kunnen verwezenlijken wanneer een dergelijke vordering wordt ingediend.

Zonder dit zou een vordering ingediend op het laatste moment de administratie beroven van zijn onderzoeksbevoegdheden om de gegrondheid van deze vordering te controleren.

Art. 24

Een artikel 368/1 wordt ingevoegd teneinde een bijzondere verjaringstermijn te voorzien met het oog op enkel de vorderingen tot teruggave van voorheffing gebaseerd op de artikelen 275¹ tot 275¹², WIB 92. Het gaat om vrijstellingen die gesignaleerd werden door het Rekenhof als zijnde problematisch en mogelijk zelfs aanleiding gevend tot misbruiken.

Deze bepaling beoogt te voorzien dat de nieuwe verjaringstermijn voorzien voor de indiening van deze vordering voortaan drie jaar zal zijn. Deze termijn wordt geschoeid op de klassieke termijnen waarover de administratie beschikt om onderzoeken te verwezenlijken en om over te gaan tot de taxatie, deze laatste zal zich minder ongewapend terugvinden tegenover dit type van aanvragen.

Exemple de calcul du délai sur la base de l'article 368, CIR 92, et sur la base du nouvel article 368/1, CIR 92

Voorbeeld van de berekening van de termijn op basis van artikel 368, WIB 92, en op basis van het nieuwe artikel 368/1, WIB 92:

Base légale Wettelijke grondslag	Année de revenus Jaar van inkomsten	Délai pour l'introduction de la déclaration visant à la dispense de versement / Termijn voor indiening van de aangifte tot vrijstelling van doorstorting	Délai d'imposition et d'investigation / Aanslagtermijn en onderzoekstermijn	Délai pour introduire l'action en restitution de précompte / Termijn voor het instellen van de vordering tot teruggave van de voorheffing
Art. 368, WIB 92 / CIR 92	202X	31/08/202X + 1 (Circulaire nr. Ci.RH.244/597.746)	31/12/202X + 3	31/12/202X + 4
Art. 368/1, WIB 92 / CIR 92	202X	31/08/202X + 1 KB/WIB 92 / AR/ CIR 92	31/12/202X + 3 + 6 Mois maximum de prolongation / maanden maximale verlenging /	31/12/202X + 3

Suite à l'avis du Conseil d'État, un régime transitoire est prévu, afin de donner également la possibilité aux employeurs qui verraient leur action en restitution prescrite au 1er avril 2022 d'introduire leur action dans un délai raisonnable. C'est pourquoi il est prévu que le délai de prescription spécial est applicable aux actions qui sont introduites à partir du 1er juillet 2022. Cela signifie *de facto* que l'entrée en vigueur du délai de prescription est reportée de trois mois.

Art. 25

Comme expliqué ci-dessus, en vertu des articles 275¹ à 275¹², CIR 92, les redevables peuvent, dans des circonstances particulières, bénéficier d'une exemption du versement du précompte professionnel.

En pratique, cela signifie que le débiteur présente d'abord une déclaration dans laquelle il indique le revenu imposable et le précompte professionnel normalement dû. Ensuite, il est tenu de présenter une deuxième déclaration qui concerne exclusivement les rémunérations des employés pour lesquels une partie ou la totalité du précompte professionnel dû ne doit pas être versée au Trésor.

In navolging van het advies van de Raad van State wordt een overgangsregeling voorzien, teneinde de werkgevers die hun vordering tot teruggave op 1 april 2022 zouden zien verjaren alsnog de mogelijkheid te geven hun vordering binnen een redelijke termijn in te stellen. Hierdoor wordt voorzien dat de bijzondere verjaringstermijn van toepassing is op de vorderingen die vanaf 1 juli 2022 worden ingediend. De *facto* betekent dit dat de inwerkingtreding van de bijzondere verjaringstermijn met drie maanden wordt uitgesteld.

Art. 25

Zoals hiervoor uiteengezet, kunnen overeenkomstig de artikelen 275¹ tot 275¹², WIB 92 de belastingschuldigen in bijzondere omstandigheden genieten van een vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

In de praktijk betekent dit dat de schuldenaar eerst een aangifte indient waarop hij de belastbare inkomsten en de normaal verschuldigde bedrijfsvoorheffing vermeldt. Vervolgens is hij gehouden om een tweede aangifte in te dienen die uitsluitend betrekking heeft op de bezoldigingen van de werknemers waarvoor een deel of het geheel van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist moet worden gestort.

Dans cette deuxième déclaration, le revenu imposable est indiqué, ainsi qu'un montant négatif de précompte professionnel dû.

Si, après contrôle, il s'avère que dans cette deuxième déclaration, un montant négatif incorrect de précompte professionnel est indiqué, l'administration ne peut actuellement pas appliquer l'accroissement d'impôt prévu à l'article 444, CIR 92, car la situation ne peut pas être assimilée à une non-déclaration ou à une déclaration tardive. En outre, dans les cas précités, l'accroissement a pour base de calcul la portion de revenus non déclarés; or, il ne s'agit pas en l'espèce de revenus non déclarés.

C'est pourquoi un deuxième alinéa est ajouté dans l'article 444, CIR 92, afin d'envisager spécifiquement cette hypothèse, la base de calcul de l'accroissement étant constituée par la dispense de versement de précompte professionnel incorrectement déclaré.

Ce projet permet de sanctionner les redevables en cas de déclaration incorrecte de précompte professionnel ayant donné lieu à une dispense de versement du précompte professionnel.

Comme expliqué ci-dessus, en vertu des articles 275¹ à 275¹², CIR 92, les redevables peuvent, dans des circonstances particulières, bénéficier d'une exemption du versement du précompte professionnel.

L'actuel article 444, alinéa 2, CIR 92, qui devient l'alinéa 3, prévoit que la majoration ne sera pas appliquée "en l'absence de mauvaise foi". Cette disposition s'appliquera évidemment aussi au deuxième alinéa nouveau inséré par ce projet. Concrètement, cela signifie que la mauvaise foi n'est pas présumée si le contribuable régularise spontanément sa situation au moyen d'une correction sur la déclaration du précompte professionnel.

Art. 26

Le présent article précise que les règles de déclaration, de sanctions et de procédure concernant la dispense de versement du précompte professionnel, qui sont reprises dans le Code des impôts sur les revenus 1992, sont également applicables à la dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 2, chapitre 1er, de la loi de 15 juillet 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19.

In deze tweede aangifte worden de belastbare inkomsten vermeld, naast een negatief bedrag aan verschuldigde bedrijfsvoorheffing.

Indien na controle blijkt dat in deze tweede aangifte in de bedrijfsvoorheffing een onjuist negatief bedrag aan bedrijfsvoorheffing wordt vermeld, kan de administratie vandaag geen belastingverhoging van artikel 444, WIB 92, toepassen omdat de oorzaak niet te herleiden valt naar een niet-aangifte of een laattijdige aangifte. Bovendien is in de voornoemde gevallen de verhoging gebaseerd op de omvang van de niet-aangegeven inkomsten, terwijl het hier geen niet-aangegeven inkomsten betreft.

Vandaar dat een tweede lid wordt ingevoegd in artikel 444, WIB 92, om specifiek rekening te houden met deze hypothese, waarbij wordt gesteld dat de berekeningsbasis van de verhoging de onjuist aangegeven vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing betreft.

Dit ontwerp maakt het mogelijk dat schuldenaars bij een onjuiste aangifte in de bedrijfsvoorheffing, die aanleiding geeft tot vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, voortaan gesanctioneerd kunnen worden.

Zoals hiervoor uiteengezet, kunnen overeenkomstig de artikelen 275¹ tot 275¹², WIB 92 de belastingschuldigen in bijzondere omstandigheden genieten van een vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

Het huidige artikel 444, tweede lid, WIB 92, dat het derde lid wordt, voorziet dat de verhoging niet zal worden toegepast "bij ontstentenis van kwade trouw". Deze bepaling zal uiteraard ook toepassing vinden op het bij dit ontwerp ingevoegde nieuwe tweede lid. Concreet houdt dit in dat de kwade trouw niet wordt vermoed wanneer de belastingplichtige spontaan overgaat tot een regularisatie van zijn situatie door middel van een correctie op de aangifte bedrijfsvoorheffing.

Art. 26

Dit artikel verduidelijkt dat de aangifte-, sanctie- en procedureregels inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing die in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zijn opgenomen, evenzeer van toepassing zijn op de in titel 2, hoofdstuk 1, van de wet van 15 juli 2020 houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19-pandemie opgenomen vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

CHAPITRE 3

Taxe sur l'embarquement dans un aéronef

Généralités

Tous les continents sont confrontés à l'impact de la hausse de la température moyenne sur la terre: conditions météorologiques extrêmes, incendies de forêt, pertes de récoltes et de revenus. La crise climatique - un thème clé de l'agenda social et politique de ces dernières années - démontre que les mesures nécessaires pour atteindre les objectifs climatiques sont de natures très diverses mais certainement pas facile à mettre en œuvre.

Depuis le Protocole de Kyoto (1997) et surtout depuis la COP 21 (2015), les gouvernements ont tenté de lutter contre la crise climatique, via des solutions ponctuelles ou à long terme, au travers de mesures internationales/européennes ou étatiques individuelles. Depuis l'Accord sur le climat de Paris (2015), l'objectif est de maintenir le réchauffement climatique bien en dessous de 2°C par rapport aux niveaux préindustriels et de le limiter à 1,5°C. Lors de la COP26, qui s'est tenue en novembre 2021, l'objectif de limiter le réchauffement climatique à 1,5°C a été souligné. Pour ce faire, des mesures supplémentaires devront être prises au niveau mondial.

Cependant, le trafic aérien international n'est pas couvert par l'Accord sur le climat de Paris car les objectifs nationaux formulés par les pays parties à cet accord ne concernent que le trafic national, interne. Pour la réduction des émissions de l'aviation internationale, la COP21 fait référence à l'Organisation de l'aviation civile internationale des Nations Unies (OACI). L'OACI s'est fixé pour objectif de réduire de moitié les émissions de CO₂ entre 2005 et 2050.

L'introduction d'une taxe d'embarquement doit être considérée dans le cadre des mesures nationales, européennes et internationales qui sont prises pour prendre plus en compte le coût réel du vol. En ce qui concerne la prise en compte des émissions de CO₂, on peut ainsi se référer au système européen d'échange de quotas d'émission (SEQE-UE). Sur le plan international, il existe le Régime de compensation et de réduction de carbone pour l'aviation internationale (en anglais: *Carbon Offsetting and Reduction Scheme for International Aviation* (CORSIA)). Les coûts externes (environnementaux) liés au trafic aérien sont toutefois plus larges que les seules émissions de CO₂.

HOOFDSTUK 3

Taks op de inscheping van een luchtvaartuig

Algemeen

Alle continenten worden met de impact van de stijgende gemiddelde temperatuur op aarde geconfronteerd: extreme weersomstandigheden, bosbranden, verloren oogsten en inkomens. De klimaatcrisis - de laatste jaren een hoofdthema op de maatschappelijke en politieke agenda - toont aan dat de maatregelen die nodig zijn om de klimaatdoelstellingen te bereiken van zeer diverse aard maar zeker niet altijd gemakkelijk te implementeren zijn.

Sinds het Verdrag van Kyoto (1997) en vooral sinds de COP21 (2015) hebben regeringen geprobeerd de klimaatcrisis te bestrijden. Er wordt getracht om hiervoor punctuele en langetermijnoplossingen te vinden, middels internationale, Europese of landelijk geldende maatregelen. Sinds het Klimaatakkoord van Parijs (2015) is het doel om de opwarming van de aarde ruim onder 2°C boven het pre-industriële niveau te houden en tot 1,5°C te beperken. Tijdens de COP26, die in november 2021 plaatsvond, werd het streven naar het beperken van de klimaatopwarming tot 1,5°C benadrukt. Daarvoor zullen wereldwijd nog bijkomende maatregelen genomen moeten worden.

Het internationaal vliegverkeer valt echter niet onder het Klimaatakkoord van Parijs omdat de nationale doelen die de landen bij dit akkoord hebben geformuleerd alleen betrekking hebben op binnenlandse luchtvaart. Voor het reduceren van de emissies van de internationale luchtvaart verwijst de COP21 naar de internationale burgerluchtvaartorganisatie van de Verenigde Naties (IAOC). IAOC stelt zich ten doel tussen 2005 en 2050 de CO₂-uitstoot te halveren.

De invoering van een inschepingstaks moet gezien worden in het kader van de nationale, Europese en internationale maatregelen die worden genomen om de werkelijke kost van het vliegen meer in rekening te brengen. Wat het in rekening brengen van de CO₂-uitstoot betreft, kan er aldus verwezen worden naar het Europese emissiehandelssysteem (EU-ETS). Meer internationaal is er het *Carbon Offsetting and Reduction Scheme for International Aviation* (CORSIA). De externe (milieu) kosten verbonden aan het vliegverkeer zijn echter breder dan alleen maar de CO₂-uitstoot.

L'aviation représente en effet une source de pollution atmosphérique non négligeable et qui ne fait qu'augmenter d'année en année.

Les émissions provenant de l'aviation internationale ont augmenté de 130 % au cours des 20 dernières années. Il s'agit de la croissance la plus rapide de l'ensemble du secteur des transports. En 2050, malgré les améliorations en matière de consommation de carburant, les émissions provenant des avions devraient être 7 à 10 fois supérieures aux niveaux de 1990. Le nombre de passagers aériens dans l'UE a triplé depuis 1993 (source: Actualité Parlement Européen / Agence européenne pour l'environnement (2019/Mis à jour 28/04/2021)).

À la vue de ces chiffres, il importe d'appliquer deux principes:

— le principe du "pollueur payeur", adopté par l'OCDE en 1972, "*en tant que principe économique visant l'imputation des coûts associés à la lutte contre la pollution et d'internalisation des coûts externes*" (cf. OCDE/GD (92)81, Le Principe pollueur-payeur, Analyses et Recommandations de l'OCDE);

— le principe de l'internalisation des coûts externes qui consiste "*à répercuter les coûts externes du transport (pollution, bruit, encombrements etc.) sur le prix payé par l'utilisateur, afin de l'inciter à modifier ses comportements*" (COM(2008) 435 final, Communication de la Commission au Parlement européen, au Conseil, Comité économique et social et au Comité des régions - Stratégie pour une mise en œuvre de l'internalisation des coûts externes {SEC(2008) 2207} {SEC(2008) 2208} {SEC(2008) 2209}).

À l'instar du Royaume-Uni, de la France, des Pays-Bas, de l'Allemagne, de la Suède ou encore de l'Autriche, il est aujourd'hui proposé d'introduire en Belgique une taxe d'embarquement touchant l'aviation civile. Dans tous ces pays, le coût environnemental a été une considération importante dans l'introduction d'une taxe d'embarquement. Il s'agit de sensibiliser les voyageurs aériens, par le biais de cette taxe, aux coûts sociaux de la pollution associée aux vols.

Les ministres des Finances de la Belgique, de la Bulgarie, du Danemark, de la France, de l'Allemagne, de l'Italie, du Luxembourg, des Pays-Bas et de la Suède ont cosigné en novembre 2019 une déclaration commune appelant la Commission européenne à instaurer des impôts sur l'aviation à l'échelle de l'UE, afin que l'ensemble du secteur de l'aviation paie davantage pour ses émissions et sa pollution, et que tous les États membres soient mis sur un pied d'égalité. Invoquant

De luchtvaart is inderdaad een niet te verwaarlozen bron van luchtvervuiling die van jaar tot jaar in volume toeneemt.

De uitstoot door de internationale luchtvaart is de voorbije twee decennia met 130 % gegroeid. Dit was de sterkste groei in de hele transportsector. Ondanks verbeteringen in brandstofgebruik wordt de uitstoot van vliegtuigen in 2050 naar verwachting 7 tot 10 keer groter dan in 1990. Het aantal vliegtuigpassagiers in Europa is sinds 1993 verdrievoudigd (bron: Nieuws Europees Parlement / Het Europees Milieuagentschap (2019/ bijgewerkt op 28/04/2021)).

In het licht van deze cijfers is het belangrijk om twee beginselen toe te passen:

— het beginsel "de vervuiler betaalt" dat in 1972 door de OESO is goedgekeurd, "*als een economisch beginsel dat gericht is op de toewijzing van de kosten in verband met de bestrijding van verontreiniging en de internalisering van de externe kosten*" (cf. OCDE/GD (92)81, *The Polluter-Pays Principle, OECD Analyses and Recommendations*);

— het beginsel van de internalisering van de externe kosten dat erin bestaat "*de externe kosten van het vervoer (vervuiling, lawaai, congestie, enz.) door te berekenen aan de gebruiker om hem ertoe aan te zetten zijn gedrag te wijzigen*" (COM(2008) 435 def, Mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's - Strategie voor de internalisering van de externe kosten van vervoer {SEC(2008) 2207} {SEC(2008) 2208} {SEC(2008) 2209}).

Naar het voorbeeld van het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Nederland, Duitsland, Zweden en Oostenrijk wordt mede daarom nu voorgesteld om ook in België een inschepingstaks op de burgerluchtvaart in te voeren. In al deze landen was de milieukost een belangrijke overweging bij de invoering van een inschepingstaks. Het is de bedoeling om de vliegtuigreizigers door middel van deze belasting bewuster te maken van de maatschappelijke kosten van de vervuiling die met vliegen samenhangt.

De ministers van Financiën van België, Bulgarije, Denemarken, Frankrijk, Duitsland, Italië, Luxemburg, Nederland en Zweden hebben in november 2019 een gezamenlijke verklaring ondertekend waarin zij de Europese Commissie oproepen om EU-brede belastingen op de luchtvaart in te voeren, zodat de hele luchtvaartsector meer wordt aangerekend voor zijn emissies en vervuiling, en alle lidstaten op gelijke voet komen te staan. Onder verwijzing naar het feit dat de luchtvaart ongeveer 2,5 %

le fait que l'aviation est à l'origine d'environ 2,5 % des émissions mondiales de CO₂, les ministres ont proposé tant un impôt uniforme sur le transport aérien de passagers qu'un impôt sur le kérosène (*Joint statement on EU coordination for aviation pricing by the ministers of Finance – 7 November 2019*).

En effet, le transport aérien international est actuellement exonéré d'accises sur le carburant et la TVA n'est pas non plus prélevée sur le carburant. Cela fausse la concurrence avec les autres modes de transport. Un billet d'avion est souvent beaucoup moins cher qu'un billet de train international.

La Commission européenne a entre-temps annoncé des plans pour supprimer l'actuelle exonération d'accises sur le kérosène utilisé dans le transport aérien (Bruxelles, 14.7 2021, Proposition de directive du Conseil restructurant le cadre de l'Union de taxation des produits énergétiques et de l'électricité (refonte)). Une période transitoire de 10 ans pendant laquelle le tarif minimum pour le kérosène est graduellement augmenté jusqu'au même niveau que le tarif minimum pour des autres carburants, est prévue pour le transport aérien régulier.

Il semble donc que si la Commission européenne parvient à réaliser ses plans dans le délai prévu, plusieurs années s'écouleront encore avant que les accises n'aient leur plein impact sur le prix d'un billet d'avion. Cependant, il est important d'intégrer aujourd'hui les coûts sociaux du transport aérien, et d'inciter les voyageurs aériens à envisager d'utiliser des moyens de transport plus respectueux de l'environnement. À cet effet, une taxe d'embarquement est un instrument approprié.

En raison de la pandémie du COVID-19, le transport aérien international de passagers a connu une grave crise. Progressivement, le secteur renoue avec la croissance, mais le niveau d'avant la crise est encore loin. Par contre, il est clair que le secteur de l'aviation devra également contribuer à la réalisation des objectifs climatiques. Dans ce contexte, la reprise actuelle ne peut pas donner lieu à une nouvelle phase de croissance effrénée (selon les prévisions de l'*International Air Transport Association*, le trafic aérien retrouvera son niveau de 2019 en 2024 et augmentera ensuite de 4 % par an). Au niveau international, la prise de conscience de cette nécessité est croissante (cf. COP26 et Fit for 55 de la Commission européenne). La Belgique peut déjà faire un premier pas dans cette direction en introduisant, comme la plupart de nos pays voisins, une taxe d'embarquement au niveau national.

van de wereldwijde CO₂-uitstoot veroorzaakt, stelden de ministers zowel een uniforme belasting op vliegtuigpassagiers als een belasting op kerosine voor (*Joint statement on EU coordination for aviation pricing by the ministers of Finance – 7 November 2019*).

Het internationale vliegverkeer is momenteel inderdaad vrijgesteld van accijnzen op brandstof en er wordt op de brandstof evenmin btw geheven. Dat leidt tot verstoring van de concurrentieverhoudingen met andere vervoermiddelen. Een vliegtuigticket is vaak in verhouding veel goedkoper dan een internationaal treinticket.

De Europese Commissie heeft ondertussen haar plannen aangekondigd om in de Unie de huidige vrijstelling van accijnzen op kerosine gebruikt in de luchtvaart op te heffen (Brussel, 14.7 2021, Voorstel voor een Richtlijn van de Raad tot herstructurering van de Unieregeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (herschikking)). Er is voor het gewone vliegverkeer voorzien in een overgangperiode van 10 jaar, waarbij het minimumtarief voor kerosine stelselmatig zou worden verhoogd tot hetzelfde niveau als het minimumtarief voor andere brandstoffen.

Het ziet er dus naar uit dat, indien de Europese Commissie haar plannen binnen het vooropgezette tijdsbestek kan realiseren, er nog verschillende jaren zullen verstrijken vooraleer de accijnsheffing haar volle impact op de prijs van een vliegticket zal hebben. Het is echter belangrijk om nu reeds de maatschappelijke kosten van vlieggreizen door te rekenen, en om vlieguitreizigers aan te zetten om het gebruik van milieuvriendelijkere vervoermiddelen te overwegen. Hiervoor is een inschepingstaks een geschikt middel.

Door de COVID-19-pandemie heeft het internationale passagiersluchtvaartverkeer een zware crisis gekend. Stilaan groeit de sector weer, maar het niveau van voor de crisis is nog veraf. Daarentegen is het duidelijk dat ook de vliegtuigsector zal moeten bijdragen tot de realisatie van de klimaatdoelstellingen. In dat licht mag de huidige heropleving niet doorschieten naar een nieuwe fase van ongebreidelde groei (volgens de prognoses van de *International Air Transport Association* zou het vliegverkeer in 2024 weer op het niveau van 2019 zijn en daarna weer een groei van 4 procent per jaar kennen). Internationaal groeit de bewustwording van de noodzaak daartoe (cf. COP26 en Fit for 55 van de Europese Commissie). België kan al een eerste stap daarnaartoe zetten door, zoals de meeste van onze buurlanden, een inschepingstaks op nationaal niveau in te voeren.

En ce qui concerne le tarif de la taxe, le gouvernement n'a pas l'ambition de compenser, au moment de l'introduction de la taxe, entièrement tous les coûts environnementaux externes et la non-perception d'accises et de TVA. Lors de la détermination du tarif, d'autres facteurs ont également été pris en compte, tels que les tarifs dans les pays voisins et les éventuels effets économiques.

Lors ou après l'introduction d'une taxe d'embarquement dans nos pays voisins, la question a souvent été soulevée de savoir si elle était conforme au droit international et en particulier à la Convention de Chicago du 7 décembre 1944 relative à l'aviation civile internationale (ci-après: "la Convention"). L'analyse qui suit permet de confirmer la compatibilité de la présente taxe avec la Convention.

Lors de l'instauration d'une taxe d'embarquement au Royaume-Uni (*Air Passenger Duty*), aux Pays-Bas (*vliegbelasting*) et en Allemagne (*Luftverkehrssteuer*), des actions ont été introduites pour contester la validité d'une telle taxe sur base de la Convention.

Ses opposants ont fait valoir que la dernière phrase de l'alinéa 3 de l'article 15 de la Convention contient une interdiction de son instauration. La phrase prévoit que: "*Aucun État contractant ne doit imposer de droits, taxes ou autres redevances uniquement pour le droit de transit, d'entrée ou de sortie de son territoire de tout aéronef d'un État contractant, ou de personnes ou biens se trouvant à bord.*"

Ces procédures judiciaires à l'étranger ont été précédées d'un litige devant la section d'administration du Conseil d'État belge concernant la validité de l'introduction par la commune de Zaventem d'un impôt sur le départ et/ou l'entrée réguliers d'avions civils dans la commune de Zaventem. Le Conseil d'État a, par son arrêt n° 144 081 du 3 mai 2005, annulé le règlement-taxe du 18 décembre 1995 du conseil communal de Zaventem en considérant que "*ce dernier alinéa [de l'article 15 de la Convention] peut donc être lu et compris en substance, non pas en premier lieu comme une mesure destinée à assurer que les services internationaux de transport aérien puissent être établis sur base de l'égalité des chances, mais comme une mesure destinée à assurer que ces services de transport aérien – selon les termes du préambule de la convention du 7 décembre 1944 – puissent être exploités de manière saine et économique*" et que "*ce faisant, l'article 15, dernier alinéa, limite la compétence fiscale matérielle de l'État et de ses subdivisions administratives, parmi lesquelles les*

Wat het tarief van de taks betreft, wordt opgemerkt dat de regering niet de bedoeling heeft om op het moment van de invoering van de taks alle externe milieu-kosten en het niet-heffen van accijns en btw volledig te compenseren. Bij de vaststelling van het tarief werd ook rekening gehouden met andere factoren zoals de tarieven in de ons omringende landen en mogelijke economische effecten.

Bij of naar aanleiding van de invoering van een inschepingstaks in onze buurlanden werd vaak de vraag gesteld naar de verenigbaarheid ervan met het internationale recht en meer in het bijzonder met het Verdrag van Chicago van 7 december 1944 inzake de internationale burgerluchtvaart (hierna: "het Verdrag"). De volgende analyse bevestigt de verenigbaarheid van de huidige belasting met het Verdrag.

Bij de invoering van een inschepingstaks in het Verenigd Koninkrijk (*Air Passenger Duty*), in Nederland (*vliegbelasting*) en in Duitsland (*Luftverkehrssteuer*) werden gedingen ingesteld om de rechtsgeldigheid van dergelijke taks te betwisten op grond van het Verdrag.

Door de tegenstanders ervan werd opgeworpen dat de laatste zin van het derde lid van artikel 15 van het Verdrag een verbod van invoering ervan inhoudt. De zin luidt: "*Door een verdragsluitende staat mogen geen vergoedingen, rechten of andere heffingen worden opgelegd uitsluitend terzake van het recht van doortocht over of van binnenkomst op of vertrek uit zijn grondgebied van luchtvaartuigen van een verdragsluitende staat of van personen of goederen aan boord daarvan.*" (vrije vertaling van de officiële Franse tekst van het Verdrag).

Deze rechtsgedingen in het buitenland werden voorafgegaan door een geding voor de afdeling administratie van de Belgische Raad van State inzake de rechtsgeldigheid van de invoering door de gemeente Zaventem van een belasting op het regelmatig wegvliegen uit en/of het binnenvliegen in de gemeente Zaventem van burgerlijke vliegtuigen. De Raad van State, bij zijn arrest nr. 144 081 van 3 mei 2005, vernietigde het belastingreglement van 18 december 1995 van de gemeenteraad van Zaventem overwegende dat "*dit laatste lid [van artikel 15 van het Verdrag] zich dan ook wezenlijk laat lezen en begrijpen, niet in de eerste plaats als een maatregel die wil verzekeren dat internationale luchtvervoerdiensten op basis van gelijke kansen kunnen worden ingesteld, maar als een maatregel die er voor moet zorgen dat die luchtvervoerdiensten - met de woorden van de inleiding tot het verdrag van 7 december 1944 - "geëxploiteerd kunnen worden op gezonde en economische wijze"*" en dat "*zodoende het artikel 15, laatste lid, de materiële fiscale bevoegdheid beperkt*

communes “(traduction libre du texte de l’arrêt précité, cité ci-contre en néerlandais).

Contrairement au Conseil d’État belge, les juridictions étrangères ont jugé que l’article 15 de la Convention est conçu comme une mesure anti-discrimination et ne contient pas d’interdiction pour les pays parties à la Convention d’instaurer une taxe d’embarquement (cf. concernant l’*Air Passenger Duty* au Royaume-Uni: *High Court of Justice*, [2007] EWHC 2062 (*Admin*), *Case No: CO/1505/2007*, 4 septembre 2007, paragraphes 56 et 57; concernant le *Luftverkehrssteuer* en Allemagne: *Hessisches Finanzgericht, Geschäftsnummer 7 K 631/2, Sitzung vom 3 juin 2015*; concernant la *vliegtaks* aux Pays-Bas: *Hoge Raad, CLI:NL:HR:2009:BI3450*, 13 juillet 2009).

Si le Conseil d’État néerlandais avait émis des réserves sur la première version de la taxe sur l’aviation néerlandaise (qui s’est appliquée du 1er juillet 2008 au 1er juillet 2009) en ce qui concerne la compatibilité de la taxe avec l’article 15, alinéa 3, 2me phrase, de la Convention (*Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008*, 31 205, n° 4, pp. 4-5), il n’a plus émis de telles réserves lors de la réintroduction de la taxe en 2020. Entre-temps, il y a eu, bien évidemment, l’arrêt du *Hoge Raad* (cfr. la référence dans l’alinéa précédent).

La Convention a également créé l’Organisation de l’aviation civile internationale (OACI; en anglais: *International Civil Aviation Organization* (ICAO)). L’OACI est financée et gérée par 193 gouvernements nationaux, en appui de leur diplomatie et leur coopération dans le domaine du transport aérien, en tant qu’États signataires de la Convention.

Dans l’introduction de son document “DOC 8632 *Politique de l’Oaci en matière d’imposition dans le domaine du transport aérien international*”, troisième édition, 2000, l’OACI admet elle-même cette compatibilité avec la Convention: “*La Convention de Chicago relative à l’aviation civile internationale de 1944 ne tenta pas de régler en détail les questions fiscales. Elle dispose simplement [article 24, alinéa a)] que le carburant et les huiles lubrifiantes se trouvant dans un aéronef d’un État contractant à son arrivée sur le territoire d’un autre État contractant et s’y trouvant encore lors de son départ de ce territoire sont exempts des droits de douane, frais de visite ou autres droits et redevances similaires imposés par l’État ou les autorités locales. Ce même article fait également état de l’admission temporaire en franchise de douane de tout aéronef effectuant un vol à destination ou en provenance du territoire d’un autre État contractant, ou transitant par ce territoire, et de l’exonération des droits de douane, etc., pour les pièces de rechange,*

van de staat evenals van zijn staatkundige onderdelen, waaronder de gemeenten”.

Anders dan de Belgische Raad van State oordeelden de buitenlandse rechters dat artikel 15 van het Verdrag wel in de eerste plaats bedoeld is als een anti-discriminatiemaatregel en geen verbod inhoudt voor de landen die partij zijn bij het Verdrag om een inschepingstaks in te voeren (cf. betreffende de *Air Passenger Duty* in het VK: *High Court of Justice*, [2007] EWHC 2062 (*Admin*), *Case No: CO/1505/2007*, 4 september 2007, randnummer 56 en 57; betreffende de *Luftverkehrssteuer* in Duitsland: *Hessisches Finanzgericht, Geschäftsnummer 7 K 631/2, Sitzung vom 3 Juni 2015*; betreffende de vliegbelasting in Nederland: *Hoge Raad, CLI:NL:HR:2009:BI3450*, 13 juli 2009).

Daar waar de Nederlandse Raad van State bij de eerste versie van de Nederlandse vliegtaks (die bestaan heeft van 1 juli 2008 tot 1 juli 2009) nog voorbehoud maakte wat betreft de verenigbaarheid van de taks met artikel 15, derde lid, tweede volzin, van het Verdrag (*Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008*, 31 205, nr. 4, blz. 4-5), maakte hij dat voorbehoud niet meer bij de wederinvoering van de taks in 2020. Ondertussen was er natuurlijk reeds de uitspraak van de *Hoge Raad* (cf. verwijzing in de voorgaande alinea).

Bij het Verdrag werd ook de *International Civil Aviation Organization* (ICAO) opgericht. De ICAO wordt gefinancierd en geleid door 193 nationale regeringen ter ondersteuning van hun diplomatie en samenwerking in het luchtvervoer, als ondertekenende staten bij het Verdrag.

De ICAO zelf geeft in de inleiding van haar document “DOC 8632 *Politique de l’Oaci en matière d’imposition dans le domaine du transport aérien international*”, derde uitgave, 2000, die verenigbaarheid met het Verdrag toe: “*In het Verdrag van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart van 1944 werd niet gepoogd om belastingkwesties uitvoerig te regelen. Het verdrag bepaalt alleen (zie artikel 24, onder a)) dat brandstof en smeerolie aan boord van een luchtvaartuig van een verdragsluitende Staat, bij aankomst op het grondgebied van een andere verdragsluitende staat en aan boord gehouden bij het verlaten van het grondgebied van die staat, zijn vrijgesteld van douanerechten, inspectierechten of soortgelijke nationale of lokale rechten en heffingen. Hetzelfde artikel van het Verdrag van Chicago heeft ook betrekking op het tijdelijk met vrijstelling van rechten toelaten van luchtvaartuigen op een vlucht naar, vanuit of over het grondgebied van een andere verdragsluitende Staat en op de vrijstelling van douanerechten enz. voor reserveonderdelen, normale uitrusting en*

le matériel habituel et les provisions de bord.” (n° 2 du document précité de l’OACI).

Non seulement, il n’y a pas de renvoi à l’article 15 de la Convention, mais la deuxième phrase amène à conclure que seul l’article 24 de la Convention traite de la matière fiscale.

On ne peut ignorer le fait que de nombreux États parties à la Convention ont introduit l’une ou l’autre forme de “taxe sur les billets” ou “taxe sur l’embarquement” (cfr. Commission européenne, “Taxes in the field of aviation and their impact”, Final report, CE Delft, June 2019, bijlage A, Overview of taxes, pp. 124-129). Il est impensable que tous ces États aient ignoré tout simplement l’existence de la Convention. Il est également impensable qu’aucun des autres États parties à la Convention qui ne souhaitent pas introduire un impôt sur les billets ou taxe sur l’embarquement, ni l’OACI elle-même, n’aient soulevé la question de la compatibilité de l’impôt sur les billets si un tel État ou l’OACI avait estimé qu’il y avait une violation de l’article 15 de la Convention.

Tout cela suffit à démontrer que, contrairement à ce qu’a jugé la section d’administration du Conseil d’État belge en 2005, il est désormais internationalement admis que l’instauration d’une taxe d’embarquement est bien compatible avec la Convention.

Les principes de cette nouvelle taxe sont simples: une taxe est perçue par passager sur tous les vols civils et le tarif est plus élevé pour les vols long-courriers que pour les vols moyen-courriers. Les vols court-courriers sont les plus taxés.

Le tarif plus élevé tant pour les vols long-courriers que pour les vols moyen-courriers se justifie par les émissions plus importantes de gaz à effet de serre (le coût externe le plus important pour les vols de plus de quelques centaines de kilomètres). L’objectif d’une taxation plus élevée des vols court-courriers est d’inciter les passagers à utiliser d’autres moyens de transport, et de les sensibiliser aux coûts externes relativement plus élevés dans le voisinage immédiat (pollution de l’air, gaz à effet de serre, nuisances sonores, congestion) liés aux vols court-courriers au départ de la Belgique, d’autant plus que l’utilisation d’autres moyens de transport pour des distances aussi courtes n’est pas une alternative théorique. La SNCB offre depuis Bruxelles, via entre autres Thalys, Eurostar, TGV INOUI, ICE, des liaisons rapides vers les grandes villes et les aéroports dans ce rayon de 500 km (cf. “Hello Europe – Découvrez plus de 800 destinations en moins de 6 heures”).

boordvoorraden.” (vrije vertaling van de Franse tekst van nummer 2 van het document).

Er wordt niet verwezen naar artikel 15 van het Verdrag. Bovendien leidt de tweede zin tot de conclusie dat enkel artikel 24 van het Verdrag over belastingmaterie handelt.

Men kan niet om de vaststelling heen dat heel wat staten die partij zijn bij het Verdrag één of andere vorm van “tickettaks” of “inschepingstaks” hebben ingevoerd (cf. European Commission, “Taxes in the field of aviation and their impact”, Final report, CE Delft, June 2019, bijlage A, Overview of taxes, blz. 124-129). Het is ondenkbaar dat al die staten zomaar het bestaan van het Verdrag zouden genegeerd hebben. Het is ook ondenkbaar dat geen enkele van de andere staten die partij zijn bij het Verdrag maar geen ticketbelasting of inschepingstaks wensen in te voeren, en ook de ICAO zelf, de vraag van de verenigbaarheid van de ticketbelasting niet zou hebben opgeworpen als zulk een staat of de ICAO van oordeel was dat er een inbreuk was op artikel 15 van het Verdrag.

Uit dit alles moge voldoende blijken dat, anders dan wat de afdeling administratie van de Belgische Raad van State in 2005 heeft gevonnist, vandaag internationaal wordt aanvaard dat de invoering van een inschepingstaks wel verenigbaar is met het Verdrag.

De principes van deze nieuwe taks zijn eenvoudig: er wordt een taks geheven per passagier op alle burgerlijke vluchten en het tarief is hoger voor langeafstandsvluchten dan voor middellange vluchten. De korte afstandsvluchten worden het zwaarst belast.

Het hogere tarief voor lange dan voor middellange afstanden laat zich verantwoorden door de hogere uitstoot van broeikasgassen (bij vluchten van meer dan enkele honderden kilometers de zwaarst doorwegende externe kost). Het meest belasten van de korte vliegreizen heeft tot doel om passagiers te stimuleren om andere vervoermiddelen te gebruiken, en om passagiers meer bewust te maken van de relatief hogere externe kosten in de onmiddellijke omgeving (luchtvervuiling, broeikasgassen, geluidshinder, congestie) verbonden aan korte vliegreizen vanuit België, zeker gezien het gebruik van andere vervoermiddelen voor dergelijke korte afstanden geen puur theoretisch alternatief is. De NMBS biedt vanuit Brussel via onder meer Thalys, Eurostar, TGV INOUI, ICE, snelle verbindingen aan naar belangrijke steden en luchthavens binnen die straal van 500 km (cf. “Hello Europe – Ontdek meer dan 800 bestemmingen in minder dan 6 uur”).

Comme limite pour les vols courts, un rayon de 500 km a donc été choisi. Cette limite n'a pas été choisie au hasard.

Dans sa communication "Stratégie de mobilité durable et intelligente – mettre les transports européens sur la voie de l'avenir" au Parlement européen, au Conseil, au Comité économique et social européen et au Comité des Régions (Bruxelles, 9.12 2020 - COM(2020) 789 final), la Commission a annoncé qu'elle s'efforcera de créer des conditions favorables pour que les transporteurs puissent offrir des choix neutres en carbone pour le transport collectif régulier sur des distances de moins de 500 km au sein de l'UE d'ici 2030.

La limite de 500 km se retrouve également dans des différents statuts et dans le cadre de la politique de voyage durable de différents gouvernements et institutions.

Ceci montre que la limite de 500 km qui coïncide avec un voyage en train de +/- 6 heures, est généralement acceptée comme la norme d'un "court voyage".

Suite à l'avis du Conseil d'État, l'article 161, alinéas 2 et 3, en projet, du Code des droits et taxes divers (ci-après C.D.T.D.) a été adapté.

Le montant de l'amende maximale prévue par l'article 165, en projet, a ainsi été revu.

La recommandation du Conseil d'État de d'adapter les articles 161, alinéa 7, et 165, alinéa 2, en projet afin de préciser la nature administrative des amendes n'a pas été suivie. Dans la systématique du C.D.T.D., les sanctions pénales sont groupées dans le livre III, titre IV. Il est donc suffisamment clair qu'il s'agit d'amendes administratives dans les articles 161 et 165.

L'article 166, § 1er, alinéa 3, en projet a aussi été adapté comme recommandé par le Conseil d'État.

Enfin, le présent exposé des motifs a été complété là où c'était pertinent.

Les suggestions de l'Autorité de protection des données n'ont pas été suivies pour les raisons suivantes.

Le Conseil d'État n'a en effet et à raison, relevé aucun problème dans la formulation de la délégation au Roi contenue dans l'article 165 en projet du C.D.T.D.

Les délais de conservation des données nécessaires à l'application des missions fiscales légales

Als grens voor korte vliegtrips werd dus gekozen voor een straal van 500 km. Die grens is niet willekeurig gekozen.

In haar mededeling "Strategie voor duurzame en slimme mobiliteit — Het Europees vervoer op het juiste spoor" aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 9 december 2020 (Brussel, 9.12 2020 - COM(2020) 789 final) heeft de Commissie aangekondigd werk te zullen maken van gunstige voorwaarden waardoor vervoerders tegen 2030 koolstofneutrale keuzes kunnen aanbieden voor geregeld collectief vervoer over afstanden van minder dan 500 km binnen de EU.

De grens van 500 km vindt men ook terug in verschillende statuten en in het kader van duurzaam reisbeleid van verschillende overheden en instellingen.

Hieruit blijkt dat de 500 km-grens die samenvalt met een +/- 6 uur treinreis, algemeen wordt aangenomen als maatstaf voor een "korte reis".

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State werden het tweede en derde lid van het ontworpen artikel 161 van het Wetboek diverse rechten en taksen (hierna WDRT) aangepast.

Het bedrag van de maximale boete voorzien bij het ontworpen artikel 165 werd aangepast.

De aanbeveling van de Raad van State om de ontworpen artikelen 161, zevende lid, en 165, tweede lid, aan te passen om de administratieve aard van de boetes te specificeren werd niet gevolgd. In de systematiek van het WDRT zijn de strafrechtelijke boetes gegroepeerd in boek III, titel IV. Het is dus voldoende duidelijk dat het in de artikelen 161 en 165 om administratieve boetes gaat.

Het ontworpen artikel 166, § 1, derde lid, werd eveneens aangepast overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van State.

Tot slot is deze memorie van toelichting waar relevant aangevuld.

De suggesties van de Gegevensbeschermingsautoriteit werden niet gevolgd om volgende redenen.

De Raad van State heeft inderdaad en terecht geen probleem vastgesteld in de formulering van de delegatie aan de Koning die is vervat in het ontworpen artikel 165 WDRT.

De bewaartermijnen voor de gegevens die nodig zijn voor de toepassing van de door de wet bepaalde fiscale

incombant au S.P.F. Finances sont déjà réglés par la loi du 3 août 2012 portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions.

Art. 28

Cet article rétablit le titre 3 du C.D.T.D. où est repris le régime de la taxe sur l'embarquement dans un aéronef.

Art. 29

L'article 159 du C.D.T.D. rétabli définit des notions importantes pour l'application de la nouvelle taxe.

La notion d'"aéroport" a une large portée. Il s'agit de tout aérodrome civil visé à l'article 43 de l'arrêté royal du 15 mars 1954 réglementant la navigation aérienne. Outre les grands aéroports classiques et les petits aéroports pour le transport en avion, les héliports sont aussi des aérodromes civils au sens de la disposition précitée.

Un "aérodrome" est, soit tout centre de trafic aérien, y compris les installations nécessaires à ce trafic, soit tout terrain ou surface d'eau aménagés, même temporairement, pour l'atterrissage et l'envol des aéronefs (cfr. l'article 1er, alinéa 1er, de la loi du 27 juin 1937 portant révision de la loi du 16 novembre 1919 relative à la réglementation de la navigation aérienne).

La notion d'"exploitant de l'aéroport" vise toute personne morale ou physique qui gère l'aéroport en tant qu'entreprise ou, à défaut, le propriétaire de l'aéroport. L'exploitant de l'aéroport joue un rôle important dans le cadre de la transmission de données en vue d'assurer la juste perception de la taxe.

La notion d'"aéronef" vise tout appareil motorisé qui peut être maintenu dans l'atmosphère en conséquence des forces de réaction que l'air exerce sur lui. La condition qu'il s'agisse d'un appareil motorisé exclut du champ d'application de la taxe le transport par montgolfière ou par ballon à gaz libre. Les avions et hélicoptères ainsi que, par exemple, les dirigeables à air chaud ("zeppelins" ou "ballons dirigeables") sont par contre visés puisqu'ils sont motorisés.

La notion de "transporteur aérien" a également une large portée. Il s'agit de toute entreprise qui a pour

taken van de FOD Financiën zijn reeds geregeld bij de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten.

Art. 28

Dit artikel herstelt titel III van het WDRT waarin de regeling van de taks op de inscheping van een luchtvaartuig wordt opgenomen.

Art. 29

In het herstelde artikel 159 WDRT worden belangrijke begrippen gedefinieerd voor de toepassing van de nieuwe taks.

Het begrip "luchthaven" heeft een ruime draagwijdte. Het betreft elk burgerlijk luchthaventerrein bedoeld in artikel 43 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart. Helihavens zijn, naast de klassieke grote en kleine luchthavens voor vliegtuigverkeer, eveneens burgerlijke luchtvaartterreinen in de zin van voormelde bepaling.

Een "luchtvaartterrein" betreft, hetzij elk luchtverkeerscentrum, met inbegrip van de voor dat verkeer nodige inrichtingen, hetzij elk zelfs tijdelijk voor het landen en opstijgen van luchtvaartuigen ingericht terrein of wateroppervlak (cf. artikel 1, eerste lid, van de Wet van 27 juni 1937 houdende herziening van de wet van 16 November 1919, betreffende de regeling der Luchtvaart).

Het begrip "luchthavenexploitant" betreft elke rechtspersoon of natuurlijke persoon die de luchthaven als onderneming drijft, of bij gebrek daaraan, de eigenaar van de luchthaven. De luchthavenexploitant speelt een belangrijke rol in het kader van de verstrekking van gegevens om de juiste heffing van de taks te verzekeren.

Het begrip "luchtvaartuig" betreft elk gemotoriseerd toestel dat in de dampkring kan worden gehouden als gevolg van de krachten die de lucht erop uitoefent. De vereiste van een gemotoriseerd toestel sluit het vervoer met een heteluchtballon of gasballon uit van het toepassingsgebied van de taks. Vliegtuigen en helikopters, evenals bijvoorbeeld luchtschepen ("zeppelins" of "bestuurbare ballonnen"), worden daar wel onder begrepen, aangezien zij worden aangedreven door een motor.

Het begrip "luchtvaartmaatschappij" heeft eveneens een ruime draagwijdte. Het betreft elke onderneming die

activité en tout ou en partie le transport de personnes par aéronef, ainsi que quiconque d'autre au nom de qui un aéronef est inscrit dans le registre visé à l'article 2 de l'arrêté royal du 15 mars 1954 réglementant la navigation aérienne, ou dans un registre étranger d'aéronefs. La notion vise non seulement les transporteurs aériens classiques qui assurent les vols commerciaux mais aussi les personnes qui assurent des vols privés.

La notion de "passager" vise naturellement toute personne physique âgée de 2 ans ou plus qui est transportée par aéronef autrement qu'en tant que membre du personnel de bord. Les enfants jusque 2 ans sont donc exclus du champ d'application de la taxe. L'âge retenu correspond à la politique générale des transporteurs aériens commerciaux qui laissent les enfants jusque deux ans voyager sur les genoux, sans donc occuper de siège distinct. Le personnel de bord est aussi exclu du champ d'application de la taxe. Vu son rôle particulier dans le transport aérien, ses membres ne sont pas visés par l'application de la taxe.

La notion de "destination" recouvre le lieu vers lequel le transporteur aérien doit transporter le passager, le cas échéant, en vertu du contrat de transport. Le contrat de transport est donc la base pour constater la destination. Dans le cadre de vols commerciaux, il y aura normalement toujours un contrat de transport disponible. Pour des vols privés, ce n'est pas toujours le cas. Dans ce cas, il faudra utiliser d'autres éléments pour constater la destination, tel le plan de vol.

Art. 30

L'article 160 du C.D.T.D. rétabli détermine le fait générateur: le départ d'un passager depuis un aéroport situé en Belgique.

L'alinéa 2 du paragraphe 1er assimile au départ d'un passager depuis un aéroport situé en Belgique, le départ d'un passager en hélicoptère, depuis un endroit situé en Belgique autre qu'un aéroport. Les héliports relèvent de la notion d'aéroport telle que définie à l'article 159, en projet, du C.D.T.D. Toutefois, les hélicoptères peuvent, sous certaines conditions, également atterrir ou décoller en dehors d'un aéroport (cfr. l'arrêté ministériel du 29 mai 2013 réglementant les atterrissages et décollages des hélicoptères en dehors des aérodromes). L'alinéa 2 vise donc à rendre la taxe applicable aussi dans le cas où un passager d'un hélicoptère embarque en dehors d'un aéroport.

geheel of gedeeltelijk haar bedrijf maakt van het vervoer van personen met een luchtvaartuig, alsmede ieder ander op wiens naam een luchtvaartuig is ingeschreven in het register bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart, dan wel is ingeschreven in een buitenlands register van luchtvaartuigen. Het beoogt niet alleen klassieke luchtvaartmaatschappijen die instaan voor de uitvoering van commerciële vluchten, maar ook personen die instaan voor de uitvoering van privévluchten.

Het begrip "passagier" betreft elke natuurlijke persoon van 2 jaar of ouder die anders dan als lid van het boordpersoneel wordt vervoerd met een luchtvaartuig. Kinderen tot 2 jaar worden dus uitgesloten van het toepassingsgebied van de taks. De gekozen leeftijd sluit aan bij het algemeen beleid van commerciële luchtvaartmaatschappijen om kinderen tot 2 jaar op de schoot te laten meereizen waarbij zij geen afzonderlijke zitplaats innemen. Ook boordpersoneel wordt uitgesloten van het toepassingsgebied van de taks. Gelet op hun bijzondere rol in het luchtvaartverkeer worden zij niet beoogd voor de toepassing van de taks.

Het begrip "bestemming" betreft de plaats naar waar de luchtvaartmaatschappij de passagier moet vervoeren, in voorkomend geval, krachtens de vervoerovereenkomst. De vervoerovereenkomst vormt dus het uitgangspunt voor de vaststelling van de bestemming. In het kader van commerciële vluchten zal er normaal gezien altijd een vervoerovereenkomst beschikbaar zijn. Bij privévluchten is dat niet altijd het geval. In dat geval zullen andere aanknopingspunten moeten worden gebruikt voor de vaststelling van de bestemming, zoals het vliegplan.

Art. 30

Het herstelde artikel 160 WDRT bepaalt het belastbare feit, namelijk het vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven.

Het tweede lid van paragraaf 1 stelt met het vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven gelijk, het vertrek van een passagier per helikopter vanaf een andere in België gelegen plaats dan een luchthaven. Helihavens vallen onder het begrip luchthaven, zoals gedefinieerd in het ontworpen artikel 159 WDRT. Helikopters mogen echter onder bepaalde voorwaarden ook landen of opstijgen buiten een luchthaven (cf. het ministerieel besluit van 29 mei 2013 houdende regeling van het landen en opstijgen van helikopters buiten de luchtvaartterreinen). Het tweede lid beoogt dus de taks ook van toepassing te maken op de situatie waarin een helikopterpassagier buiten een luchthaven inscheept.

L'alinéa 3 du paragraphe 1er exclut du champ d'application de la taxe les passagers en transfert. La taxe est applicable aux passagers qui partent d'un aéroport situé en Belgique. Ici, seul le premier départ dans le cadre d'un contrat de transport est pris en compte. Lorsqu'un départ suit l'arrivée du passager par aéronef dans cet aéroport et que ce départ fait partie d'un seul contrat de transport, il n'est pas considéré comme un départ d'un passager depuis un aéroport situé en Belgique pour l'application de cette taxe. Comme pour la détermination de la destination, le contrat de transport est donc déterminant pour la détermination du point de départ.

On peut également noter que les taxes d'embarquement aux Pays-Bas, en France, en Allemagne, au Royaume-Uni et en Autriche prévoient une telle exclusion. La raison est double: le maintien de la position de concurrence de leurs aéroports en tant que hubs internationaux et l'évitement d'une double imposition.

La taxe vise le transport de passagers par aéronef. Cette taxe est un pas vers une meilleure prise en compte des coûts environnementaux du trafic aérien et une réduction des distorsions de concurrence avec les autres moyens de transport. Pour les courts trajets, les passagers sont encouragés à envisager des alternatives plus durables. Le paragraphe 2 exclut du champ d'application de la taxe les vols qui ne sont pas destinés au transport de passagers. Il s'agit ainsi des vols militaires, des vols d'État, des vols locaux de paramoteurs visés à l'article 1er de l'arrêté royal du 10 juin 2014 fixant les conditions particulières imposées pour l'admission à la circulation aérienne des paramoteurs, des vols partant d'un aéroport et y revenant, sans escale, des vols en vue de l'exercice d'une activité professionnelle dans l'espace aérien pour laquelle l'usage d'un aéronef est nécessaire ou le plus efficient. Toutes ces exclusions ont trait à des vols non destinés au transport de passagers.

L'exclusion des vols militaires et des vols d'État ne nécessite pas d'autre commentaire. Pour les vols en vue de l'exercice d'une activité professionnelle dans l'espace aérien pour laquelle l'usage d'un aéronef est nécessaire ou le plus efficient, on peut penser, par exemple, aux vols d'écologie de futurs pilotes, aux vols destinés à la surveillance aérienne de réseaux de distribution, à la photographie aérienne professionnelle ou au filmage de compétitions sportives.

Les vols partant d'un aéroport et y revenant, sans escale sont également exclus du champ d'application de

Het derde lid van paragraaf 1 sluit transferpassagiers uit van het toepassingsgebied van de taks. De taks is van toepassing op passagiers die vertrekken vanaf een in België gelegen luchthaven. Hierbij wordt enkel naar het eerste vertrek in het kader van een vervoersovereenkomst gekeken. Wanneer een vertrek aansluit op het moment van aankomst van de passagier met een luchtvaartuig op die luchthaven en dat vertrek onderdeel vormt van één vervoersovereenkomst, wordt dit niet als een vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven beschouwd voor de toepassing van deze taks. Net zoals bij het bepalen van de bestemming, is voor het bepalen van het vertrekpunt de vervoersovereenkomst dus bepalend.

Verder kan worden opgemerkt dat ook de inschepings-taksen in Nederland, Frankrijk, Duitsland, het Verenigd Koninkrijk en Oostenrijk voorzien in een dergelijke uitsluiting. De reden is tweeledig: behoud van de concurrentiepositie van hun luchthavens als internationale hubs en het vermijden van dubbele belasting.

De taks beoogt het vervoer van passagiers met een luchtvaartuig. Met deze taks wordt een stap gezet om de milieukosten van het luchtverkeer meer in rekening te brengen en de concurrentievervalsing met andere vervoersmiddelen te minderen. Voor korte trajecten worden passagiers aangemoedigd om meer duurzame alternatieven te overwegen. In paragraaf 2 worden vluchten die niet bedoeld zijn voor het vervoer van passagiers uit het toepassingsgebied van de taks gesloten. Het gaat dan om militaire vluchten, Staatsvluchten, lokale vluchten bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 juni 2014 tot vaststelling van de bijzondere voorwaarden opgelegd voor de toelating tot het luchtverkeer van paramotoren, vluchten met vertrek van een luchthaven en terugkomst op dezelfde luchthaven, zonder tussenlanding, en vluchten voor het uitvoeren van een professionele activiteit in het luchtruim waarvoor het gebruik van een luchtvaartuig noodzakelijk of het meest efficiënt is. Al deze uitsluitingen hebben betrekking op vluchten die niet bedoeld zijn voor het vervoer van passagiers.

De uitsluiting van militaire vluchten en Staatsvluchten behoeft geen nadere commentaar. Voor de vluchten voor het uitvoeren van een professionele activiteit in het luchtruim waarvoor het gebruik van een luchtvaartuig noodzakelijk of het meest efficiënt is, kan bijvoorbeeld worden gedacht aan trainingsvluchten voor toekomstige piloten, vluchten voor luchtsurveillance van leidingen, professionele luchtfotografie of het in beeld brengen van sportwedstrijden.

Vluchten met een vertrek en terugkomst op dezelfde luchthaven, zonder tussenlanding, worden ook van het

la taxe. Il s'agit, par exemple, de vols avec parachutistes ou pour des baptêmes de l'air. Bien qu'il s'agisse également de trafic aérien, il ne s'agit pas de vols destinés au transport de passagers. Dans ce contexte, l'aéronef n'est pas utilisé pour transporter des personnes d'un point A à un point B. Par contre, les vols pour lesquels une escale, même technique, est prévue ne sont pas exclus du champ d'application. C'est seulement en cas d'escale imprévue justifiée par un incident technique qu'une exemption est prévue (cfr. art. 34 du projet insérant un article 164 dans le C.D.T.D.). Les vols locaux de paramoteurs visés par l'arrêté royal du 10 juin 2014 fixant les conditions particulières imposées pour l'admission à la circulation aérienne des paramoteurs, sont également exclus. De cette manière, un traitement égal avec les sauts en parachute est assuré.

Art. 31

L'article 161 du C.D.T.D. rétabli détermine les redevable, à savoir le transporteur aérien.

Les alinéas 2 à 5 prévoient la classique possibilité ou obligation de faire agréer un représentant responsable qui s'engage solidairement envers l'État belge à la déclaration à la taxe, au paiement des sommes dues et à l'exécution de toutes autres obligations dont le transporteur aérien est tenu conformément aux dispositions du C.D.T.D. relatives à la nouvelle taxe.

L'alinéa 6 oblige les transporteurs aériens soumis à la taxe et qui exécutent au minimum deux vols avec des passagers par année calendaire depuis un aéroport situé en Belgique, à se faire enregistrer auprès du service compétent. Cette telle obligation vise à permettre au service compétent de dresser une liste de transporteurs aériens qui transportent régulièrement des passagers depuis un aéroport belge. Il est en outre prévu dans l'article 166 du C.D.T.D. que tous les transporteurs aériens enregistrés paient la taxe mensuellement et, mensuellement aussi, introduisent une déclaration.

L'alinéa 7 prévoit une amende en cas de contravention aux dispositions de cet article. À cet égard, il sera tenu compte de la nature et de la gravité de la contravention.

Le respect de l'obligation d'enregistrement par les transporteurs aériens est très important pour le SPF Finances afin de connaître les redevables et de pouvoir contrôler de manière efficiente la perception

de toepassingsgebied van de taks uitgesloten. Het gaat dan bijvoorbeeld om vluchten met parachutisten of om luchtdopen. Hoewel het hier ook om luchtverkeer gaat, gaat het niet om vluchten die het vervoer van passagiers beogen. Het luchtvaartuig wordt in deze context niet gebruikt om personen te vervoeren van punt A naar punt B. Daarentegen zijn vluchten waarvoor een tussenlanding, zelfs een technische, is gepland, niet van het toepassingsgebied van de taks uitgesloten. Enkel in geval van een door een technisch incident gerechtvaardigde onvoorziene tussenlanding wordt voorzien in een vrijstelling (cf. art. 34 van het ontwerp dat een artikel 164 in het WDRT invoegt). De lokale vluchten van paramotoren bedoeld in het koninklijk besluit van 10 juni 2014 tot vaststelling van de bijzondere voorwaarden opgelegd voor de toelating tot het luchtverkeer van paramotoren, zijn eveneens uitgesloten. Op die manier wordt een gelijke behandeling met parachutesprongen verzekerd.

Art. 31

Het herstelde artikel 161 WDRT bepaalt de belastingsschuldige, namelijk de luchtvaartmaatschappij.

Het tweede tot vijfde lid voorzien in de klassieke mogelijkheid of verplichting om een aansprakelijke vertegenwoordiger te laten erkennen die zich hoofdelijk tegenover de Belgische Staat verbindt tot de aangifte van de taks, tot betaling van de verschuldigde sommen en tot uitvoering van alle andere verplichtingen waartoe de luchtvaartmaatschappij krachtens de bepalingen van het WDRT betreffende de nieuwe taks is gehouden.

Het zesde lid verplicht de luchtvaartmaatschappijen die zijn onderworpen aan de taks en die minstens twee vluchten per kalenderjaar met passagiers vanaf een in België gelegen luchthaven uitvoeren, om zich te registreren bij de bevoegde dienst. Die verplichting beoogt de bevoegde dienst toe te laten om een lijst op te stellen van luchtvaartmaatschappijen die geregeld passagiers vervoeren vanuit een Belgische luchthaven. Bovendien wordt voorzien in artikel 166 van het WDRT dat alle geregistreerde luchtvaartmaatschappijen de taks maandelijks moeten betalen en ook maandelijks een aangifte moeten indienen.

Het zevende lid voorziet in een boete in geval van overtreding van de bepalingen in dit artikel. Daarbij zal rekening worden gehouden met de aard en de ernst van de overtreding.

De nakoming van de registratieverplichting door de luchtvaartmaatschappijen is zeer belangrijk voor de FOD Financiën om de belastingsschuldigen te kennen en de controle op de correcte inning van de taks efficiënt te

correcte de la taxe. Il en va de même pour le respect de l'obligation de désigner un représentant responsable s'il s'agit d'un transporteur aérien qui n'est pas dans l'Espace économique européen (ci-après, l'EEE) en ce qui concerne la perception efficiente de la taxe. Dans son avis, le Conseil d'État a souligné la fourchette très large dans laquelle le Roi peut déterminer le montant de l'amende (de 250 à 250 000 euros). Cette large fourchette se justifie par la grande diversité de redevables qui sont soumis à la taxe, allant du propriétaire privé d'un hélicoptère aux plus grands transporteurs aériens étrangers. Une fourchette aussi large est indispensable pour pouvoir différencier suffisamment l'amende pour qu'il y ait une incitation suffisante à respecter l'obligation d'enregistrement, mais aussi pour qu'en proportion les plus petits ne soient pas trop sanctionnés et que les plus grands ne le soient pas insuffisamment. Comme critère de différenciation, on peut penser au nombre de passagers transportés par le transporteur aérien depuis la Belgique l'année précédente, ce qui crée immédiatement un lien avec la dette fiscale potentielle de l'année en cours.

Art. 32

L'article 162 du C.D.T.D. rétabli détermine le tarif de la taxe. Il fait une distinction entre les vols de maximum 500 km, les vols plus longs dans l'EEE, vers le Royaume-Uni et la Suisse et des vols plus longs vers d'autres territoires que ceux susmentionnés.

Pour la détermination du montant applicable, il est tenu compte de la destination du passager, la destination figurant sur le contrat de transport étant le point de départ. Ceci signifie que les passagers qui font une escale dans un aéroport étranger ou poursuivant leur voyage depuis un tel aéroport avec un autre aéronef mais avec le même ticket, sont imposés en tenant compte de la destination finale selon leur contrat de transport.

Pour la détermination du montant applicable pour un passager dont la destination n'est pas située à plus de 500 km, la distance à vol d'oiseau est calculée à partir de l'ARP (Aerodrome Reference Point tel que visé au point 2.1. de l'Annexe 14 de la Convention relative à l'aviation civile internationale) de l'aéroport ayant le plus grand nombre annuel de passagers dans le pays. Cela permet de garantir que la taxe est la même quel que soit l'aéroport de départ en Belgique.

kunnen uitvoeren. Hetzelfde geldt voor de naleving van de verplichting om een aansprakelijk vertegenwoordiger aan te duiden indien het gaat om een luchtvaartmaatschappij die niet uit de Europese Economische Ruimte (hierna EER) komt wat betreft de efficiënte inning van de taks. De Raad van State heeft in zijn advies gewezen op de naar zijn oordeel zeer ruime vork waarbinnen de Koning het bedrag van de boete kan bepalen (van 250 tot 250 000 euro). Deze ruime vork laat zich verantwoorden door de grote verscheidenheid van belastingsschuldigen die aan de taks zijn onderworpen, gaande van een privé eigenaar met een helikopter tot de grootste buitenlandse luchtvaartmaatschappijen. Om de boete voldoende te kunnen differentiëren zodat er voldoende aanmoediging is om de registratieverplichting na te leven, maar ook zodat naar verhouding de kleinsten niet overmatig zullen beboet worden en de grootsten niet te weinig, is dergelijke ruime vork onontbeerlijk. Als criterium voor differentiatie kan daarbij gedacht worden aan het in het voorafgaande jaar door de luchtvaartmaatschappij vanuit België vervoerde aantal passagiers, waardoor meteen een link wordt gelegd met de potentiële fiscale schuld in het lopende jaar.

Art. 32

Het herstelde artikel 162 WDRT bepaalt het tarief van de taks, waarbij een onderscheid wordt gemaakt tussen vluchten van maximum 500 kilometer, verdere vluchten binnen de EER, het Verenigd Koninkrijk en Zwitserland en verdere vluchten naar andere dan de voormelde gebieden.

Voor de vaststelling van het toepasselijke bedrag wordt gekeken naar de bestemming van de passagier, waarbij de bestemming op de vervoerovereenkomst als uitgangspunt wordt genomen. Dit betekent dat passagiers die een tussenlanding maken in een buitenlandse luchthaven of die hun reis verderzetten vanuit zo'n luchthaven met een ander vliegtuig maar met hetzelfde ticket, worden belast rekening houdende met de eindbestemming krachtens hun vervoerovereenkomst.

Voor de vaststelling van het toepasselijke bedrag voor een passagier met een bestemming die niet verder gelegen is dan 500 km, wordt de afstand in vogelvlucht berekend vanaf het ARP (Aerodrome Reference Point zoals bedoeld in punt 2.1. van Bijlage 14 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart) van de luchthaven met het hoogste jaarlijkse aantal passagiers van het land. Op die manier wordt gewaarborgd dat de taks gelijk is, onafhankelijk van de luchthaven van vertrek in België.

Pour les vols de plus de 500 km, il est fait une distinction tarifaire entre les destinations dans l'EEE (moyenne distance) et les destinations en dehors.

Etant donné que la Suisse et le Royaume-Uni se situent en partie dans le rayon de 500 km et qu'un vol vers ces pays est donc considéré comme "court", il est logique que le reste du Royaume-Uni et la Suisse ne soit pas considéré comme "long courrier". C'est pourquoi, ces deux pays sont ajoutés à l'EEE pour l'application de la taxe.

Art. 33

L'article 163 du C.D.T.D. rétabli fixe le moment de déduction de la taxe, à savoir le moment où le passager part par avion.

Art. 34

L'article 164 du C.D.T.D. prévoit quelques exceptions, à savoir pour les passagers reprenant un vol interrompu suite à des incidents techniques, des conditions atmosphériques défavorables ou tout autre cas de force majeure ainsi que pour les passagers d'un avion utilisé exclusivement à des fins médicales ou humanitaires.

Art. 35

L'article 165 du C.D.T.D. rétabli impose à l'exploitant de l'aéroport de fournir au service compétent les données nécessaires, déterminées par le Roi, pour assurer la juste perception de la taxe.

L'alinéa 2 prévoit une amende en cas de contravention à cette disposition. À cet égard, il sera tenu compte de la nature et de la gravité de la contravention.

L'alinéa 3 offre au Roi la possibilité de déterminer des éléments utiles et nécessaires pour la perception de la taxe, parmi lesquels, en vue de l'identification des transporteurs aériens: leur numéro d'entreprise dans le cas de personnes morales, ou leur numéro de registre national dans le cas de personnes physiques.

Art. 36

L'article 166 du C.D.T.D. rétabli détermine les règles relatives au paiement de la taxe. Il détermine, en outre,

Voor vluchten van meer dan 500 km wordt een tarifair onderscheid gemaakt tussen bestemmingen in de EER (middellange afstand) en bestemmingen daarbuiten.

Aangezien zowel Zwitserland als het Verenigd Koninkrijk deels binnen de straal van 500 km vallen en een vlucht hiernaartoe dus als "kort" wordt beschouwd, is het logisch dat de rest van het Verenigd Koninkrijk en Zwitserland niet als "lange afstand" wordt beschouwd. Daarom worden die twee landen toegevoegd aan de EER voor de toepassing van de taks.

Art. 33

Het herstelde artikel 163 WDRT bepaalt het tijdstip waarop de taks verschuldigd wordt, namelijk het tijdstip waarop de passagier met een luchtvaartuig vertrekt.

Art. 34

Het herstelde artikel 164 WDRT bepaalt enkele vrijstellingen, namelijk voor passagiers die als gevolg van technische incidenten, ongunstig weer of enig ander geval van overmacht, een onderbroken vlucht herneemen, alsook voor passagiers van een luchtvaartuig dat uitsluitend voor medische of humanitaire doeleinden wordt gebruikt.

Art. 35

Het herstelde artikel 165 WDRT verplicht de luchthavenexploitant om aan de bevoegde dienst de door de Koning bepaalde nodige gegevens te verstrekken om de juiste heffing van de taks te verzekeren.

Het tweede lid voorziet in een boete in geval van overtreding van deze bepaling. Daarbij zal rekening worden gehouden met de aard en de ernst van de overtreding.

Het derde lid biedt de mogelijkheid aan de Koning om nuttige en noodzakelijke elementen te bepalen voor de juiste heffing van de taks, waaronder voor de identificatie van de luchtvaartmaatschappijen: hun ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen, of hun rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen.

Art. 36

Het herstelde artikel 166 WDRT bepaalt de regels inzake de betaling van de taks. Verder bepaalt het de

les sanctions en cas de paiement tardif et d'absence de paiement (intérêts et amende) et en cas d'irrégularités dans la déclaration (amende).

La taxe est acquittée au plus tard le dernier jour ouvrable du mois qui suit celui au cours duquel la taxe est due.

Un régime particulier est prévu pour les transporteurs aériens qui ne sont pas tenus de se faire enregistrer en vertu de l'article 161, alinéa 6. Ils doivent introduire une déclaration et payer la taxe avant chaque départ d'un passager depuis un aéroport situé en Belgique. Est ici visée la situation de transporteurs aériens qui ne transportent qu'exceptionnellement des passagers depuis un aéroport belge.

Art. 37

L'article 166/1 du C.D.T.D. impose la classique communication des documents nécessaires à la juste perception de la taxe et la sanction d'un éventuel refus. Dans le cadre du contrôle de la juste perception de la taxe, l'administration peut, par application de l'article 2051 du C.D.T.D., demander aussi à des tiers des documents qui sont pertinents pour le contrôle de la perception. À cet égard, l'on peut par exemple penser à "Skeyes" qui assure la sécurité du trafic aérien dans l'espace aérien pour lequel la Belgique est responsable et qui fournit tous les services nécessaires pour guider et gérer le trafic aérien en toute sécurité.

Art. 38

L'article 166/2 du C.D.T.D. prévoit la restitution d'un éventuel trop payé.

Art. 40

En modifiant les articles 53 CIR 92, la taxe n'est pas considérée comme des frais professionnels à l'impôt des personnes physiques, ni à l'impôt des sociétés et ni à l'impôt des non-résidents/personnes physiques et sociétés pour les transporteurs aériens.

Art. 41

Suite à la modification de l'article 53 CIR 92, l'article 205, § 2, alinéa 1er, 8°, CIR 92, est complété afin de reprendre la taxe parmi les frais professionnels

sancties bij laattijdige of niet-betaling (interest en boete) en bij onregelmatigheden in de aangifte (boete).

De taks wordt betaald uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op die waarin de taks verschuldigd werd.

Er wordt voorzien in een bijzonder regime voor luchtvaartmaatschappijen die niet gehouden zijn om zich te laten registreren krachtens artikel 161, zesde lid. Ze moeten vóór elk vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven, een aangifte indienen en de taks betalen. Hierbij wordt de situatie beoogd van luchtvaartmaatschappijen die slechts uitzonderlijk passagiers vervoeren vanuit een Belgische luchthaven.

Art. 37

Artikel 166/1 WDRT legt de klassieke verplichting op om inzage te verlenen in de documenten die de juiste heffing van de taks toelaten en bepaalt de sanctie bij een eventuele weigering. De administratie kan in het kader van de controle van de juiste heffing van de taks bij toepassing van artikel 2051 van het WDRT ook bij derden inzage vragen van documenten die relevant zijn voor de controle van de heffing. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan Skeyes die de veiligheid van het luchtverkeer verzekert in het luchtruim waarvoor België verantwoordelijk is en alle noodzakelijke diensten verstrekt om het luchtverkeer in alle veiligheid te leiden en te beheren.

Art. 38

Artikel 166/2 WDRT voorziet in de teruggave van wat te veel betaald werd.

Art. 40

Door de wijziging van de artikelen 53 WIB 92, komt de taks voor luchtvaartmaatschappijen niet in aanmerking als beroepskost in de personenbelasting, vennootschapsbelasting en belasting niet-inwoners/natuurlijke personen en vennootschappen.

Art. 41

Als gevolg van de wijziging van artikel 53 WIB 92, wordt artikel 205, § 2, eerste lid, 8°, WIB 92, aangevuld zodat de taks wordt opgenomen onder de niet-aftrekbare

non-déductibles sur lesquels la déduction prévue à l'article 202, CIR 92, est limitée.

Art. 42

Cet article fixe l'entrée en vigueur du présent chapitre au 1er avril 2022, à l'exception de l'article 166, § 2, du Code des droits et taxes divers, rétabli par l'article 36, qui entre en vigueur à une date à déterminer par le Roi et au plus tard le 31 mai 2022.

CHAPITRE 4

Accises sur le tabac

Généralités

Afin de financer le coût budgétaire de la mesure du chapitre 1er, les droits d'accise sur le tabac sont augmentés. L'augmentation des taux des droits d'accise concerne toutes les catégories de tabacs manufacturés et se traduit par une augmentation d'une part, du droit d'accise spécial spécifique pour les cigarettes, pour le tabac fine coupe destiné à rouler les cigarettes ainsi que pour les autres tabacs à fumer et d'autre part, du droit d'accise spécial ad valorem pour les cigares. Cette mesure correspond aux ambitions de l'accord de gouvernement et s'inscrit dans le cadre d'une politique anti-tabac globale et volontariste.

Art. 44

Cet article fixe l'entrée en vigueur du présent chapitre au 1er avril 2022.

TITRE 3

Affaires sociales

CHAPITRE UNIQUE

Financement de l'ONSS-Gestion globale en compensation de la diminution de la cotisation spéciale de sécurité sociale

Généralités

L'objectif du chapitre unique est d'augmenter les montants forfaitaires du financement alternatif du régime des travailleurs salariés afin de compenser la diminution de la cotisation spéciale de sécurité sociale à partir d'avril 2022.

beroepskosten waarop de in artikel 202, WIB 92, voorziene aftrek wordt beperkt.

Art. 42

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van dit hoofdstuk op 1 april 2022, met uitzondering van artikel 166, § 2, van het Wetboek diverse rechten en taksen, hersteld bij artikel 36, dat in werking treedt op een door de Koning te bepalen datum en ten laatste op 31 mei 2022.

HOOFDSTUK 4

Accijnzen op tabak

Algemeen

Om de budgettaire kost van de maatregel van hoofdstuk 1 te financieren worden de accijnzen op tabak verhoogd. De verhoging van de accijnstarieven heeft betrekking op alle categorieën van tabaksfabricaten en vertaalt zich in een verhoging enerzijds van de specifieke bijzondere accijnzen voor sigaretten en voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere rooktabak en anderzijds van de bijzondere ad valorem accijns voor sigaren. Deze maatregel is in lijn met de ambities uit het regeerakkoord en past in het kader van een omvattend en krachtig anti-tabaksbeleid.

Art. 44

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van dit hoofdstuk op 1 april 2022.

TITEL 3

Sociale zaken

ENIG HOOFDSTUK

Financiering van het RSZ-globaal beheer ter compensatie van de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid

Algemeen

Het doel van dit enige hoofdstuk is het verhogen van de forfaitaire bedragen van de alternatieve financiering voor het stelsel van de werknemers ter compensatie van de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid vanaf april 2022.

La réduction de la cotisation spéciale de sécurité sociale décidée par le gouvernement représente une perte de moyens pour l'ONSS-Gestion globale. Pour compenser cette perte, le montant qui doit être ajouté aux montants forfaitaires du financement alternatif du régime des travailleurs salariés, est de 150 millions d'euros en 2022, dont 102 millions en TVA et 48 millions en précompte mobilier.

À partir de 2023, un montant de 200 millions d'euros, dont 136 millions en TVA et 64 millions en précompte mobilier, sera incorporé dans les pourcentages de la TVA et du précompte mobilier servant au calcul du financement alternatif.

Art. 45

Cet article vise à adapter les montants mentionnés à l'article 118 de la loi-programme du 27 décembre 2021.

Art. 46

Cet article vise à incorporer le nouveau montant du taxshift, à savoir les 200 millions d'euros dans les pourcentages du financement alternatif du régime des travailleurs salariés à partir de 2023.

Art. 47

Cet article fixe l'entrée en vigueur du présent chapitre au 1er avril 2022.

Le ministre des Finances,

Vincent VAN PETEGHEM

Le ministre des Affaires sociales,

Frank VANDENBROUCKE

De verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid waartoe de regering heeft besloten, betekent een verlies aan middelen voor het RSZ-Globaal-Beheer. Om dit verlies te compenseren bedraagt het bedrag dat moet toegevoegd worden aan de forfaitaire bedragen van de alternatieve financiering voor het stelsel van de werknemers, 150 miljoen euro in 2022, waarvan 102 miljoen aan btw en 48 miljoen aan roerende voorheffing.

Vanaf 2023 zal een bedrag van 200 miljoen euro, waarvan 136 miljoen aan btw en 64 miljoen aan roerende voorheffing, worden opgenomen in de percentages van de btw en de roerende voorheffing die worden gebruikt voor de berekening van de alternatieve financiering.

Art. 45

Dit artikel heeft tot doel de bedragen, vermeld in artikel 118 van de programmawet van 27 december 2021, aan te passen.

Art. 46

Dit artikel heeft tot doel het nieuwe bedrag van de taxshift, namelijk 200 miljoen euro, vanaf 2023 op te nemen in de percentages van de alternatieve financiering voor het stelsel van de werknemers.

Art. 47

Dit artikel bepaalt de inwerkingtreding van dit hoofdstuk op 1 april 2022.

De minister van Financiën,

Vincent VAN PETEGHEM

De minister van Sociale Zaken,

Frank VANDENBROUCKE

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail

Titre 1er

Disposition générale

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Titre 2

Finances

Chapitre 1er

Cotisation spéciale de sécurité sociale

Art. 2. Dans l'article 107, alinéa unique, 2°, de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, modifié en dernier lieu par la loi du 30 décembre 2009, le numéro d'article "228, § 2, 6°" est remplacé par le numéro d'article "228, § 2, 7°bis".

Art. 3. À l'article 108, § 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 11 décembre 2001, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, la deuxième phrase, commençant par les mots "Cette cotisation" et finissant par les mots "à 731,28 EUR.", est abrogée;

2° deux alinéas rédigés comme suit sont insérés entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 4:

"Cette cotisation s'élève, selon que le revenu du ménage:

— se situe dans la tranche de 18 592,02 euros à 21 070,96 euros: à 5 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 18 592,02 euros;

— se situe dans la tranche de 21 070,97 euros à 37 344,00 euros: à 123,95 euros augmentés de 1,3 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 21 070,96 euros;

— se situe dans la tranche de 37 344,01 euros à 40 977,26 euros: à 335,50 euros augmentés de 4,0090 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 37 344,00 euros;

— se situe dans la tranche de 40 977,27 euros à 60 181,95 euros: à 481,96 euros augmentés de 1,2996 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure 40 977,26 euros;

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid

Titel 1

Algemene Bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Titel 2

Financiën

Hoofdstuk 1

Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid

Art. 2. In artikel 107, enig lid, 2°, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 december 2009, wordt het artikelnummer "228, § 2, 6°" vervangen door het artikelnummer "228, § 2, 7°bis".

Art. 3. In artikel 108, § 1, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de tweede zin, die begint met de woorden "Die bijdrage" en eindigt met de woorden "op 731,28 EUR." opgeheven;

2° tussen het eerste en het tweede lid, dat het vierde lid wordt, worden twee leden ingevoegd, luidende:

"Die bijdrage wordt bepaald indien het gezinsinkomen:

— begrepen is in de schijf van 18 592,02 euro tot 21 070,96 euro: op 5 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 18 592,02 euro;

— begrepen is in de schijf van 21 070,97 euro tot 37 344,00 euro: op 123,95 euro verhoogd met 1,3 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 21 070,96 euro;

— begrepen is in de schijf van 37 344,01 euro tot 40 977,26 euro: op 335,50 euro verhoogd met 4,0090 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 37 344,00 euro;

— begrepen is in de schijf van 40 977,27 euro tot 60 181,95 euro: op 481,96 euro verhoogd met 1,2996 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 40 977,26 euro;

— est supérieur à 60 181,95 euros: à 731,28 euros.

Par dérogation à l'alinéa 2, la cotisation pour les ménages à charge desquels une imposition commune est établie conformément aux articles 126 et 243 à 244bis du Code des impôts sur les revenus 1992, s'élève, selon que le revenu du ménage:

— se situe dans la tranche de 18 592,02 euros à 21 070,96 euros: à 5 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 18 592,02 euros;

— se situe dans la tranche de 21 070,97 euros à 60 181,95 euros: à 123,95 euros augmentés de 1,3 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 21 070,96 euros;

— se situe dans la tranche de 60 181,96 euros à 74 688,00 euros: à 632,39 euros;

— se situe dans la tranche de 74 688,01 euros à 81 944,00 euros: à 632,39 euros augmentés de 1,3629 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure 74 688,00 euros;

— est supérieur à 81 944,00 euros: à 731,28 euros. “.

Art. 4. À l'article 109, § 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 11 décembre 2001, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le montant de la retenue est de:

1° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 5 836,14 euros à 6 570,54 euros: 4,22 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 1 945,38 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 1 945,38 euros à 2 190,18 euros;

2° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 6 570,55 euros à 11 211,00 euros: 10,33 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 2 190,18 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 2 190,19 euros à 3 737,00 euros;

3° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 11 211,01 euros à 12 300,00 euros: 27,35 euros, augmentés de 3,38 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 3 737,00 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 3 737,01 euros à 4 100,00 euros;

4° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 12 300,01 euros à 18 116,46 euros: 39,61 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 4 100,00 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 4 100,01 euros à 6 038,82 euros;

— hoger is dan 60 181,95 euro: op 731,28 euro.

In afwijking van het tweede lid, wordt de bijdrage voor gezinnen ten laste van wie een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd overeenkomstig de artikelen 126 en 243 tot 244bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, bepaald indien het gezinsinkomen:

— begrepen is in de schijf van 18 592,02 euro tot 21 070,96 euro: op 5 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 18 592,02 euro;

— begrepen is in de schijf van 21 070,97 euro tot 60 181,95 euro: op 123,95 euro verhoogd met 1,3 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 21 070,96 euro;

— begrepen is in de schijf van 60 181,96 euro tot 74 688,00 euro: op 632,39 euro;

— begrepen is in de schijf van 74 688,01 euro tot 81 944,00 euro: op 632,39 euro verhoogd met 1,3629 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 74 688 euro;

— hoger is dan 81 944,00 euro: op 731,28 euro.”.

Art. 4. In artikel 109, § 1, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“Deze inhouding bedraagt:

1° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 5 836,14 euro tot 6 570,54 euro: 4,22 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 1 945,38 euro, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 1 945,38 euro tot 2 190,18 euro;

2° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 6 570,55 euro tot 11 211,00 euro: 10,33 euro, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 2 190,18 euro, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 2 190,19 euro tot 3 737,00 euro;

3° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 11 211,01 euro tot 12 300,00 euro: 27,35 euro, verhoogd met 3,38 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 3 737,00 euro wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 3 737,01 euro tot 4 100,00 euro;

4° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 12 300,01 euro tot 18 116,46 euro: 39,61 euro, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 4 100,00 euro wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 4 100,01 euro tot 6 038,82 euro;

5° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur est supérieur à 18 116,46 euros: 60,94 euros.”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre l’alinéa 2 et l’alinéa 3, qui devient l’alinéa 4:

“Par dérogation à l’alinéa 2, le montant de la retenue pour les personnes à charge desquelles une imposition commune est établie conformément aux articles 126 et 243 à 244*bis* du Code des impôts sur les revenus 1992, est de:

1° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 5 836,14 euros à 6 570,54 euros: 5,90 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 1 945,38 euros lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 1 945,38 euros à 2 190,18 euros avec un minimum de 5,15 euros par mois pour les personnes dont le conjoint bénéficie également de revenus professionnels.

Pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels et dont le salaire trimestriel à déclarer se situe dans la tranche de 3 285,29 euros à 5 836,14 euros, la retenue est fixée forfaitairement à 5,15 euros par mois;

2° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur est supérieur à 6 570,54 euros: 14,44 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 2 190,18 euros, sans que cette retenue puisse dépasser:

a) 51,64 euros par mois pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels;

b) 60,94 euros par mois pour les personnes dont le conjoint n’a pas de revenus professionnels.”;

3° dans l’alinéa 3, devenu l’alinéa 4, les mots “de l’alinéa précédent” sont remplacés par les mots “des alinéas précédents”.

Art. 5. L’article 3 est applicable aux cotisations spéciales dues sur les revenus recueillis à partir du 1er janvier 2022 et se rattachant à l’exercice d’imposition 2023 ou un exercice d’imposition ultérieur.

L’article 4 entre en vigueur le 1er avril 2022.

Chapitre 2

Dispense de versement du précompte professionnel

Section 1

Modifications relatives à la dispense de versement pour ‘heures supplémentaires’

5° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven hoger is dan 18 116,46 euro: 60,94 euro.”;

2° tussen het tweede en het derde lid, dat het vierde lid wordt, wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In afwijking van het tweede lid, bedraagt de inhouding voor personen ten laste van wie overeenkomstig de artikelen 126 en 243 tot 244*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd in de inkomstenbelasting:

1° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 5 836,14 euro tot 6 570,54 euro: 5,90 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 1 945,38 euro, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 1 945,38 euro tot 2 190,18 euro, met een minimum van 5,15 euro per maand voor personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft.

Voor personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft en waarvan het driemaandelijks aan te geven loon begrepen is in de schijf van 3 285,29 euro tot 5 836,14 euro wordt de inhouding forfaitair bepaald op 5,15 euro per maand;

2° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven meer bedraagt dan 6 570,54 euro: 14,44 euro, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 2 190,18 euro, zonder dat deze inhouding meer kan bedragen dan:

a) 51,64 euro per maand voor de personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft;

b) 60,94 euro per maand voor de personen wier echtgenoot geen beroepsinkomsten heeft.”;

3° in het derde lid, dat het vierde lid is geworden, worden de woorden “het vorige lid” vervangen door de woorden “de vorige leden”.

Art. 5. Artikel 3 is van toepassing op de bijzondere bijdragen die verschuldigd zijn op de inkomsten die behaald worden vanaf 1 januari 2022 en verbonden zijn aan het aanslagjaar 2023 of aan een later aanslagjaar.

Artikel 4 treedt in werking op 1 april 2022.

Hoofdstuk 2

Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Afdeling 1

Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor ‘overwerk’

Art. 6. À l'article 2751, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 27 décembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, les mots "suite aux heures supplémentaires prestées par le travailleur" sont remplacés par les mots "suite aux heures supplémentaires prestées par le travailleur qui, conformément à l'article 29 de la loi du travail du 16 mars 1971 ou à l'article 7 de l'arrêté royal n° 213 du 26 septembre 1983 relatif à la durée du travail dans les entreprises ressortissant à la commission paritaire de la construction donne droit à un sursalaire légal";

b) dans l'alinéa 10, les mots "ont presté du travail supplémentaire" sont remplacés par les mots "ont presté du travail supplémentaire qui conformément à l'alinéa 1er donne droit à un sursalaire légal".

Section 2

Modifications relatives à la dispense de versement pour 'la marine marchande, le dragage et le remorquage'

Art. 7. À l'article 248, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 19 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 2, 1°, b), les mots "navire marchand" sont remplacés par les mots "un navire de mer visé à l'alinéa 3";

b) le paragraphe est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Pour l'application de l'alinéa 2, 1°, b), on entend, par "navire de mer", un navire de mer visé à l'article 1.1.1.3, § 1er, 7°, du Code belge de la Navigation conçu pour le transport de biens, d'une cargaison ou de personnes ou pour prêter assistance en mer;"

Art. 8. À l'article 2752, du même Code, modifié en dernier par la loi du 11 février 2019, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 2, alinéa unique, est complété par les mots " , le cas échéant diminué du montant du précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû. ";

b) dans le paragraphe 4, alinéa 2, phrase liminaire, les mots "remorqueurs de mer ou à bord de dragues de mer automotrices conçues pour le transport d'un chargement par mer" sont remplacés par les mots "bateaux ou navires de mer automoteurs conçus pour le transport d'un chargement par mer ou pour prêter assistance en mer";

c) le paragraphe 4 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

Art. 6. In artikel 2751, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatstelijk gewijzigd door de programmawet van 27 december 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid worden de woorden "door de werknemer gepresteerd overwerk" vervangen door de woorden "door de werknemer gepresteerd overwerk dat, overeenkomstig artikel 29 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 213 van 26 september 1983 betreffende de arbeidsduur in de ondernemingen die onder het paritair comité voor het bouwbedrijf ressorteren, recht geeft op een wettelijke overwerktoeslag";

b) in het tiende lid, worden de woorden "overwerk hebben gepresteerd" vervangen door de woorden "overwerk hebben gepresteerd dat overeenkomstig het eerste lid recht geeft op een wettelijke overwerktoeslag".

Afdeling 2

Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor de 'koopvaardij-, bagger- en sleepvaart'

Art. 7. In artikel 248, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 maart 2019 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het tweede lid, 1°, b) wordt het woord "koopvaardijschip" vervangen door de woorden "een in het derde lid bedoeld zeeschip"

b) de paragraaf wordt aangevuld met een lid luidende:

"Voor de toepassing van het tweede lid 1°, b), wordt onder een zeeschip een in artikel 1.1.1.3, § 1, 7° van het Belgisch Scheepvaartwetboek bedoeld zeeschip verstaan dat is ingericht voor het vervoer van goederen, lading of personen of het verlenen van bijstand op zee;"

Art. 8. In artikel 2752, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 februari 2019 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 2, enig lid, wordt aangevuld met de woorden " , in voorkomend geval verminderd met het bedrag van de bedrijfsvoorheffing dat aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden. ";

b) in paragraaf 4, tweede lid, inleidende zin, worden de woorden "zeewaardige sleepboten of aan boord van zeewaardige baggerschepen met eigen voortstuwing die ingericht zijn voor het vervoer van lading over zee" vervangen door de woorden "zeewaardige boten of schepen met eigen voortstuwing die ingericht zijn voor het vervoer van lading over zee, of voor het verlenen van bijstand op zee";

c) paragraaf 4 wordt aangevuld met een lid, luidende:

Pour le calcul du seuil de 50 p.c. visé à l'alinéa 2, sont uniquement pris en considération comme transport par mer: la navigation en mer entre le port et le lieu de dragage, la navigation en mer entre le lieu de dragage et celui de décharge, la navigation en mer entre le lieu de décharge et le port, la navigation en mer vers et entre lieux de dragages, la décharge du navire en mer et l'assistance en mer à la demande des pouvoirs publics.”

Art. 9. La présente section est applicable aux rémunérations qui sont payées ou attribuées à partir du 1er avril 2022.

Section 3

Modifications relatives à la dispense de versement pour le “travail en équipe et de nuit”

Art. 10. À l'article 2755 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 2 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Les entreprises où s'effectue un travail en équipe, qui paient ou attribuent une prime d'équipe et qui sont redevables du précompte professionnel sur cette prime en vertu de l'article 270, alinéa 1er, 1°, sont dispensées de verser au Trésor un montant de précompte professionnel égal à 22,8 p.c. de l'ensemble des rémunérations imposables, primes d'équipe comprises, de tous les travailleurs concernés par le présent paragraphe à condition de retenir sur ces rémunérations et primes la totalité dudit précompte.

Pour l'application de l'alinéa 1er, on entend par entreprises où s'effectue un travail en équipe, les entreprises où le travail est effectué en au moins deux équipes comprenant au moins deux travailleurs, lesquelles font le même travail, tant en ce qui concerne son objet qu'en ce qui concerne son ampleur et qui se succèdent dans le courant de la journée sans qu'il y ait d'interruption entre les équipes successives et sans que le chevauchement excède un quart de leurs tâches journalières:

a) soit par des travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002;

b) soit par des travailleurs sous statut auprès d'une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Proximus et la société anonyme de droit public bpost;

c) soit par des travailleurs auprès de la société anonyme de droit public HR Rail à l'exception des travailleurs mis par celle-ci à la disposition de la société anonyme de droit public SNCB et de la société anonyme de droit public Infrabel dans le cadre de leurs activités de service public;

Pour l'application de l'alinéa 2, une interruption entre les équipes successives qui dure 15 minutes ou moins n'est pas prise en ligne de compte.

Voor de berekening van de in het tweede lid bedoelde drempel van 50 pct. wordt enkel in aanmerking genomen als zeevervoer: het varen op zee tussen de haven en de baggerplaats, het varen op zee tussen de baggerplaats en de stortplaats, het varen op zee tussen de stortplaats en de haven, het varen op zee naar en tussen baggerplaatsen, het lossen op zee van het schip en het op verzoek van publieke autoriteiten bijstand verlenen op zee.”

Art. 9. Deze afdeling is van toepassing op de bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 april 2022.

Afdeling 3

Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor “ploegen en nachtarbeid”

Art. 10. In artikel 2755 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De ondernemingen waarin ploegenarbeid wordt verricht, die een ploegenpremie betalen of toekennen en die krachtens artikel 270, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die premie, worden ervan vrijgesteld een bedrag aan bedrijfsvoorheffing gelijk aan 22,8 pct. van het totaal van de belastbare bezoldigingen van al de werknemers op wie deze paragraaf van toepassing is samen waarin die ploegenpremies zijn begrepen, in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen en premies wordt ingehouden.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder ondernemingen waar ploegenarbeid wordt verricht, de ondernemingen begrepen waar het werk wordt verricht in minstens twee ploegen van minstens twee werknemers, die hetzelfde werk doen, zowel qua inhoud als qua omvang en die elkaar in de loop van de dag opvolgen zonder dat er een onderbreking is tussen de opeenvolgende ploegen en zonder dat de overlapping meer bedraagt dan een vierde van hun dagtaak:

a) hetzij door werknemers van categorie 1 bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

b) hetzij door statutaire werknemers bij de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Proximus en de naamloze vennootschap van publiek recht bpost;

c) hetzij door werknemers bij de naamloze vennootschap van publiek recht HR Rail met uitzondering van de door haar ter beschikking gestelde werknemers aan de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel in het kader van hun activiteiten van openbare dienstverlening;

Voor de toepassing van het tweede lid wordt een onderbreking tussen de opeenvolgende ploegen die 15 minuten of minder bedraagt, niet in aanmerking genomen.

Les rémunérations imposables, primes d'équipe comprises, visées à l'alinéa 1er sont les rémunérations imposables des travailleurs déterminées conformément à l'article 31, alinéa 2, 1° et 2°, à l'exclusion du double pécule de vacances, de la prime de fin d'année et des arriérés de rémunérations.

La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent paragraphe n'est accordée que pour autant qu'il s'agit de rémunérations pour les travailleurs qui, conformément au régime de travail auquel ils sont soumis, travaillent au minimum un tiers de leur temps en équipes durant le mois pour lequel l'avantage est demandé. Les périodes de suspension de l'exécution du contrat de travail sans maintien de salaire ne sont pas prises en compte. Pour l'application de cette norme sont prises en considération:

— le numérateur: le nombre d'heures de travail effectivement prestées en travail en équipe pour lesquelles le travailleur a également obtenu une prime d'équipe ainsi que les heures pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue et pour lesquelles le salaire a été maintenu par l'employeur, s'il peut être démontré que le travailleur concerné, conformément à son règlement de travail, aurait travaillé en travail en équipe et aurait également obtenu pour cela une prime d'équipe;

— le dénominateur: le nombre total d'heures de travail effectivement prestées ainsi que le nombre total d'heures pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue mais avec maintien du salaire.

La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une dispense prévue au paragraphe 2, 4 ou 5, est appliquée à la même rémunération.

Pour l'application du présent paragraphe, on entend par prime d'équipe, une prime qui a été attribuée suite à l'exercice du travail d'équipe et qui augmente d'au moins 2 p.c. la rémunération attribuée au travailleur pour une heure prestée de travail en équipe. Une prime qui est payée ou attribuée à partir du 1er avril 2024 ne peut en outre être considérée comme prime d'équipe pour l'application du présent paragraphe que si elle est déterminée par une CCT, par le règlement de travail ou par un contrat de travail entre l'employeur et le travailleur.

Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises visées au présent paragraphe qui emploient ces intérimaires dans un système de travail en équipe dans la fonction d'un travailleur de catégorie 1, sont, en ce qui concerne la dispense de versement de précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires dans lesquelles sont incluses des primes d'équipe, assimilées à ces entreprises à condition qu'elles puissent fournir la preuve qu'elles satisfont à toutes les conditions d'application du présent article. En outre, l'assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n'est autorisée que pour les rémunérations d'intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu'elles aient obtenu l'accord de l'entreprise dans laquelle les travailleurs

De in het eerste lid bedoelde belastbare bezoldigingen, ploegenpremies inbegrepen, zijn de overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° en 2°, vastgestelde belastbare bezoldigingen van de werknemers met uitsluiting van het dubbel vakantiegeld, de eindejaarspremie en de achterstallige bezoldigingen.

De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing wordt enkel toegekend voor zover het bezoldigingen betreft voor werknemers die, overeenkomstig de arbeidsregeling waarin zij tewerkgesteld zijn, over de betrokken maand waarvoor het voordeel wordt gevraagd, tenminste een derde van hun arbeidstijd in ploegenarbeid zijn tewerkgesteld. Perioden van schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst zonder loon, worden niet in aanmerking genomen. Voor de toepassing van deze norm omvat:

— de teller: het aantal effectief in ploegenarbeid gepresteerde arbeidsuren waarvoor de werknemer eveneens een ploegenpremie heeft verkregen evenals de uren waarvoor de uitvoering van de arbeidsovereenkomst werd geschorst en waarvoor het loon door de werkgever werd doorbetaald, indien kan worden aangetoond dat de betrokken werknemer, overeenkomstig zijn arbeidsregeling, zou tewerkgesteld zijn in ploegenarbeid en hiervoor eveneens een ploegenpremie zou hebben verkregen;

— de noemer: het totaal aantal effectief gepresteerde arbeidsuren evenals het totale aantal uren waarvoor de uitvoering van de arbeidsovereenkomst werd geschorst maar waarvoor het loon wordt doorbetaald.

De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een in paragraaf 2, 4 of 5 bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder ploegenpremie, een premie verstaan die wordt toegekend naar aanleiding van de uitoefening van ploegenarbeid en die de bezoldiging die aan de werknemer wordt toegekend voor een in ploegenarbeid gepresteerd uur ten minste 2 pct. doet toenemen. Een premie die vanaf 1 april 2024 wordt betaald of toegekend, kan bovendien voor de toepassing van deze paragraaf enkel als ploegenpremie worden aangemerkt indien deze bij cao, in het arbeidsreglement of in een arbeidsovereenkomst tussen de werkgever en de werknemer is vastgelegd.

De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van de in deze paragraaf bedoelde ondernemingen die deze uitzendkrachten tewerkstellen in een systeem van ploegenarbeid in de functie van een werknemer van categorie 1, worden, wat de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van die uitzendkrachten waarin ploegenpremies zijn begrepen, betreft, gelijkgesteld met die ondernemingen, op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin

intérimaires sont employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.

Pour bénéficier de la dispense de versement de précompte professionnel visée à l'alinéa 1er, l'employeur doit fournir, à l'occasion de sa déclaration au précompte professionnel, la preuve que les travailleurs, pour lesquels la dispense est demandée, ont effectué un travail en équipe et ont obtenu des primes d'équipe pour ces prestations pendant la période à laquelle se rapporte la déclaration au précompte professionnel. Le Roi fixe les modalités d'administration de cette preuve.”;

b) le paragraphe 2, est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les entreprises où s'effectue un travail un travail de nuit, qui paient ou attribuent une prime de nuit et qui sont redevables du précompte professionnel sur cette prime en vertu de l'article 270, alinéa 1er, 1°, sont dispensées de verser au Trésor un montant de précompte professionnel égal à 22,8 p.c. de l'ensemble des rémunérations imposables, primes de nuit comprises, de tous les travailleurs concernés par le présent paragraphe, à condition de retenir sur ces rémunérations et primes la totalité dudit précompte.

Pour l'application de l'alinéa 1er, on entend par entreprises où s'exerce un travail de nuit, les entreprises où des travailleurs effectuent, conformément au régime de travail applicable dans l'entreprise, des prestations entre 20 heures et 6 heures, à l'exclusion des travailleurs qui exercent des prestations uniquement entre 6 heures et 24 heures et des travailleurs qui commencent habituellement à travailler à partir de 5 heures. Les travailleurs visés sont:

a) soit les travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002;

b) soit les travailleurs sous statut auprès d'une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Proximus et la société anonyme de droit public bpost;

c) soit les travailleurs auprès de la société anonyme de droit public HR Rail à l'exception des travailleurs mis par celle-ci à la disposition de la société anonyme de droit public SNCB et de la société anonyme de droit public Infrabel dans le cadre de leurs activités de service public.

Les rémunérations imposables, primes de nuit comprises, visées à l'alinéa 1er sont les rémunérations imposables des travailleurs déterminées conformément à l'article 31, alinéa 2, 1° et 2°, à l'exclusion du double pécule de vacances, de la prime de fin d'année et des arriérés de rémunérations.

La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent paragraphe n'est accordée que pour autant qu'il s'agit de rémunérations pour les travailleurs qui, conformément au régime de travail auquel ils sont soumis, travaillent au minimum un tiers de leur temps de nuit durant le mois pour lequel l'avantage est demandé. Les périodes de suspension

de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.

Om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever, ter gelegenheid van zijn aangifte in de bedrijfsvoorheffing, het bewijs leveren dat de werknemers voor wie de vrijstelling wordt gevraagd ploegenarbeid hebben verricht en voor deze prestaties ploegenpremies hebben verkregen tijdens de periode waarop die aangifte betrekking heeft. De Koning bepaalt de nadere modaliteiten voor het leveren van dit bewijs.”;

b) paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De ondernemingen waarin nachtarbeid wordt verricht, die een nachtpremie betalen of toekennen en die krachtens artikel 270, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die premie, worden ervan vrijgesteld een bedrag aan bedrijfsvoorheffing gelijk aan 22,8 pct. van het totaal van de belastbare bezoldigingen van al de werknemers op wie deze paragraaf van toepassing is samen waarin die nachtpremies zijn begrepen, in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen en premies wordt ingehouden.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder ondernemingen waar nachtarbeid wordt verricht, de ondernemingen begrepen waar werknemers overeenkomstig de in de onderneming toepasselijke arbeidsregeling, prestaties verrichten tussen 20 uur en 6 uur, met uitsluiting van de werknemers die enkel prestaties verrichten tussen 6 uur en 24 uur en de werknemers die gewoonlijk beginnen te werken vanaf 5 uur. De hier bedoelde werknemers zijn:

a) hetzij de werknemers van categorie 1 bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

b) hetzij de statutaire werknemers bij de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Proximus en de naamloze vennootschap van publiek recht bpost;

c) hetzij de werknemers bij de naamloze vennootschap van publiek recht HR Rail met uitzondering van de door haar ter beschikking gestelde werknemers aan de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel in het kader van hun activiteiten van openbare dienstverlening.

De in het eerste lid bedoelde belastbare bezoldigingen, nachtpremies inbegrepen, zijn de overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° en 2°, vastgestelde belastbare bezoldigingen van de werknemers met uitsluiting van het dubbel vakantiegeld, de eindejaarspremie en de achterstallige bezoldigingen.

De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing wordt enkel toegekend voor zover het bezoldigingen betreft voor werknemers die, overeenkomstig de arbeidsregeling waarin zij tewerkgesteld zijn, over de betrokken maand waarvoor het voordeel wordt gevraagd, tenminste een derde van hun arbeidstijd in nachtarbeid zijn tewerkgesteld.

de l'exécution du contrat de travail sans maintien de salaire ne sont pas prises en compte. Pour l'application de cette norme sont prises en considération:

— le numérateur: le nombre d'heures de travail effectivement prestées en travail de nuit pour lesquelles le travailleur a également reçu une prime de nuit ainsi que les heures pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue et pour lesquelles le salaire a été maintenu par l'employeur, s'il peut être démontré que le travailleur concerné, conformément à son règlement de travail, aurait travaillé en travail de nuit et aurait également obtenu pour cela une prime de nuit;

— le dénominateur: le nombre total d'heures de travail effectivement prestées ainsi que le nombre total d'heures pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue mais avec maintien du salaire.

La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue au présent article est appliquée à la même rémunération.

Pour l'application du présent paragraphe, on entend par prime de nuit, une prime qui a été attribuée suite au travail de nuit et qui augmente d'au moins 12 p.c. la rémunération attribuée au travailleur pour une heure prestée de travail de nuit. Une prime qui est payée ou attribuée à partir du 1er avril 2024 ne peut en outre être considérée comme prime de nuit pour l'application du présent paragraphe que si elle est déterminée par une CCT, par le règlement de travail ou par un contrat de travail entre l'employeur et le travailleur.

Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises visées au présent paragraphe qui emploient ces intérimaires dans un système de travail de nuit dans la fonction d'un travailleur de catégorie 1, sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires dans lesquelles sont incluses des primes de nuit, assimilées à ces entreprises à condition qu'elles puissent fournir la preuve qu'elles satisfont à toutes les conditions d'application du présent article. En outre, l'assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n'est autorisée que pour les rémunérations d'intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu'elles aient obtenu l'accord de l'entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires ont été employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.

Pour bénéficier de la dispense de versement de précompte professionnel visée au présent paragraphe, l'employeur doit fournir, à l'occasion de sa déclaration au précompte professionnel, la preuve que les travailleurs pour lesquels la dispense est demandée ont effectué un travail de nuit et ont obtenu des primes d'équipe pour ces prestations pendant la période à laquelle se rapporte la déclaration au précompte professionnel. Le Roi fixe les modalités d'administration de cette preuve.”;

Perioden van schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst zonder loon, worden niet in aanmerking genomen. Voor de toepassing van deze norm omvat:

— de teller: het aantal effectief in nachtarbeit gepresteerde arbeidsuren waarvoor de werknemer eveneens een nachtpremie heeft verkregen evenals de uren waarvoor de uitvoering van de arbeidsovereenkomst werd geschorst en waarvoor het loon door de werkgever werd doorbetaald, indien kan worden aangetoond dat de betrokken werknemer, overeenkomstig zijn arbeidsregeling, zou tewerkgesteld zijn in nachtarbeit en hiervoor eveneens een nachtpremie zou hebben verkregen;

— de noemer: het totaal aantal effectief gepresteerde arbeidsuren evenals het totale aantal uren waarvoor de uitvoering van de arbeidsovereenkomst werd geschorst maar waarvoor het loon wordt doorbetaald.

De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een andere in dit artikel bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder nachtpremie, een premie begrepen die wordt toegekend naar aanleiding van de nachtarbeit en die de bezoldiging die aan de werknemer wordt toegekend voor een in nachtarbeit gepresteerd uur ten minste 12 pct. doet toenemen. Een premie die vanaf 1 april 2024 wordt betaald of toegekend, kan bovendien voor de toepassing van deze paragraaf enkel als nachtpremie worden aangemerkt indien deze bij cao, in het arbeidsreglement of in een arbeidsovereenkomst tussen de werkgever en de werknemer is vastgelegd.

De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeit die uitzendkrachten ter beschikking stellen van de in deze paragraaf bedoelde ondernemingen die deze uitzendkrachten tewerkstellen in een systeem van nachtarbeit in de functie van een werknemer van categorie 1, worden, wat de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van die uitzendkrachten waarin nachtpremies zijn begrepen, betreft, gelijkgesteld met die ondernemingen, op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeit wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.

Om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever, ter gelegenheid van zijn aangifte in de bedrijfsvoorheffing, het bewijs leveren dat de werknemers voor wie de vrijstelling wordt gevraagd nachtarbeit hebben verricht en voor deze prestaties nachtpremies hebben verkregen tijdens de periode waarop die aangifte betrekking heeft. De Koning bepaalt de nadere modaliteiten voor het leveren van dit bewijs.”;

c) le paragraphe 3 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l’application de l’alinéa 2, une interruption entre les équipes successives qui dure 15 minutes ou moins n’entre pas en ligne de compte.”;

d) le paragraphe 4, alinéa 6 est remplacé par ce qui suit:

“Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d’entreprises qui satisfont aux conditions visées à l’alinéa 1er sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires visées à l’alinéa 3, assimilées aux entreprises visées à l’alinéa 1er pour lesquelles elles mettent des intérimaires à disposition à condition qu’elles puissent fournir la preuve qu’elles satisfont à toutes les conditions d’application du présent article. En outre, l’assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n’est autorisée que pour les rémunérations d’intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu’elles aient obtenu l’accord de l’entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires sont employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.”;

e) le paragraphe 4 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue au présent article est appliquée à la même rémunération.”;

f) le paragraphe 5, alinéa 1er, deuxième tiret est complété par les mots “, lesquels, s’ils tombent dans le champ d’application de l’article 30*bis* de la loi du 27 juin 1969 révisant l’arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, ont été déclarés conformément à cet article à l’Office national de sécurité sociale.”;

g) le paragraphe 5, alinéa 6 est remplacé par ce qui suit:

“Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d’entreprises visées à l’alinéa 1er sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires, assimilées à ces entreprises à condition qu’elles puissent fournir la preuve qu’elles satisfont à toutes les conditions d’application du présent article. En outre, l’assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n’est autorisée que pour les rémunérations d’intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu’elles aient obtenu l’accord de l’entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires sont employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.”;

c) paragraaf 3 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van het tweede lid wordt een onderbreking tussen de opeenvolgende ploegen die 15 minuten of minder bedraagt, niet in aanmerking genomen.”;

d) paragraaf 4, zesde lid, wordt vervangen als volgt:

“De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen die voldoen aan de in het eerste lid bedoelde voorwaarden, worden voor wat betreft de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de in het derde lid bedoelde belastbare bezoldigingen van deze uitzendkrachten gelijkgesteld met de in het eerste lid bedoelde ondernemingen waarvoor zij uitzendkrachten ter beschikking stellen op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.”;

e) paragraaf 4 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een andere in dit artikel bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.”;

f) paragraaf 5, eerste lid, tweede streepje wordt aangevuld met de woorden “die, indien ze onder het toepassingsgebied van artikel 30*bis* van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders vallen, overeenkomstig dat artikel bij de Rijksdienst van Sociale Zekerheid werden aangemeld.”;

g) paragraaf 5, zesde lid, wordt vervangen als volgt:

“De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen bedoeld in het eerste lid, zijn voor wat betreft de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van deze uitzendkrachten, gelijkgesteld met die ondernemingen, op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.”;

h) le paragraphe 5 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue au présent article est appliquée à la même rémunération.”.

Art. 11. La présente section est applicable aux rémunérations qui sont payées ou attribuées à partir du 1er avril 2022.

Section 4

Modifications des autres régimes de dispense de versement

Art. 12. L'article 2753, § 1er, du même Code, modifié en dernier par la loi du 20 décembre 2020, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent article ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”.

Art. 13. L'article 2756 du même Code, modifié en dernier par la loi-programme du 27 décembre 2021, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent article ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”.

Art. 14. L'article 2758 du même Code, modifié en dernier par l'arrêté royal du 3 octobre 2019, est complété par un paragraphe 6, rédigé comme suit:

“§ 6. La dispense de versement de précompte professionnel visée au paragraphe 1er ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”.

Art. 15. L'article 2759 du même Code, modifié en dernier par la loi du 27 juin 2021, est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

“§ 4. La dispense de versement de précompte professionnel visée au paragraphe 1er ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”.

Art. 15/1. Dans l'article 27510 du même Code, modifié en dernier par la loi du 27 juin 2021, un alinéa est inséré entre les alinéas 5 et 6, rédigé comme suit:

“La dispense de versement de précompte professionnel visée à l'alinéa 1er ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”.

h) paragraaf 5 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een andere in dit artikel bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.”.

Art. 11. Deze afdeling is van toepassing op de bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 april 2022.

Afdeling 4

Wijzigingen aan de overige vrijstellingsstelsels van doorstorting

Art. 12. Artikel 2753, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 december 2020, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”.

Art. 13. Artikel 2756, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 27 december 2021, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”.

Art. 14. Artikel 2758, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 oktober 2019, wordt aangevuld met een paragraaf 6, luidende:

“§ 6. De in paragraaf 1 bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”.

Art. 15. Artikel 2759 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. De in paragraaf 1 bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”.

Art. 15/1. In artikel 27510 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt tussen het vijfde en het zesde lid een lid ingevoegd, luidende:

“De in het eerste lid bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”.

Art. 16. La présente section est applicable aux rémunérations qui sont payées ou attribuées à partir du 1er avril 2022.

Section 5

Limitation de la possibilité de cumuler la dispense de versement pour 'recherche scientifique' et le crédit d'impôt pour recherche et développement

Art. 17. L'article 289^{quater} du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Lorsque dans la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations visés à l'alinéa 1er sont comprises des rémunérations des chercheurs visés à l'article 2753, dont l'employeur n'a pas versé une partie du précompte professionnel au Trésor en application de l'article 2753, ce précompte professionnel non versé ne peut pas être repris dans la base de calcul du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1er."

Art. 18. La présente section est applicable aux périodes imposables qui sont clôturées à partir du 1er avril 2022.

Section 6

Modifications relatives à la déclaration, aux sanctions et aux règles de procédure concernant la dispense de versement de précompte professionnel

Art. 19. Dans le titre 7, chapitre 2 du même Code, l'intitulé de la section 2 est remplacé par ce qui suit:

"Section 2.- Déclaration en matière de précompte mobilier, de précompte professionnel et de dispense de versement de précompte professionnel".

Art. 20. L'article 312 du même Code est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

"Le Roi prescrit également le mode, la périodicité de la déclaration à faire par les bénéficiaires et les conditions de remboursement de la dispense de versement de précompte professionnel.

Le Roi peut déterminer que la déclaration visée à l'alinéa 2 doit mentionner ce qui suit pour les travailleurs ou certains de ces travailleurs pour lesquels le précompte professionnel qui est dû au cours de la période imposable à laquelle se rapporte la déclaration n'a pas, ou n'a pas été entièrement, versé au Trésor:

- a) l'identité complète de chacun de ces travailleurs, y compris son numéro national;
- b) le montant ou les montants des rémunérations payées ou attribuées périodiquement au cours de la période imposable, qui ont servi de base pour la détermination du précompte professionnel;

Art. 16. Deze afdeling is van toepassing op de bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 april 2022.

Afdeling 5

Beperking van de mogelijkheid tot cumulatie van de vrijstelling van doorstorting voor 'wetenschappelijk onderzoek' en het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling

Art. 17. Artikel 289^{quater} van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"Wanneer in de aanschaffingswaarde of beleggingswaarde van de in het eerste lid bedoelde activa, bezoldigingen van de in artikel 2753 bedoelde onderzoekers zijn begrepen, waarvan de werkgever in toepassing van artikel 2753 een deel van de bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist heeft gestort, mag deze niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing niet in de berekeningsbasis van het in het eerste lid bedoelde belastingkrediet worden opgenomen."

Art. 18. Deze afdeling is van toepassing op de belastbare tijdperken die vanaf 1 april 2022 worden afgesloten.

Afdeling 6

Wijzigingen betreffende de aangifte, sancties en procedureregels inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Art. 19. In titel 7, hoofdstuk 2 van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van afdeling 2 vervangen als volgt:

"Afdeling 2.- Aangifte inzake roerende voorheffing, bedrijfsvoorheffing en vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing".

Art. 20. Artikel 312 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met twee leden, luidende:

"De Koning bepaalt eveneens de wijze, de periodiciteit van de aangifte die moet gedaan worden door de genietters en de voorwaarden van de terugbetaling van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

De Koning kan bepalen dat de in het tweede lid bedoelde aangifte, voor de werknemers of sommige van deze werknemers van wie de bedrijfsvoorheffing die verschuldigd is in het belastbare tijdperk waarop de aangifte betrekking heeft niet of niet volledig aan de Schatkist wordt doorgestort, het volgende moet vermelden:

- a) de volledige identiteit van elk van deze werknemers met inbegrip van zijn nationaal nummer;
- b) het bedrag of bedragen van de in het belastbare tijdperk, periodiek betaalde of toegekende bezoldigingen die als grondslag betaalde of toegekende bezoldigingen die als grondslag hebben gediend voor de vaststelling van de bedrijfsvoorheffing;

c) le montant ou les montants du précompte professionnel retenu sur ces rémunérations;

d) pour chaque dispense de versement du précompte professionnel, déterminée distinctement selon sa nature:

— le code relatif à la nature de la dispense de versement du précompte professionnel, déterminé par le Roi;

— le montant ou les montants déterminés par le Roi, qui comprennent soit la base de la dispense de versement du précompte professionnel, soit les rémunérations imposables payées ou attribuées sur lesquelles le précompte professionnel qui ne doit pas être versé totalement ou partiellement au Trésor, a été retenu;

— le montant ou les montants du précompte professionnel qui ne doivent pas être versés au Trésor.”.

Art. 21. Dans l'article 333, alinéa 2, du même Code, modifié par la loi du 27 juin 2021, les mots “alinéa 6” sont remplacés par les mots “alinéas 6 et 7”.

Art. 22. Dans l'article 354 du même Code, modifié par la loi du 27 juin 2021, il est inséré un alinéa 7 rédigé comme suit:

“Lorsqu'un contribuable introduit une action en restitution de précompte sur la base de l'article 368/1, dans le délai prévu à l'alinéa 1er, ce délai est prolongé d'une période égale à celle qui s'étend entre la date de l'introduction de l'action en restitution et celle de la décision du conseiller général ou du fonctionnaire délégué sans que cette prolongation puisse être supérieure à six mois.”.

Art. 23. Dans le titre 7, chapitre 7, section 1re, du même Code, il est inséré un article 368/1 rédigé comme suit:

“**Art. 368/1.** Par dérogation à l'article 368, l'action en restitution de précompte se prescrit par trois ans à compter du premier janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base des articles 2751 à 27512.”.

Art. 24. Dans l'article 444 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“En cas de déclaration inexacte ayant donné lieu à une dispense de versement du précompte professionnel en application des articles 2751 à 27512, les précomptes dus sont majorés d'un accroissement fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la dispense de versement de précompte professionnel incorrectement déclaré.”.

c) het bedrag of bedragen van de op deze bezoldigingen ingehouden bedrijfsvoorheffing;

d) per vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, afzonderlijk vastgesteld naar gelang de aard ervan:

— de door de Koning vastgestelde code die betrekking heeft op de aard van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing;

— het door de Koning omschreven bedrag of bedragen die ofwel de grondslag van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing omvatten, ofwel de betaalde of toegekende belastbare bezoldigingen omvatten waarop de bedrijfsvoorheffing werd ingehouden die geheel of gedeeltelijk niet in de Schatkist moet worden gestort;

— het bedrag of bedragen van de bedrijfsvoorheffing die niet in de Schatkist moeten worden gestort. .

Art. 21. In artikel 333, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de woorden “zesde lid” vervangen door de woorden “zesde en zevende lid”.

Art. 22. In artikel 354 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt een zevende lid ingevoegd luidende:

“Wanneer een belastingplichtige een vordering tot teruggave van de voorheffing op basis van artikel 368/1 binnen de termijn voorzien in het eerste lid, indient, wordt deze termijn verlengd met een periode gelijk aan deze die tussen de datum van de indiening van de vordering tot teruggave en deze van de beslissing van de adviseur-generaal of van de door hem gedelegeerde ambtenaar zonder dat deze verlenging hoger mag zijn dan zes maanden.”.

Art. 23. In titel 7, hoofdstuk 7, afdeling 1, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 368/1 ingevoegd luidende:

“**Art. 368/1.** In afwijking van artikel 368, verjaart de vordering tot teruggave van de voorheffing na afloop van drie jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van de artikelen 2751 tot 27512.”.

Art. 24. In artikel 444 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

“Bij een onjuiste aangifte die aanleiding geeft tot een vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing overeenkomstig de artikelen 2751 tot 27512, worden de verschuldigde voorheffingen vermeerderd met een verhoging die wordt bepaald naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. van de onjuist aangegeven vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.”.

Art. 25. L'article 20 entre en vigueur le 1er avril 2022 et est applicable aux rémunérations payées ou attribuées à partir du 1er janvier 2023.

Les articles 21 à 24 entrent en vigueur le 1er avril 2022.

Chapitre 3

Taxe sur l'embarquement dans un aéronef

Art. 26. Dans le livre II du Code des droits et taxes divers, le titre III, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante: "Titre III – Taxe sur l'embarquement dans un aéronef", qui contient les articles 159 à 166/3.

Art. 27. L'article 159 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

Art. 159. Pour l'application de ce titre, on entend par:

1° aéroport: un aérodrome civil visé à l'article 43 de l'arrêté royal du 15 mars 1954 réglementant la navigation aérienne;

2° exploitant de l'aéroport: la personne morale ou physique qui gère l'aéroport en tant qu'entreprise ou, à défaut, le propriétaire de l'aéroport;

3° aéronef: tout appareil motorisé qui peut être maintenu dans l'atmosphère en conséquence des forces de réaction que l'air exerce sur lui;

4° transporteur aérien: une entreprise qui a pour activité en tout ou en partie le transport de personnes par aéronef, ainsi que quiconque d'autre au nom de qui un aéronef est inscrit dans le registre visé à l'article 2 de l'arrêté royal du 15 mars 1954 réglementant la navigation aérienne, ou dans un registre étranger d'aéronefs;

5° passager: une personne physique de 2 ans ou plus et qui est transportée par aéronef autrement qu'en tant que personnel de bord;

6° personnel de bord: équipage du cockpit ou de cabine chargé par le transporteur aérien de tâches relatives au pilotage, à la sécurité du vol, au service aux passagers et au convoyage de fret, ainsi que tout qui est transporté exclusivement en vue d'exécuter à bord d'un autre aéronef et pendant un vol de cet autre aéronef, une activité en tant que personnel de bord;

7° destination: le lieu vers lequel le transporteur aérien doit transporter le passager, le cas échéant, en vertu du contrat de transport."

Art. 28. L'article 160 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

Art. 25. Artikel 20 treedt in werking op 1 april 2022 en is van toepassing op de bezoldigingen die vanaf 1 januari 2023 worden betaald of toegekend.

De artikelen 21 tot 24 treden in werking op 1 april 2022.

Hoofdstuk 3

Taks op de inscheping van een luchtvaartuig

Art. 26. In boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen, wordt titel III, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, hersteld als volgt: "Titel III – Taks op de inscheping van een luchtvaartuig", die de artikelen 159 tot 166/3 bevat.

Art. 27. Artikel 159 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

Art. 159. Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

1° luchthaven: een burgerlijk luchthaventerrein bedoeld in artikel 43 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart;

2° luchthavenexploitant: rechtspersoon of natuurlijke persoon die de luchthaven als onderneming drijft, of bij gebrek daaraan, de eigenaar van de luchthaven;

3° luchtvaartuig: elk gemotoriseerd toestel dat in de dampkring kan worden gehouden als gevolg van de krachten die de lucht erop uitoefent;

4° luchtvaartmaatschappij: een onderneming die geheel of gedeeltelijk haar bedrijf maakt van het vervoer van personen met een luchtvaartuig, alsmede ieder ander op wiens naam een luchtvaartuig is ingeschreven in het register bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart, dan wel is ingeschreven in een buitenlands register van luchtvaartuigen;

5° passagier: natuurlijke persoon van 2 jaar of ouder die anders dan als lid van het boordpersoneel wordt vervoerd met een luchtvaartuig;

6° boordpersoneel: cockpit- en cabinebemanning die door de luchtvaartmaatschappij belast is met taken inzake de besturing en de veiligheid van het vliegen, de zorg voor de passagiers en de begeleiding van de vracht, alsmede ieder die uitsluitend wordt vervoerd om aan boord van een ander luchtvaartuig tijdens een vlucht van dat andere luchtvaartuig werkzaamheden als lid van het boordpersoneel te verrichten;

7° bestemming: de plaats naar waar de luchtvaartmaatschappij de passagier moet vervoeren, in voorkomend geval, krachtens de vervoerovereenkomst."

Art. 28. Artikel 160 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

“**Art. 160.** § 1er. Une taxe sur l’embarquement dans un aéronef est perçue sur le départ d’un passager à partir d’un aéroport situé en Belgique.

Est aussi considéré comme départ d’un passager depuis un aéroport situé en Belgique, le départ d’un passager en hélicoptère, depuis un endroit situé en Belgique autre qu’un aéroport.

N’est pas considéré comme départ d’un passager le départ depuis un aéroport lorsque:

1° ce départ a lieu, dans le cadre d’un seul contrat de transport, après l’arrivée du passager par aéronef dans cet aéroport;

2° la correspondance est la raison principale de l’utilisation de l’aéroport; et

3° le passager n’a pas quitté, pendant plus de 24 heures entre le moment de son arrivée et celui de son départ, la zone de l’aéroport dans laquelle un passager en partance ne peut entrer qu’avec un billet de transport valide.

§ 2. La taxe ne s’applique pas en cas de départ par aéronef:

1° inscrit à la matricule aéronautique militaire belge ou tout aéronef étranger similaire; ou

2° affecté à un service d’État, tel que la police et la douane;

3° pour un vol local visé à l’article 1er de l’arrêté royal du 10 juin 2014 fixant les conditions particulières imposées pour l’admission à la circulation aérienne des paramoteurs;

4° pour un vol partant d’un aéroport et y revenant, sans escale;

5° en vue de l’exercice d’une activité professionnelle dans l’espace aérien pour laquelle l’usage d’un aéronef est nécessaire ou le plus efficient.”.

Art. 29. L’article 161 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

“**Art. 161.** Le redevable de la taxe est le transporteur aérien.

Les transporteurs aériens non établis en Belgique qui ont leur siège social en dehors de l’Espace économique européen sont tenus de faire agréer, par le ministre des Finances ou son délégué, un représentant responsable établi en Belgique.

Les transporteurs aériens non établis en Belgique qui ont leur siège social dans l’Espace économique européen peuvent faire agréer, par le ministre des Finances ou son délégué, un représentant responsable établi en Belgique.

“**Art. 160.** § 1. Een taks op de inscheping van een luchtvaartuig wordt geheven ter zake van het vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven.

Als vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven wordt ook aangemerkt, het vertrek van een passagier per helikopter vanaf een andere in België gelegen plaats dan een luchthaven.

Als vertrek van een passagier wordt niet aangemerkt, het vertrek vanaf een luchthaven indien:

1° dat vertrek als onderdeel van één vervoerovereenkomst plaatsvindt aansluitend op de aankomst van de passagier met een luchtvaartuig op die luchthaven;

2° de aansluiting de belangrijkste reden is voor het gebruik van de luchthaven; en

3° de passagier het gebied van de luchthaven, dat een vertrekkende passagier alleen mag betreden met een geldig vervoersbewijs, tussen het moment van aankomst en het moment van vertrek niet langer dan 24 uur heeft verlaten.

§ 2. De taks is niet van toepassing in geval van vertrek met een luchtvaartuig:

1° ingeschreven in het Belgische militaire luchtvaartregister of een gelijkaardig buitenlands luchtvaartuig;

2° gebezigd voor Staatsdiensten, als politie en douane;

3° voor een lokale vlucht bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 juni 2014 tot vaststelling van de bijzondere voorwaarden opgelegd voor de toelating tot het luchtverkeer van paramotoren;

4° voor vluchten met vertrek van een luchthaven en terugkomst op dezelfde luchthaven, zonder tussenlanding;

5° voor het uitvoeren van een professionele activiteit in het luchtruim waarvoor het gebruik van een luchtvaartuig noodzakelijk of het meest efficiënt is.”.

Art. 29. Artikel 161 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

“**Art. 161.** De belastingschuldige is de luchtvaartmaatschappij.

De niet in België gevestigde luchtvaartmaatschappijen die hun hoofdkantoor hebben buiten de Europese Economische Ruimte, moeten door of vanwege de minister van Financiën een in België gevestigde aansprakelijke vertegenwoordiger laten erkennen.

De niet in België gevestigde luchtvaartmaatschappijen die hun hoofdkantoor hebben binnen de Europese Economische Ruimte, kunnen door of vanwege de minister van Financiën, een in België gevestigde aansprakelijke vertegenwoordiger laten erkennen.

Le représentant responsable s'engage solidairement envers l'État belge à la déclaration à la taxe, au paiement des sommes dues et à l'exécution de toutes autres obligations dont le transporteur aérien est tenu conformément au présent titre.

En cas de décès du représentant responsable, de retrait de son agrément ou d'événement entraînant son incapacité, il est pourvu immédiatement à son remplacement.

Les transporteurs aériens soumis à la taxe et qui exécutent au minimum deux vols avec des passagers par année calendaire depuis un aéroport situé en Belgique, s'enregistrent auprès du service compétent.

Toute contravention à ces dispositions est punie d'une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 250 à 250 000 euros.

Le Roi détermine les conditions et modalités d'agrément du représentant responsable ainsi que les modalités de l'enregistrement des transporteurs aériens."

Art. 30. L'article 162 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 162. La taxe est de:

1° 10 euros pour un passager dont la destination n'est pas située à plus de 500 km à vol d'oiseau à partir de l'ARP de l'aéroport ayant le plus grand nombre annuel de passagers dans le pays;

2° 2 euros pour un passager dont la destination est plus éloignée que sous 1° mais est située dans l'Espace économique européen, le Royaume-Uni ou la Suisse;

3° 4 euros pour un passager dont la destination est plus éloignée que sous 1° et est située en dehors de l'Espace économique européen, du Royaume-Uni ou de la Suisse."

Art. 31. L'article 163 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 163. La taxe est due au moment où le passager part par aéronef."

Art. 32. L'article 164 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 164. Sont exemptés de la taxe:

1° les passagers reprenant un vol interrompu suite à des incidents techniques, des conditions atmosphériques défavorables ou tout autre cas de force majeure;

De aansprakelijke vertegenwoordiger verbindt zich hoofdelijk tegenover de Belgische Staat tot de aangifte van de taks, tot betaling van de verschuldigde sommen en tot uitvoering van alle andere verplichtingen waartoe de luchtvaartmaatschappij krachtens deze titel is gehouden.

In geval van overlijden van de aansprakelijke vertegenwoordiger, van intrekking van zijn erkenning of van een gebeurtenis die tot zijn onbevoegdheid leidt, wordt dadelijk in zijn vervanging voorzien.

Luchtvaartmaatschappijen die zijn onderworpen aan de taks en die minstens twee vluchten per kalenderjaar met passagiers vanaf een in België gelegen luchthaven uitvoeren, registreren zich bij de bevoegde dienst.

Elke overtreding van deze bepalingen wordt gestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 250 tot 250 000 euro.

De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van erkenning van de aansprakelijke vertegenwoordiger, alsook de modaliteiten van de registratie van de luchtvaartmaatschappijen."

Art. 30. Artikel 162 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 162. De taks bedraagt:

1° 10 euro voor een passagier met een bestemming die niet verder gelegen is dan 500 km in vogelvlucht te rekenen vanaf het ARP van de luchthaven met het hoogste jaarlijkse aantal passagiers van het land;

2° 2 euro voor een passagier met een bestemming verder dan onder 1° en binnen de Europese Economische Ruimte, het Verenigd Koninkrijk of Zwitserland;

3° 4 euro voor een passagier met een bestemming verder dan onder 1° en buiten de Europese Economische ruimte, het Verenigd Koninkrijk of Zwitserland."

Art. 31. Artikel 163 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 163. De taks wordt verschuldigd op het tijdstip waarop de passagier met een luchtvaartuig vertrekt."

Art. 32. Artikel 164 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 164. Worden van de taks vrijgesteld:

1° de passagiers die als gevolg van technische incidenten, ongunstig weer of enig ander geval van overmacht, een onderbroken vlucht hernemen;

2° les passagers d'un aéronef utilisé exclusivement à des fins médicales ou humanitaires.”

Art. 33. L'article 165 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

“**Art. 165.** Au plus tard le dernier jour ouvrable du mois qui suit le trimestre calendaire au cours duquel la taxe est due, l'exploitant de l'aéroport transmet au service compétent les données nécessaires, déterminées par le Roi, pour assurer la juste perception de la taxe.

Toute contravention à cette disposition est punie d'une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 250 à 250 000 euros.

Le Roi peut déterminer des éléments utiles et nécessaires pour la perception de la taxe, parmi lesquels, en vue de l'identification des transporteurs aériens: leur numéro d'entreprise dans le cas de personnes morales, ou leur numéro de registre national dans le cas de personne physique.”

Art. 34. L'article 166 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

“**Art. 166.** § 1er. La taxe est acquittée au plus tard le dernier jour ouvrable du mois qui suit celui au cours duquel la taxe est due.

La taxe est acquittée par versement ou virement au compte financier du service compétent.

Le jour du paiement, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration faisant connaître les éléments nécessaires à la juste perception de la taxe.

§ 2. Un transporteur aérien qui n'est pas tenu de se faire enregistrer en vertu de l'article 161, alinéa 6, introduit, avant chaque départ d'un passager depuis un aéroport situé en Belgique, une déclaration et paye la taxe.

§ 3. Lorsque la taxe n'est pas acquittée à temps, l'intérêt légal est dû à partir du jour qui suit celui de l'échéance de paiement.

En cas d'absence de déclaration, de déclaration tardive, inexacte ou incomplète, et d'absence de paiement ou de paiement tardif, une amende est due. Le Roi détermine l'amende dans une échelle allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la taxe, selon la nature et la gravité de l'infraction.”

Art. 35. Dans le livre II, titre III du même Code, rétabli par l'article 2, il est inséré un article 166/1 rédigé comme suit:

“**Art. 166/1.** Le redevable est tenu de communiquer, sans déplacement, à toute réquisition des préposés de l'administration en charge de la liquidation, la perception ou le recouvrement des taxes visées au livre II, tous ses documents pouvant démontrer la juste perception de la taxe.

2° de passagiers van een luchtvaartuig dat uitsluitend voor medische of humanitaire doeleinden wordt gebruikt.”

Art. 33. Artikel 165 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

“**Art. 165.** Uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op het kalenderkwartaal waarin de taks verschuldigd wordt, verstrekt de luchthavenexploitant aan de bevoegde dienst de door de Koning bepaalde nodige gegevens om de juiste heffing van de taks te verzekeren.

Elke overtreding van deze bepaling wordt gestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 250 euro tot 250 000 euro.

De Koning kan voor de juiste heffing van de taks nuttige en noodzakelijke elementen bepalen, waaronder voor de identificatie van de luchtvaartmaatschappijen: hun ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen, of hun rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen.”

Art. 34. Artikel 166 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

“**Art. 166.** § 1. De taks wordt betaald uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op die waarin de taks verschuldigd wordt.

De taks wordt betaald door storting of overschrijving op de bankrekening van de bevoegde dienst.

Op de dag van de betaling wordt door de belastingschuldige bij de bevoegde dienst een aangifte ingediend die alle voor de juiste heffing van de taks noodzakelijke elementen bevat.

§ 2. Een luchtvaartmaatschappij die niet gehouden is om zich te laten registreren krachtens artikel 161, zesde lid, dient, vóór elk vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven, een aangifte in en betaalt de taks.

§ 3. Wanneer de taks niet tijdig wordt betaald, is de wettelijke interest verschuldigd te rekenen vanaf de dag volgend op de vervalddag voor betaling.

Bij niet-aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook bij niet-betaling of laattijdige betaling, is een boete verschuldigd. De Koning bepaalt de boete volgens een schaal van 10 pct. tot 200 pct. van de taks, naargelang de aard of de ernst van de overtreding.”

Art. 35. In boek II, titel III van hetzelfde Wetboek, hersteld bij artikel 2, wordt een artikel 166/1 ingevoegd, luidende:

“**Art. 166/1.** De belastingschuldige is gehouden op elk verzoek van de ambtenaren van de administratie belast met de vestiging of de inning en de invordering van de taksen bedoeld in Boek II, zonder verplaatsing inzage te verlenen van al zijn documenten die de juiste heffing van de taks kunnen aantonen.

Une amende de 250 à 2 500 euros est due pour tout refus de communication.”

Art. 36. Dans le livre II, titre III du même Code, rétabli par l'article 2, il est inséré un article 166/2 rédigé comme suit:

“**Art. 166/2.** En cas de paiement d'un montant supérieur à celui dû, le trop payé est restitué.”

Art. 37. Dans le livre II, titre III du même Code, rétabli par l'article 2, il est inséré un article 166/3 rédigé comme suit:

“**Art. 166/3.** Le Roi peut imposer l'utilisation d'un modèle de déclaration et de demande en restitution.”

Art. 38. L'article 53 du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du [nn janvier 2022/Diverse II], est complété par un 30°, rédigé comme suit:

“30° la taxe sur l'embarquement dans un aéronef visée à l'article 160 du Code des droits et taxes divers.”

Art. 39. Dans l'article 205, § 2, alinéa 1er, 8°, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, les mots “taxes visées à l'article 198, § 1er, 4°, et 6°” sont remplacés par les mots “taxes visées aux articles 53, 30°, et 198, § 1er, 4°, et 6°”.

Art. 40. Le présent chapitre entre en vigueur le 1er avril 2022, à l'exception de l'article 166, § 2, du Code des droits et taxes divers, rétabli par l'article 34, qui entre en vigueur à une date à déterminer par le Roi et au plus tard le 31 mai 2022.

Chapitre 4

Accises sur le tabac

Art. 41. A l'article 3 de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 25 décembre 2017, le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° Cigares:

- a) droit d'accise: 5,00 pour cent du prix de vente au détail;
- b) droit d'accise spécial: 6,50 pour cent du prix de vente au détail; “;

2° le paragraphe 2, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 20 décembre 2020, est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Outre le droit d'accise ad valorem et le droit d'accise spécial ad valorem prévus au § 1er, 2° et 3°, les cigarettes

Een boete van 250 tot 2 500 euro is verschuldigd voor elke weigering van overlegging.”

Art. 36. In boek II, titel III van hetzelfde Wetboek, hersteld bij artikel 2, wordt een artikel 166/2 ingevoegd, luidende:

“**Art. 166/2.** In geval van betaling van een bedrag hoger dan het verschuldigde bedrag wordt het teveel betaalde teruggegeven.”

Art. 37. In boek II, titel III van hetzelfde Wetboek, hersteld bij artikel 2, wordt een artikel 166/3 ingevoegd, luidende:

“**Art. 166/3.** De Koning kan het gebruik verplichten van een model van aangifte en van vraag tot teruggave.”

Art. 38. Artikel 53 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatstelijk gewijzigd bij de wet van [nn januari 2022/Diverse II], wordt aangevuld met een bepaling onder 30°, luidende:

“30° de taks op de inscheping van een luchtvaartuig vermeld in artikel 160 van het Wetboek diverse rechten en taksen.”

Art. 39. In artikel 205, § 2, eerste lid, 8°, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de woorden “taksen als bedoeld in artikel 198, § 1, 4°, en 6°” vervangen door de woorden “taksen als bedoeld in de artikelen 53, 30°, en 198, § 1, 4°, en 6°”.

Art. 40. Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 april 2022, met uitzondering van artikel 166, § 2, van het Wetboek diverse rechten en taksen, hersteld bij artikel 34, dat in werking treedt op een door de Koning te bepalen datum en ten laatste op 31 mei 2022.

Hoofdstuk 4

Accijnzen op tabak

Art. 41. In artikel 3 van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, laatst gewijzigd bij de programmawet van 25 december 2017, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° Sigaren:

- a) accijns: 5,00 percent van de kleinhandelsprijs;
- b) bijzondere accijns: 6,50 percent van de kleinhandelsprijs;”;

2° paragraaf 2, laatst gewijzigd bij de programmawet van 20 december 2020, wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Naast de in § 1, 2° en 3°, bepaalde ad valorem accijns en ad valorem bijzondere accijns worden sigaretten en

ainsi que le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et autres tabacs à fumer, mis à la consommation dans le pays sont soumis à un droit d'accise spécifique et à un droit d'accise spécial spécifique fixés comme suit:

a) pour les cigarettes:

— droit d'accise: 6,8914 euros par 1 000 pièces;

— droit d'accise spécial: 83,1609 euros par 1 000 pièces;

b) pour le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et les autres tabacs à fumer:

— droit d'accise: 0,0000 euro par kilogramme;

— droit d'accise spécial: 75,1654 euros par kilogramme.”

Art. 42. Le présent chapitre entre en vigueur le 1er avril 2022.

Titre 3 – Affaires sociales

Chapitre unique – Financement de l'ONSS-Gestion globale en compensation de la diminution de la cotisation spéciale de sécurité sociale

Art. 43. Dans l'article 118 de la loi-programme du 27 décembre 2021, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Par dérogation à l'article 6 de la loi du 18 avril 2017 portant réforme du financement de la sécurité sociale, les montants du financement alternatif pour le régime des travailleurs salariés pour l'année 2022, sont fixés à 7 102 192 milliers d'euros prélevés sur le montant net encaissé de la T.V.A. et 3 341 614 milliers d'euros prélevés sur le montant net encaissé du précompte mobilier.”

Art 44. L'article 6 de la loi du 18 avril 2017 portant réforme du financement de la sécurité sociale est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

“§ 4. A partir de 2023, les pourcentages du présent article sont fixés en sorte que les montants des financements alternatifs visés aux articles 2, § 1er et 3, § 1er, comprennent un montant supplémentaire de 200 millions euros, étant la recette moindre à cause des modifications à la cotisation spéciale de sécurité sociale.”

Art. 45. Le présent chapitre entre en vigueur le 1er avril 2022.

rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak die hier te lande tot verbruik werden uitgeslagen, onderworpen aan een specifieke accijns en een specifieke bijzondere accijns, die als volgt zijn vastgesteld:

a) voor sigaretten:

— accijns: 6,8914 euro per 1 000 stuks;

— bijzondere accijns: 83,1609 euro per 1 000 stuks;

b) voor rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak:

— accijns: 0,0000 euro per kilogram;

— bijzondere accijns: 75,1654 euro per kilogram.”

Art. 42. Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 april 2022.

Titel 3 – Sociale zaken

Enig hoofdstuk – Financiering van het RSZ-globaal beheer ter compensatie van de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid

Art. 43. In artikel 118 van de programmawet van 27 december 2021, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“In afwijking van artikel 6 van de wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid, worden de bedragen van de alternatieve financiering voor het stelsel van de werknemers voor het jaar 2022 vastgesteld op 7 102 192 duizend euro, afgenomen van het nettobedrag van de geïnde btw en 3 341 614 duizend euro afgenomen op het nettobedrag van de geïnde roerende voorheffing.”

Art. 44. Artikel 6 van de wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4 Vanaf 2023 worden de percentages in dit artikel dermate vastgesteld dat de alternatieve financieringen bedoeld in artikelen 2, § 1 en 3, § 1, een bijkomend bedrag van 200 miljoen euro omvatten, zijnde de minderontvangsten door de wijzigingen aan de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid.”

Art. 45. Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 april 2022.

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2, chapitre 1er - Cotisation spéciale de sécurité sociale
- (v1) - 10/12/2021 08:29

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Vincent Van Peteghem, Ministre des Finances

Contact cellule stratégique

Nom : Kenneth Vyncke

E-mail : kenneth.vyncke@

Téléphone : -

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom : -

E-mail : beoess.regl@minfin.fed.be

Téléphone : -

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail

Titre 2, chapitre 1er - Cotisation spéciale de sécurité sociale

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

La cotisation spéciale de sécurité sociale est diminuée à partir de l'année de revenus 2022. Les retenues mensuelles sur le salaire sont adaptées en conséquence à partir du 1er avril 2022.

Analyses d'impact déjà réalisées :

Oui Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

Inspecteur des Finances

Budget

Conseil d'Etat

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

calculs du SPF Finances

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2, chapitre 1er - Cotisation spéciale de sécurité sociale
- (v1) - 10/12/2021 08:29

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

Les charges sur le travail sont diminuées.

2. Égalité des chances et cohésion sociale

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

La mesure entraîne une plus grande égalité de traitement entre les conjoints et les isolés (au sens fiscal).

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Des personnes sont concernées. | Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

-

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

-

S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

5. Emploi

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

La mesure réduit le piège à l'activité/à la promotion.

6. Modes de consommation et production

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

7. Développement économique

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

8. Investissements

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

9. Recherche et développement

2/4

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2, chapitre 1er - Cotisation spéciale de sécurité sociale
- (v1) - 10/12/2021 08:29

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

toutes les entreprises avec des employés (retenue sur le salaire)

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

-

Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

Des entreprises/citoyens sont concernés. Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

La cotisation spéciale de sécurité sociale est calculée par le SPF Finances lors de l'établissement de l'impôt des personnes physiques. Chaque mois, des avances sont retenues sur le salaire (employeur/secrétariat social) et versées à l'ONSS. Les avances retenues sont mentionnées sur la fiche de paie et sur la fiche fiscale annuelle 281.10. Le SPF Finances est responsable du décompte de la cotisation spéciale (remboursement - paiement supplémentaire). Ce décompte est fait ensemble avec le décompte de l'impôt des personnes physiques.

Réglementation en projet

idem

S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation actuelle

voir 1

Réglementation en projet

voir 1

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle

voir 1

Réglementation en projet

voir 1

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

3/4

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2, chapitre 1er - Cotisation spéciale de sécurité sociale
- (v1) - 10/12/2021 08:29

Réglementation actuelle

voir 1

Réglementation en projet

voir 1

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

-

12. Énergie

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

13. Mobilité

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

14. Alimentation

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

15. Changements climatiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

16. Ressources naturelles

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

18. Biodiversité

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

19. Nuisances

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

20. Autorités publiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

Impact sur les pays en développement. | Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

La mesure concerne une cotisation due uniquement par les ménages soumis à la sécurité sociale belge (salariés).

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Vincent Van Peteghem

Contact cellule stratégique

Nom : Filip Hendrickx

E-mail : filip.hendrickx@vincent.minfin.be

Téléphone : +32 495 62 40 81

Administration

SPF Finances, AG ESS - Service Réglementation

Contact administration

Nom : Hamid Douibi

E-mail : hamid.douibi@minfin.fed.be

Téléphone : 0470 77 59 81

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail - Chapitre 2. Dispense de versement du précompte professionnel

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Au mois d'août 2019, la Cour des comptes a publié un rapport sur les différentes dispenses de versement du précompte professionnel. Ce rapport a identifié plusieurs lacunes de ce régime de dispense, notamment en ce qui concerne la dispense pour recherche et développement. La Cour des comptes a ensuite formulé les recommandations nécessaires pour remédier à ces défaillances.

Suite à ce rapport, le ministre des Finances a également chargé son administration de dresser la liste des lacunes et des déséquilibres que l'administration avait identifiés dans le cadre légal. Dans ce contexte, une analyse a également été faite de la conformité de la législation actuelle avec les règlements européens sur les aides d'État. Les résultats de ce travail ont donc également été inclus dans le développement du présent projet.

L'objectif central des modifications apportées par le présent projet au régime de dispense de versement du précompte professionnel peut se résumer comme suit :

1. la transposition des recommandations que la Cour des comptes a faites dans le rapport qui avait été publié en 2019 ;
2. le renforcement du cadre juridique, afin de favoriser la sécurité d'application de ces mesures ;
3. atteindre l'objectif budgétaire préétabli, en proposant des modifications ponctuelles aux mesures, sans intervenir drastiquement sur leur champ d'application et sans toucher aux groupes-cibles et aux pourcentages de dispense initialement visés par les gouvernements précédents.
4. un meilleur alignement de ces mesures avec la réglementation européenne sur les aides d'états.

Analyses d'impact déjà réalisées :

Oui Non

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail - Chapitre 2. Dispense de versement du précompte professionnel - (v1) - 15/12/2021 16:03

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

aucune

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

aucune

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Des personnes sont concernées. | Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

Le projet vise les employeurs, qui sont pour la plupart des personnes morales.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

aucune différence

S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

5. Emploi

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

Une meilleure délimitation de la dispense de versement du précompte professionnel augmentera le coût salarial pour certains des employeurs qui utilisent actuellement ces mesures de manière abusive.

6. Modes de consommation et production

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

7. Développement économique

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

L'amélioration du cadre réglementaire permettra de rendre plus prévisible l'application des différentes mesures de dispense de versement du précompte professionnel.

8. Investissements

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

9. Recherche et développement

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail - Chapitre 2. Dispense de versement du précompte professionnel - (v1) - 15/12/2021 16:03

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

tous les secteurs

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

pas d'impact spécifique sur les PME

Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

| Des entreprises/citoyens sont concernés. | Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Réglementation en projet

obligation de déclaratio

base juridique de l'obligation de déclaration (à déterminer par arrêté royal)

S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

12. Énergie

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

13. Mobilité

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

14. Alimentation

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

15. Changements climatiques

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

16. Ressources naturelles

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

18. Biodiversité

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

19. Nuisances

4/5

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail - Chapitre 2. Dispense de versement du précompte professionnel - (v1) - 15/12/2021 16:03

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

20. Autorités publiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

Impact sur les pays en développement. | Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

les employeurs des pays en développement ne sont pas soumis à la précompte professionnel

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2 – Finances Chapitre 3. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef - (v27) - 21/12/2021 11:41

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Ministre des Finances

Contact cellule stratégique

Nom : Kenneth Vyncke

E-mail : kenneth.vyncke@vincent.minfin.be

Téléphone : 472278794

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom : xxx

E-mail : xxx @minfin.fed.be

Téléphone : Tél. / Tel.: 0257 xxx| GSM : xxx

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail

Titre 2 – Finances

Chapitre 3. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Le chapitre introduit une nouvelle taxe dans le Code des droits et taxes divers. L'embarquement à bord d'un aéronef sera désormais soumis à une taxe dont le taux est variable en fonction de la distance du vol. Avec la nouvelle taxe, une partie du coût du taxshift mis en œuvre dans le projet, est compensée.

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

- Inspecteur des finances
- Secrétaire d'Etat au Budget
- Conseil d'Etat
- Autorité de protection des données

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2 – Finances Chapitre 3. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef - (v27) - 21/12/2021 11:41

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

Études néerlandaises sur la réintroduction de la taxe de vol aux Pays-Bas

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2 – Finances Chapitre 3. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef - (v27) - 21/12/2021 11:41

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Des personnes sont concernées. | Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

50/50

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

aucune

S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

L'un des objectifs de l'introduction de la taxe est de sensibiliser les voyageurs aériens aux coûts environnementaux externes liés au transport aérien et de les amener à envisager l'utilisation de moyens de transport alternatifs pour les vols de courtes distances.

5. Emploi

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

la taxe intègre en partie des externalités environnementales dans le prix d'un billet d'avion

7. Développement économique

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

8. Investissements

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

9. Recherche et développement

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

Aéroports privés et petits transporteurs aériens.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

aucun

Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

| Des entreprises/citoyens sont concernés. | Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

--

Réglementation en projet

Les transporteurs aériens doivent déclarer la taxe et la payer au gouvernement. Ils doivent se faire enregistrer. Ils doivent sur demande donner accès aux pièces justificatives. Les exploitants d'aéroport doivent fournir les informations nécessaires pour permettre le contrôle de la taxe. Le Roi peut imposer l'utilisation d'un formulaire de paiement ou de restitution de la taxe.

S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation en projet

transporteur aérien : déclaration ; exploitant d'aéroport: informations nécessaires pour le contrôle

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation en projet

déclaration de la taxe

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Réglementation en projet

déclaration mensuelle

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2 – Finances Chapitre 3. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef - (v27) - 21/12/2021 11:41

geen

12. Énergie

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

13. Mobilité

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

Décourager l'utilisation d'un avion pour des vols courts contribue à un report modal, comme l'envisage également la Commission européenne pour les courtes distances (moins de 500 km).

14. Alimentation

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

15. Changements climatiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

Dans la mesure où les passagers aériens prennent davantage conscience des coûts externes du transport aérien, ils seront plus enclins à envisager des modes de transport moins polluants.

16. Ressources naturelles

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

Une utilisation moindre des avions pour des trajets courts aura un impact sur les émissions de polluants atmosphériques à proximité des aéroports.

18. Biodiversité

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

19. Nuisances

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

La diminution du trafic aérien pour les vols courts réduira la pollution sonore autour des aéroports.

20. Autorités publiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2 – Finances Chapitre 3. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef - (v27) - 21/12/2021 11:41

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

Impact sur les pays en développement. | Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

nihil

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Ministre des Finances

Contact cellule stratégique

Nom : Kenneth Vyncke

E-mail : kenneth.vyncke@vincent.minfin.be

Téléphone : 472278794

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom : xxx

E-mail : xxx

Téléphone : xxx

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail

Titre 2 – Finances

Chapitre 4. Accises sur le tabac

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Le présent chapitre modifie les taux des droits d'accise mentionnés dans l'article 3 de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés. Cela concerne une augmentation des taux des droits d'accise pour toutes les catégories de tabacs manufacturés en se traduit par une augmentation d'une part, du droit d'accise spécial spécifique pour les cigarettes, pour le tabac fine coupe destiné à rouler les cigarettes ainsi que pour les autres tabacs à fumer et d'autre part, du droit d'accise spécial ad valorem pour les cigares.

Analyses d'impact déjà réalisées :

Oui Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

- Inspecteur des finances
- Secrétaire d'Etat au Budget
- Conseil d'Etat

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2 – Finances Chapitre 4. Accises sur le tabac - (v2) -
08/12/2021 11:09

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

nihil

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

Des personnes sont concernées. | Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

L'augmentation des taux d'accise concerne les tabacs manufacturés. Toutes les personnes qui achètent ces produits, quel que soit leur sexe, sont concernées.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

Il n'y a pas de différences.

S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

Expliquez

Cette mesure s'inscrit également dans le cadre d'une politique anti-tabac globale et volontariste.

5. Emploi

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

7. Développement économique

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

8. Investissements

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

9. Recherche et développement

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2 – Finances Chapitre 4. Accises sur le tabac - (v2) - 08/12/2021 11:09

Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

Cette mesure concerne des entreprises de toutes sorte actives dans le secteur du tabac. Une division en % n'est pas disponible.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Pas d'impact spécifique positif ni négatif sur les PME.

Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

Des entreprises/citoyens sont concernés. | Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Réglementation en projet

Taux actuels.

Il n'y a pas d'impact, seuls les taux des droits d'accise augmentent. Toutes les autres formalités et procédures sont maintenues.

S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

12. Énergie

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

13. Mobilité

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

14. Alimentation

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

15. Changements climatiques

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

16. Ressources naturelles

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

18. Biodiversité

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

19. Nuisances

Impact positif | Impact négatif | Pas d'impact

Avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail Titre 2 – Finances Chapitre 4. Accises sur le tabac - (v2) - 08/12/2021 11:09

20. Autorités publiques

Impact positif Impact négatif | Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

Impact sur les pays en développement. | Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

nihil

Voorontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2, hoofdstuk 1 - Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid - (v1) - 10/12/2021 08:29

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Vincent Van Peteghem, Minister van Financiën

Contactpersoon beleidscel

Naam : Kenneth Vyncke

E-mail : kenneth.vyncke@

Tel. Nr. : -

Overheidsdienst

FOD Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : -

E-mail : beoess.regl@minfin.fed.be

Tel. Nr. : -

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid
Titel 2, hoofdstuk 1 - Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

De bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid wordt verlaagd vanaf inkomstenjaar 2022. De maandelijkse inhoudingen op het loon worden hierop afgestemd vanaf 1 april 2022.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

Ja Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

Inspecteur van Financiën
Begroting
Raad van State

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

berekeningen van de FOD Financiën

Voorontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2, hoofdstuk 1 - Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid - (v1) - 10/12/2021 08:29

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

De lasten op arbeid worden verlaagd

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

De maatregel leidt tot een meer gelijke behandeling van echtgenoten en alleenstaanden (in fiscale zin).

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Er zijn personen betrokken. | Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

-

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

-

Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

5. Werkgelegenheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

De maatregel verminder de activiteitsval/promotieval.

6. Consumptie- en productiepatronen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

7. Economische ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

8. Investerings

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

2/5

Voorontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2, hoofdstuk 1 - Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid - (v1) - 10/12/2021 08:29

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

alle ondernemingen met werknemers (inhouding op het loon)

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

-

Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

Ondernemingen of burgers zijn betrokken. Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

De bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid wordt berekend door de FOD Financiën bij het vestigen van de aanslag in de personenbelasting. Maandelijks worden voorschotten ingehouden op het loon (werkgever/sociaal secretariaat) en doorgestort aan de RSZ. De ingehouden voorschotten worden vermeld op de loonafrekening en op de jaarlijkse fiscale fiche 281.10. De FOD Financiën staat in voor de afrekening van de bijzondere bijdrage (teruggave - bijbetaling). Deze afrekening gebeurt samen met de afrekening van de personenbelasting.

Ontwerp van regelgeving

idem

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Huidige regelgeving

zie 1

Ontwerp van regelgeving

zie 1

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Huidige regelgeving

zie 1

Ontwerp van regelgeving

zie 1

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

3/5

Voorontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2, hoofdstuk 1 - Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid - (v1) - 10/12/2021 08:29

Huidige regelgeving

zie 1

Ontwerp van regelgeving

zie 1

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

-

12. Energie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

13. Mobiliteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

14. Voeding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

15. Klimaatverandering

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

18. Biodiversiteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

19. Hinder

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

20. Overheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

Impact op ontwikkelingslanden. | Geen impact op ontwikkelingslanden.

Voorontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2, hoofdstuk 1 - Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid - (v1) - 10/12/2021 08:29

Leg uit waarom:

De maatregel betreft een bijdrage die enkel verschuldigd is door gezinnen die onderworpen zijn aan Belgische Sociale Zekerheid (werknemers).

Voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid - Hoofdstuk 2. Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing - (v1) - 15/12/2021 16:03

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Vincent Van Peteghem

Contactpersoon beleidscel

Naam : Filip Hendrickx

E-mail : filip.hendrickx@vincent.minfin.be

Tel. Nr. : +32 495 62 40 81

Overheidsdienst

FOD Financiën, AA BEO - Dienst Reglementering

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : Hamid Douibi

E-mail : hamid.douibi@minfin.fed.be

Tel. Nr. : 0470 77 59 81

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid - Hoofdstuk 2. Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

In augustus 2019 heeft het Rekenhof een rapport uitgebracht omtrent de diverse vrijstellingen van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. In dit rapport worden meerdere tekortkomingen in deze vrijstellingsstelsels vastgesteld, in het bijzonder met betrekking tot de vrijstelling voor onderzoek en ontwikkeling. Ter remediëring van deze tekortkomingen heeft het Rekenhof de nodige aanbevelingen gedaan.

In navolging van dit rapport heeft de minister van Financiën aan zijn administratie de opdracht gegeven om een opsomming te maken van de tekortkomingen en onevenwichten die de administratie in het wettelijk kader heeft vastgesteld. In dit kader werd ook een analyse gemaakt omtrent de conformiteit van de huidige wetgeving met de Europese staatssteunregelgeving. De resultaten van deze werkzaamheden zijn eveneens meegenomen bij de uitwerking van dit ontwerp.

Het centrale oogmerk van de in dit ontwerp opgenomen wijzigingen aan het stelsel van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan als volgt worden samengevat:

1. de omzetting van de aanbevelingen die het Rekenhof heeft gedaan in het rapport dat in 2019 werd uitgebracht;
2. het versterken van het wettelijke kader, teneinde de toepassingszekerheid van deze maatregelen te bevorderen;
3. de budgettair vooropgestelde doelstelling te bereiken, door punctuele wijzigingen aan deze maatregelen voor te stellen, zonder drastisch in te grijpen op het toepassingsgebied ervan en zonder te raken aan de door de vorige regeringen initieel beoogde doelgroepen en vrijstellingspercentages;
4. het beter in lijn brengen van deze maatregelen met de Europese Staatssteunregelgeving.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

Voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid - Hoofdstuk 2. Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing - (v1) - 15/12/2021 16:03

Ja Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

geen

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

geen

Voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid - Hoofdstuk 2. Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing - (v1) - 15/12/2021 16:03

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Er zijn personen betrokken. | Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

Het ontwerp heeft betrekking op werkgevers, die meestal rechtspersonen zijn

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

geen verschillen

Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

5. Werkgelegenheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

Door een betere aflijning van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing zal de loonkost toenemen voor sommige van de werkgevers die nu op oneigenlijke wijze van deze maatregelen gebruik maken

6. Consumptie- en productiepatronen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

7. Economische ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

Door een verbetering van het reglementair kader, wordt de toepassing van de verschillende maatregelen van vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voorspelbaarder

8. Investeringen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

3/5

Voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid - Hoofdstuk 2. Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing - (v1) - 15/12/2021 16:03

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

alle sectoren

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

geen specifieke impact op KMO's

Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

| Ondernemingen of burgers zijn betrokken. | Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

aangifteplicht

rechtsgrond voor aangifteplicht (moet bij KB worden vastgelegd)

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

12. Energie

Positieve impact | Negatieve impact | Geen impact

13. Mobiliteit

Positieve impact | Negatieve impact | Geen impact

14. Voeding

Positieve impact | Negatieve impact | Geen impact

15. Klimaatverandering

Positieve impact | Negatieve impact | Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

Positieve impact | Negatieve impact | Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

Positieve impact | Negatieve impact | Geen impact

18. Biodiversiteit

Positieve impact | Negatieve impact | Geen impact

19. Hinder

4/5

Voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid - Hoofdstuk 2. Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing - (v1) - 15/12/2021 16:03

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

20. Overheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

Impact op ontwikkelingslanden. | Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

werkgevers uit ontwikkelingslanden worden niet aan de bedrijfsvoorheffing onderworpen

Ontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 3. Taks op de inschepping van een luchtvaartuig - (v27) - 21/12/2021 11:41

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Minister van Financiën

Contactpersoon beleidscel

Naam : Kenneth Vyncke

E-mail : kenneth.vyncke@vincent.minfin.be

Tel. Nr. : 472278794

Overheidsdienst

Fod Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : xxx

E-mail : xxx@minfin.fed.be

Tel. Nr. : Tél. / Tel.: 0257 xxx | GSM : xxx

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

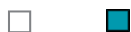
Ontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid

Titel 2 – Financiën

Hoofdstuk 3. Taks op de inschepping van een luchtvaartuig

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Het hoofdstuk voert een nieuwe taks in het Wetboek diverse rechten en taksen in. Het inschepen van een luchtvaartuig zal voortaan worden belast met een belasting met een variabel tarief naargelang de afstand van de vlucht. Met de nieuwe taks wordt een deel van de kost van de taxshift die bij het ontwerp wordt doorgevoerd, gecompenseerd.

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

- Inspecteur van financiën
- Staatssecretaris voor Begroting
- Raad van State
- Gegevensbeschermingsautoriteit

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Ontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 3. Taks op de inschepping van een luchtvaartuig - (v27) - 21/12/2021 11:41

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

Nederlandse studies inzake de herinvoering van de vliegtaks in Nederland

Ontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 3. Taks op de inscheping van een luchtvaartuig - (v27) - 21/12/2021 11:41

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Er zijn personen betrokken. | Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

50/50

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

geen

Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

De invoering van de taks heeft onder meer als doel de vliegtuigreizigers bewust te maken van de externe milieukosten die vliegwezen meebrengen en hen voor korte vliegafstanden het gebruik van alternatieve vervoermiddelen te doen overwegen.

5. Werkgelegenheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

de taks zorgt voor een gedeeltelijke integratie in de prijs van een vliegticket van milieu-externaliteiten

7. Economische ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

8. Investeringen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Ontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 3. Taks op de inscheping van een luchtvaartuig - (v27) - 21/12/2021 11:41

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Private vliegvelden en kleine luchtvaartmaatschappijen.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

geen

Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

Ondernemingen of burgers zijn betrokken. | Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

--

Ontwerp van regelgeving

De luchtvaartmaatschappijen moeten de taks aangeven en betalen aan de overheid. Ze moeten zich laten registreren. Ze moeten desgevraagd inzage geven in de verantwoordingsstukken. De luchthavenexploitanten moeten de nodige inlichtingen verschaffen om controle van de taks toe te laten. De koning kan het gebruik van een formulier voor de betaling of de teruggave van de taks opleggen.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Ontwerp van regelgeving

luchtvaartmaatschappij: aangifte ; luchthavenexploitant: nodige inlichtingen voor controle

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Ontwerp van regelgeving

aangifte van de taks

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Ontwerp van regelgeving

maandelijkse aangifte

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

4/6

Ontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 3. Taks op de inscheping van een luchtvaartuig - (v27) - 21/12/2021 11:41

geen

12. Energie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

13. Mobiliteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

Het ontraden van het gebruik van een vliegtuig voor korte vliegreizen draagt bij tot een modal shift zoals die ook door de Europese Commissie voor korte afstanden (minder dan 500 km) wordt beoogd.

14. Voeding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

15. Klimaatverandering

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

In de mate dat luchtvaartpassagiers zich bewuster worden van de externe kosten van vliegreizen zullen ze meer geneigd zijn minder vervuilende vervoersmodi te overwegen.

16. Natuurlijke hulpbronnen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

Minder gebruik van vliegtuigen voor korte verplaatsingen zal een invloed hebben op de uitstoot van verontreinigende stoffen in de buitenlucht in de omgeving van vliegvelden.

18. Biodiversiteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

19. Hinder

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

Minder vliegverkeer voor korte vliegreizen zal de geluidsoverlast rondom vliegvelden verminderen.

20. Overheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

Ontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 3. Taks op de inschepping van een luchtvaartuig - (v27) - 21/12/2021 11:41

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

Impact op ontwikkelingslanden. | Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

nihil

Ontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 4. Accijnzen op tabak - (v3) - 08/12/2021 11:12

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Minister van Financiën

Contactpersoon beleidscel

Naam : Kenneth Vyncke

E-mail : kenneth.vyncke@vincent.minfin.be

Tel. Nr. : 472278794

Overheidsdienst

Fod Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : xxx

E-mail : xxx

Tel. Nr. : xxx

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Ontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid

Titel 2 – Financiën

Hoofdstuk 4. Accijnzen op tabak

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Dit hoofdstuk wijzigt de accijnstarieven vermeld in artikel 3 van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak. Het betreft een verhoging van de accijnstarieven voor alle categorieën van tabaksfabricaten en vertaalt zich in een verhoging enerzijds van de specifieke bijzondere accijnzen voor sigaretten en voor tabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere rooktabak en anderzijds van de bijzondere ad valorem accijns voor sigaren.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

Ja Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

- Inspecteur van financiën
- Staatssecretaris voor Begroting
- Raad van State

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Ontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 4. Accijnzen op tabak - (v3) -
08/12/2021 11:12

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

nihil

Ontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 4. Accijnzen op tabak - (v3) - 08/12/2021 11:12

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

Er zijn personen betrokken. | Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

De accijnsverhoging betreft tabaksfabricaten. Alle personen die deze producten aankopen, ongeacht hun geslacht, worden hierdoor getroffen.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

Er zijn geen verschillen.

Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Leg uit

Deze maatregel past eveneens in het kader van een omvattend en krachtig anti-tabaksbeleid

5. Werkgelegenheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

7. Economische ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

8. Investerings

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

3/5

Ontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 4. Accijnzen op tabak - (v3) - 08/12/2021 11:12

Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Deze maatregel betreft verschillende soorten ondernemingen actief in de tabakssector Een opdeling in % is niet beschikbaar

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

Geen specifieke positieve of negatieve impact op KMO's

Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

Ondernemingen of burgers zijn betrokken. | Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

Huidige tarieven.

Er is geen impact, enkel de accijnstarieven verhogen. Alle andere formaliteiten en procedures blijven hetzelfde.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

12. Energie

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

13. Mobiliteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

14. Voeding

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

15. Klimaatverandering

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

18. Biodiversiteit

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

19. Hinder

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

Ontwerp van wet houdende de verlaging van lasten op arbeid Titel 2 – Financiën Hoofdstuk 4. Accijnzen op tabak - (v3) - 08/12/2021 11:12

20. Overheid

Positieve impact Negatieve impact | Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

Impact op ontwikkelingslanden. | Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

nihil

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 70.983/1/3 DU 14 FÉVRIER 2022

Le 7 février 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances, à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un avant-projet de loi 'portant réduction de charges sur le travail'.

Les titres 1er, 2, chapitre 1er et 3 de l'avant-projet ont été examinés par la première chambre le 10 février 2022. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Wouter PAS et Inge VOS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assessseurs, et Wim GEURTS, greffier.

Le rapport a été présenté par Frédéric VANNESTE, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Marnix VAN DAMME, président de chambre.

Les titres 1er et 2, chapitres 2 à 4, de l'avant-projet ont été examinés par la troisième chambre le 10 février 2022. La chambre était composée de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre, Jeroen VAN NIEUWENHOVE et Koen MUYLLE, conseillers d'État, Bruno PEETERS, assesseur, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Frédéric VANNESTE, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wilfried VAN VAERENBERGH, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 14 février 2022.

*

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
N° 70.983/1/3 VAN 14 FEBRUARI 2022

Op 7 februari 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende verlaging van lasten op arbeid'.

Titel 1, titel 2, hoofdstuk 1 en titel 3 van het voorontwerp zijn door de eerste kamer onderzocht op 10 februari 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric VANNESTE, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter.

Titel 1 en titel 2, hoofdstukken 2 tot 4, van het voorontwerp zijn door de derde kamer onderzocht op 10 februari 2022. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric VANNESTE, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 februari 2022.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 3°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée dans la demande d'avis comme suit:

“Het verzoek om spoedbehandeling wordt gemotiveerd door het feit dat de maatregelen die zijn opgenomen in dit voorontwerp in het kader van een tax shift moeten worden geoperationaliseerd vanaf 1 april 2022 teneinde het budgettaire evenwicht te respecteren. Alle maatregelen in het ontwerp zijn budgettair dus onlosmakelijk met elkaar verbonden. De opstelling van het ontwerp heeft veel tijd gevraagd omdat tijdens het begrotingsconclaaf over de betrokken maatregelen louter een principiële beslissing werd genomen met enkel opgave van een budgettair objectief, zodat de modaliteiten nog volledig moesten worden uitgewerkt en er nog moest worden afgestemd met de betrokken actoren.

In dit kader kan nog volgende bijkomende motivering per onderdeel worden aangebracht:

TITEL 2 - FINANCIËN HOOFDSTUK

HOOFDSTUK 1

BIJZONDERE BIJDRAGE VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID

De lastenverlaging die wordt doorgevoerd door de aanpassing van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid zou gelden vanaf aanslagjaar 2023 en reeds vanaf 1 april 2022 worden doorgerekend in de maandelijkse inhoudingen. Het is belangrijk dat de wijzigingen in de berekening van die maandelijkse inhoudingen zo snel mogelijk kunnen worden meegedeeld aan de werkgevers en sociaal secretariaten en dat die wijzigingen zeker zijn, zodat zij de loonberekening al voor de maand april 2022 kunnen aanpassen.

HOOFDSTUK 2

VRIJSTELLING VAN DOORSTORTING VAN BEDRIJFSVOORHEFFING

De wijzigingen die in dit ontwerp worden aangebracht aan de verschillende vrijstellingen van doorstorting van bedrijfsvoorheffing die worden gedaan ter financiering van deze tax shift, zijn van toepassing op de bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 april 2022. Het is dan ook belangrijk dat de wet zo spoedig mogelijk kan worden bekendgemaakt opdat de werkgevers die van deze vrijstellingen gebruik maken zich aan deze wijzigingen kunnen conformeren.

Daarnaast is het ook van belang om de ontwikkelaars van loonberekeningprogramma's zo snel als mogelijk op de hoogte te stellen van het feit dat bepaalde gegevens, die betrekking hebben op de bezoldigingen die vanaf 1 januari 2023 zullen worden betaald of toegekend en die voordien niet in de aangifte

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling in de adviesaanvraag gemotiveerd als volgt:

“Het verzoek om spoedbehandeling wordt gemotiveerd door het feit dat de maatregelen die zijn opgenomen in dit voorontwerp in het kader van een tax shift moeten worden geoperationaliseerd vanaf 1 april 2022 teneinde het budgettaire evenwicht te respecteren. Alle maatregelen in het ontwerp zijn budgettair dus onlosmakelijk met elkaar verbonden. De opstelling van het ontwerp heeft veel tijd gevraagd omdat tijdens het begrotingsconclaaf over de betrokken maatregelen louter een principiële beslissing werd genomen met enkel opgave van een budgettair objectief, zodat de modaliteiten nog volledig moesten worden uitgewerkt en er nog moest worden afgestemd met de betrokken actoren.

In dit kader kan nog volgende bijkomende motivering per onderdeel worden aangebracht:

TITEL 2 - FINANCIËN HOOFDSTUK

HOOFDSTUK 1

BIJZONDERE BIJDRAGE VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID

De lastenverlaging die wordt doorgevoerd door de aanpassing van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid zou gelden vanaf aanslagjaar 2023 en reeds vanaf 1 april 2022 worden doorgerekend in de maandelijkse inhoudingen. Het is belangrijk dat de wijzigingen in de berekening van die maandelijkse inhoudingen zo snel mogelijk kunnen worden meegedeeld aan de werkgevers en sociaal secretariaten en dat die wijzigingen zeker zijn, zodat zij de loonberekening al voor de maand april 2022 kunnen aanpassen.

HOOFDSTUK 2

VRIJSTELLING VAN DOORSTORTING VAN BEDRIJFSVOORHEFFING

De wijzigingen die in dit ontwerp worden aangebracht aan de verschillende vrijstellingen van doorstorting van bedrijfsvoorheffing die worden gedaan ter financiering van deze tax shift, zijn van toepassing op de bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 april 2022. Het is dan ook belangrijk dat de wet zo spoedig mogelijk kan worden bekendgemaakt opdat de werkgevers die van deze vrijstellingen gebruik maken zich aan deze wijzigingen kunnen conformeren.

Daarnaast is het ook van belang om de ontwikkelaars van loonberekeningprogramma's zo snel als mogelijk op de hoogte te stellen van het feit dat bepaalde gegevens, die betrekking hebben op de bezoldigingen die vanaf 1 januari 2023 zullen worden betaald of toegekend en die voordien niet in de aangifte

of op een fiche moeten worden vermeld, in de toekomst wel afzonderlijk moeten gerapporteerd worden.

HOOFDSTUK 3

TAKS OP DE INSCHEPING VAN EEN LUCHTVAARTUIG

De taks op de inschepping van een luchtvaartuig moet worden geheven ter zake van elk vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven vanaf 1 april 2022. Het is belangrijk dat de wettekst voor alle betrokken partijen zo snel mogelijk vaststaand is zodat die nieuwe taks kan worden geoperationaliseerd en toegepast vanaf de vooropgestelde datum.

HOOFDSTUK 4

ACCIJNZEN OP TABAK

Om de maatregelen tot verlaging van lasten op arbeid te compenseren, en de hieraan gekoppelde budgettaire kosten te financieren, worden de accijnstarieven op tabaksfabricaten verhoogd. De nieuwe accijnstarieven moeten op 1 april 2022 in werking kunnen treden.

Voor de marktdeelnemers van tabak is het belangrijk om zo snel mogelijk duidelijkheid te krijgen over tarieven die van toepassing zullen zijn op hun producten, dit zodat hun productie en bestelling van fiscale kentekens hieraan tijdig kunnen worden aangepast.

TITEL 3 - SOCIALE ZAKEN

ENIG HOOFDSTUK - FINANCIERING VAN HET RSZ-GLOBAAL BEHEER TER COMPENSATIE VAN DE VERLAGING VAN DE BIJZONDERE BIJDRAGE VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID

Deze bepaling ter financiering van de sociale zekerheid hangt samen met de wijziging van de Bijzondere Bijdrage voor de Sociale Zekerheid”.

*

2. Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique¹ ainsi que de l'accomplissement des formalités prescrites.

Vu le délai trop bref imparti au Conseil d'État, section de législation, pour donner son avis sur cet avant-projet de loi volumineux et complexe, il n'a pas été possible de soumettre le texte à un examen complet et approfondi, pas même en ce qui concerne les points précités. Ainsi, par exemple, il n'a pas été possible de vérifier à quel point les mesures transitoires

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité avec les normes supérieures.

of op een fiche moeten worden vermeld, in de toekomst wel afzonderlijk moeten gerapporteerd worden.

HOOFDSTUK 3

TAKS OP DE INSCHEPING VAN EEN LUCHTVAARTUIG

De taks op de inschepping van een luchtvaartuig moet worden geheven ter zake van elk vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven vanaf 1 april 2022. Het is belangrijk dat de wettekst voor alle betrokken partijen zo snel mogelijk vaststaand is zodat die nieuwe taks kan worden geoperationaliseerd en toegepast vanaf de vooropgestelde datum.

HOOFDSTUK 4

ACCIJNZEN OP TABAK

Om de maatregelen tot verlaging van lasten op arbeid te compenseren, en de hieraan gekoppelde budgettaire kosten te financieren, worden de accijnstarieven op tabaksfabricaten verhoogd. De nieuwe accijnstarieven moeten op 1 april 2022 in werking kunnen treden.

Voor de marktdeelnemers van tabak is het belangrijk om zo snel mogelijk duidelijkheid te krijgen over tarieven die van toepassing zullen zijn op hun producten, dit zodat hun productie en bestelling van fiscale kentekens hieraan tijdig kunnen worden aangepast.

TITEL 3 - SOCIALE ZAKEN

ENIG HOOFDSTUK - FINANCIERING VAN HET RSZ-GLOBAAL BEHEER TER COMPENSATIE VAN DE VERLAGING VAN DE BIJZONDERE BIJDRAGE VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID

Deze bepaling ter financiering van de sociale zekerheid hangt samen met de wijziging van de Bijzondere Bijdrage voor de Sociale Zekerheid.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Gelet op de uiterst korte termijn die de Raad van State, afdeling Wetgeving, is toegemeten voor het uitbrengen van zijn advies over dit omvangrijke en complexe voorontwerp van wet, is het niet mogelijk geweest de tekst ervan aan een volledig en diepgaand onderzoek te onderwerpen, zelfs niet wat de hiervoor genoemde punten betreft. Zo kon bijvoorbeeld niet

¹ Aangezien het gaat om een voorontwerp van wet wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met hogere rechtsnormen verstaan.

liées à une date charnière (le 1er octobre 2022 ou le 1er avril 2024) dans certains régimes relatifs à la dispense de versement du précompte professionnel (titre 2, chapitre 2, de l'avant-projet) peuvent être réputées conformes au principe constitutionnel d'égalité. Il n'a pas non plus été possible de vérifier si la "taxe sur l'embarquement dans un aéronef" en projet (titre 2, chapitre 3, de l'avantprojet) pouvait être considérée comme compatible avec les principes du droit européen de libre circulation. La circonstance qu'une disposition ne fasse l'objet d'aucune observation dans le présent avis ne permet par conséquent nullement de conclure qu'il n'y a rien à en dire et, si toutefois une observation est formulée, cela n'implique pas qu'elle est exhaustive.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

3. Selon l'exposé des motifs, l'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de réaliser une réduction de charges sur le travail. Les différentes mesures en projet concernent, en matière de fiscalité (titre 2 de l'avant-projet), la réduction de la cotisation spéciale de sécurité sociale (chapitre 1er), l'adaptation des divers régimes relatifs à la dispense de versement du précompte professionnel (chapitre 2), l'instauration d'une taxe sur l'embarquement dans un aéronef (chapitre 3) et l'augmentation des accises sur le tabac (chapitre 4). En matière d'affaires sociales, il est prévu d'augmenter le financement alternatif de l'ONSS-Gestion globale en compensation de la diminution de la cotisation spéciale de sécurité sociale (titre 3).

FORMALITÉS

4. Le délégué a confirmé que les articles 20, 29 et 33 de l'avant-projet, qui concernent le traitement de données à caractère personnel, ont été soumis pour avis à l'Autorité de protection des données.

Si cet avis devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État², les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

EXAMEN DU TEXTE

TITRE 1er – DISPOSITION GÉNÉRALE

5. Ce titre n'appelle aucune observation.

² À savoir d'autres modifications que celles dont fait état le présent avis ou que celles visant à répondre aux observations formulées dans le présent avis.

worden nagegaan in welke mate de aan een scharnierdatum gekoppelde overgangsmaatregelen (1 oktober 2022 of 1 april 2024) in sommige regelingen inzake de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing (titel 2, hoofdstuk 2, van het voorontwerp) in overeenstemming kunnen worden geacht met het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel. Evenmin kon worden nagegaan of de ontworpen "taks op de inscheping van een luchtvaartuig" (titel 2, hoofdstuk 3, van het voorontwerp) verenigbaar kan worden geacht met de Europeesrechtelijke beginselen van vrij verkeer. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag bijgevolg niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets wordt over gezegd, dat er niet méér over te zeggen valt.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van wet beoogt, volgens de memorie van toelichting, de realisatie van een verlaging van lasten op arbeid. De verschillende ontworpen maatregelen betreffen, inzake fiscaliteit (titel 2 van het voorontwerp), de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid (hoofdstuk 1), de aanpassing van de verschillende regelingen inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing (hoofdstuk 2), het invoeren van een taks op de inscheping van een luchtvaartuig (hoofdstuk 3), en de verhoging van de accijnzen op tabak (hoofdstuk 4). Inzake sociale zaken wordt voorzien in de verhoging van de alternatieve financiering van het RSZ-Globaal Beheer ter compensatie van de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid (titel 3).

VORMVEREISTEN

4. De gemachtigde heeft bevestigd dat de artikelen 20, 29 en 33 van het voorontwerp, die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens, voor advies zijn voorgelegd aan de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van dat advies nog wijzigingen zou ondergaan,² moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

TITEL 1 – ALGEMENE BEPALING

5. Bij deze titel zijn geen opmerkingen te maken.

² Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

TITRE 2 – FINANCESCHAPITRE 1^{ER}COTISATION SPÉCIALE DE SÉCURITÉ SOCIALE

6. L'avis de l'Inspection des Finances du 13 décembre 2021, donné sur le chapitre 1er du titre 2 de l'avant-projet, contient la conclusion suivante:

“Vertrekkende van de conclaafbeslissing dat de lage en midden lonen aan koopkracht moeten winnen èn waardoor de promotieval wordt verminderd staat de Inspectie van financiën kritisch tegenover het voorstel en suggereert om de sinds 1994 niet aangepaste grensbedragen te indexeren”.

Il appartient bien évidemment au législateur de décider quel est, selon lui, le moyen le plus efficace pour atteindre l'objectif qui sous-tend une réglementation. À la lumière notamment de la conclusion citée dans l'avis de l'Inspection des Finances concerné, la question a néanmoins été posée au délégué de savoir pourquoi on n'a pas retenu l'indexation proposée dans cet avis, qui, à première vue, repose également sur une certaine logique.

Le délégué a répondu:

“De reden is drievoudig:

de voorgestelde indexering zou ook het maximumtarief opgetrokken hebben. Voor meer dan 30 % van de gezamenlijke aangiftes zou dit een belastingverhoging geïmpliceerd hebben. Een lastenverhoging behoorde expliciet niet tot de doelstellingen;

het indexeren van de grenzen, en het ongewijzigd houden van het maximumtarief, paste niet binnen de voorziene budgettaire enveloppe van 200 miljoen euro (op jaarbasis);

de tariefschijf van 9 % draagt significant bij tot de promotieval. Het indexeren van de schijven zou de promotieval louter opschuiven iets verder in de inkomensverdeling. Het beschikbare budget werd maximaal ingezet om de 9 % tarief schijf te reduceren”.

Il est recommandé d'intégrer la réponse du délégué dans l'exposé des motifs de l'avant-projet.

CHAPITRE 2DISPENSE DE VERSEMENT DU PRÉCOMPTE PROFESSIONNEL

Section 1 – Modifications relatives à la dispense de versement pour 'heures supplémentaires'

7. Cette section n'appelle aucune observation.

TITEL 2 – FINANCIËNHOOFDSTUK 1BIJZONDERE BIJDRAGE VOOR DE SOCIALE ZEKERHEID

6. Het advies dat de Inspectie van financiën op 13 december 2021 over hoofdstuk 1 van titel 2 van het voorontwerp van wet heeft uitgebracht, bevat de volgende conclusie:

“Vertrekkende van de conclaafbeslissing dat de lage en midden lonen aan koopkracht moeten winnen èn waardoor de promotieval wordt verminderd staat de Inspectie van financiën kritisch tegenover het voorstel en suggereert om de sinds 1994 niet aangepaste grensbedragen te indexeren.”

Het staat uiteraard aan de wetgever om er zelf over te oordelen welke volgens hem de meest efficiënte weg is om de aan een regeling ten grondslag liggende doelstelling te bereiken. Niettemin werd, mede in het licht van de aangehaalde conclusie in het betrokken advies van de Inspectie van financiën, aan de gemachtigde de vraag voorgelegd waarom niet wordt gekozen voor de in dat advies voorgestelde indexering die, op het eerste gezicht, evenzeer is gesteund op een zekere logica.

De gemachtigde antwoordde:

“De reden is drievoudig:

de voorgestelde indexering zou ook het maximumtarief opgetrokken hebben. Voor meer dan 30 % van de gezamenlijke aangiftes zou dit een belastingverhoging geïmpliceerd hebben. Een lastenverhoging behoorde expliciet niet tot de doelstellingen;

het indexeren van de grenzen, en het ongewijzigd houden van het maximumtarief, paste niet binnen de voorziene budgettaire enveloppe van 200 miljoen euro (op jaarbasis);

de tariefschijf van 9 % draagt significant bij tot de promotieval. Het indexeren van de schijven zou de promotieval louter opschuiven iets verder in de inkomensverdeling. Het beschikbare budget werd maximaal ingezet om de 9 % tarief schijf te reduceren.”

Het verdient aanbeveling om het antwoord van de gemachtigde te integreren in de memorie van toelichting bij het voorontwerp.

HOOFDSTUK 2VRIJSTELLING VAN DOORSTORTING VAN BEDRIJFSVOORHEFFING

Afdeling 1 – Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor 'overwerk'

7. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Section 2 – Modifications relatives à la dispense de versement pour 'la marine marchande, le dragage et le remorquage'

8. Cette section n'appelle aucune observation.

Section 3 – Modifications relatives à la dispense de versement pour le "travail en équipe et de nuit"

9. L'article 275⁵, § 1er, en projet, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après: CIR 92) (article 10 de l'avant-projet) dispose que les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises où s'effectue un travail en équipe ou un travail de nuit peuvent, en ce qui concerne la dispense de versement de précompte professionnel, être assimilées à ces entreprises à condition qu'elles aient obtenu, à partir du 1er octobre 2022, l'accord de l'entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires sont employés pour appliquer la dispense concernée. La question se pose de savoir s'il n'est pas ainsi porté atteinte aux contrats en cours conclus entre ces entreprises et les entreprises agréées pour le travail intérimaire si aucun accord ne peut être trouvé à la date susmentionnée. Le délégué a répondu à cette question comme suit:

"Dit betekent dat indien er op die datum geen akkoord is, de bezoldigingen die vanaf die datum worden betaald of toegekend niet in aanmerking komen voor de toepassing van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor ploegen- en nachtarbeid. Dit zou dus niet verhinderen dat de lopende contracten gewoon kunnen worden uitgevoerd.

Wij zijn van mening dat de overgangperiode voldoende lang is voor de uitzendkantoren om zich aan deze nieuwe verplichting aan te passen.

De verantwoording hiervoor is dat de fiscale administratie bij controle van de uitzendkantoren, gevallen zijn tegengekomen waarbij het uitzendkantoor wel de vrijstelling vroeg maar de klant niet. Dit levert dan ook problemen in geval van controle, die per definitie post factum plaatsvindt en waarbij het moeilijk is om de bewijzen te verstrekken dat effectief aan alle toepassingsvoorwaarden is voldaan, zonder dat de degene die de ploegenarbeid organiseert (de klant/werkgever) hieraan meewerkt.

Deze aanpassing heeft dan ook tot doel om het uitzendkantoor, die in het verleden altijd al verondersteld werd om het bewijs te kunnen leveren dat aan alle toepassingsvoorwaarden van de vrijstelling werd voldaan, te beschermen tegen zichzelf. Het uitzendkantoor meent wellicht terecht dat aan alle toepassingsvoorwaarden is voldaan, maar ze moet nadien ook in staat zijn het bewijs ervan te leveren, en moet hiervoor kunnen rekenen op de klant/werkgever om haar hierbij te helpen. De instemming van de klant is dus bijgevolg vandaag eigenlijk al impliciet vereist, want uit de feiten blijkt dat zonder een dergelijke medewerking uitzendkantoren in de problemen geraken in geval van controle door de fiscale administratie. Met dit ontwerp wordt dus in feite deze impliciete vereiste expliciet gemaakt".

Afdeling 2 – Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor de 'koopvaardij-, bagger- en sleepvaart'

8. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 3 – Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor "ploegen en nachtarbeid"

9. Het ontworpen artikel 275⁵, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) (artikel 10 van het voorontwerp) bepaalt dat ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen waarin ploegenarbeid of nachtarbeid wordt verricht, met die ondernemingen kunnen worden gelijkgesteld wat betreft de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing op voorwaarde dat zij vanaf 1 oktober 2022 het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de bedoelde vrijstelling toe te passen. De vraag rijst of op die wijze geen inbreuk wordt gepleegd op lopende overeenkomsten tussen die ondernemingen en de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid indien op de voornoemde datum geen akkoord kan worden bereikt. De gemachtigde beantwoordde die vraag als volgt:

"Dit betekent dat indien er op die datum geen akkoord is, de bezoldigingen die vanaf die datum worden betaald of toegekend niet in aanmerking komen voor de toepassing van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor ploegen- en nachtarbeid. Dit zou dus niet verhinderen dat de lopende contracten gewoon kunnen worden uitgevoerd.

Wij zijn van mening dat de overgangperiode voldoende lang is voor de uitzendkantoren om zich aan deze nieuwe verplichting aan te passen.

De verantwoording hiervoor is dat de fiscale administratie bij controle van de uitzendkantoren, gevallen zijn tegengekomen waarbij het uitzendkantoor wel de vrijstelling vroeg maar de klant niet. Dit levert dan ook problemen in geval van controle, die per definitie post factum plaatsvindt en waarbij het moeilijk is om de bewijzen te verstrekken dat effectief aan alle toepassingsvoorwaarden is voldaan, zonder dat de degene die de ploegenarbeid organiseert (de klant/werkgever) hieraan meewerkt.

Deze aanpassing heeft dan ook tot doel om het uitzendkantoor, die in het verleden altijd al verondersteld werd om het bewijs te kunnen leveren dat aan alle toepassingsvoorwaarden van de vrijstelling werd voldaan, te beschermen tegen zichzelf. Het uitzendkantoor meent wellicht terecht dat aan alle toepassingsvoorwaarden is voldaan, maar ze moet nadien ook in staat zijn het bewijs ervan te leveren, en moet hiervoor kunnen rekenen op de klant/werkgever om haar hierbij te helpen. De instemming van de klant is dus bijgevolg vandaag eigenlijk al impliciet vereist, want uit de feiten blijkt dat zonder een dergelijke medewerking uitzendkantoren in de problemen geraken in geval van controle door de fiscale administratie. Met dit ontwerp wordt dus in feite deze impliciete vereiste expliciet gemaakt."

On peut se rallier à cette justification, compte tenu notamment du fait qu'il s'agit de poursuivre la formalisation de ce qui s'applique déjà dans la pratique et compte tenu du large délai accordé aux entreprises pour se conformer à la nouvelle obligation.

Section 4 – Modifications des autres régimes de dispense de versement

10. Cette section n'appelle aucune observation.

Section 5 – Limitation de la possibilité de cumuler la dispense de versement pour 'recherche scientifique' et le crédit d'impôt pour recherche et développement

11. Cette section n'appelle aucune observation.

Section 6 – Modifications relatives à la déclaration, aux sanctions et aux règles de procédure concernant la dispense de versement de précompte professionnel

12. L'article 368/1, en projet, du CIR 92 (article 23 de l'avant-projet) dispose que par dérogation à l'article 368 du CIR 92, l'action en restitution de précompte se prescrit par trois ans à compter du 1er janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base des articles 275¹ à 275¹² du CIR 92. Il s'agit donc d'une dérogation au délai de prescription de cinq ans prévu à l'article 368 du CIR 92. La ratio legis de cette dernière disposition consiste en ce que le délai de prescription de cinq ans permet aux redevables d'introduire une demande de restitution du précompte lorsque le délai de trois ans dont dispose l'administration pour procéder à une investigation est écoulé. Selon l'exposé des motifs, il est difficile, voire impossible, lorsque le contribuable invoque ce délai, de procéder à un examen complet de la demande de restitution.

En ce qui concerne l'instauration du nouveau régime, il n'est pas prévu de mesure transitoire. À ce sujet, le délégué a donné l'explication suivante:

"Il n'a pas été jugé opportun d'introduire une règle transitoire concernant cette disposition.

Si 4 ans se sont déjà écoulés, le contribuable peut introduire sa demande jusqu'au 31 mars. À partir du 1er avril le nouveau délai de 3 ans s'applique et il ne sera plus possible d'introduire une telle action.

Het ontwerp beperkt dus bijgevolg enkel de mogelijkheid voor de belastingplichtige om in de toekomst een vordering tot teruggave in te dienen. Vorderingen tot teruggaven die tot 31 maart 2022 werden ingediend blijven dus buiten schot".

Dès lors que l'article 23 de la loi à adopter entrera en principe en vigueur le 1er avril 2022 et que la procédure d'adoption doit encore être entièrement parcourue, il apparaît nécessaire, à la lumière des principes de bonne législation, dont le principe

Met die verantwoording kan worden ingestemd, mede gelet op het gegeven dat het gaat om een verdere formalisering van hetgeen in de praktijk reeds wordt toegepast en rekening houdend met de ruime termijn die wordt gelaten aan de ondernemingen om aan de nieuwe verplichting te voldoen.

Afdeling 4 – Wijzigingen aan de overige vrijstellingsstelsels van doorstorting

10. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 5 – Beperking van de mogelijkheid tot cumulatie van de vrijstelling van doorstorting voor 'wetenschappelijk onderzoek' en het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling

11. Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 6 – Wijzigingen betreffende de aangifte, sancties en procedureregels inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

12. Het ontworpen artikel 368/1 van het WIB 92 (artikel 23 van het voorontwerp) bepaalt dat in afwijking van artikel 368 van het WIB 92 de vordering tot teruggave van de voorheffing verjaart na afloop van drie jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van de artikelen 275¹ tot 275¹² van het WIB 92. Aldus wordt voorzien in een afwijking van de verjaringstermijn van vijf jaar waarin is voorzien in artikel 368 van het WIB 92. De ratio legis van laatstgenoemde bepaling bestaat erin dat de verjaringstermijn van vijf jaar de belastingschuldigen toelaat om een aanvraag tot teruggave van de voorheffing in te dienen wanneer de termijn van drie jaar waarover de administratie beschikt om een onderzoek in te stellen, is verstreken. Volgens de memorie van toelichting is het moeilijk of zelfs onmogelijk, wanneer de belastingplichtige zich op deze termijn beroept, om de aanvraag tot teruggave aan een volledig onderzoek te onderwerpen.

Wat betreft de invoering van de nieuwe regeling wordt niet voorzien in een overgangsregeling. De gemachtigde gaf dienaangaande de volgende toelichting:

"Il n'a pas été jugé opportun d'introduire une règle transitoire concernant cette disposition.

Si 4 ans se sont déjà écoulés, le contribuable peut introduire sa demande jusqu'au 31 mars. À partir du 1er avril le nouveau délai de 3 ans s'applique et il ne sera plus possible d'introduire une telle action.

Het ontwerp beperkt dus bijgevolg enkel de mogelijkheid voor de belastingplichtige om in de toekomst een vordering tot teruggave in te dienen. Vorderingen tot teruggaven die tot 31 maart 2022 werden ingediend blijven dus buiten schot".

Ermee rekening houdend dat artikel 23 van de aan te nemen wet in beginsel in werking treedt op 1 april 2022 en de volledige aannemingsprocedure nog moet worden doorlopen, lijkt het in het licht van de beginselen van behoorlijke wetgeving,

de confiance, de prévoir un régime transitoire au moins pour les personnes dont le délai de prescription est ainsi appelé à expirer à la date précitée, afin de leur laisser un délai suffisant pour encore introduire leur demande de restitution.

CHAPITRE 3

TAXE SUR L'EMBARQUEMENT DANS UN AÉRONEF

13. Le chapitre 3 de l'avant-projet instaure une taxe sur l'embarquement dans un aéronef, qui est perçue sur le départ d'un passager à partir d'un aéroport situé en Belgique. Cette taxe est de 10 euros pour un passager dont la destination n'est pas située à plus de 500 km à vol d'oiseau, de 2 euros pour un passager dont la destination est plus éloignée que 500 km mais est située dans l'Espace économique européen (ci-après: EEE), le Royaume-Uni ou la Suisse, et de 4 euros pour un passager dont la destination est plus éloignée que 500 km et est située en dehors de l'EEE, du Royaume-Uni ou de la Suisse. Il est prévu des exceptions aux notions de "départ d'un passager" et de "départ par aéronef". Le transporteur aérien est désigné comme étant le "redevable de la taxe". La taxe est due au moment où le passager part par aéronef. Certains passagers sont exemptés de la taxe. Il est prévu une procédure pour la perception et le paiement de la taxe, ainsi que pour le contrôle de la juste perception de la taxe. Enfin, il est prévu des amendes en cas de non-respect des obligations découlant du régime en projet.

C'est à cette fin que l'avant-projet insère dans le livre II du Code des droits et taxes divers (ci-après: CDTD) un nouveau titre III contenant les articles 159 à 166/3 (articles 26 à 37 de l'avant-projet).

14.1. Avant de se pencher sur un certain nombre de problèmes spécifiques, il convient d'examiner si l'instauration du dispositif en projet peut être réputée se concilier notamment avec l'article 15, alinéa 3, dernière phrase, de la Convention de Chicago du 7 décembre 1944 'relative à l'aviation civile internationale' (ci-après: la Convention de Chicago).

14.2. L'article 15 de la Convention de Chicago dispose ce qui suit³:

"Tout aéroport situé dans un État contractant et ouvert aux aéronefs de cet État aux fins d'usage public est aussi, sous réserve des dispositions de l'article 68, ouvert dans des conditions uniformes aux aéronefs de tous les autres États contractants. De même, des conditions uniformes s'appliquent à l'utilisation, par les aéronefs de chaque État contractant, de

³ Pour les versions française et anglaise, voir Convention relative à l'aviation civile internationale/Convention on International Civil Aviation - Doc 7300 (icao.int) (https://www.icao.int/publications/Documents/7300_cons.pdf).

waaronder het vertrouwensbeginsel, noodzakelijk om minstens voor de personen wier verjaringstermijn daardoor komt te vervallen op voornoemde datum in een overgangsregeling te voorzien, teneinde hen voldoende tijd te geven om hun vordering tot teruggave alsnog in te stellen.

HOOFDSTUK 3

TAKS OP DE INSCHEPING VAN EEN LUCHTVAARTUIG

13. Hoofdstuk 3 van het voorontwerp voorziet in een taks op de inscheping van een luchtvaartuig, die wordt geheven ter zake van het vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven. Die taks bedraagt 10 euro voor een passagier met een bestemming die niet verder gelegen is dan 500 km in vogelvlucht, 2 euro voor een passagier met een bestemming die verder ligt dan 500 km maar binnen de Europese Economische Ruimte (hierna: EER), het Verenigd Koninkrijk of Zwitserland, en 4 euro voor een passagier met een bestemming die verder ligt dan 500 km en buiten de EER, het Verenigd Koninkrijk of Zwitserland is gelegen. Er wordt voorzien in uitzonderingen op de noties "vertrek van een passagier" en "vertrek met een luchtvaartuig". De luchtvaartmaatschappij wordt aangeduid als de "belastingsschuldige". De taks wordt verschuldigd op het tijdstip waarop de passagier met een luchtvaartuig vertrekt. Sommige passagiers worden vrijgesteld van de taks. Er wordt voorzien in een procedure voor de heffing en de betaling van de taks, alsook voor de controle van de juiste heffing van de taks. Ten slotte wordt voorzien in boetes in geval van niet-naleving van de verplichtingen die uit de ontworpen regeling voortvloeien.

Met het oog hierop wordt in boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen (hierna: WDRT) een nieuwe titel III ingevoerd die de artikelen 159 tot 166/3 bevat (artikelen 26 tot 37 van het voorontwerp).

14.1. Alvorens in te gaan op een aantal specifieke knelpunten, dient te worden nagegaan of het invoeren van de ontworpen regeling verenigbaar kan worden geacht met inzonderheid artikel 15, derde lid, laatste zin, van het Verdrag van Chicago van 7 december 1944 'inzake de internationale burgerluchtvaart' (hierna: het Verdrag van Chicago).

14.2. Artikel 15 van het Verdrag van Chicago luidt als volgt:³

"Elke luchthaven in een Verdragsluitende Staat, opengesteld voor openbaar gebruik door zijn eigen luchtvaartuigen, is eveneens, behoudens het bepaalde in artikel 68, onder gelijke voorwaarden opengesteld voor de luchtvaartuigen van alle andere Verdragsluitende Staten. Deze gelijke voorwaarden hebben betrekking op het gebruik door luchtvaartuigen van

³ Vertaling van de Nederlandse website wetten.nl - Regeling - Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, Chicago, 07-12-1944 - BWBV0005507 (overheid.nl) (https://wetten.overheid.nl/BWBV0005507/2021-03-22#Verdrag_2). Voor de Engelse versie zie ook Convention on International Civil Aviation - Doc 7300 (icao.int) (https://www.icao.int/publications/Documents/7300_cons.pdf).

toutes installations et tous services de navigation aérienne, y compris les services radioélectriques et météorologiques, mis en place aux fins d'usage public pour la sécurité et la rapidité de la navigation aérienne.

Les redevances qu'un État contractant peut imposer ou permettre d'imposer pour l'utilisation desdits aéroports et installations et services de navigation aérienne par les aéronefs de tout autre État contractant ne doivent pas:

a) pour les aéronefs qui n'assurent pas de services aériens internationaux réguliers, être supérieures aux redevances qui seraient payées par ses aéronefs nationaux de même classe assurant des services similaires;

(b) pour les aéronefs qui assurent des services aériens internationaux réguliers, être supérieures aux redevances qui seraient payées par ses aéronefs nationaux assurant des services internationaux similaires.

Toutes ces redevances sont publiées et communiquées à l'Organisation de l'aviation civile internationale, étant entendu que, sur représentation d'un État contractant intéressé, les redevances imposées pour l'utilisation des aéroports et autres installations et services sont soumises à l'examen du Conseil, qui fait rapport et formule des recommandations à ce sujet à l'attention de l'État ou des États intéressés. Aucun État contractant ne doit imposer de droits, taxes ou autres redevances uniquement pour le droit de transit, d'entrée ou de sortie de son territoire de tout aéronef d'un État contractant, ou de personnes ou biens se trouvant à bord". (*soulignement de l'auteur*)

14.3. L'exposé des motifs de l'avant-projet donne l'explication suivante à cet égard:

"Lors ou après l'introduction d'une taxe d'embarquement dans nos pays voisins, la question a souvent été soulevée de savoir si elle était conforme au droit international et en particulier à la Convention de Chicago du 7 décembre 1944 relative à l'aviation civile internationale (ci-après: 'la Convention'). L'analyse qui suit permet de confirmer la compatibilité de la présente taxe avec la Convention.

Lors de l'instauration d'une taxe d'embarquement au Royaume-Uni (Air Passenger Duty), aux Pays-Bas (vliegbelasting) et en Allemagne (Luftverkehrsteuer), des actions ont été introduites pour contester la validité d'une telle taxe sur base de la Convention.

Ses opposants ont fait valoir que la dernière phrase de l'alinéa 3 de l'article 15 de la Convention contient une interdiction de son instauration. La phrase prévoit que: 'Aucun État contractant ne doit imposer de droits, taxes ou autres redevances uniquement pour le droit de transit, d'entrée ou de sortie de son territoire de tout aéronef d'un État contractant, ou de personnes ou biens se trouvant à bord.'

iedere Verdragsluitende Staat van alle luchtverkeersfaciliteiten, radiodiensten en meteorologische diensten inbegrepen, welke voor openbaar gebruik voor de veiligheid van de luchtvaart en een vlot luchtverkeer ter beschikking kunnen worden gesteld.

De heffingen opgelegd door of met toestemming van een Verdragsluitende Staat voor het gebruik van zodanige luchthavens en luchtverkeersfaciliteiten door de luchtvaartuigen van een andere Verdragsluitende Staat mogen niet hoger zijn:

(a) ten aanzien van niet op geregelde internationale luchtdiensten gebruikte luchtvaartuigen, dan die welke zouden moeten worden betaald door zijn eigen luchtvaartuigen van hetzelfde type gebruikt voor dezelfde doeleinden, en

(b) ten aanzien van op geregelde internationale luchtdiensten gebruikte luchtvaartuigen, dan die welke zouden moeten worden betaald door zijn eigen luchtvaartuigen gebruikt in soortgelijke internationale luchtdiensten.

Al deze heffingen worden openbaar gemaakt en medegedeeld aan de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, met dien verstande dat, op verzoek van een belanghebbende Verdragsluitende Staat, de heffingen in rekening gebracht voor het gebruik van luchthavens en andere faciliteiten, onderworpen worden aan een onderzoek door de Raad, die daarover verslag uitbrengt en aanbevelingen doet ter overweging van de daarbij betrokken Staat of Staten. Geen tarieven, rechten of andere heffingen mogen door een Verdragsluitende Staat worden opgelegd voor het enkele recht van het vliegen over, het binnenvliegen in of het vertrek uit zijn grondgebied door een luchtvaartuig van een Verdragsluitende Staat of van daarmede vervoerde personen of eigendommen." (*eigen onderlijning*).

14.3. In de memorie van toelichting bij het voorontwerp wordt dienaangaande het volgende uiteengezet:

"Bij of naar aanleiding van de invoering van een inschepingstaks in onze buurlanden werd vaak de vraag gesteld naar de verenigbaarheid ervan met het internationale recht en meer in het bijzonder met het Verdrag van Chicago van 7 december 1944 inzake de internationale burgerluchtvaart (hierna: 'het Verdrag'). De volgende analyse bevestigt de verenigbaarheid van de huidige belasting met het Verdrag.

Bij de invoering van een inschepingstaks in het Verenigd Koninkrijk (Air Passenger Duty), in Nederland (vliegbelasting) en in Duitsland (Luftverkehrsteuer) werden gedingen ingesteld om de rechtsgeldigheid van dergelijke taks te betwisten op grond van het Verdrag.

Door de tegenstanders ervan werd opgeworpen dat de laatste zin van het derde lid van artikel 15 van het Verdrag een verbod van invoering ervan inhoudt. De zin luidt: 'Door een verdragsluitende staat mogen geen vergoedingen, rechten of andere heffingen worden opgelegd uitsluitend terzake van het recht van doortocht over of van binnenkomst op of vertrek uit zijn grondgebied van luchtvaartuigen van een verdragsluitende staat of van personen of goederen aan boord daarvan.' (vrije vertaling van de officiële Franse tekst van het Verdrag).

Ces procédures judiciaires à l'étranger ont été précédées d'un litige devant la section d'administration du Conseil d'État belge concernant la validité de l'introduction par la commune de Zaventem d'un impôt sur le départ et/ou l'entrée réguliers d'avions civils dans la commune de Zaventem. Le Conseil d'État a, par son arrêt n° 144 081 du 3 mai 2005, annulé le règlement-taxe du 18 décembre 1995 du conseil communal de Zaventem en considérant que 'ce dernier alinéa [de l'article 15 de la Convention] peut donc être lu et compris en substance, non pas en premier lieu comme une mesure destinée à assurer que les services internationaux de transport aérien puissent être établis sur base de l'égalité des chances, mais comme une mesure destinée à assurer que ces services de transport aérien - selon les termes du préambule de la convention du 7 décembre 1944 - 'puissent être exploités de manière saine et économique' et que 'ce faisant, l'article 15, dernier alinéa, limite la compétence fiscale matérielle de l'État et de ses subdivisions administratives, parmi lesquelles les communes' (traduction libre du texte de l'arrêt précité, cité ci-contre en néerlandais).

Contrairement au Conseil d'État belge, les juridictions étrangères ont jugé que l'article 15 de la Convention est conçu comme une mesure anti-discrimination et ne contient pas d'interdiction pour les pays parties à la Convention d'instaurer une taxe d'embarquement (cf. concernant l'Air Passenger Duty au Royaume-Uni: High Court of Justice, [2007] EWHC 2062 (Admin), Case No: CO/1505/2007, 4 septembre 2007, paragraphes 56 et 57; concernant le Luftverkehrsteuer en Allemagne: Hessisches Finanzgericht, Geschäftsnummer 7 K 631/2, Sitzung vom 3 juin 2015; concernant la vliegtaks aux Pays-Bas: Hoge Raad, CLI:NL:HR:2009:BI3450, 13 juillet 2009).

Si le Conseil d'État néerlandais avait émis des réserves sur la première version de la taxe sur l'aviation néerlandaise (qui s'est appliquée du 1er juillet 2008 au 1er juillet 2009) en ce qui concerne la compatibilité de la taxe avec l'article 15, alinéa 3, 2me phrase, de la Convention (Tweede Kamer, vergaderjaar 2007-2008, 31 205, n° 4, pp. 4-5), il n'a plus émis de telles réserves lors de la réintroduction de la taxe en 2020. Entre-temps, il y a eu, bien évidemment, l'arrêt du Hoge Raad (cfr. la référence dans l'alinéa précédent).

La Convention a également créé l'Organisation de l'aviation civile internationale (OACI; en anglais: International Civil Aviation Organization (ICAO)). L'OACI est financée et gérée par 193 gouvernements nationaux, en appui de leur diplomatie et leur coopération dans le domaine du transport aérien, en tant qu'États signataires de la Convention.

Dans l'introduction de son document 'DOC 8632 POLITIQUE DE L'OACI EN MATIÈRE D'IMPOSITION DANS LE DOMAINE OU TRANSPORT AÉRIEN INTERNATIONAL', troisième édition, 2000, l'OACI admet elle-même cette compatibilité avec la Convention: 'La Convention de Chicago relative à l'aviation civile internationale de 1944 ne tenta pas de régler en détail les questions fiscales. Elle dispose simplement [article 24, alinéa a)] que le carburant et les huiles lubrifiantes se trouvant dans un aéronef d'un État contractant à son arrivée sur le territoire d'un autre État contractant et s'y trouvant encore lors de son départ de ce territoire sont exempts des droits de douane, frais de visite ou autres droits et redevances similaires imposés par

Deze rechtsgedingen in het buitenland werden voorafgegaan door een geding voor de afdeling administratie van de Belgische Raad van State inzake de rechtsgeldigheid van de invoering door de gemeente Zaventem van een belasting op het regelmatig wegvliegen uit en/of het binnenvliegen in de gemeente Zaventem van burgerlijke vliegtuigen. De Raad van State, bij zijn arrest nr. 144 081 van 3 mei 2005, vernietigde het belastingreglement van 18 december 1995 van de gemeenteraad van Zaventem overwegende dat 'dit laatste lid [van artikel 15 van het Verdrag] zich dan ook wezenlijk laat lezen en begrijpen, niet in de eerste plaats als een maatregel die wil verzekeren dat internationale luchtvervoerdiensten op basis van gelijke kansen kunnen worden ingesteld, maar als een maatregel die er voor moet zorgen dat die luchtvervoerdiensten - met de woorden van de inleiding tot het verdrag van 7 december 1944 - 'geëxploiteerd kunnen worden op gezonde en economische wijze' en dat 'zodoende het artikel 15, laatste lid, de materiële fiscale bevoegdheid beperkt van de staat evenals van zijn staatkundige onderdelen, waaronder de gemeenten'.

Anders dan de Belgische Raad van State oordeelden de buitenlandse rechters dat artikel 15 van het Verdrag wel in de eerste plaats bedoeld is als een antidiscriminatiemaatregel en geen verbod inhoudt voor de landen die partij zijn bij het Verdrag om een inschepingstaks in te voeren (cf. betreffende de Air Passenger Duty in het VK: High Court of Justice, [2007] EWHC 2062 (Admin), Case No: CO/1505/2007, 4 september 2007, randnummer 56 en 57; betreffende de Luftverkehrsteuer in Duitsland: Hessisches Finanzgericht, Geschäftsnummer 7 K 631/2, Sitzung vom 3 Juni 2015; betreffende de vliegbelasting in Nederland: Hoge Raad, CLI:NL:HR:2009:BI3450, 13 juli 2009).

Daar waar de Nederlandse Raad van State bij de eerste versie van de Nederlandse vliegtaks (die bestaan heeft van 1 juli 2008 tot 1 juli 2009) nog voorbehoud maakte wat betreft de verenigbaarheid van de taks met artikel 15, derde lid, tweede volzin, van het Verdrag (Tweede Kamer, vergaderjaar 2007-2008, 31 205, nr. 4, blz. 4-5), maakte hij dat voorbehoud niet meer bij de wederinvoering van de taks in 2020. Ondertussen was er natuurlijk reeds de uitspraak van de Hoge Raad (cf. verwijzing in de voorgaande alinea).

Bij het Verdrag werd ook de International Civil Aviation Organization (ICAO) opgericht. De ICAO wordt gefinancierd en geleid door 193 nationale regeringen ter ondersteuning van hun diplomatie en samenwerking in het luchtvervoer, als ondertekenende staten bij het Verdrag.

De ICAO zelf geeft in de inleiding van haar document 'DOC 8632 POLITIQUE DE L'OACI EN MATIÈRE D'IMPOSITION DANS LE DOMAINE OU TRANSPORT AÉRIEN INTERNATIONAL', derde uitgave, 2000, die verenigbaarheid met het Verdrag toe: 'In het Verdrag van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart van 1944 werd niet gepoogd om belastingkwesties uitvoerig te regelen. Het verdrag bepaalt alleen (zie artikel 24, onder a)) dat brandstof en smeerolie aan boord van een luchtvaartuig van een verdragsluitende Staat, bij aankomst op het grondgebied van een andere verdragsluitende staat en aan boord gehouden bij het verlaten van het grondgebied van die staat, zijn vrijgesteld van douanerechten,

l'État ou les autorités locales. Ce même article fait également état de l'admission temporaire en franchise de douane de tout aéronef effectuant un vol à destination ou en provenance du territoire d'un autre État contractant, ou transitant par ce territoire, et de l'exonération des droits de douane, etc., pour les pièces de rechange, le matériel habituel et les provisions de bord.' (n° 2 du document précité de l'OACI). Non seulement, il n'y a pas de renvoi à l'article 15 de la Convention, mais la deuxième phrase amène à conclure que seul l'article 24 de la Convention traite de la matière fiscale.

On ne peut ignorer le fait que de nombreux États parties à la Convention ont introduit l'une ou l'autre forme de 'taxe sur les billets' ou 'taxe sur l'embarquement' (cfr. Commission européenne, 'Taxes in the field of aviation and their impact', Final report, CE Delft, June 2019, bijlage A, Overview of taxes, pp. 124-129). Il est impensable que tous ces États aient ignoré tout simplement l'existence de la Convention. Il est également impensable qu'aucun des autres États parties à la Convention qui ne souhaitent pas introduire un impôt sur les billets ou taxe sur l'embarquement, ni l'OACI elle-même, n'aient soulevé la question de la compatibilité de l'impôt sur les billets si un tel État ou l'OACI avait estimé qu'il y avait une violation de l'article 15 de la Convention.

Tout cela suffit à démontrer que, contrairement à ce qu'a jugé la section d'administration du Conseil d'État belge en 2005, il est désormais internationalement admis que l'instauration d'une taxe d'embarquement est bien compatible avec la Convention".

14.4. Le Conseil d'État, section de législation, prend tout d'abord acte des arguments présentés dans l'exposé des motifs en ce qui concerne la compatibilité de la taxe en projet avec la Convention de Chicago. Sans devoir remettre en cause le point de vue adopté dans l'arrêt n° 144 081 du Conseil d'État, section du contentieux administratif, du 3 mai 2005, qui y est mentionné, lequel se fonde principalement sur une analyse textuelle de l'article 15, alinéa 3, de la Convention de

inspectierechten of soortgelijke nationale of lokale rechten en heffingen. Hetzelfde artikel van het Verdrag van Chicago heeft ook betrekking op het tijdelijk met vrijstelling van rechten toelaten van luchtvaartuigen op een vlucht naar, vanuit of over het grondgebied van een andere verdragsluitende Staat en op de vrijstelling van douanerechten enz. voor reserveonderdelen, normale uitrusting en boordvoorraden.' (vrije vertaling van de Franse tekst van nummer 2 van het document). Er wordt niet verwezen naar artikel 15 van het Verdrag. Bovendien leidt de tweede zin tot de conclusie dat enkel artikel 24 van het Verdrag over belasting materie handelt.

Men kan niet om de vaststelling heen dat heel wat staten die partij zijn bij het Verdrag één of andere vorm van 'ticket-taks' of 'inschepingstaks' hebben ingevoerd (cf. European Commission, 'Taxes in the field of aviation and their impact', Final report, CE Delft, June 2019, bijlage A, Overview of taxes, blz. 124-129). Het is ondenkbaar dat al die staten zomaar het bestaan van het Verdrag zouden genegeerd hebben. Het is ook ondenkbaar dat geen enkele van de andere staten die partij zijn bij het Verdrag maar geen ticketbelasting of inschepings-taks wensen in te voeren, en ook de ICAO zelf, de vraag van de verenigbaarheid van de ticketbelasting niet zou hebben opgeworpen als zulk een staat of de ICAO van oordeel was dat er een inbreuk was op artikel 15 van het Verdrag.

Uit dit alles moge voldoende blijken dat, anders dan wat de afdeling administratie van de Belgische Raad van State in 2005 heeft gevonnist, vandaag internationaal wordt aanvaard dat de invoering van een inschepingstaks wel verenigbaar is met het Verdrag."

14.4. De Raad van State, afdeling Wetgeving, neemt vooreerst akte van de argumenten die in de memorie van toelichting worden uiteengezet met betrekking tot de verenigbaarheid van de ontworpen taks met het Verdrag van Chicago. Zonder de zienswijze van het daarin vermelde arrest nr. 144 081 van 3 mei 2005 van de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, in vraag te moeten stellen, waarin voornamelijk wordt uitgegaan van een tekstuele analyse van

Chicago⁴, il peut se déduire de la référence à la jurisprudence de certaines juridictions étrangères figurant dans l'exposé des motifs que d'autres points de vue sont également possibles pour l'interprétation des dispositions conventionnelles précitées. Dans le délai qui lui est imparti pour examiner l'avant-projet, la section de législation n'a toutefois pas pu examiner en profondeur cette jurisprudence et les règlements qui la sous-tendent. On ne peut certes exclure une interprétation évolutive de la disposition conventionnelle précitée. Ainsi, l'Organisation de l'aviation civile internationale ne paraît pas exclure complètement les taxes à la vente ou à la consommation dans le cadre du transport aérien international dans la résolution 'sur l'imposition du transport aérien international' citée par le délégué, dès lors que les parties contractantes doivent seulement les limiter 'dans toute la mesure du possible' et les supprimer 'aussitôt que sa situation économique le permettra'.

Selon l'article 15, alinéa 3, de la Convention de Chicago, le dispositif en projet doit être communiqué à l'Organisation de l'aviation civile internationale, et le Conseil de cette organisation peut examiner le dispositif, faire rapport et formuler des recommandations à ce sujet à l'attention des États contractants intéressés. Dans le délai qui lui est imparti, la section de législation n'a pas pu examiner si ce Conseil a déjà dans le passé formulé des recommandations au sujet de redevances similaires.

Par conséquent, le Conseil d'État, section de législation, se doit de formuler une réserve en ce qui concerne la compatibilité du dispositif en projet avec la Convention de Chicago. D'un point de vue national, c'est en définitive à la Cour constitutionnelle qu'il reviendra de trancher, le cas échéant, cette question.

⁴ Voir en particulier le point 3.10 de cet arrêt: "Overwegende dat het artikel 15 de basisregels bevat aangaande de kosten met betrekking tot publieke luchthavens en luchtvaartfaciliteiten; dat verwerende partij terecht opmerkt dat het verbiedt buitenlandse en nationale luchtvaartuigen ongelijk te behandelen; dat het echter ook meer doet; dat het, in het laatste lid, een verdragsluitende staat niet slechts beveelt om zich ervan te onthouden discriminerende tarieven, rechten of andere kosten op te leggen voor het enkele recht van het vliegen over, het binnenvliegen in of het vertrek uit zijn grondgebied door een luchtvaartuig van een verdragsluitende staat of van personen of eigendommen daarin, maar verbiedt om überhaupt tarieven, rechten of andere kosten vast te stellen die louter zijn ingegeven door het over, binnen- of buitenvliegen en die niets met het gebruik van de luchthaven en luchtvaartfaciliteiten hebben uit te staan; Overwegende dat dit laatste lid zich dan ook wezenlijk laat lezen en begrijpen, niet in de eerste plaats als een maatregel die wil verzekeren dat internationale luchtvervoerdiensten op basis van gelijke kansen kunnen worden ingesteld, maar als een maatregel die er voor moet zorgen dat die luchtvervoerdiensten -met de woorden van de inleiding tot het verdrag van 7 december 1944- 'geëxploiteerd kunnen worden op gezonde en economische wijze'; Overwegende dat zodoende het artikel 15, laatste lid, de materiële fiscale bevoegdheid beperkt van de staat evenals van zijn staatkundige onderdelen, waaronder de gemeenten;".

artikel 15, derde lid, van het Verdrag van Chicago,⁴ kan uit de verwijzing in de memorie van toelichting naar de rechtspraak van sommige buitenlandse rechtscollages worden afgeleid dat er met betrekking tot de uitlegging van de voornoemde verdragsbepaling ook andere zienswijzen mogelijk zijn. De afdeling Wetgeving heeft echter, binnen de haar toegemeten termijn om het voorontwerp te onderzoeken, niet grondig die rechtspraak en de eraan ten grondslag liggende regelingen kunnen onderzoeken. Weliswaar valt een evolutieve interpretatie van de voornoemde verdragsbepaling niet uit te sluiten. Zo lijkt de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie in de door de gemachtigde aangehaalde resolutie 'sur l'imposition du transport aérien international' verkoops of verbruiksbelastingen naar aanleiding van internationaal vliegverkeer niet volledig uit te sluiten, vermits de verdragspartijen die enkel 'dans toute la mesure du possible' moeten beperken en ze moeten afschaffen 'aussitôt que sa situation économique le permettra'.

Overeenkomstig artikel 15, derde lid, van het Verdrag van Chicago dient de ontworpen regeling meegedeeld te worden aan de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie, en kan de Raad van die organisatie de regeling onderzoeken en daarover verslag uitbrengen en aanbevelingen doen aan de betrokken Verdragsluitende Staten. De afdeling Wetgeving heeft binnen de haar toegemeten termijn niet kunnen nagaan of die Raad in het verleden reeds aanbevelingen heeft gedaan met betrekking tot vergelijkbare heffingen.

Gelet op het voorgaande moet de Raad van State, afdeling Wetgeving, een voorbehoud maken wat betreft de overeenstemming van de ontworpen regeling met het Verdrag van Chicago. Vanuit nationaal perspectief zal het uiteindelijk aan het Grondwettelijk Hof toekomen om in voorkomend geval op dit punt uitsluitel te geven.

⁴ Zie inzonderheid randnr. 3.10 van dat arrest: "Overwegende dat het artikel 15 de basisregels bevat aangaande de kosten met betrekking tot publieke luchthavens en luchtvaartfaciliteiten; dat verwerende partij terecht opmerkt dat het verbiedt buitenlandse en nationale luchtvaartuigen ongelijk te behandelen; dat het echter ook meer doet; dat het, in het laatste lid, een verdragsluitende staat niet slechts beveelt om zich ervan te onthouden discriminerende tarieven, rechten of andere kosten op te leggen voor het enkele recht van het vliegen over, het binnenvliegen in of het vertrek uit zijn grondgebied door een luchtvaartuig van een verdragsluitende staat of van personen of eigendommen daarin, maar verbiedt om überhaupt tarieven, rechten of andere kosten vast te stellen die louter zijn ingegeven door het over, binnen- of buitenvliegen en die niets met het gebruik van de luchthaven en luchtvaartfaciliteiten hebben uit te staan; Overwegende dat dit laatste lid zich dan ook wezenlijk laat lezen en begrijpen, niet in de eerste plaats als een maatregel die wil verzekeren dat internationale luchtvervoerdiensten op basis van gelijke kansen kunnen worden ingesteld, maar als een maatregel die er voor moet zorgen dat die luchtvervoerdiensten -met de woorden van de inleiding tot het verdrag van 7 december 1944- 'geëxploiteerd kunnen worden op gezonde en economische wijze'; Overwegende dat zodoende het artikel 15, laatste lid, de materiële fiscale bevoegdheid beperkt van de staat evenals van zijn staatkundige onderdelen, waaronder de gemeenten;".

Article 28

15. L'article 160, en projet, du CDTD (article 28 de l'avant-projet) prévoit une série d'exceptions à la déduction de la taxe, à savoir en cas de vols dits "de transit", si le transit satisfait à un certain nombre de conditions (article 160, § 1er), et dans cinq cas en lien avec la nature du recours à l'aéronef (article 160, § 2). Ces exceptions doivent être conformes au principe constitutionnel d'égalité.

Selon la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, une différence de traitement ne peut se concilier avec les principes constitutionnels d'égalité et de non-discrimination, que si cette différence repose sur un critère objectif et si elle est raisonnablement justifiée. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure concernée ainsi que de la nature des principes en cause; le principe d'égalité et de nondiscrimination est violé lorsqu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé⁵.

Certaines exceptions sont formulées en des termes à ce point larges qu'elles sont susceptibles d'être interprétées et que, par conséquence, leur application concrète manque de clarté⁶. Reste aussi à savoir si l'absence de moyens de transport alternatifs (par exemple en cas de baptêmes de l'air, de vols pour parachutistes, ...), invoquée par le délégué comme justification de l'exemption des vols au départ et à l'arrivée du même aéroport, constitue une justification raisonnable au regard de l'objectif de la mesure qui consiste à décourager les vols court-courriers dans l'optique de réduire la pollution de l'air. Le Conseil d'État, section de législation, ne dispose pas des connaissances nécessaires pour apprécier adéquatement les exceptions en projet au regard du principe d'égalité. Pour chacune de ces exceptions, il devra toutefois y avoir une justification raisonnable qu'il conviendra de mentionner dans l'exposé des motifs.

Articles 29 et 33

16. L'article 161, alinéa 7, en projet (article 29 de l'avant-projet) et l'article 165, alinéa 2, en projet (article 33 de l'avant-projet), du CDTD prévoient chaque fois que toute contravention aux dispositions concernées est punie d'une amende qui est

⁵ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple: C.C., 17 juillet 2014, n° 107/2014, B.12; C.C., 25 septembre 2014, n° 141/2014, B.4.1; C.C., 30 avril 2015, n° 50/2015, B.16; C.C., 18 juin 2015, n° 91/2015, B.5.1; C.C., 16 juillet 2015, n° 104/2015, B.6; C.C., 16 juin 2016, n° 94/2016, B.3; C.C., 18 mai 2017, n° 60/2017, B.11; C.C., 15 juin 2017, n° 79/2017, B.3.1; C.C., 19 juillet 2017, n° 99/2017, B.11; C.C., 28 septembre 2017, n° 104/2017, B.8.

⁶ Voir par exemple l'article 160, § 2, 5°, en projet, qui prévoit une exception pour l'exercice d'une activité professionnelle dans l'espace aérien pour laquelle l'usage d'un aéronef "est nécessaire ou le plus efficace". Il est à tout le moins recommandé d'en donner quelques exemples dans l'exposé des motifs.

Artikel 28

15. In het ontworpen artikel 160 van het WDRT (artikel 28 van het voorontwerp) worden een aantal uitzonderingen voorzien op het verschuldigd zijn van de taks, namelijk in het geval van zogenaamde "transitvluchten", indien de overstap voldoet aan een aantal voorwaarden (artikel 160, § 1), en in vijf gevallen die verband houden met de aard van het gebruik van het luchtvaartuig (artikel 160, § 2). Die uitzonderingen moeten in overeenstemming zijn met het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.⁵

Sommige uitzonderingen zijn dermate ruim geformuleerd dat ze voor interpretatie vatbaar zijn en de concrete toepassing ervan bijgevolg onduidelijk is.⁶ Vraag is ook of het niet voorhanden zijn van alternatieve vervoersmiddelen (bijvoorbeeld in geval van luchtdopen, vluchten voor parachutisten, ...), dat door de gemachtigde wordt aangevoerd als verantwoording voor het uitzonderen van vluchten met vertrek en aankomst op dezelfde luchthaven, een redelijke verantwoording is in het licht van de doelstelling van de maatregel, die erin bestaat korte afstandsvluchten te ontraden met het oog op het verminderen van de luchtvervuiling. De Raad van State, afdeling Wetgeving, beschikt niet over het nodige inzicht om de ontworpen uitzonderingen op afdoende wijze te kunnen beoordelen in het licht van het gelijkheidsbeginsel. Voor elk van die uitzonderingen zal echter een redelijke verantwoording voorhanden moeten zijn, die in de memorie van toelichting tot uitdrukking moet worden gebracht.

Artikelen 29 en 33

16. In de ontworpen artikelen 161, zevende lid (artikel 29 van het voorontwerp), en 165, tweede lid (artikel 33 van het voorontwerp), van het WDRT wordt telkens bepaald dat elke overtreding van de betrokken bepalingen wordt gestraft met

⁵ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3; GwH 18 mei 2017, nr. 60/2017, B.11; GwH 15 juni 2017, nr. 79/2017, B.3.1; GwH 19 juli 2017, nr. 99/2017, B.11; GwH 28 september 2017, nr. 104/2017, B.8.

⁶ Zie bijvoorbeeld het ontworpen artikel 160, § 2, 5°, dat in een uitzondering voorziet voor het uitvoeren van een professionele activiteit in het luchtruim waarvoor het gebruik van een luchtvaartuig "noodzakelijk of het meest efficiënt is". Het verdient minstens aanbeveling om daarvan een aantal voorbeelden te geven in de memorie van toelichting.

établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 250 à 250 000 euros. En déterminant non seulement une fourchette très large dans laquelle les amendes doivent être fixées par le Roi, mais aussi en laissant le soin à celui-ci de qualifier la gravité et la nature des contraventions, ce texte accorde une habilitation trop étendue au Roi. Compte tenu du manque de précisions à cet égard dans l'exposé des motifs, le Conseil d'État, section de législation, se trouve en outre dans l'impossibilité d'apprécier la proportionnalité des sanctions possibles.

Par ailleurs, le texte n'indique pas clairement s'il est question d'une sanction administrative ou d'une sanction pénale. Selon les termes "[t]oute contravention (...) est punie d'une amende", il paraît s'agir d'une sanction pénale, le principe de légalité formelle consacré par les articles 12 et 14 de la Constitution s'appliquant dès lors également. Il conviendrait à tout le moins de préciser la nature de la sanction dans l'exposé des motifs.

17. Dans le texte néerlandais de l'article 161, alinéas 2 et 3, en projet, du CDTD (article 29 de l'avant-projet), il faudra chaque fois écrire "door de minister van Financiën of zijn gemachtigde".

Article 30

18. Interrogé sur la raison pour laquelle l'article 162, en projet, du CDTD traite chaque fois le Royaume-Uni et la Suisse de la même manière que les pays de l'EEE pour fixer le taux de la taxe, le délégué a donné la réponse suivante:

"Geografische nabijheid.

Er wordt in de tarieven van de taks een onderscheid gemaakt tussen korte vluchten (niet meer dan 500 km), middellange afstanden (vluchten van meer dan 500 km, maar binnen de EER + het VK en Zwitserland) en lange afstanden (vluchten buiten de EER + het VK en Zwitserland).

Aangezien zowel Zwitserland als het VK deels binnen de straal van 500km vallen en een vlucht hiernaartoe dus als 'kort' wordt beschouwd, is het logisch dat de rest van het VK en Zwitserland niet als 'lange afstand' zouden worden beschouwd"

Les différents taux relatifs aux vols de moins ou de plus de 500 km et leur champ d'application géographique doivent être conformes au principe constitutionnel d'égalité, ce qui implique qu'ils doivent s'appuyer sur une justification raisonnable. Mieux vaudrait reproduire cette justification dans l'exposé des motifs.

een boete die wordt vastgelegd naargelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 250 euro tot 250 000 euro. Door niet enkel een zeer ruime vork te bepalen waarbinnen de geldboetes door de Koning moeten worden vastgesteld maar het tevens aan hem over te laten om de ernst en de aard van de overtredingen te kwalificeren, wordt een te ruime machtiging verleend aan de Koning. Gelet op het ontbreken van enige verduidelijking dienaangaande in de memorie van toelichting, is het bovendien niet mogelijk voor de Raad van State, afdeling Wetgeving, om de proportionaliteit van de mogelijke sancties te beoordelen.

Bovendien is het onduidelijk of er sprake is van een administratieve sanctie dan wel een strafrechtelijke sanctie. Volgens de bewoordingen dat "[e]lke overtreding (...) wordt gestraft met een boete" lijkt er sprake te zijn van een strafsancie waardoor ook het formeel legaliteitsbeginsel van de artikelen 12 en 14 van de Grondwet van toepassing is. De aard van de sanctie zou op zijn minst verduidelijkt moeten worden in de memorie van toelichting.

17. In het ontworpen artikel 161, tweede en derde lid, van het WDRT (artikel 29 van het voorontwerp) dient in de Nederlandse tekst telkens te worden geschreven "door de minister van Financiën of zijn gemachtigde".

Artikel 30

18. Gevraagd waarom bij het bepalen van het tarief van de taks, in het ontworpen artikel 162 van het WDRT, het Verenigd Koninkrijk en Zwitserland telkens op gelijke voet met de landen van de EER worden behandeld, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Geografische nabijheid.

Er wordt in de tarieven van de taks een onderscheid gemaakt tussen korte vluchten (niet meer dan 500 km), middellange afstanden (vluchten van meer dan 500 km, maar binnen de EER + het VK en Zwitserland) en lange afstanden (vluchten buiten de EER + het VK en Zwitserland).

Aangezien zowel Zwitserland als het VK deels binnen de straal van 500km vallen en een vlucht hiernaartoe dus als 'kort' wordt beschouwd, is het logisch dat de rest van het VK en Zwitserland niet als 'lange afstand' zouden worden beschouwd."

De verschillende tarieven voor vluchten die korter of langer zijn dan 500 km en het geografisch toepassingsgebied ervan dienen in overeenstemming te zijn met het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel, hetgeen impliceert dat ervoor een redelijke verantwoording voorhanden moet zijn. Die verantwoording wordt het best weergegeven in de memorie van toelichting.

Article 34

19. L'article 166, § 1er, alinéa 3, en projet, du CDTD dispose que la déclaration doit contenir tous les éléments nécessaires à la juste perception de la taxe. À la question de savoir de quelle manière le redevable aura connaissance de ces éléments, le délégué a répondu que ces éléments seront fixés par le Roi en vertu de l'article 108 de la Constitution. Afin de prévenir toute contestation ultérieure concernant le fondement juridique relatif à la fixation de ces éléments, il est recommandé de prévoir une habilitation explicite au Roi à cet effet.

CHAPITRE 4ACCISES SUR LE TABAC

20. Ce chapitre n'appelle aucune observation.

TITRE 3 – AFFAIRES SOCIALES

21. Ce titre n'appelle aucune observation.

*

Le greffier,

Wim GEURTS

Le président,

Marnix VAN DAMME

Le greffier,

Annemie GOOSSENS

Le président,

Wilfried VAN VAERENBERGH

Artikel 34

19. Het ontworpen artikel 166, § 1, derde lid, van het WDRT bepaalt dat de aangifte alle voor de juiste heffing van de taks noodzakelijke elementen moet bevatten. Gevraagd op welke wijze de belastingschuldige kennis zal hebben van die elementen, antwoordde de gemachtigde dat die elementen zullen worden bepaald door de Koning, op grond van artikel 108 van de Grondwet. Om elke latere betwisting omtrent de rechtsgrond voor het bepalen van die elementen te vermijden, verdient het aanbeveling om daartoe in een uitdrukkelijke machtiging aan de Koning te voorzien.

HOOFDSTUK 4ACCIJNZEN OP TABAK

20. Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

TITEL 3 – SOCIALE ZAKEN

21. Bij deze titel zijn geen opmerkingen te maken.

*

De griffier,

Wim GEURTS

De voorzitter,

Marnix VAN DAMME

De griffier,

Annemie GOOSSENS

De voorzitter,

Wilfried VAN VAERENBERGH

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre des Finances et du ministre des Affaires sociales,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Finances et le ministre des Affaires sociales, sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

TITRE 1ER*Disposition générale*Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2

*Finances*CHAPITRE 1ER**Cotisation spéciale de sécurité sociale**

Art. 2

Dans l'article 107, alinéa unique, 2°, de la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, modifié en dernier lieu par la loi du 30 décembre 2009, le numéro d'article "228, § 2, 6°" est remplacé par le numéro d'article "228, § 2, 7°bis".

Art. 3

À l'article 108, § 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 11 décembre 2001, les modifications suivantes sont apportées:

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Financiën en de minister van Sociale Zaken,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Financiën en de minister van Sociale Zaken, zijn ermee belast in Onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

TITEL 1

Algemene Bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2

Financiën

HOOFDSTUK 1

Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid

Art. 2

In artikel 107, enig lid, 2°, van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 30 december 2009, wordt het artikelnummer "228, § 2, 6°" vervangen door het artikelnummer "228, § 2, 7°bis".

Art. 3

In artikel 108, § 1, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° dans l'alinéa 1er, la deuxième phrase, commençant par les mots "Cette cotisation" et finissant par les mots "à 731,28 EUR.", est abrogée;

2° deux alinéas rédigés comme suit sont insérés entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 4:

"Cette cotisation s'élève, selon que le revenu du ménage:

— se situe dans la tranche de 18 592,02 euros à 21 070,96 euros: à 5 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 18 592,02 euros;

— se situe dans la tranche de 21 070,97 euros à 37 344,00 euros: à 123,95 euros augmentés de 1,3 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 21 070,96 euros;

— se situe dans la tranche de 37 344,01 euros à 40 977,26 euros: à 335,50 euros augmentés de 4,0090 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 37 344,00 euros;

— se situe dans la tranche de 40 977,27 euros à 60 181,95 euros: à 481,96 euros augmentés de 1,2996 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 40 977,26 euros;

— est supérieur à 60 181,95 euros: à 731,28 euros.

Par dérogation à l'alinéa 2, la cotisation pour les ménages à charge desquels une imposition commune est établie conformément aux articles 126 et 243 à 244*bis* du Code des impôts sur les revenus 1992, s'élève, selon que le revenu du ménage:

— se situe dans la tranche de 18 592,02 euros à 21 070,96 euros: à 5 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 18 592,02 euros;

— se situe dans la tranche de 21 070,97 euros à 60 181,95 euros: à 123,95 euros augmentés de 1,3 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 21 070,96 euros;

— se situe dans la tranche de 60 181,96 euros à 74 688,00 euros: à 632,39 euros;

— se situe dans la tranche de 74 688,01 euros à 81 944,00 euros: à 632,39 euros augmentés de 1,3629 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 74 688,00 euros;

— est supérieur à 81 944,00 euros: à 731,28 euros."

1° in het eerste lid wordt de tweede zin, die begint met de woorden "Die bijdrage" en eindigt met de woorden "op 731,28 EUR." opgeheven;

2° tussen het eerste en het tweede lid, dat het vierde lid wordt, worden twee leden ingevoegd, luidende:

"Die bijdrage wordt bepaald indien het gezinsinkomen:

— begrepen is in de schijf van 18 592,02 euro tot 21 070,96 euro: op 5 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 18 592,02 euro;

— begrepen is in de schijf van 21 070,97 euro tot 37 344,00 euro: op 123,95 euro verhoogd met 1,3 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 21 070,96 euro;

— begrepen is in de schijf van 37 344,01 euro tot 40 977,26 euro: op 335,50 euro verhoogd met 4,0090 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 37 344,00 euro;

— begrepen is in de schijf van 40 977,27 euro tot 60 181,95 euro: op 481,96 euro verhoogd met 1,2996 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 40 977,26 euro;

— hoger is dan 60 181,95 euro: op 731,28 euro.

In afwijking van het tweede lid, wordt de bijdrage voor gezinnen ten laste van wie een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd overeenkomstig de artikelen 126 en 243 tot 244*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, bepaald indien het gezinsinkomen:

— begrepen is in de schijf van 18 592,02 euro tot 21 070,96 euro: op 5 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 18 592,02 euro;

— begrepen is in de schijf van 21 070,97 euro tot 60 181,95 euro: op 123,95 euro verhoogd met 1,3 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 21 070,96 euro;

— begrepen is in de schijf van 60 181,96 euro tot 74 688,00 euro: op 632,39 euro;

— begrepen is in de schijf van 74 688,01 euro tot 81 944,00 euro: op 632,39 euro verhoogd met 1,3629 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 74 688 euro;

— hoger is dan 81 944,00 euro: op 731,28 euro."

Art. 4

À l'article 109, § 1er, de la même loi, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 11 décembre 2001, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Le montant de la retenue est de:

1° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 5 836,14 euros à 6 570,54 euros: 4,22 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 1 945,38 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 1 945,38 euros à 2 190,18 euros;

2° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 6 570,55 euros à 11 211,00 euros: 10,33 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 2 190,18 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 2 190,19 euros à 3 737,00 euros;

3° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 11 211,01 euros à 12 300,00 euros: 27,35 euros, augmentés de 3,38 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 3 737,00 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 3 737,01 euros à 4 100,00 euros;

4° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 12 300,01 euros à 18 116,46 euros: 39,61 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 4 100,00 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 4 100,01 euros à 6 038,82 euros;

5° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur est supérieur à 18 116,46 euros: 60,94 euros.”;

2° un alinéa rédigé comme suit est inséré entre l'alinéa 2 et l'alinéa 3, qui devient l'alinéa 4:

“Par dérogation à l'alinéa 2, le montant de la retenue pour les personnes à charge desquelles une imposition commune est établie conformément aux articles 126 et 243 à 244bis du Code des impôts sur les revenus 1992, est de:

1° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 5 836,14 euros à 6 570,54 euros: 5,90 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 1 945,38 euros lorsque ce salaire mensuel se

Art. 4

In artikel 109, § 1, van dezelfde wet, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen als volgt:

“Deze inhouding bedraagt:

1° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 5 836,14 euro tot 6 570,54 euro: 4,22 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 1 945,38 euro, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 1 945,38 euro tot 2 190,18 euro;

2° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 6 570,55 euro tot 11 211,00 euro: 10,33 euro, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 2 190,18 euro, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 2 190,19 euro tot 3 737,00 euro;

3° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 11 211,01 euro tot 12 300,00 euro: 27,35 euro, verhoogd met 3,38 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 3 737,00 euro wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 3 737,01 euro tot 4 100,00 euro;

4° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 12 300,01 euro tot 18 116,46 euro: 39,61 euro, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 4 100,00 euro wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 4 100,01 euro tot 6 038,82 euro;

5° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven hoger is dan 18 116,46 euro: 60,94 euro.”;

2° tussen het tweede en het derde lid, dat het vierde lid wordt, wordt een lid ingevoegd, luidende:

“In afwijking van het tweede lid, bedraagt de inhouding voor personen ten laste van wie overeenkomstig de artikelen 126 en 243 tot 244bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd in de inkomstenbelasting:

1° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 5 836,14 euro tot 6 570,54 euro: 5,90 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 1 945,38 euro,

situé dans la tranche de 1 945,38 euros à 2 190,18 euros avec un minimum de 5,15 euros par mois pour les personnes dont le conjoint bénéficie également de revenus professionnels.

Pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels et dont le salaire trimestriel à déclarer se situe dans la tranche de 3 285,29 euros à 5 836,14 euros, la retenue est fixée forfaitairement à 5,15 euros par mois;

2° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur est supérieur à 6 570,54 euros: 14,44 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 2 190,18 euros, sans que cette retenue puisse dépasser:

a) 51,64 euros par mois pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels;

b) 60,94 euros par mois pour les personnes dont le conjoint n'a pas de revenus professionnels.”;

3° dans l'alinéa 3, devenu l'alinéa 4, les mots “de l'alinéa précédent” sont remplacés par les mots “des alinéas précédents”.

Art. 5

L'article 3 est applicable aux cotisations spéciales dues sur les revenus recueillis à partir du 1er janvier 2022 et se rattachant à l'exercice d'imposition 2023 ou un exercice d'imposition ultérieur.

L'article 4 entre en vigueur le 1er avril 2022.

CHAPITRE 2

Dispense de versement du précompte professionnel

Section 1. Modifications relatives à la dispense de versement pour “heures supplémentaires”

Art. 6

À l'article 275¹, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 27 décembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, les mots “suite aux heures supplémentaires prestées par le travailleur” sont remplacés par les mots “suite aux heures supplémentaires prestées

wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 1 945,38 euro tot 2 190,18 euro, met een minimum van 5,15 euro per maand voor personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft.

Voor personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft en waarvan het driemaandelijks aan te geven loon begrepen is in de schijf van 3 285,29 euro tot 5 836,14 euro wordt de inhouding forfaitair bepaald op 5,15 euro per maand;

2° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven meer bedraagt dan 6 570,54 euro: 14,44 euro, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 2 190,18 euro, zonder dat deze inhouding meer kan bedragen dan:

a) 51,64 euro per maand voor de personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft;

b) 60,94 euro per maand voor de personen wier echtgenoot geen beroepsinkomsten heeft.”;

3° in het derde lid, dat het vierde lid is geworden, worden de woorden “het vorige lid” vervangen door de woorden “de vorige leden”.

Art. 5

Artikel 3 is van toepassing op de bijzondere bijdragen die verschuldigd zijn op de inkomsten die behaald worden vanaf 1 januari 2022 en verbonden zijn aan het aanslagjaar 2023 of aan een later aanslagjaar.

Artikel 4 treedt in werking op 1 april 2022.

HOOFDSTUK 2

Vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Afdeling 1. Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor “overwerk”

Art. 6

In artikel 275¹, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatstelijk gewijzigd door de programwet van 27 december 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid worden de woorden “door de werknemer gepresteerd overwerk” vervangen door de woorden “door de werknemer gepresteerd overwerk

par le travailleur qui, conformément à l'article 29 de la loi sur le travail du 16 mars 1971 ou à l'article 7 de l'arrêté royal n° 213 du 26 septembre 1983 relatif à la durée du travail dans les entreprises ressortissant à la commission paritaire de la construction donne droit à un sursalaire légal";

b) dans l'alinéa 10, les mots "ont presté du travail supplémentaire" sont remplacés par les mots "ont presté du travail supplémentaire qui conformément à l'alinéa 1er donne droit à un sursalaire légal".

Section 2

Modifications relatives à la dispense de versement pour 'la marine marchande, le dragage et le remorquage'

Art. 7

À l'article 248, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 janvier 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 2, 1°, b), les mots "d'un navire marchand" sont remplacés par les mots "d'un navire de mer";

b) un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 2 et 3:

"Pour l'application de l'alinéa 2, 1°, b), on entend, par "navire de mer", un navire de mer visé à l'article 1.1.1.3, § 1er, 7°, du Code belge de la Navigation conçu pour le transport de biens, d'une cargaison ou de personnes ou pour prêter assistance en mer;"

Art. 8

À l'article 275², du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 11 février 2019, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 2, alinéa unique, est complété par les mots ", le cas échéant diminué du montant du précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.";

b) dans le paragraphe 4, alinéa 2, phrase liminaire, les mots "remorqueurs de mer ou à bord de dragues de mer automotrices conçues pour le transport d'un chargement par mer" sont remplacés par les mots "bateaux ou navires de mer automoteurs conçus pour

dat, overeenkomstig artikel 29 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 213 van 26 september 1983 betreffende de arbeidsduur in de ondernemingen die onder het paritair comité voor het bouwbedrijf ressorteren, recht geeft op een wettelijke overwerktoeslag";

b) in het tiende lid, worden de woorden "overwerk hebben gepresteerd" vervangen door de woorden "overwerk hebben gepresteerd dat overeenkomstig het eerste lid recht geeft op een wettelijke overwerktoeslag".

Afdeling 2

Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor de 'koopvaardij-, bagger- en sleepvaart'

Art. 7

In artikel 248, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 januari 2022 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het tweede lid, 1°, b) worden de woorden "een koopvaardijschip" vervangen door de woorden "een zeeschip";

b) tussen het tweede en het derde lid wordt een lid ingevoegd luidende:

"Voor de toepassing van het tweede lid 1°, b), wordt onder een zeeschip een in artikel 1.1.1.3, § 1, 7° van het Belgisch Scheepvaartwetboek bedoeld zeeschip verstaan dat is ingericht voor het vervoer van goederen, lading of personen of het verlenen van bijstand op zee;"

Art. 8

In artikel 275², van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 februari 2019 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 2, enig lid, wordt aangevuld met de woorden ", in voorkomend geval verminderd met het bedrag van de bedrijfsvoorheffing dat aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.";

b) in paragraaf 4, tweede lid, inleidende zin, worden de woorden "zeewaardige sleepboten of aan boord van zeewaardige baggerschepen met eigen voortstuwing die ingericht zijn voor het vervoer van lading over zee" vervangen door de woorden "zeewaardige boten of

le transport d'un chargement par mer ou pour prêter assistance en mer";

c) le paragraphe 4 est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Pour le calcul du seuil de 50 p.c. visé à l'alinéa 2, sont uniquement pris en considération comme transport par mer: la navigation en mer entre le port et le lieu de dragage, la navigation en mer entre le lieu de dragage et celui de décharge, la navigation en mer entre le lieu de décharge et le port, la navigation en mer vers et entre lieux de dragages, la décharge du navire en mer et l'assistance en mer à la demande des pouvoirs publics."

Art. 9

La présente section est applicable aux rémunérations qui sont payées ou attribuées à partir du 1er avril 2022.

Section 3

Modifications relatives à la dispense de versement pour le "travail en équipe et de nuit"

Art. 10

À l'article 275⁵ du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 2 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er, est remplacé par ce qui suit:

"§ 1er. Les entreprises où s'effectue un travail en équipe, qui paient ou attribuent une prime d'équipe et qui sont redevables du précompte professionnel sur cette prime en vertu de l'article 270, alinéa 1er, 1°, sont dispensées de verser au Trésor un montant de précompte professionnel égal à 22,8 p.c. de l'ensemble des rémunérations imposables, primes d'équipe comprises, de tous les travailleurs concernés par le présent paragraphe à condition de retenir sur ces rémunérations et primes la totalité dudit précompte.

Pour l'application de l'alinéa 1er, on entend par entreprises où s'effectue un travail en équipe, les entreprises où le travail est effectué en au moins deux équipes comprenant au moins deux travailleurs, lesquelles font le même travail, tant en ce qui concerne son objet qu'en ce qui concerne son ampleur et qui se succèdent dans le courant de la journée sans qu'il y ait d'interruption entre

schepen met eigen voorstuwing die ingericht zijn voor het vervoer van lading over zee, of voor het verlenen van bijstand op zee";

c) paragraaf 4 wordt aangevuld met een lid, luidende:

"Voor de berekening van de in het tweede lid bedoelde drempel van 50 pct. wordt enkel in aanmerking genomen als zeevervoer: het varen op zee tussen de haven en de baggerplaats, het varen op zee tussen de baggerplaats en de stortplaats, het varen op zee tussen de stortplaats en de haven, het varen op zee naar en tussen baggerplaatsen, het lossen op zee van het schip en het op verzoek van publieke autoriteiten bijstand verlenen op zee."

Art. 9

Deze afdeling is van toepassing op de bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 april 2022.

Afdeling 3

Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor "ploegen en nachtarbeid"

Art. 10

In artikel 275⁵ van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

"§ 1. De ondernemingen waarin ploegenarbeid wordt verricht, die een ploegenpremie betalen of toekennen en die krachtens artikel 270, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die premie, worden ervan vrijgesteld een bedrag aan bedrijfsvoorheffing gelijk aan 22,8 pct. van het totaal van de belastbare bezoldigingen van al de werknemers op wie deze paragraaf van toepassing is samen waarin die ploegenpremies zijn begrepen, in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen en premies wordt ingehouden.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder ondernemingen waar ploegenarbeid wordt verricht, de ondernemingen begrepen waar het werk wordt verricht in minstens twee ploegen van minstens twee werknemers, die hetzelfde werk doen, zowel qua inhoud als qua omvang en die elkaar in de loop van de dag opvolgen zonder dat er een onderbreking is tussen de

les équipes successives, sans que le chevauchement excède un quart de leurs tâches journalières et pour lequel tous les travailleurs qui effectuent un travail en équipe reçoivent une prime d'équipe:

a) soit par des travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002;

b) soit par des travailleurs sous statut auprès d'une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Proximus et la société anonyme de droit public bpost;

c) soit par des travailleurs auprès de la société anonyme de droit public HR Rail à l'exception des travailleurs mis par celle-ci à la disposition de la société anonyme de droit public SNCB et de la société anonyme de droit public Infrabel dans le cadre de leurs activités de service public;

Pour l'application de l'alinéa 2, une interruption entre les équipes successives qui dure 15 minutes ou moins n'est pas prise en ligne de compte.

Les rémunérations imposables, primes d'équipe comprises, visées à l'alinéa 1er sont les rémunérations imposables des travailleurs déterminées conformément à l'article 31, alinéa 2, 1° et 2°, à l'exclusion du double pécule de vacances, de la prime de fin d'année et des arriérés de rémunérations.

La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent paragraphe n'est accordée que pour autant qu'il s'agit de rémunérations pour les travailleurs qui, conformément au régime de travail auquel ils sont soumis, travaillent au minimum un tiers de leur temps en équipes durant le mois pour lequel l'avantage est demandé. Les périodes de suspension de l'exécution du contrat de travail sans maintien de salaire ne sont pas prises en compte. Pour l'application de cette norme sont prises en considération:

— le numérateur: le nombre d'heures de travail effectivement prestées en travail en équipe pour lesquelles le travailleur a également obtenu une prime d'équipe ainsi que les heures pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue et pour lesquelles le salaire a été maintenu par l'employeur, s'il peut être démontré que le travailleur concerné, conformément à son règlement de travail, aurait travaillé en travail en équipe et aurait également obtenu pour cela une prime d'équipe;

— le dénominateur: le nombre total d'heures de travail effectivement prestées ainsi que le nombre total d'heures

opeenvolgende ploegen, zonder dat de overlapping meer bedraagt dan een vierde van hun dagtaak en waarbij alle werknemers die ploegenarbeid verrichten een ploegenpremie ontvangen:

a) hetzij door werknemers van categorie 1 bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

b) hetzij door statutaire werknemers bij de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Proximus en de naamloze vennootschap van publiek recht bpost;

c) hetzij door werknemers bij de naamloze vennootschap van publiek recht HR Rail met uitzondering van de door haar ter beschikking gestelde werknemers aan de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel in het kader van hun activiteiten van openbare dienstverlening;

Voor de toepassing van het tweede lid wordt een onderbreking tussen de opeenvolgende ploegen die 15 minuten of minder bedraagt, niet in aanmerking genomen.

De in het eerste lid bedoelde belastbare bezoldigingen, ploegenpremies inbegrepen, zijn de overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° en 2°, vastgestelde belastbare bezoldigingen van de werknemers met uitsluiting van het dubbel vakantiegeld, de eindejaarspremie en de achterstallige bezoldigingen.

De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing wordt enkel toegekend voor zover het bezoldigingen betreft voor werknemers die, overeenkomstig de arbeidsregeling waarin zij tewerkgesteld zijn, over de betrokken maand waarvoor het voordeel wordt gevraagd, tenminste een derde van hun arbeidstijd in ploegenarbeid zijn tewerkgesteld. Perioden van schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst zonder loon, worden niet in aanmerking genomen. Voor de toepassing van deze norm omvat:

— de teller: het aantal effectief in ploegenarbeid ge-presteerde arbeidsuren waarvoor de werknemer eveneens een ploegenpremie heeft verkregen evenals de uren waarvoor de uitvoering van de arbeidsovereenkomst werd geschorst en waarvoor het loon door de werkgever werd doorbetaald, indien kan worden aangetoond dat de betrokken werknemer, overeenkomstig zijn arbeidsregeling, zou tewerkgesteld zijn in ploegenarbeid en hiervoor eveneens een ploegenpremie zou hebben verkregen;

— de noemer: het totaal aantal effectief ge-presteerde arbeidsuren evenals het totale aantal uren waarvoor de

pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue mais avec maintien du salaire.

La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une dispense prévue au paragraphe 2, 4 ou 5, est appliquée à la même rémunération.

Pour l'application du présent paragraphe et du paragraphe 3, on entend par prime d'équipe, une prime qui a été attribuée suite à l'exercice du travail d'équipe ou du travail de nuit et qui augmente d'au moins 2 p.c. la rémunération attribuée au travailleur pour une heure prestée de travail en équipe ou du travail de nuit. Une prime qui est payée ou attribuée à partir du 1er avril 2024 ne peut en outre être considérée comme prime d'équipe pour l'application du présent paragraphe que si elle est déterminée par une CCT, par le règlement de travail ou par un contrat de travail entre l'employeur et le travailleur.

Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises visées au présent paragraphe qui emploient ces intérimaires dans un système de travail en équipe dans la fonction d'un travailleur de catégorie 1, sont, en ce qui concerne la dispense de versement de précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires dans lesquelles sont incluses des primes d'équipe, assimilées à ces entreprises à condition qu'elles puissent fournir la preuve qu'elles satisfont à toutes les conditions d'application du présent article. En outre, l'assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n'est autorisée que pour les rémunérations d'intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu'elles aient obtenu l'accord de l'entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires sont employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.

Pour bénéficier de la dispense de versement de précompte professionnel visée à l'alinéa 1er, l'employeur doit fournir, à l'occasion de sa déclaration au précompte professionnel, la preuve que les travailleurs, pour lesquels la dispense est demandée, ont effectué un travail en équipe et ont obtenu des primes d'équipe pour ces prestations pendant la période à laquelle se rapporte la déclaration au précompte professionnel. Le Roi fixe les modalités d'administration de cette preuve.”;

b) le paragraphe 2, est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Les entreprises où s'effectue un travail un travail de nuit, qui paient ou attribuent une prime de nuit et qui sont redevables du précompte professionnel sur cette

uitvoering van de arbeidsovereenkomst werd geschorst maar waarvoor het loon wordt doorbetaald.

De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een in paragraaf 2, 4 of 5 bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.

Voor de toepassing van deze paragraaf en paragraaf 3 wordt onder ploegenpremie, een premie verstaan die wordt toegekend naar aanleiding van de uitoefening van ploegenarbeid of nachtarbeid en die de bezoldiging die aan de werknemer wordt toegekend voor een in ploegen- of nachtarbeid gepresteerd uur ten minste 2 pct. doet toenemen. Een premie die vanaf 1 april 2024 wordt betaald of toegekend, kan bovendien voor de toepassing van deze paragraaf enkel als ploegenpremie worden aangemerkt indien deze bij cao, in het arbeidsreglement of in een arbeidsovereenkomst tussen de werkgever en de werknemer is vastgelegd.

De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van de in deze paragraaf bedoelde ondernemingen die deze uitzendkrachten tewerkstellen in een systeem van ploegenarbeid in de functie van een werknemer van categorie 1, worden, wat de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van die uitzendkrachten waarin ploegenpremies zijn begrepen, betreft, gelijkgesteld met die ondernemingen, op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.

Om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever, ter gelegenheid van zijn aangifte in de bedrijfsvoorheffing, het bewijs leveren dat de werknemers voor wie de vrijstelling wordt gevraagd ploegenarbeid hebben verricht en voor deze prestaties ploegenpremies hebben verkregen tijdens de periode waarop die aangifte betrekking heeft. De Koning bepaalt de nadere modaliteiten voor het leveren van dit bewijs.”;

b) paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. De ondernemingen waarin nachtarbeid wordt verricht, die een nachtpremie betalen of toekennen en die krachtens artikel 270, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn

prime en vertu de l'article 270, alinéa 1er, 1°, sont dispensées de verser au Trésor un montant de précompte professionnel égal à 22,8 p.c. de l'ensemble des rémunérations imposables, primes de nuit comprises, de tous les travailleurs concernés par le présent paragraphe, à condition de retenir sur ces rémunérations et primes la totalité dudit précompte.

Pour l'application de l'alinéa 1er, on entend par entreprises où s'exerce un travail de nuit, les entreprises où des travailleurs effectuent, conformément au régime de travail applicable dans l'entreprise, des prestations entre 20 heures et 6 heures, à l'exclusion des travailleurs qui exercent des prestations uniquement entre 6 heures et 24 heures et des travailleurs qui commencent habituellement à travailler à partir de 5 heures. Les travailleurs visés sont:

a) soit les travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002;

b) soit les travailleurs sous statut auprès d'une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Proximus et la société anonyme de droit public bpost;

c) soit les travailleurs auprès de la société anonyme de droit public HR Rail à l'exception des travailleurs mis par celle-ci à la disposition de la société anonyme de droit public SNCB et de la société anonyme de droit public Infrabel dans le cadre de leurs activités de service public;

Les rémunérations imposables, primes de nuit comprises, visées à l'alinéa 1er sont les rémunérations imposables des travailleurs déterminées conformément à l'article 31, alinéa 2, 1° et 2°, à l'exclusion du double pécule de vacances, de la prime de fin d'année et des arriérés de rémunérations.

La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent paragraphe n'est accordée que pour autant qu'il s'agit de rémunérations pour les travailleurs qui, conformément au régime de travail auquel ils sont soumis, travaillent au minimum un tiers de leur temps de nuit durant le mois pour lequel l'avantage est demandé. Les périodes de suspension de l'exécution du contrat de travail sans maintien de salaire ne sont pas prises en compte. Pour l'application de cette norme sont prises en considération:

— le numérateur: le nombre d'heures de travail effectivement prestées en travail de nuit pour lesquelles le travailleur a également reçu une prime de nuit ainsi

van de bedrijfsvoorheffing op die premie, worden ervan vrijgesteld een bedrag aan bedrijfsvoorheffing gelijk aan 22,8 pct. van het totaal van de belastbare bezoldigingen van al de werknemers op wie deze paragraaf van toepassing is samen waarin die nachtpremies zijn begrepen, in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen en premies wordt ingehouden.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder ondernemingen waar nachtarbeid wordt verricht, de ondernemingen begrepen waar werknemers overeenkomstig de in de onderneming toepasselijke arbeidsregeling, prestaties verrichten tussen 20 uur en 6 uur, met uitsluiting van de werknemers die enkel prestaties verrichten tussen 6 uur en 24 uur en de werknemers die gewoonlijk beginnen te werken vanaf 5 uur. De hier bedoelde werknemers zijn:

a) hetzij de werknemers van categorie 1 bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

b) hetzij de statutaire werknemers bij de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Proximus en de naamloze vennootschap van publiek recht bpost;

c) hetzij de werknemers bij de naamloze vennootschap van publiek recht HR Rail met uitzondering van de door haar ter beschikking gestelde werknemers aan de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel in het kader van hun activiteiten van openbare dienstverlening;

De in het eerste lid bedoelde belastbare bezoldigingen, nachtpremies inbegrepen, zijn de overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° en 2°, vastgestelde belastbare bezoldigingen van de werknemers met uitsluiting van het dubbel vakantiegeld, de eindejaarspremie en de achterstallige bezoldigingen.

De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing wordt enkel toegekend voor zover het bezoldigingen betreft voor werknemers die, overeenkomstig de arbeidsregeling waarin zij tewerkgesteld zijn, over de betrokken maand waarvoor het voordeel wordt gevraagd, tenminste een derde van hun arbeidstijd in nachtarbeid zijn tewerkgesteld. Perioden van schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst zonder loon, worden niet in aanmerking genomen. Voor de toepassing van deze norm omvat:

— de teller: het aantal effectief in nachtarbeid gepresteerde arbeidsuren waarvoor de werknemer eveneens een nachtpremie heeft verkregen evenals de uren waarvoor de

que les heures pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue et pour lesquelles le salaire a été maintenu par l'employeur, s'il peut être démontré que le travailleur concerné, conformément à son règlement de travail, aurait travaillé en travail de nuit et aurait également obtenu pour cela une prime de nuit;

— le dénominateur: le nombre total d'heures de travail effectivement prestées ainsi que le nombre total d'heures pour lesquelles l'exécution du contrat de travail a été suspendue mais avec maintien du salaire.

La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue au présent article est appliquée à la même rémunération.

Pour l'application du présent paragraphe, on entend par prime de nuit, une prime qui a été attribuée suite au travail de nuit et qui augmente d'au moins 12 p.c. la rémunération attribuée au travailleur pour une heure prestée de travail de nuit. Une prime qui est payée ou attribuée à partir du 1er avril 2024 ne peut en outre être considérée comme prime de nuit pour l'application du présent paragraphe que si elle est déterminée par une CCT, par le règlement de travail ou par un contrat de travail entre l'employeur et le travailleur.

Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises visées au présent paragraphe qui emploient ces intérimaires dans un système de travail de nuit dans la fonction d'un travailleur de catégorie 1, sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires dans lesquelles sont incluses des primes de nuit, assimilées à ces entreprises à condition qu'elles puissent fournir la preuve qu'elles satisfont à toutes les conditions d'application du présent article. En outre, l'assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n'est autorisée que pour les rémunérations d'intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu'elles aient obtenu l'accord de l'entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires ont été employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.

Pour bénéficier de la dispense de versement de précompte professionnel visée au présent paragraphe, l'employeur doit fournir, à l'occasion de sa déclaration au précompte professionnel, la preuve que les travailleurs pour lesquels la dispense est demandée ont effectué un travail de nuit et ont obtenu des primes d'équipe pour ces prestations pendant la période à laquelle se

exécution de la prestation de travail visée au présent paragraphe; l'absence de paiement de la prime de nuit pour l'exécution de la prestation de travail visée au présent paragraphe; l'absence de paiement de la prime de nuit pour l'exécution de la prestation de travail visée au présent paragraphe;

— de la prime de nuit: le nombre total d'heures de travail effectivement effectuées ainsi que le nombre total d'heures pour lesquelles l'exécution de la prestation de travail visée au présent paragraphe a été suspendue mais pour laquelle le salaire a été maintenu;

De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een andere in dit artikel bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder nachtpremie, een premie begrepen die wordt toegekend naar aanleiding van de nachtarbeid en die de bezoldiging die aan de werknemer wordt toegekend voor een in nachtarbeid gepresteerd uur ten minste 12 pct. doet toenemen. Een premie die vanaf 1 april 2024 wordt betaald of toegekend, kan bovendien voor de toepassing van deze paragraaf enkel als nachtpremie worden aangemerkt indien deze bij cao, in het arbeidsreglement of in een arbeidsovereenkomst tussen de werkgever en de werknemer is vastgelegd.

De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van de in deze paragraaf bedoelde ondernemingen die deze uitzendkrachten tewerkstellen in een systeem van nachtarbeid in de functie van een werknemer van categorie 1, worden, wat de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van die uitzendkrachten waarin nachtpremies zijn begrepen, betreft, gelijkgesteld met die ondernemingen, op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.

Om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever, ter gelegenheid van zijn aangifte in de bedrijfsvoorheffing, het bewijs leveren dat de werknemers voor wie de vrijstelling wordt gevraagd nachtarbeid hebben verricht en voor deze prestaties nachtpremies hebben verkregen tijdens de periode waarop die aangifte

rapporte la déclaration au précompte professionnel. Le Roi fixe les modalités d'administration de cette preuve.”;

c) au paragraphe 3, alinéa 2, les mots “et sans que le chevauchement excède un quart de leurs tâches journalières” sont remplacés par les mots “sans que le chevauchement excède un quart de leurs tâches journalières et pour lequel tous les travailleurs qui effectuent un travail en équipe dans un système de travail en continu recueillent une prime d'équipe”;

d) le paragraphe 3 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l'application de l'alinéa 2, une interruption entre les équipes successives qui dure 15 minutes ou moins n'entre pas en ligne de compte.”;

e) le paragraphe 4, alinéa 6 est remplacé par ce qui suit:

“Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises qui satisfont aux conditions visées à l'alinéa 1er sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires visées à l'alinéa 3, assimilées aux entreprises visées à l'alinéa 1er pour lesquelles elles mettent des intérimaires à disposition à condition qu'elles puissent fournir la preuve qu'elles satisfont à toutes les conditions d'application du présent article. En outre, l'assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n'est autorisée que pour les rémunérations d'intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu'elles aient obtenu l'accord de l'entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires sont employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.”;

f) le paragraphe 4 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue au présent article est appliquée à la même rémunération.”;

g) le paragraphe 5, alinéa 1er, deuxième tiret est complété par les mots “, lesquels, s'ils tombent dans le champ d'application de l'article 30*bis* de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, ont été déclarés conformément à cet article à l'Office national de sécurité sociale.”;

betrekking heeft. De Koning bepaalt de nadere modaliteiten voor het leveren van dit bewijs.”;

c) in paragraaf 3, tweede lid, worden de woorden “en zonder dat de overlapping meer bedraagt dan een vierde van hun dagtaak” vervangen door de woorden “, zonder dat de overlapping meer bedraagt dan een vierde van hun dagtaak en waarbij alle werknemers die ploegenarbeid verrichten in een volcontinu arbeidssysteem een ploegenpremie ontvangen”;

d) paragraaf 3 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van het tweede lid wordt een onderbreking tussen de opeenvolgende ploegen die 15 minuten of minder bedraagt, niet in aanmerking genomen.”;

e) paragraaf 4, zesde lid, wordt vervangen als volgt:

“De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen die voldoen aan de in het eerste lid bedoelde voorwaarden, worden voor wat betreft de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de in het derde lid bedoelde belastbare bezoldigingen van deze uitzendkrachten gelijkgesteld met de in het eerste lid bedoelde ondernemingen waarvoor zij uitzendkrachten ter beschikking stellen op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.”;

f) paragraaf 4 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een andere in dit artikel bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.”;

g) paragraaf 5, eerste lid, tweede streepje wordt aangevuld met de woorden “die, indien ze onder het toepassingsgebied van artikel 30*bis* van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders vallen, overeenkomstig dat artikel bij de Rijksdienst van Sociale Zekerheid werden aangemeld.”;

h) le paragraphe 5, alinéa 6 est remplacé par ce qui suit:

“Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d’entreprises visées à l’alinéa 1er sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires, assimilées à ces entreprises à condition qu’elles puissent fournir la preuve qu’elles satisfont à toutes les conditions d’application du présent article. En outre, l’assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n’est autorisée que pour les rémunérations d’intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu’elles aient obtenu l’accord de l’entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires sont employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.”;

i) le paragraphe 5 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue au présent article est appliquée à la même rémunération.”

Art. 11

La présente section est applicable aux rémunérations qui sont payées ou attribuées à partir du 1er avril 2022.

Section 4

Modifications des autres régimes de dispense de versement

Art. 12

L’article 275³, § 1er, du même Code, modifié en dernier par la loi du 20 décembre 2020, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent article ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”

h) paragraaf 5, zesde lid, wordt vervangen als volgt:

“De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen bedoeld in het eerste lid, zijn voor wat betreft de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van deze uitzendkrachten, gelijkgesteld met die ondernemingen, op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.”;

i) paragraaf 5 wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een andere in dit artikel bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.”

Art. 11

Deze afdeling is van toepassing op de bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 april 2022.

Afdeling 4

Wijzigingen aan de overige vrijstellingsstelsels van doorstorting

Art. 12

Artikel 275³, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 december 2020, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt gehouden.”

Art. 13

L'article 275⁶ du même Code, modifié en dernier par la loi-programme du 27 décembre 2021, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent article ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”

Art. 14

L'article 275⁸ du même Code, modifié en dernier par l'arrêté royal du 3 octobre 2019, est complété par un paragraphe 6, rédigé comme suit:

“§ 6. La dispense de versement de précompte professionnel visée au paragraphe 1er ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”

Art. 15

L'article 275⁹ du même Code, modifié en dernier par la loi du 27 juin 2021, est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

“§ 4. La dispense de versement de précompte professionnel visée au paragraphe 1er ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”

Art. 16

Dans l'article 275¹⁰ du même Code, modifié en dernier par la loi du 27 juin 2021, un alinéa est inséré entre les alinéas 5 et 6, rédigé comme suit:

“La dispense de versement de précompte professionnel visée à l'alinéa 1er ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.”

Art. 17

La présente section est applicable aux rémunérations qui sont payées ou attribuées à partir du 1er avril 2022.

Art. 13

Artikel 275⁶, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 27 december 2021, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”

Art. 14

Artikel 275⁸, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 oktober 2019, wordt aangevuld met een paragraaf 6, luidende:

“§ 6. De in paragraaf 1 bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”

Art. 15

Artikel 275⁹ van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. De in paragraaf 1 bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”

Art. 16

In artikel 275¹⁰ van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt tussen het vijfde en het zesde lid een lid ingevoegd, luidende:

“De in het eerste lid bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.”

Art. 17

Deze afdeling is van toepassing op de bezoldigingen die worden betaald of toegekend vanaf 1 april 2022.

Section 5

Limitation de la possibilité de cumuler la dispense de versement pour 'recherche scientifique' et le crédit d'impôt pour recherche et développement

Art. 18

L'article 289^{quater} du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Lorsque dans la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations visés à l'alinéa 1er sont comprises des rémunérations des chercheurs visés à l'article 275³, dont l'employeur n'a pas versé une partie du précompte professionnel au Trésor en application de l'article 275³, ce précompte professionnel non versé ne peut pas être repris dans la base de calcul du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1er.”

Art. 19

La présente section est applicable aux périodes imposables qui sont clôturées à partir du 1er avril 2022.

Section 6

Modifications relatives à la déclaration, aux sanctions et aux règles de procédure concernant la dispense de versement de précompte professionnel

Art. 20

Dans le titre 7, chapitre 2 du même Code, l'intitulé de la section 2 est remplacé par ce qui suit:

“Section 2. Déclaration en matière de précompte mobilier, de précompte professionnel et de dispense de versement de précompte professionnel”

Art. 21

L'article 312 du même Code est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

“Le Roi prescrit également le mode, la périodicité de la déclaration à faire par les bénéficiaires et les conditions de remboursement de la dispense de versement de précompte professionnel.

Afdeling 5

Beperking van de mogelijkheid tot cumulatie van de vrijstelling van doorstorting voor 'wetenschappelijk onderzoek' en het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling

Art. 18

Artikel 289^{quater} van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Wanneer in de aanschaffingswaarde of beleggingswaarde van de in het eerste lid bedoelde activa, bezoldigingen van de in artikel 275³ bedoelde onderzoekers zijn begrepen, waarvan de werkgever in toepassing van artikel 275³ een deel van de bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist heeft gestort, mag deze niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing niet in de berekeningsbasis van het in het eerste lid bedoelde belastingkrediet worden opgenomen.”

Art. 19

Deze afdeling is van toepassing op de belastbare tijdperken die vanaf 1 april 2022 worden afgesloten.

Afdeling 6

Wijzigingen betreffende de aangifte, sancties en procedureregels inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Art. 20

In titel 7, hoofdstuk 2 van hetzelfde Wetboek wordt het opschrift van afdeling 2 vervangen als volgt:

“Afdeling 2. Aangifte inzake roerende voorheffing, bedrijfsvoorheffing en vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing”

Art. 21

Artikel 312 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“De Koning bepaalt eveneens de wijze, de periodiciteit van de aangifte die moet gedaan worden door de genietters en de voorwaarden van de terugbetaling van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.

Le Roi peut déterminer que la déclaration visée à l'alinéa 2 doit mentionner ce qui suit pour chacun des travailleurs ou certains de ces travailleurs pour lesquels le précompte professionnel qui est dû au cours de la période imposable à laquelle se rapporte la déclaration n'a pas, ou n'a pas été entièrement, versé au Trésor:

a) les données d'identification de chacun de ces travailleurs, telles que déterminées par le Roi, y compris son numéro national;

b) le montant ou les montants des rémunérations payées ou attribuées périodiquement au cours de la période imposable, qui ont servi de base pour la détermination du précompte professionnel;

c) le montant ou les montants du précompte professionnel retenu sur ces rémunérations;

d) pour chaque dispense de versement du précompte professionnel, déterminée distinctement selon sa nature:

— le code relatif à la nature de la dispense de versement du précompte professionnel, déterminé par le Roi;

— le montant ou les montants déterminés par le Roi, qui comprennent soit la base de la dispense de versement du précompte professionnel, soit les rémunérations imposables payées ou attribuées sur lesquelles le précompte professionnel qui ne doit pas être versé totalement ou partiellement au Trésor, a été retenu;

— le montant ou les montants du précompte professionnel qui ne doivent pas être versés au Trésor.”

Art. 22

Dans l'article 333, alinéa 2, du même Code, modifié par la loi du 27 juin 2021, les mots “alinéa 6” sont remplacés par les mots “alinéas 6 et 7”.

Art. 23

Dans l'article 354 du même Code, modifié par la loi du 27 juin 2021, il est inséré un alinéa 7 rédigé comme suit:

“Lorsqu'un contribuable introduit une action en restitution de précompte sur la base de l'article 368/1, dans le délai prévu à l'alinéa 1er, ce délai est prolongé d'une période égale à celle qui s'étend entre la date

De Koning kan bepalen dat de in het tweede lid bedoelde aangifte, voor elk van de werknemers of sommige van deze werknemers van wie de bedrijfsvoorheffing die verschuldigd is in het belastbare tijdperk waarop de aangifte betrekking heeft niet of niet volledig aan de Schatkist wordt doorgestort, het volgende moet vermelden:

a) de identificatiegegevens van elk van deze werknemers, zoals door de Koning bepaald, met inbegrip van zijn nationaal nummer;

b) het bedrag of bedragen van de in het belastbare tijdperk, periodiek betaalde of toegekende bezoldigingen die als grondslag hebben gediend voor de vaststelling van de bedrijfsvoorheffing;

c) het bedrag of de bedragen van de op deze bezoldigingen ingehouden bedrijfsvoorheffing;

d) per vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, afzonderlijk vastgesteld naar gelang de aard ervan:

— de door de Koning vastgestelde code die betrekking heeft op de aard van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing;

— het door de Koning omschreven bedrag of bedragen die ofwel de grondslag van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing omvatten, ofwel de betaalde of toegekende belastbare bezoldigingen omvatten waarop de bedrijfsvoorheffing werd ingehouden die geheel of gedeeltelijk niet in de Schatkist moet worden gestort;

— het bedrag of bedragen van de bedrijfsvoorheffing die niet in de Schatkist moeten worden gestort.”

Art. 22

In artikel 333, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de woorden “zesde lid” vervangen door de woorden “zesde en zevende lid”.

Art. 23

In artikel 354 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt een zevende lid ingevoegd luidende:

“Wanneer een belastingplichtige een vordering tot teruggave van de voorheffing op basis van artikel 368/1 binnen de termijn voorzien in het eerste lid, indient, wordt deze termijn verlengd met een periode gelijk

de l'introduction de l'action en restitution et celle de la décision du conseiller général ou du fonctionnaire délégué sans que cette prolongation puisse être supérieure à six mois."

Art. 24

Dans le titre 7, chapitre 7, section 1re, du même Code, il est inséré un article 368/1 rédigé comme suit:

"Art. 368/1. Par dérogation à l'article 368, l'action en restitution de précompte se prescrit par trois ans à compter du premier janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base d'une dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 6, chapitre 1er, section 4, sous-section 3."

Art. 25

Dans l'article 444 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

"En cas de déclaration inexacte ayant donné lieu à une dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 6, chapitre 1er, section 4, sous-section 3, les précomptes dus sont majorés d'un accroissement fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la dispense de versement de précompte professionnel incorrectement déclaré."

Art. 26

Dans le titre 2, chapitre 1er, de la loi du 15 juillet 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19, il est inséré un article 2/1 rédigé comme suit:

"Art. 2/1. Pour l'application du titre 7 du Code des impôts sur les revenus 1992, la dispense de versement du précompte professionnel visée au présent chapitre est assimilée à une dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 6, chapitre 1er, section 4, sous-section 3 de ce Code."

aan deze die tussen de datum van de indiening van de vordering tot teruggave en deze van de beslissing van de adviseur-generaal of van de door hem gedelegeerde ambtenaar zonder dat deze verlenging hoger mag zijn dan zes maanden."

Art. 24

In titel 7, hoofdstuk 7, afdeling 1, van hetzelfde Wetboek wordt een artikel 368/1 ingevoegd luidende:

"Art. 368/1. In afwijking van artikel 368, verjaart de vordering tot teruggave van de voorheffing na afloop van drie jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van een in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing."

Art. 25

In artikel 444 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

"Bij een onjuiste aangifte die aanleiding geeft tot een in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, worden de verschuldigde voorheffingen vermeerderd met een verhoging die wordt bepaald naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. van de onjuist aangegeven vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing."

Art. 26

In titel 2, hoofdstuk 1, van de wet van 15 juli 2020 houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie, wordt een artikel 2/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 2/1. Voor de toepassing van titel 7 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt de in dit hoofdstuk bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing gelijkgesteld met een in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, van dat Wetboek bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing."

Art. 27

L'article 21 entre en vigueur le 1er avril 2022 et est applicable aux rémunérations payées ou attribuées à partir du 1er janvier 2023.

Les articles 22 à 26 entrent en vigueur le 1er avril 2022.

L'article 24 est applicable aux actions en restitution de précompte qui sont introduites à partir du 1er juillet 2022.

CHAPITRE 3

Taxe sur l'embarquement dans un aéronef

Art. 28

Dans le livre II du Code des droits et taxes divers, le titre III, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante: "Titre III – Taxe sur l'embarquement dans un aéronef", qui contient les articles 159 à 166/3.

Art. 29

L'article 159 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 159. Pour l'application de ce titre, on entend par:

1° aéroport: un aérodrome civil visé à l'article 43 de l'arrêté royal du 15 mars 1954 réglementant la navigation aérienne;

2° exploitant de l'aéroport: la personne morale ou physique qui gère l'aéroport en tant qu'entreprise ou, à défaut, le propriétaire de l'aéroport;

3° aéronef: tout appareil motorisé qui peut être maintenu dans l'atmosphère en conséquence des forces de réaction que l'air exerce sur lui;

4° transporteur aérien: une entreprise qui a pour activité en tout ou en partie le transport de personnes par aéronef, ainsi que quiconque d'autre au nom de qui un aéronef est inscrit dans le registre visé à l'article 2 de l'arrêté royal du 15 mars 1954 réglementant la navigation aérienne, ou dans un registre étranger d'aéronefs;

Art. 27

Artikel 21 treedt in werking op 1 april 2022 en is van toepassing op de bezoldigingen die vanaf 1 januari 2023 worden betaald of toegekend.

De artikelen 22 tot 26 treden in werking op 1 april 2022.

Artikel 24 is van toepassing op de vorderingen van teruggave van de voorheffing die worden ingediend vanaf 1 juli 2022.

HOOFDSTUK 3

Taks op de inscheping van een luchtvaartuig

Art. 28

In boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen, wordt titel III, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, hersteld als volgt: "Titel III – Taks op de inscheping van een luchtvaartuig", die de artikelen 159 tot 166/3 bevat.

Art. 29

Artikel 159 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 159. Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:

1° luchthaven: een burgerlijk luchthaventerrein bedoeld in artikel 43 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart;

2° luchthavenexploitant: rechtspersoon of natuurlijke persoon die de luchthaven als onderneming drijft, of bij gebrek daaraan, de eigenaar van de luchthaven;

3° luchtvaartuig: elk gemotoriseerd toestel dat in de dampkring kan worden gehouden als gevolg van de krachten die de lucht erop uitoefent;

4° luchtvaartmaatschappij: een onderneming die geheel of gedeeltelijk haar bedrijf maakt van het vervoer van personen met een luchtvaartuig, alsmede ieder ander op wiens naam een luchtvaartuig is ingeschreven in het register bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart, dan wel is ingeschreven in een buitenlands register van luchtvaartuigen;

5° passager: une personne physique de 2 ans ou plus et qui est transportée par aéronef autrement qu'en tant que personnel de bord;

6° personnel de bord: équipage du cockpit ou de cabine chargé par le transporteur aérien de tâches relatives au pilotage, à la sécurité du vol, au service aux passagers et au convoyage de fret, ainsi que tout qui est transporté exclusivement en vue d'exécuter à bord d'un autre aéronef et pendant un vol de cet autre aéronef, une activité en tant que personnel de bord;

7° destination: le lieu vers lequel le transporteur aérien doit transporter le passager, le cas échéant, en vertu du contrat de transport."

Art. 30

L'article 160 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 160. § 1er. Une taxe sur l'embarquement dans un aéronef est perçue sur le départ d'un passager à partir d'un aéroport situé en Belgique.

Est aussi considéré comme départ d'un passager depuis un aéroport situé en Belgique, le départ d'un passager en hélicoptère, depuis un endroit situé en Belgique autre qu'un aéroport.

N'est pas considéré comme départ d'un passager le départ depuis un aéroport lorsque:

1° ce départ a lieu, dans le cadre d'un seul contrat de transport, après l'arrivée du passager par aéronef dans cet aéroport;

2° la correspondance est la raison principale de l'utilisation de l'aéroport; et

3° le passager n'a pas quitté, pendant plus de 24 heures entre le moment de son arrivée et celui de son départ, la zone de l'aéroport dans laquelle un passager en partance ne peut entrer qu'avec un billet de transport valide.

§ 2. La taxe ne s'applique pas en cas de départ par aéronef:

1° inscrit à la matricule aéronautique militaire belge ou tout aéronef étranger similaire;

2° affecté à un service d'État, tel que la police et la douane;

5° passagier: natuurlijke persoon van 2 jaar of ouder die anders dan als lid van het boordpersoneel wordt vervoerd met een luchtvaartuig;

6° boordpersoneel: cockpit- en cabinebemanning die door de luchtvaartmaatschappij belast is met taken inzake de besturing en de veiligheid van het vliegen, de zorg voor de passagiers en de begeleiding van de vracht, alsmede ieder die uitsluitend wordt vervoerd om aan boord van een ander luchtvaartuig tijdens een vlucht van dat andere luchtvaartuig werkzaamheden als lid van het boordpersoneel te verrichten;

7° bestemming: de plaats naar waar de luchtvaartmaatschappij de passagier moet vervoeren, in voorkomend geval, krachtens de vervoerovereenkomst."

Art. 30

Artikel 160 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 160. § 1. Een taks op de inscheping van een luchtvaartuig wordt geheven ter zake van het vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven.

Als vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven wordt ook aangemerkt, het vertrek van een passagier per helikopter vanaf een andere in België gelegen plaats dan een luchthaven.

Als vertrek van een passagier wordt niet aangemerkt, het vertrek vanaf een luchthaven indien:

1° dat vertrek als onderdeel van één vervoerovereenkomst plaatsvindt aansluitend op de aankomst van de passagier met een luchtvaartuig op die luchthaven;

2° de aansluiting de belangrijkste reden is voor het gebruik van de luchthaven; en

3° de passagier het gebied van de luchthaven, dat een vertrekkende passagier alleen mag betreden met een geldig vervoersbewijs, tussen het moment van aankomst en het moment van vertrek niet langer dan 24 uur heeft verlaten.

§ 2. De taks is niet van toepassing in geval van vertrek met een luchtvaartuig:

1° ingeschreven in het Belgische militaire luchtvaartregister of een gelijkaardig buitenlands luchtvaartuig;

2° gebezigd voor Staatsdiensten, als politie en douane;

3° pour un vol local visé à l'article 1er de l'arrêté royal du 10 juin 2014 fixant les conditions particulières imposées pour l'admission à la circulation aérienne des paramoteurs;

4° pour un vol partant d'un aéroport et y revenant, sans escale;

5° en vue de l'exercice d'une activité professionnelle dans l'espace aérien pour laquelle l'usage d'un aéronef est nécessaire ou le plus efficient."

Art. 31

L'article 161 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 161. Le redevable de la taxe est le transporteur aérien.

Les transporteurs aériens non établis en Belgique qui ont leur siège social en dehors de l'Espace économique européen sont tenus de faire agréer, par le ministre des Finances ou son délégué, un représentant responsable établi en Belgique.

Les transporteurs aériens non établis en Belgique qui ont leur siège social dans l'Espace économique européen peuvent faire agréer, par le ministre des Finances ou son délégué, un représentant responsable établi en Belgique.

Le représentant responsable s'engage solidairement envers l'État belge à la déclaration à la taxe, au paiement des sommes dues et à l'exécution de toutes autres obligations dont le transporteur aérien est tenu conformément au présent titre.

En cas de décès du représentant responsable, de retrait de son agrément ou d'événement entraînant son incapacité, il est pourvu immédiatement à son remplacement.

Les transporteurs aériens soumis à la taxe et qui exécutent au minimum deux vols avec des passagers par année calendaire depuis un aéroport situé en Belgique, s'enregistrent auprès du service compétent.

Toute contravention à ces dispositions est punie d'une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 250 à 250 000 euros.

3° voor een lokale vlucht bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 juni 2014 tot vaststelling van de bijzondere voorwaarden opgelegd voor de toelating tot het luchtverkeer van paramotoren;

4° voor vluchten met vertrek van een luchthaven en terugkomst op dezelfde luchthaven, zonder tussenlanding;

5° voor het uitvoeren van een professionele activiteit in het luchtruim waarvoor het gebruik van een luchtvaartuig noodzakelijk of het meest efficiënt is."

Art. 31

Artikel 161 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 161. De belastingschuldige is de luchtvaartmaatschappij.

De niet in België gevestigde luchtvaartmaatschappijen die hun hoofdkantoor hebben buiten de Europese Economische Ruimte, moeten door de minister van Financiën of zijn gemachtigde een in België gevestigde aansprakelijke vertegenwoordiger laten erkennen.

De niet in België gevestigde luchtvaartmaatschappijen die hun hoofdkantoor hebben binnen de Europese Economische Ruimte, kunnen door de minister van Financiën of zijn gemachtigde, een in België gevestigde aansprakelijke vertegenwoordiger laten erkennen.

De aansprakelijke vertegenwoordiger verbindt zich hoofdelijk tegenover de Belgische Staat tot de aangifte van de taks, tot betaling van de verschuldigde sommen en tot uitvoering van alle andere verplichtingen waartoe de luchtvaartmaatschappij krachtens deze titel is gehouden.

In geval van overlijden van de aansprakelijke vertegenwoordiger, van intrekking van zijn erkenning of van een gebeurtenis die tot zijn onbevoegdheid leidt, wordt dadelijk in zijn vervanging voorzien.

Luchtvaartmaatschappijen die zijn onderworpen aan de taks en die minstens twee vluchten per kalenderjaar met passagiers vanaf een in België gelegen luchthaven uitvoeren, registreren zich bij de bevoegde dienst.

Elke overtreding van deze bepalingen wordt gestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 250 tot 250 000 euro.

Le Roi détermine les conditions et modalités d'agrément du représentant responsable ainsi que les modalités de l'enregistrement des transporteurs aériens."

Art. 32

L'article 162 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 162. La taxe est de:

1° 10 euros pour un passager dont la destination n'est pas située à plus de 500 km à vol d'oiseau à partir de l'ARP de l'aéroport ayant le plus grand nombre annuel de passagers dans le pays;

2° 2 euros pour un passager dont la destination est plus éloignée que sous 1° mais est située dans l'Espace économique européen, le Royaume-Uni ou la Suisse;

3° 4 euros pour un passager dont la destination est plus éloignée que sous 1° et est située en dehors de l'Espace économique européen, du Royaume-Uni ou de la Suisse."

Art. 33

L'article 163 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 163. La taxe est due au moment où le passager part par aéronef."

Art. 34

L'article 164 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

"Art. 164. Sont exemptés de la taxe:

1° les passagers reprenant un vol interrompu suite à des incidents techniques, des conditions atmosphériques défavorables ou tout autre cas de force majeure;

2° les passagers d'un aéronef utilisé exclusivement à des fins médicales ou humanitaires."

Art. 35

L'article 165 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van erkenning van de aansprakelijke vertegenwoordiger, alsook de modaliteiten van de registratie van de luchtvaartmaatschappijen."

Art. 32

Artikel 162 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 162. De taks bedraagt:

1° 10 euro voor een passagier met een bestemming die niet verder gelegen is dan 500 km in vogelvlucht te rekenen vanaf het ARP van de luchthaven met het hoogste jaarlijkse aantal passagiers van het land;

2° 2 euro voor een passagier met een bestemming verder dan onder 1° en binnen de Europese Economische Ruimte, het Verenigd Koninkrijk of Zwitserland;

3° 4 euro voor een passagier met een bestemming verder dan onder 1° en buiten de Europese Economische ruimte, het Verenigd Koninkrijk of Zwitserland."

Art. 33

Artikel 163 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 163. De taks wordt verschuldigd op het tijdstip waarop de passagier met een luchtvaartuig vertrekt."

Art. 34

Artikel 164 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

"Art. 164. Worden van de taks vrijgesteld:

1° de passagiers die als gevolg van technische incidenten, ongunstig weer of enig ander geval van overmacht, een onderbroken vlucht hernemen;

2° de passagiers van een luchtvaartuig dat uitsluitend voor medische of humanitaire doeleinden wordt gebruikt."

Art. 35

Artikel 165 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

“Art. 165. Au plus tard le dernier jour ouvrable du mois qui suit le trimestre calendaire au cours duquel la taxe est due, l’exploitant de l’aéroport transmet au service compétent les données nécessaires, déterminées par le Roi, pour assurer la juste perception de la taxe.

Toute contravention à cette disposition est punie d’une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l’infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 250 à 25 000 euros.

Le Roi peut déterminer des éléments utiles et nécessaires pour la perception de la taxe, parmi lesquels, en vue de l’identification des transporteurs aériens: leur numéro d’entreprise dans le cas de personnes morales, ou leur numéro de registre national dans le cas de personne physique.”

Art. 36

L’article 166 du même Code, abrogé par la loi du 26 janvier 2021, est rétabli dans la rédaction suivante:

“Art. 166. § 1er. La taxe est acquittée au plus tard le dernier jour ouvrable du mois qui suit celui au cours duquel la taxe est due.

La taxe est acquittée par versement ou virement au compte financier du service compétent.

Le jour du paiement, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration faisant connaître les éléments nécessaires à la juste perception de la taxe, tels que déterminés par le Roi.

§ 2. Un transporteur aérien qui n’est pas tenu de se faire enregistrer en vertu de l’article 161, alinéa 6, introduit, avant chaque départ d’un passager depuis un aéroport situé en Belgique, une déclaration et paye la taxe.

§ 3. Lorsque la taxe n’est pas acquittée à temps, l’intérêt légal est dû à partir du jour qui suit celui de l’échéance de paiement.

En cas d’absence de déclaration, de déclaration tardive, inexacte ou incomplète, et d’absence de paiement ou de paiement tardif, une amende est due. Le Roi détermine l’amende dans une échelle allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la taxe, selon la nature et la gravité de l’infraction.”

“Art. 165. Uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op het kalenderkwartaal waarin de taks verschuldigd wordt, verstrekt de luchthavenexploitant aan de bevoegde dienst de door de Koning bepaalde nodige gegevens om de juiste heffing van de taks te verzekeren.

Elke overtreding van deze bepaling wordt gestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 250 euro tot 25 000 euro.

De Koning kan voor de juiste heffing van de taks nuttige en noodzakelijke elementen bepalen, waaronder voor de identificatie van de luchtvaartmaatschappijen: hun ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen, of hun rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen.”

Art. 36

Artikel 166 van hetzelfde Wetboek, opgeheven bij de wet van 26 januari 2021, wordt hersteld als volgt:

“Art. 166. § 1. De taks wordt betaald uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op die waarin de taks verschuldigd wordt.

De taks wordt betaald door storting of overschrijving op de bankrekening van de bevoegde dienst.

Op de dag van de betaling wordt door de belasting-schuldige bij de bevoegde dienst een aangifte ingediend die alle voor de juiste heffing van de taks noodzakelijke elementen, zoals bepaald door de Koning, bevat.

§ 2. Een luchtvaartmaatschappij die niet gehouden is om zich te laten registreren krachtens artikel 161, zesde lid, dient, vóór elk vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven, een aangifte in en betaalt de taks.

§ 3. Wanneer de taks niet tijdig wordt betaald, is de wettelijke interest verschuldigd te rekenen vanaf de dag volgend op de vervalddag voor betaling.

Bij niet-aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook bij niet-betaling of laattijdige betaling, is een boete verschuldigd. De Koning bepaalt de boete volgens een schaal van 10 pct. tot 200 pct. van de taks, naargelang de aard of de ernst van de overtreding.”

Art. 37

Dans le livre II, titre III du même Code, rétabli par l'article 2, il est inséré un article 166/1 rédigé comme suit:

“Art. 166/1. Le redevable est tenu de communiquer, sans déplacement, à toute réquisition des préposés de l'administration en charge de la liquidation, la perception ou le recouvrement des taxes visées au livre II, tous ses documents pouvant démontrer la juste perception de la taxe.

Une amende de 250 à 2 500 euros est due pour tout refus de communication.”

Art. 38

Dans le livre II, titre III du même Code, rétabli par l'article 2, il est inséré un article 166/2 rédigé comme suit:

“Art. 166/2. En cas de paiement d'un montant supérieur à celui dû, le trop payé est restitué.”

Art. 39

Dans le livre II, titre III du même Code, rétabli par l'article 2, il est inséré un article 166/3 rédigé comme suit:

“Art. 166/3. Le Roi peut imposer l'utilisation d'un modèle de déclaration et de demande en restitution.”

Art. 40

L'article 53 du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du 21 janvier 2022, est complété par un 30°, rédigé comme suit:

“30° la taxe sur l'embarquement dans un aéronef visée à l'article 160 du Code des droits et taxes divers.”

Art. 41

Dans l'article 205, § 2, alinéa 1er, 8°, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, les mots “taxes visées à l'article 198, § 1er, 4°, et 6°” sont remplacés par les mots “taxes visées aux articles 53, 30°, et 198, § 1er, 4°, et 6°”.

Art. 37

In boek II, titel III van hetzelfde Wetboek, hersteld bij artikel 2, wordt een artikel 166/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 166/1. De belastingschuldige is gehouden op elk verzoek van de ambtenaren van de administratie belast met de vestiging of de inning en de invordering van de taksen bedoeld in Boek II, zonder verplaatsing inzage te verlenen van al zijn documenten die de juiste heffing van de taks kunnen aantonen.

Een boete van 250 tot 2 500 euro is verschuldigd voor elke weigering van overlegging.”

Art. 38

In boek II, titel III van hetzelfde Wetboek, hersteld bij artikel 2, wordt een artikel 166/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 166/2. In geval van betaling van een bedrag hoger dan het verschuldigde bedrag wordt het teveel betaalde teruggegeven.”

Art. 39

In boek II, titel III van hetzelfde Wetboek, hersteld bij artikel 2, wordt een artikel 166/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 166/3. De Koning kan het gebruik verplichten van een model van aangifte en van vraag tot teruggave.”

Art. 40

Artikel 53 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 januari 2022, wordt aangevuld met een bepaling onder 30°, luidende:

“30° de taks op de inscheping van een luchtvaartuig vermeld in artikel 160 van het Wetboek diverse rechten en taksen.”

Art. 41

In artikel 205, § 2, eerste lid, 8°, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de woorden “taksen als bedoeld in artikel 198, § 1, 4°, en 6°” vervangen door de woorden “taksen als bedoeld in de artikelen 53, 30°, en 198, § 1, 4°, en 6°”.

Art. 42

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er avril 2022, à l'exception de l'article 166, § 2, du Code des droits et taxes divers, rétabli par l'article 36, qui entre en vigueur à une date à déterminer par le Roi et au plus tard le 31 mai 2022.

CHAPITRE 4

Accises sur le tabac

Art. 43

À l'article 3 de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 25 décembre 2017, le 1° est remplacé par ce qui suit:

“1° Cigares:

a) droit d'accise: 5,00 pour cent du prix de vente au détail;

b) droit d'accise spécial: 6,50 pour cent du prix de vente au détail; “;

2° le paragraphe 2, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 20 décembre 2020, est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. Outre le droit d'accise *ad valorem* et le droit d'accise spécial *ad valorem* prévus au § 1er, 2° et 3°, les cigarettes ainsi que le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et autres tabacs à fumer, mis à la consommation dans le pays sont soumis à un droit d'accise spécifique et à un droit d'accise spécial spécifique fixés comme suit:

a) pour les cigarettes:

— droit d'accise: 6,8914 euros par 1 000 pièces;

— droit d'accise spécial: 83,1609 euros par 1 000 pièces;

b) pour le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et les autres tabacs à fumer:

— droit d'accise: 0,0000 euro par kilogramme;

Art. 42

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 april 2022, met uitzondering van artikel 166, § 2, van het Wetboek diverse rechten en taksen, hersteld bij artikel 36, dat in werking treedt op een door de Koning te bepalen datum en ten laatste op 31 mei 2022.

HOOFDSTUK 4

Accijnzen op tabak

Art. 43

In artikel 3 van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, laatst gewijzigd bij de programmawet van 25 december 2017, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° Sigaren:

a) accijns: 5,00 percent van de kleinhandelsprijs;

b) bijzondere accijns: 6,50 percent van de kleinhandelsprijs;”;

2° paragraaf 2, laatst gewijzigd bij de programmawet van 20 december 2020, wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Naast de in § 1, 2° en 3°, bepaalde *ad valorem* accijns en *ad valorem* bijzondere accijns worden sigaretten en rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak die hier te lande tot verbruik werden uitgeslagen, onderworpen aan een specifieke accijns en een specifieke bijzondere accijns, die als volgt zijn vastgesteld:

a) voor sigaretten:

— accijns: 6,8914 euro per 1 000 stuks;

— bijzondere accijns: 83,1609 euro per 1 000 stuks;

b) voor rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak:

— accijns: 0,0000 euro per kilogram;

— droit d'accise spécial: 75,1654 euros par kilogramme.”

Art. 44

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er avril 2022.

TITRE 3

Affaires sociales

CHAPITRE UNIQUE

Financement de l'ONSS-Gestion globale en compensation de la diminution de la cotisation spéciale de sécurité sociale

Art. 45

Dans l'article 118 de la loi-programme du 27 décembre 2021, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Par dérogation à l'article 6 de la loi du 18 avril 2017 portant réforme du financement de la sécurité sociale, les montants du financement alternatif pour le régime des travailleurs salariés pour l'année 2022, sont fixés à 7 102 192 milliers d'euros prélevés sur le montant net encaissé de la T.V.A. et 3 341 614 milliers d'euros prélevés sur le montant net encaissé du précompte mobilier.”

Art 46

L'article 6 de la loi du 18 avril 2017 portant réforme du financement de la sécurité sociale est complété par un paragraphe 4, rédigé comme suit:

“§ 4. A partir de 2023, les pourcentages du présent article sont fixés en sorte que les montants des financements alternatifs visés aux articles 2, § 1er et 3, §1er, comprennent un montant supplémentaire de 200 millions euros, correspondant au montant de la diminution des recettes due aux modifications de la cotisation spéciale de sécurité sociale.”

— bijzondere accijns: 75,1654 euro per kilogram.”

Art. 44

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 april 2022.

TITEL 3

Sociale zaken

ENIG HOOFDSTUK

Financiering van het RSZ-globaal beheer ter compensatie van de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid

Art. 45

In artikel 118 van de programmawet van 27 december 2021, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“In afwijking van artikel 6 van de wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid, worden de bedragen van de alternatieve financiering voor het stelsel van de werknemers voor het jaar 2022 vastgesteld op 7 102 192 duizend euro, afgenomen van het nettobedrag van de geïnde btw en 3 341 614 duizend euro afgenomen op het nettobedrag van de geïnde roerende voorheffing.”

Art. 46

Artikel 6 van de wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid, wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. Vanaf 2023 worden de percentages in dit artikel dermate vastgesteld dat de bedragen van de alternatieve financieringen bedoeld in artikelen 2, § 1 en 3, § 1, een bijkomend bedrag van 200 miljoen euro omvatten, zijnde het bedrag van de minderontvangsten door de wijzigingen aan de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid.”

Art. 47

Le présent chapitre entre en vigueur le 1er avril 2022.

Donné à Bruxelles, le 24 février 2022.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Finances,

Vincent VAN PETEGHEM

Le ministre des Affaires sociales,

Frank VANDENBROUCKE

Art. 47

Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 april 2022.

Gegeven te Brussel, 24 februari 2022.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Financiën,

Vincent VAN PETEGHEM

De minister van Sociale Zaken,

Frank VANDENBROUCKE

Coordination des articles	
Projet de loi portant réduction de charges sur le travail	
Texte de base	Texte adapté au projet de loi
Titre 2 – Finances	Titre 2 – Finances
Chapitre 1er. Cotisation spéciale de sécurité sociale	Chapitre 1er. Cotisation spéciale de sécurité sociale
Loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales	Loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales
Art. 107	Art. 107
Pour application du présent titre, il y a lieu d'entendre par :	Pour application du présent titre, il y a lieu d'entendre par :
1° " Ménage " : la personne ou les personnes à charge de laquelle ou desquelles une imposition ou une imposition commune est établie en matière d'impôts sur les revenus, conformément aux articles 126 et 243 à 244bis du Code des impôts sur les revenus 1992 ;	1° " Ménage " : la personne ou les personnes à charge de laquelle ou desquelles une imposition ou une imposition commune est établie en matière d'impôts sur les revenus, conformément aux articles 126 et 243 à 244bis du Code des impôts sur les revenus 1992 ;
2° " Revenu du ménage " : le total de l'ensemble des revenus nets imposables de chaque personne qui fait partie du ménage conformément au 1°, déterminé conformément aux articles 7 à 116, 129 et 228 à 242 du Code des impôts sur les revenus 1992, en ce non compris les revenus imposés distinctement conformément à l'article 171 dudit Code, sous déduction du montant des pensions, rentes et allocations en tenant lieu, visées aux articles 34 et 228, § 2, 6°, de ce Code, des revenus professionnels visés aux articles 155 et 156, 2°, de ce Code ainsi que du montant des rémunérations visées à l'article 23, § 1 ^{er} , 4°, de ce Code perçues en France et aux Pays-Bas auxquelles s'appliquent respectivement les articles 11, § 2, c, et 18, paragraphe 1 ^{er} , b) des conventions préventives de la double imposition conclues avec ces pays et qui	2° " Revenu du ménage " : le total de l'ensemble des revenus nets imposables de chaque personne qui fait partie du ménage conformément au 1°, déterminé conformément aux articles 7 à 116, 129 et 228 à 242 du Code des impôts sur les revenus 1992, en ce non compris les revenus imposés distinctement conformément à l'article 171 dudit Code, sous déduction du montant des pensions, rentes et allocations en tenant lieu, visées aux articles 34 et 228, § 2, 7°bis, de ce Code, des revenus professionnels visés aux articles 155 et 156, 2°, de ce Code ainsi que du montant des rémunérations visées à l'article 23, § 1 ^{er} , 4°, de ce Code perçues en France et aux Pays-Bas auxquelles s'appliquent respectivement les articles 11, § 2, c, et 18, paragraphe 1 ^{er} , b) des conventions préventives de la double imposition conclues avec ces pays et qui

sont soumises dans ces pays à une législation sociale analogue à celle visée à l'article 106, § 1 ^{er} .	sont soumises dans ces pays à une législation sociale analogue à celle visée à l'article 106, § 1 ^{er} .
Art. 108, § 1er	Art. 108, § 1er
§ 1 ^{er} . Les ménages dont font partie les personnes visées à l'article 106, §§ 1 ^{er} à 3, sont redevables d'une cotisation spéciale annuelle pour la sécurité sociale. <u>Cette cotisation s'élève, selon que le revenu du ménage :</u>	§ 1 ^{er} . Les ménages dont font partie les personnes visées à l'article 106, §§ 1 ^{er} à 3, sont redevables d'une cotisation spéciale annuelle pour la sécurité sociale. (...)
<u>- se situe dans la tranche de 18.592,02 EUR à 21.070,96 EUR : 9 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 18.592,02 EUR;</u>	
<u>- se situe dans la tranche de 21.070,97 EUR à 60.161,85 EUR : 223,10 EUR, augmentés de 1,3 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 21.070,96 EUR;</u>	
<u>- est supérieur à 60.161,85 EUR : à 731,28 EUR.</u>	
	Cette cotisation s'élève, selon que le revenu du ménage :
	- se situe dans la tranche de 18.592,02 euros à 21.070,96 euros : à 5 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 18.592,02 euros ;
	- se situe dans la tranche de 21.070,97 euros à 37.344,00 euros : à 123,95 euros augmentés de 1,3 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 21.070,96 euros ;
	- se situe dans la tranche de 37.344,01 euros à 40.977,26 euros : à 335,50 euros augmentés de 4,0090 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 37.344,00 euros ;
	- se situe dans la tranche de 40.977,27 euros à 60.181,95 euros : à 481,96 euros augmentés de 1,2996 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure 40.977,26 euros ;

	- est supérieur à 60.181,95 euros : à 731,28 euros.
	Par dérogation à l'alinéa 2, la cotisation pour les ménages à charge desquels une imposition commune est établie conformément aux articles 126 et 243 à 244bis du Code des impôts sur les revenus 1992, s'élève, selon que le revenu du ménage :
	- se situe dans la tranche de 18.592,02 euros à 21.070,96 euros : à 5 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 18.592,02 euros ;
	- se situe dans la tranche de 21.070,97 euros à 60.181,95 euros : à 123,95 euros augmentés de 1,3 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure à 21.070,96 euros ;
	- se situe dans la tranche de 60.181,96 euros à 74.688,00 euros : à 632,39 euros ;
	- se situe dans la tranche de 74.688,01 euros à 81.944,00 euros : à 632,39 euros augmentés de 1,3629 p.c. sur la partie du revenu du ménage supérieure 74.688,00 euros ;
	- est supérieur à 81.944,00 euros : à 731,28 euros.
Les personnes visées à l'article 106, § 1 ^{er} , qui ne font pas partie d'un ménage qui a un revenu du ménage au sens de l'article 107, 2 ^o , sont redevables d'une cotisation spéciale pour la sécurité sociale d'un montant équivalent aux retenues à effectuer en vertu de l'article 109.	Les personnes visées à l'article 106, § 1 ^{er} , qui ne font pas partie d'un ménage qui a un revenu du ménage au sens de l'article 107, 2 ^o , sont redevables d'une cotisation spéciale pour la sécurité sociale d'un montant équivalent aux retenues à effectuer en vertu de l'article 109.
Art. 109, § 1er	Art. 109, § 1er
§ 1 ^{er} . En attendant la fixation annuelle de la cotisation définitivement due, telle que visée à l'article 110, une retenue est effectuée, à charge des personnes visées à l'article 106, § 1 ^{er} , par l'employeur sur le salaire pris en compte pour le calcul des cotisations de sécurité sociale du régime auquel le travailleur est assujéti. Cette retenue n'a	§ 1 ^{er} . En attendant la fixation annuelle de la cotisation définitivement due, telle que visée à l'article 110, une retenue est effectuée, à charge des personnes visées à l'article 106, § 1 ^{er} , par l'employeur sur le salaire pris en compte pour le calcul des cotisations de sécurité sociale du régime auquel le travailleur est assujéti. Cette retenue n'a

pas d'incidence sur le calcul de la retenue de cotisation de sécurité sociale et du précompte professionnel.	pas d'incidence sur le calcul de la retenue de cotisation de sécurité sociale et du précompte professionnel.
<u>Le montant de la retenue est de :</u>	Le montant de la retenue est de :
<u>1° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 5.836,14 EUR à 6 570,54 EUR: 7,6 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 1.945,38 EUR, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 1.945,38 EUR à 2.190,18 EUR avec un minimum de 9,30 EUR par mois pour les personnes dont le conjoint bénéficie également de revenus professionnels.</u>	1° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 5.836,14 euros à 6 570,54 euros : 4,22 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 1.945,38 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 1.945,38 euros à 2.190,18 euros ;
<u>Pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels et dont le salaire trimestriel à déclarer se situe dans la tranche de 3.285,29 EUR à 5.836,14 EUR, la retenue est fixée forfaitairement à 9,30 EUR par mois;</u>	
<u>2° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 6.570,55 EUR à 18.116,46 EUR : 18,60 EUR, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 2 190,18 EUR, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 2.190,19 EUR à 6.038,82 EUR, sans que cette retenue puisse dépasser 51,64 EUR par mois pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels;</u>	2° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 6.570,55 euros à 11.211,00 euros: 10,33 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 2.190,18 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 2.190,19 euros à 3.737,00 euros ;
	3° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 11.211,01 euros à 12.300,00 euros: 27,35 euros, augmentés de 3,38 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 3.737,00 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 3.737,01 euros à 4.100,00 euros ;
	4° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 12.300,01 euros à 18.116,46 euros: 39,61 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 4.100,00 euros, lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 4.100,01 euros à 6.038,82 euros ;

<u>3° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur est supérieur à 18.116,46 EUR:</u>	5° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur est supérieur à 18.116,46 euros : 60,94 euros.
<u>a) 51,64 EUR par mois pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels;</u>	
<u>b) 60,94 EUR par mois pour les personnes isolées ou dont le conjoint n'a pas de revenus professionnels.</u>	
	Par dérogation à l'alinéa 2, le montant de la retenue pour les personnes à charge desquelles une imposition commune est établie conformément aux articles 126 et 243 à 244bis du Code des impôts sur les revenus 1992, est de :
	1° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur se situe dans la tranche de 5.836,14 euros à 6.570,54 euros : 5,90 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 1.945,38 euros lorsque ce salaire mensuel se situe dans la tranche de 1.945,38 euros à 2.190,18 euros avec un minimum de 5,15 euros par mois pour les personnes dont le conjoint bénéficie également de revenus professionnels.
	Pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels et dont le salaire trimestriel à déclarer se situe dans la tranche de 3.285,29 euros à 5.836,14 euros, la retenue est fixée forfaitairement à 5,15 euros par mois ;
	2° lorsque le salaire trimestriel à déclarer par travailleur est supérieur à 6.570,54 euros: 14,44 euros, augmentés de 1,1 p.c. de la partie du salaire mensuel qui excède 2.190,18 euros, sans que cette retenue puisse dépasser :
	a) 51,64 euros par mois pour les personnes dont le conjoint a également des revenus professionnels ;
	b) 60,94 euros par mois pour les personnes dont le conjoint n'a pas de revenus professionnels.
Pour les travailleurs, dont les cotisations pour la sécurité sociale sont calculées sur le	Pour les travailleurs, dont les cotisations pour la sécurité sociale sont calculées sur le

<p>salaire majoré de 8 p.c., en vertu de l'article 19, § 1, alinéa 2, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, il est tenu compte du salaire à 108 p.c. pour l'application <u>de l'alinéa précédent</u>.</p>	<p>salaire majoré de 8 p.c., en vertu de l'article 19, § 1, alinéa 2, de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, il est tenu compte du salaire à 108 p.c. pour l'application des alinéas précédents.</p>
<p>Par personne dont le conjoint a également des revenus professionnels, on entend le conjoint qui, conformément à la réglementation applicable en matière de précompte professionnel, a des revenus professionnels propres dont le montant dépasse le plafond fixé pour l'application de la réduction du précompte professionnel pour autres charges de famille, accordée lorsque le conjoint bénéficie de revenus professionnels propres.</p>	<p>Par personne dont le conjoint a également des revenus professionnels, on entend le conjoint qui, conformément à la réglementation applicable en matière de précompte professionnel, a des revenus professionnels propres dont le montant dépasse le plafond fixé pour l'application de la réduction du précompte professionnel pour autres charges de famille, accordée lorsque le conjoint bénéficie de revenus professionnels propres.</p>
Chapitre 2. Dispense de versement du précompte professionnel	Chapitre 2. Dispense de versement du précompte professionnel
Code des impôts sur les revenus 1992	Code des impôts sur les revenus 1992
Section 1. Modifications relatives à la dispense de versement pour 'heures supplémentaires'	Section 1. Modifications relatives à la dispense de versement pour 'heures supplémentaires'
Art. 275¹, alinéa 1er	Art. 275¹, alinéa 1er
<p>Les employeurs définis à l'alinéa 2 qui paient ou attribuent des rémunérations concernant du travail supplémentaire presté par le travailleur et qui sont redevables du précompte professionnel sur ces rémunérations en vertu de l'article 270, alinéa 1er, 1°, sont dispensés de verser au Trésor une partie du précompte professionnel qui est dû sur les rémunérations imposables dans lesquelles sont comprises les rémunérations obtenues <u>suite aux heures supplémentaires prestées par le travailleur</u>, à condition de retenir sur ces rémunérations la totalité dudit précompte.</p>	<p>Les employeurs définis à l'alinéa 2 qui paient ou attribuent des rémunérations concernant du travail supplémentaire presté par le travailleur et qui sont redevables du précompte professionnel sur ces rémunérations en vertu de l'article 270, alinéa 1er, 1°, sont dispensés de verser au Trésor une partie du précompte professionnel qui est dû sur les rémunérations imposables dans lesquelles sont comprises les rémunérations obtenues suite aux heures supplémentaires prestées par le travailleur qui, conformément à l'article 29 de la loi du travail du 16 mars 1971 ou à l'article 7 de l'arrêté royal n° 213 du 26 septembre 1983 relatif à la durée du travail dans les entreprises ressortissant à la commission paritaire de la construction</p>

	donne droit à un sursalaire légal , à condition de retenir sur ces rémunérations la totalité dudit précompte.
Art. 275¹, alinéa 10	Art. 275¹, alinéa 10
Pour bénéficier de la dispense de versement du précompte professionnel visée à l'alinéa 1 ^{er} , l'employeur doit fournir, à l'occasion de sa déclaration au précompte professionnel, la preuve que les travailleurs pour lesquels la dispense est invoquée <u>ont presté du travail supplémentaire</u> pendant la période à laquelle se rapporte la déclaration au précompte professionnel. Le Roi fixe les modalités d'administration de cette preuve.	Pour bénéficier de la dispense de versement du précompte professionnel visée à l'alinéa 1 ^{er} , l'employeur doit fournir, à l'occasion de sa déclaration au précompte professionnel, la preuve que les travailleurs pour lesquels la dispense est invoquée ont presté du travail supplémentaire qui conformément à l'alinéa 1er donne droit à un sursalaire légal pendant la période à laquelle se rapporte la déclaration au précompte professionnel. Le Roi fixe les modalités d'administration de cette preuve.
Section 2. Modifications relatives à la dispense de versement pour 'la marine marchande, le dragage et le remorquage'	Section 2. Modifications relatives à la dispense de versement pour 'la marine marchande, le dragage et le remorquage'
Art. 248, § 1er	Art. 248, § 1er
§ 1 ^{er} . L'impôt relatif aux revenus non visés aux articles 232 à 234, est égal aux divers précomptes et à la cotisation spéciale visée à l'article 301, qui s'y rapportent.	§ 1 ^{er} . L'impôt relatif aux revenus non visés aux articles 232 à 234, est égal aux divers précomptes et à la cotisation spéciale visée à l'article 301, qui s'y rapportent.
En ce qui concerne les contribuables visés à l'article 227, 1°, l'alinéa 1 ^{er} est également applicable :	En ce qui concerne les contribuables visés à l'article 227, 1°, l'alinéa 1 ^{er} est également applicable :
1° par dérogation à l'article 232 :	1° par dérogation à l'article 232 :
[...]	[...]
b) aux rémunérations recueillies en raison de l'activité exercée à bord d' <u>un navire marchand</u> par un marin qui n'est pas résident d'un Etat membre de l'Espace économique européen et qui n'est pas inscrit sur la liste visée à l'article 1 ^{er} <i>bis</i> , alinéa 1 ^{er} , 1°, de l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande ;	b) aux rémunérations recueillies en raison de l'activité exercée à bord d' un navire de mer par un marin qui n'est pas résident d'un Etat membre de l'Espace économique européen et qui n'est pas inscrit sur la liste visée à l'article 1 ^{er} <i>bis</i> , alinéa 1 ^{er} , 1°, de l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande ;
[...]	[...]

	<p>Pour l'application de l'alinéa 2, 1°, b), on entend, par "navire de mer", un navire de mer visé à l'article 1.1.1.3, § 1er, 7°, du Code belge de la Navigation conçu pour le transport de biens, d'une cargaison ou de personnes ou pour prêter assistance en mer.</p>
[...]	[...]
Art. 275², § 2	Art. 275², § 2
<p>§ 2. Les employeurs visés au § 1er ne sont pas tenus de verser au Trésor, suivant les conditions visées dans le présent article, le précompte professionnel dont ils sont redevables en raison du paiement ou de l'attribution des rémunérations imposables visé à l'article 273, 1°, aux travailleurs qui sont employés en tant que marins communautaires à bord de navires immatriculés dans un Etat membre de l'Espace économique européen pour lesquels une lettre de mer est produite. Toutefois, la présente disposition ne peut être appliquée qu'au précompte professionnel retenu en exécution de l'article 272.</p>	<p>§ 2. Les employeurs visés au § 1er ne sont pas tenus de verser au Trésor, suivant les conditions visées dans le présent article, le précompte professionnel dont ils sont redevables en raison du paiement ou de l'attribution des rémunérations imposables visé à l'article 273, 1°, aux travailleurs qui sont employés en tant que marins communautaires à bord de navires immatriculés dans un Etat membre de l'Espace économique européen pour lesquels une lettre de mer est produite. Toutefois, la présente disposition ne peut être appliquée qu'au précompte professionnel retenu en exécution de l'article 272, le cas échéant diminué du montant du précompte professionnel qui est retenu en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.</p>
Art. 275², § 4	Art. 275², § 4
<p>§ 4. En ce qui concerne le secteur du remorquage et du dragage, la mesure visée dans le présent article ne s'applique qu'à la partie du transport maritime des activités de remorquage et de dragage.</p>	<p>§ 4. En ce qui concerne le secteur du remorquage et du dragage, la mesure visée dans le présent article ne s'applique qu'à la partie du transport maritime des activités de remorquage et de dragage.</p>
<p>Les marins communautaires doivent travailler à bord de <u>remorqueurs de mer ou à bord de dragues de mer automotrices conçues pour le transport d'un chargement par mer</u> :</p>	<p>Les marins communautaires doivent travailler à bord de bateaux ou navires de mer automoteurs conçus pour le transport d'un chargement par mer ou pour prêter assistance en mer:</p>
<p>- qui sont immatriculés dans un Etat membre ;</p>	<p>- qui sont immatriculés dans un Etat membre ;</p>

- pour lesquels une lettre de mer est produite ;	- pour lesquels une lettre de mer est produite ;
- et dont au moins 50 p.c. de leurs activités consistent en des activités opérationnelles en mer.	- et dont au moins 50 p.c. de leurs activités consistent en des activités opérationnelles en mer.
En ce qui concerne le secteur du remorquage, une partie proportionnelle des temps d'attente est prise en considération comme transport maritime pour le calcul du seuil de 50 p.c. visé à l'alinéa 2.	En ce qui concerne le secteur du remorquage, une partie proportionnelle des temps d'attente est prise en considération comme transport maritime pour le calcul du seuil de 50 p.c. visé à l'alinéa 2.
	Pour le calcul du seuil de 50 p.c. visé à l'alinéa 2, sont uniquement pris en considération comme transport par mer : la navigation en mer entre le port et le lieu de dragage, la navigation en mer entre le lieu de dragage et celui de décharge, la navigation en mer entre le lieu de décharge et le port, la navigation en mer vers et entre lieux de dragages, la décharge du navire en mer et l'assistance en mer à la demande des pouvoirs publics.
Section 3. Modifications relatives à la dispense de versement pour le "travail en équipe et de nuit"	Section 3. Modifications relatives à la dispense de versement pour le "travail en équipe et de nuit"
Art. 275⁵, § 3	Art. 275⁵, 3
§ 3. La dispense de versement du précompte professionnel visée au § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sera augmentée de 2,2 points, de l'ensemble des rémunérations imposables de tous les travailleurs concernés par le présent paragraphe, pour les entreprises qui travaillent dans un système de travail en continu.	§ 3. La dispense de versement du précompte professionnel visée au § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , sera augmentée de 2,2 points, de l'ensemble des rémunérations imposables de tous les travailleurs concernés par le présent paragraphe, pour les entreprises qui travaillent dans un système de travail en continu.
Par entreprises qui travaillent dans un système de travail en continu, il faut entendre les entreprises où le travail est effectué par des travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002, en au moins quatre équipes comprenant 2 travailleurs au moins, lesquelles font le même travail tant en ce qui concerne son objet qu'en ce qui concerne son ampleur, qui assurent une occupation continue tout au long de la semaine et le	Par entreprises qui travaillent dans un système de travail en continu, il faut entendre les entreprises où le travail est effectué par des travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002, en au moins quatre équipes comprenant 2 travailleurs au moins, lesquelles font le même travail tant en ce qui concerne son objet qu'en ce qui concerne son ampleur, qui assurent une occupation continue tout au long de la semaine et le

<p>week-end, et qui se succèdent sans qu'il n'y ait d'interruption entre les équipes successives et <u>sans que le chevauchement excède un quart de leurs tâches journalières</u>. Le temps de fonctionnement dans de telles entreprises, soit le temps durant lequel l'entreprise opère, est d'au moins 160 heures sur une base hebdomadaire.</p>	<p>week-end, et qui se succèdent sans qu'il n'y ait d'interruption entre les équipes successives sans que le chevauchement excède un quart de leurs tâches journalières et pour lequel tous les travailleurs qui effectuent un travail en équipe dans un système de travail en continu recueillent une prime d'équipe. Le temps de fonctionnement dans de telles entreprises, soit le temps durant lequel l'entreprise opère, est d'au moins 160 heures sur une base hebdomadaire.</p>
	<p>Pour l'application de l'alinéa 2, une interruption entre les équipes successives qui dure 15 minutes ou moins n'entre pas en ligne de compte.</p>
<p>Art. 275⁵, § 4</p>	<p>Art. 275⁵, 4</p>
<p>[...]</p>	<p>[...]</p>
<p><u>Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises qui satisfont aux conditions visées à l'alinéa 1er sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires visées à l'alinéa 3, assimilées à ces entreprises visées à l'alinéa 1er pour lesquelles elles mettent des intérimaires à disposition.</u></p>	<p>Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises qui satisfont aux conditions visées à l'alinéa 1er sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires visées à l'alinéa 3, assimilées aux entreprises visées à l'alinéa 1er pour lesquelles elles mettent des intérimaires à disposition à condition qu'elles puissent fournir la preuve qu'elles satisfont à toutes les conditions d'application du présent article. En outre, l'assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n'est autorisée que pour les rémunérations d'intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu'elles aient obtenu l'accord de l'entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires sont employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.</p>
<p>[...]</p>	<p>[...]</p>
	<p>La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue au</p>

	présent article est appliquée à la même rémunération.
Art. 275⁵, § 5	Art. 275⁵, § 5
§ 5. Par dérogation aux paragraphes précédents, sont aussi comprises comme entreprises où s'effectue un travail en équipe pour l'application du présent article :	§ 5. Par dérogation aux paragraphes précédents, sont aussi comprises comme entreprises où s'effectue un travail en équipe pour l'application du présent article :
- les entreprises où le travail est effectué en une ou plusieurs équipes comprenant deux personnes au moins, sans tenir compte des étudiants visés au titre VII de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, des apprentis en formation en alternance visés à l'article 1 ^{er} bis de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, lesquelles font le même travail ou un travail complémentaire tant en ce qui concerne son objet qu'en ce qui concerne son ampleur;	- les entreprises où le travail est effectué en une ou plusieurs équipes comprenant deux personnes au moins, sans tenir compte des étudiants visés au titre VII de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, des apprentis en formation en alternance visés à l'article 1 ^{er} bis de l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, lesquelles font le même travail ou un travail complémentaire tant en ce qui concerne son objet qu'en ce qui concerne son ampleur;
- et pour autant qu'il s'agisse de travaux visés à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992 relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée ;	- et pour autant qu'il s'agisse de travaux visés à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992 relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée, lesquels, s'ils tombent dans le champ d'application de l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, ont été déclarés conformément à cet article à l'Office national de sécurité sociale ;
- et pour autant que ces entreprises paient ou attribuent aux travailleurs concernés dans l'équipe précitée un salaire horaire brut, avant retenue des cotisations personnelles de sécurité sociale, d'au moins 13,75 euros.	- et pour autant que ces entreprises paient ou attribuent aux travailleurs concernés dans l'équipe précitée un salaire horaire brut, avant retenue des cotisations personnelles de sécurité sociale, d'au moins 13,75 euros.
[...]	[...]
<u>Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises visées à l'alinéa 1er sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur</u>	Les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises visées à l'alinéa 1er sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations

<p><u>les rémunérations imposables de ces intérimaires, assimilées à ces entreprises.</u></p>	<p>imposables de ces intérimaires, assimilées à ces entreprises à condition qu'elles puissent fournir la preuve qu'elles satisfont à toutes les conditions d'application du présent article. En outre, l'assimilation des entreprises agréées pour le travail intérimaire qui est visée au présent alinéa n'est autorisée que pour les rémunérations d'intérimaires qui sont payées ou attribuées à partir du 1er octobre 2022 à condition qu'elles aient obtenu l'accord de l'entreprise dans laquelle les travailleurs intérimaires sont employés pour appliquer la dispense visée au présent paragraphe.</p>
<p>[...]</p>	<p>[...]</p>
	<p>La dispense de versement visée au présent paragraphe ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue au présent article est appliquée à la même rémunération.</p>
<p>Section 5. Limitation de la possibilité de cumuler la dispense de versement pour 'recherche scientifique' et le crédit d'impôt pour recherche et développement</p>	<p>Section 5. Limitation de la possibilité de cumuler la dispense de versement pour 'recherche scientifique' et le crédit d'impôt pour recherche et développement</p>
<p>Art. 289quater</p>	<p>Art. 289quater</p>
<p>En ce qui concerne les immobilisations visées à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) et b), il peut être imputé sur l'impôt des sociétés ou sur l'impôt des non-résidents pour les contribuables visés à l'article 227, 2°, un crédit d'impôt égal au taux prévu à l'alinéa 2, appliqué à une quotité de la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations corporelles acquises à l'état neuf ou constituées à l'état neuf et des immobilisations incorporelles neuves, lorsque ces immobilisations sont affectées en Belgique à l'exercice de l'objet social. Ce crédit d'impôt est dénommé "crédit d'impôt pour recherche et développement".</p>	<p>En ce qui concerne les immobilisations visées à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) et b), il peut être imputé sur l'impôt des sociétés ou sur l'impôt des non-résidents pour les contribuables visés à l'article 227, 2°, un crédit d'impôt égal au taux prévu à l'alinéa 2, appliqué à une quotité de la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations corporelles acquises à l'état neuf ou constituées à l'état neuf et des immobilisations incorporelles neuves, lorsque ces immobilisations sont affectées en Belgique à l'exercice de l'objet social. Ce crédit d'impôt est dénommé "crédit d'impôt pour recherche et développement".</p>
<p>Le taux du crédit d'impôt pour recherche et développement est égal au taux prévu à l'article 215, alinéa 1er.</p>	<p>Le taux du crédit d'impôt pour recherche et développement est égal au taux prévu à l'article 215, alinéa 1er.</p>
<p>Pour bénéficier du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1er, les contribuables doivent opter</p>	<p>Pour bénéficier du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1er, les contribuables doivent opter</p>

pour cette possibilité de manière irrévocable à partir d'une période imposable déterminée.	pour cette possibilité de manière irrévocable à partir d'une période imposable déterminée.
	Lorsque dans la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations visés à l'alinéa 1er sont comprises des rémunérations des chercheurs visés à l'article 275³, dont l'employeur n'a pas versé une partie du précompte professionnel au Trésor en application de l'article 275³, ce précompte professionnel non versé ne peut pas être repris dans la base de calcul du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1er.
Section 6. Modifications relatives à la déclaration, aux sanctions et aux règles de procédure concernant la dispense de versement de précompte professionnel	Section 6. Modifications relatives à la déclaration, aux sanctions et aux règles de procédure concernant la dispense de versement de précompte professionnel
Titre VII - Chapitre II – Section II.- Déclaration en matière de précompte mobilier ou de précompte professionnel	Titre VII – Chapitre II Section 2.- Déclaration en matière de précompte mobilier, de précompte professionnel et de dispense de versement de précompte professionnel
Art. 312	Art. 312
Le Roi prescrit le mode de déclaration à faire par les redevables du précompte mobilier et du précompte professionnel.	Le Roi prescrit le mode de déclaration à faire par les redevables du précompte mobilier et du précompte professionnel.
	Le Roi prescrit également le mode, la périodicité de la déclaration à faire par les bénéficiaires et les conditions de remboursement de la dispense de versement de précompte professionnel.
	Le Roi peut déterminer que la déclaration visée à l'alinéa 2 doit mentionner ce qui suit pour chacun des travailleurs ou certains de ces travailleurs pour lesquels le précompte professionnel qui est dû au cours de la période imposable à laquelle se rapporte la déclaration n'a pas, ou n'a pas été entièrement, versé au Trésor :
	a) les données d'identification de chacun de ces travailleurs, telles que déterminées par le Roi, y compris son numéro national ;
	b) le montant ou les montants des rémunérations payées ou attribuées

	périodiquement au cours de la période imposable, qui ont servi de base pour la détermination du précompte professionnel ;
	c) le montant ou les montants du précompte professionnel retenu sur ces rémunérations ;
	d) pour chaque dispense de versement du précompte professionnel, déterminée distinctement selon sa nature :
	- le code relatif à la nature de la dispense de versement du précompte professionnel, déterminé par le Roi ;
	- le montant ou les montants déterminés par le Roi, qui comprennent soit la base de la dispense de versement du précompte professionnel, soit les rémunérations imposables payées ou attribuées sur lesquelles le précompte professionnel qui ne doit pas être versé totalement ou partiellement au Trésor, a été retenu ;
	- le montant ou les montants du précompte professionnel qui ne doivent pas être versés au Trésor.
Art. 333	Art. 333
Sans préjudice des pouvoirs conférés à l'administration par les articles 351 à 354, celle-ci peut procéder aux investigations visées au présent chapitre et à l'établissement éventuel d'impôts ou de suppléments d'impôts, même lorsque la déclaration du contribuable a déjà été admise et que les impôts y afférents ont été payés.	Sans préjudice des pouvoirs conférés à l'administration par les articles 351 à 354, celle-ci peut procéder aux investigations visées au présent chapitre et à l'établissement éventuel d'impôts ou de suppléments d'impôts, même lorsque la déclaration du contribuable a déjà été admise et que les impôts y afférents ont été payés.
Les investigations susvisées peuvent être effectuées sans préavis, dans le courant de la période imposable ainsi que dans le délai prévu à l'article article 354, alinéas 1 ^{er} et 5 et dans le délai prévu à l'article 354, <u>alinéa 6</u> .	Les investigations susvisées peuvent être effectuées sans préavis, dans le courant de la période imposable ainsi que dans le délai prévu à l'article article 354, alinéas 1 ^{er} et 5 et dans le délai prévu à l'article 354, alinéas 6 et 7 .
Elles peuvent en outre être exercées pendant le délai supplémentaire de respectivement quatre et sept ans prévus à	Elles peuvent en outre être exercées pendant le délai supplémentaire de respectivement quatre et sept ans prévus à

<p>l'article 354, alinéas 2 et 3, à condition que l'administration ait notifié préalablement au contribuable, par écrit et de manière précise, les indices de fraude fiscale qui existent, en ce qui le concerne, pour la période considérée. Cette notification préalable est prescrite à peine de nullité de l'imposition. Lorsque les investigations sont réalisées à la demande d'un état avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition, ou avec lequel la Belgique a conclu un accord en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale ou qui, avec la Belgique, est partie à un autre instrument juridique bilatéral ou multilatéral, pourvu que cette convention, cet accord ou cet instrument juridique permette l'échange d'informations entre les Etats contractants en matière fiscale, le délai d'investigation est, sans notification préalable et uniquement dans le but de répondre à la demande précitée, prolongé du délai supplémentaire susvisé de respectivement quatre et sept ans.</p>	<p>l'article 354, alinéas 2 et 3, à condition que l'administration ait notifié préalablement au contribuable, par écrit et de manière précise, les indices de fraude fiscale qui existent, en ce qui le concerne, pour la période considérée. Cette notification préalable est prescrite à peine de nullité de l'imposition. Lorsque les investigations sont réalisées à la demande d'un état avec lequel la Belgique a conclu une convention préventive de la double imposition, ou avec lequel la Belgique a conclu un accord en vue de l'échange de renseignements en matière fiscale ou qui, avec la Belgique, est partie à un autre instrument juridique bilatéral ou multilatéral, pourvu que cette convention, cet accord ou cet instrument juridique permette l'échange d'informations entre les Etats contractants en matière fiscale, le délai d'investigation est, sans notification préalable et uniquement dans le but de répondre à la demande précitée, prolongé du délai supplémentaire susvisé de respectivement quatre et sept ans.</p>
<p>Si l'annexe à la déclaration aux impôts sur les revenus visée aux articles 275^b, § 1er, alinéa 4, et 275°, § 1er, alinéa 4, est vérifiée pendant le délai visé à l'alinéa 2, ces investigations peuvent être relatives aux périodes imposables pendant lesquelles le poste de travail est censé avoir été maintenu comme visé aux articles 275^b, § 1er, alinéa 4, et 275°, § 1er, alinéa 4 sans qu'un préavis soit nécessaire.</p>	<p>Si l'annexe à la déclaration aux impôts sur les revenus visée aux articles 275^b, § 1er, alinéa 4, et 275°, § 1er, alinéa 4, est vérifiée pendant le délai visé à l'alinéa 2, ces investigations peuvent être relatives aux périodes imposables pendant lesquelles le poste de travail est censé avoir été maintenu comme visé aux articles 275^b, § 1er, alinéa 4, et 275°, § 1er, alinéa 4 sans qu'un préavis soit nécessaire.</p>
Art. 354	Art. 354
<p>En cas d'absence de déclaration, de remise tardive de celle-ci, ou lorsque l'impôt dû est supérieur à celui qui se rapporte aux revenus imposables et aux autres éléments mentionnés sous les rubriques à ce destinées d'une formule de déclaration répondant aux conditions de forme et de délais prévues aux articles 307 à 311, l'impôt ou le supplément d'impôt peut, par dérogation à l'article 359 être établi pendant trois ans à partir du 1er janvier de l'année qui désigne l'exercice d'imposition pour lequel l'impôt est dû.</p>	<p>En cas d'absence de déclaration, de remise tardive de celle-ci, ou lorsque l'impôt dû est supérieur à celui qui se rapporte aux revenus imposables et aux autres éléments mentionnés sous les rubriques à ce destinées d'une formule de déclaration répondant aux conditions de forme et de délais prévues aux articles 307 à 311, l'impôt ou le supplément d'impôt peut, par dérogation à l'article 359 être établi pendant trois ans à partir du 1er janvier de l'année qui désigne l'exercice d'imposition pour lequel l'impôt est dû.</p>

Ce délai est prolongé de quatre ans en cas d'infraction aux dispositions du présent Code ou des arrêtés pris pour son exécution, commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire.	Ce délai est prolongé de quatre ans en cas d'infraction aux dispositions du présent Code ou des arrêtés pris pour son exécution, commise dans une intention frauduleuse ou à dessein de nuire.
Lorsque dans un Etat figurant sur la liste des Etats à fiscalité inexistante ou peu élevée visée à l'article 307, § 1 ^{er} /2, alinéa 3, à l'exception des Etats avec lesquels a été conclue une convention préventive de double imposition et à condition que cette convention ou un traité assure l'échange des informations qui sont nécessaires afin d'exécuter les dispositions des lois nationales des Etats contractants, il est fait usage de constructions juridiques visant à dissimuler l'origine ou l'existence du patrimoine, le délai visé à l'alinéa 1 ^{er} est prolongé de sept ans en cas d'infraction aux dispositions du présent Code ou des arrêtés pris pour son exécution.	Lorsque dans un Etat figurant sur la liste des Etats à fiscalité inexistante ou peu élevée visée à l'article 307, § 1 ^{er} /2, alinéa 3, à l'exception des Etats avec lesquels a été conclue une convention préventive de double imposition et à condition que cette convention ou un traité assure l'échange des informations qui sont nécessaires afin d'exécuter les dispositions des lois nationales des Etats contractants, il est fait usage de constructions juridiques visant à dissimuler l'origine ou l'existence du patrimoine, le délai visé à l'alinéa 1 ^{er} est prolongé de sept ans en cas d'infraction aux dispositions du présent Code ou des arrêtés pris pour son exécution.
Le précompte immobilier, l'amende administrative, et, dans la mesure où ils ne sont pas payés dans le délai prévu à l'article 412, le précompte mobilier et le précompte professionnel peuvent également être établis dans le délai fixé aux trois alinéas qui précèdent.	Le précompte immobilier, l'amende administrative, et, dans la mesure où ils ne sont pas payés dans le délai prévu à l'article 412, le précompte mobilier et le précompte professionnel peuvent également être établis dans le délai fixé aux trois alinéas qui précèdent.
Lorsque, pour l'application de l'impôt des sociétés, l'impôt des non-résidents qui est établi conformément aux articles 233 et 248, l'application du précompte mobilier ou du précompte professionnel, le contribuable tient une comptabilité autrement que par année civile, le délai visé aux alinéas 1 ^{er} à 3 est prolongé d'une période égale à celle qui s'étend entre le 1 ^{er} janvier de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition et la date de clôture de l'exercice comptable au cours de cette même année.	Lorsque, pour l'application de l'impôt des sociétés, l'impôt des non-résidents qui est établi conformément aux articles 233 et 248, l'application du précompte mobilier ou du précompte professionnel, le contribuable tient une comptabilité autrement que par année civile, le délai visé aux alinéas 1 ^{er} à 3 est prolongé d'une période égale à celle qui s'étend entre le 1 ^{er} janvier de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition et la date de clôture de l'exercice comptable au cours de cette même année.
Lorsque le contribuable, son conjoint sur les biens duquel l'imposition est mise en recouvrement ou le codébiteur visé à l'article 2 du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales, a introduit une réclamation conformément aux articles 366 et 371, dans le délai prévu à l'alinéa 1 ^{er} , ce délai est prolongé d'une période égale à celle qui s'étend entre la date de l'introduction de la réclamation et	Lorsque le contribuable, son conjoint sur les biens duquel l'imposition est mise en recouvrement ou le codébiteur visé à l'article 2 du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales, a introduit une réclamation conformément aux articles 366 et 371, dans le délai prévu à l'alinéa 1 ^{er} , ce délai est prolongé d'une période égale à celle qui s'étend entre la date de l'introduction de la réclamation et

celle de la décision du conseiller général ou du fonctionnaire délégué sans que cette prolongation puisse être supérieure à six mois.	celle de la décision du conseiller général ou du fonctionnaire délégué sans que cette prolongation puisse être supérieure à six mois.
	Lorsqu'un contribuable introduit une action en restitution de précompte sur la base de l'article 368/1, dans le délai prévu à l'alinéa 1er, ce délai est prolongé d'une période égale à celle qui s'étend entre la date de l'introduction de l'action en restitution et celle de la décision du conseiller général ou du fonctionnaire délégué sans que cette prolongation puisse être supérieure à six mois.
Art. 368/1	Art. 368/1
	Par dérogation à l'article 368, l'action en restitution de précompte se prescrit par trois ans à compter du premier janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base d'une dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 6, chapitre 1er, section 4, sous-section 3.
Art. 444	Art. 444
En cas d'absence de déclaration, de remise tardive de celle-ci ou en cas de déclaration incomplète ou inexacte, les impôts dus sur la portion des revenus non déclarés ou déclarés tardivement, déterminés avant toute imputation de précomptes, de crédits d'impôt, de quotité forfaitaire d'impôt étranger et de versements anticipés, sont majorés d'un accroissement d'impôt fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c. des impôts dus sur la portion des revenus non déclarés.	En cas d'absence de déclaration, de remise tardive de celle-ci ou en cas de déclaration incomplète ou inexacte, les impôts dus sur la portion des revenus non déclarés ou déclarés tardivement, déterminés avant toute imputation de précomptes, de crédits d'impôt, de quotité forfaitaire d'impôt étranger et de versements anticipés, sont majorés d'un accroissement d'impôt fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c. des impôts dus sur la portion des revenus non déclarés.
	En cas de déclaration inexacte ayant donné lieu à une dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 6, chapitre 1er, section 4, sous-section 3, les précomptes dus sont majorés d'un accroissement fixé d'après la nature et la

	gravité de l'infraction, selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la dispense de versement de précompte professionnel incorrectement déclaré.
En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé au minimum de 10 p.c. d'accroissement.	En l'absence de mauvaise foi, il peut être renoncé au minimum de 10 p.c. d'accroissement.
Le total des impôts dus sur la portion des revenus non déclarés et de l'accroissement d'impôt ne peut dépasser le montant des revenus non déclarés.	Le total des impôts dus sur la portion des revenus non déclarés et de l'accroissement d'impôt ne peut dépasser le montant des revenus non déclarés.
L'accroissement ne s'applique que si les revenus non déclarés atteignent 2500 EUR.	L'accroissement ne s'applique que si les revenus non déclarés atteignent 2500 EUR.
Aucun accroissement d'impôt n'est appliqué lorsque la réintégration dans la comptabilité de bénéfices dissimulés, comme prévu aux articles 219 et 233, alinéa 2, est faite dans un exercice comptable postérieur à l'exercice comptable au cours duquel le bénéfice dissimulé a été réalisé dans les conditions visées dans ce même article 219, alinéa 4.	Aucun accroissement d'impôt n'est appliqué lorsque la réintégration dans la comptabilité de bénéfices dissimulés, comme prévu aux articles 219 et 233, alinéa 2, est faite dans un exercice comptable postérieur à l'exercice comptable au cours duquel le bénéfice dissimulé a été réalisé dans les conditions visées dans ce même article 219, alinéa 4.
Loi du 15 juillet 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19	Loi du 15 juillet 2020 portant diverses mesures fiscales urgentes en raison de la pandémie du COVID-19
Art. 2/1	Art. 2/1
	Pour l'application du titre 7 du Code des impôts sur les revenus 1992, la dispense de versement du précompte professionnel visée au présent chapitre est assimilée à une dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 6, chapitre 1er, section 4, sous-section 3 de ce Code.
Chapitre 3. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef	Chapitre 3. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef
Code des impôts sur les revenus 1992	Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 53	Art. 53
Ne constituent pas des frais professionnels :	Ne constituent pas des frais professionnels :
[...]	[...]
	30° la taxe sur l'embarquement dans un aéronef visée à l'article 160 du Code des droits et taxes divers.
Art. 205, § 2, alinéa 1er, 8°	Art. 205, § 2, alinéa 1er, 8°
8° des <u>taxes visées à l'article 198, § 1er, 4° et 8°.</u>	8° des taxes visées aux articles 53, 30°, et 198, § 1er, 4°, et 6°.
Chapitre 4. Accises sur le tabac	Chapitre 4. Accises sur le tabac
Loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés	Loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés
Art. 3	Art. 3
§ 1 ^{er} . Un droit d'accise ad valorem et un droit d'accise spécial ad valorem, fixés comme suit, sont perçus sur les tabacs manufacturés mis à la consommation dans le pays :	§ 1 ^{er} . Un droit d'accise ad valorem et un droit d'accise spécial ad valorem, fixés comme suit, sont perçus sur les tabacs manufacturés mis à la consommation dans le pays :
<u>1° Cigares:</u>	1° Cigares:
<u>a) droit d'accise: 5,00 pour cent du prix de vente au détail;</u>	a) droit d'accise: 5,00 pour cent du prix de vente au détail;
<u>b) droit d'accise spécial: 5,00 pour cent du prix de vente au détail;</u>	b) droit d'accise spécial: 6,50 pour cent du prix de vente au détail;
2° Cigarettes:	2° Cigarettes:
a) droit d'accise: 40,04 pour cent du prix de vente au détail;	a) droit d'accise: 40,04 pour cent du prix de vente au détail;
b) droit d'accise spécial: 0,00 pour cent du prix de vente au détail;	b) droit d'accise spécial: 0,00 pour cent du prix de vente au détail;
3° Tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et autres tabacs à fumer:	3° Tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et autres tabacs à fumer:
a) droit d'accise: 31,50 pour cent du prix de vente au détail;	a) droit d'accise: 31,50 pour cent du prix de vente au détail;

b) droit d'accise spécial: 0,00 pour cent du prix de vente au détail.	b) droit d'accise spécial: 0,00 pour cent du prix de vente au détail.
<u>§ 2. Outre le droit d'accise ad valorem et le droit d'accise spécial ad valorem prévus au § 1er, 2° et 3°, les cigarettes ainsi que le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et autres tabacs à fumer, mis à la consommation dans le pays sont soumis à un droit d'accise spécifique et à un droit d'accise spécial spécifique fixés comme suit:</u>	§ 2. Outre le droit d'accise ad valorem et le droit d'accise spécial ad valorem prévus au § 1er, 2° et 3°, les cigarettes ainsi que le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et autres tabacs à fumer, mis à la consommation dans le pays sont soumis à un droit d'accise spécifique et à un droit d'accise spécial spécifique fixés comme suit:
<u>a) pour les cigarettes:</u>	a) pour les cigarettes:
- droit d'accise: 6,8914 euros par 1.000 pièces;	- droit d'accise: 6,8914 euros par 1.000 pièces;
- droit d'accise spécial: 74,5777 euros par 1.000 pièces;	- droit d'accise spécial: 83,1609 euros par 1.000 pièces;
<u>b) pour le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et les autres tabacs à fumer:</u>	b) pour le tabac à fumer fine coupe destiné à rouler les cigarettes et les autres tabacs à fumer:
- droit d'accise: 0,0000 euro par kilogramme;	- droit d'accise: 0,0000 euro par kilogramme;
- droit d'accise spécial: 63,3083 euros par kilogramme.	- droit d'accise spécial: 75,1654 euros par kilogramme.
Titre 3 – Affaires sociales	Titre 3 – Affaires sociales
Chapitre unique – Financement de l'ONSS-Gestion globale en compensation de la diminution de la cotisation spéciale de sécurité sociale	Chapitre unique – Financement de l'ONSS-Gestion globale en compensation de la diminution de la cotisation spéciale de sécurité sociale
Loi-programme du 27 décembre 2021	Loi-programme du 27 décembre 2021
Art. 118	Art. 118
<u>Par dérogation à l'article 6 de la loi du 18 avril 2017 portant réforme du financement de la sécurité sociale, les montants du financement alternatif pour le régime des travailleurs salariés pour l'année 2022, sont fixés à 7 000 186 milliers d'euros prélevés</u>	Par dérogation à l'article 6 de la loi du 18 avril 2017 portant réforme du financement de la sécurité sociale, les montants du financement alternatif pour le régime des travailleurs salariés pour l'année 2022, sont fixés à 7 102 192

sur le montant net encaissé de la T.V.A. et 3 293 620 milliers d'euros prélevés sur le montant net encaissé du précompte mobilier.	milliers d'euros prélevés sur le montant net encaissé de la T.V.A. et 3 341 614 milliers d'euros prélevés sur le montant net encaissé du précompte mobilier.
(...)	(...)
Loi du 18 avril 2017 portant réforme du financement de la sécurité sociale	Loi du 18 avril 2017 portant réforme du financement de la sécurité sociale
Art. 6	Art. 6
(...)	(...)
	§ 4. A partir de 2023, les pourcentages du présent article sont fixés en sorte que les montants des financements alternatifs visés aux articles 2, § 1 ^{er} et 3, §1 ^{er} , comprennent un montant supplémentaire de 200 millions euros, correspondant au montant de la diminution des recettes due aux modifications de la cotisation spéciale de sécurité sociale.

Coördinatie van de artikelen	
Wetsontwerp houdende verlaging van lasten op arbeid	
Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Titel 2 – Financiën	Titel 2 – Financiën
Hoofdstuk 1. Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid	Hoofdstuk 1. Bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid
Wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen	Wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen
Art. 107	Art. 107
Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder :	Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder :
1° " Gezin " : de persoon of de personen ten laste van wie een aanslag of een gemeenschappelijke aanslag in de inkomstenbelastingen wordt gevestigd, overeenkomstig de artikelen 126 en 243 tot 244bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;	1° " Gezin " : de persoon of de personen ten laste van wie een aanslag of een gemeenschappelijke aanslag in de inkomstenbelastingen wordt gevestigd, overeenkomstig de artikelen 126 en 243 tot 244bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;
2° " Gezinsinkomen " : de som van het totale netto-inkomen van elke persoon die bij toepassing van het 1° deel uitmaakt van het gezin, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 7 tot 116, 129 en 228 tot 242 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, hieronder niet begrepen de overeenkomstig artikel 171 van voormeld Wetboek afzonderlijk belaste inkomsten, verminderd met het bedrag van de in artikelen 34 en 228, § 2, 6°, van dat Wetboek vermelde pensioenen, renten en als zodanig geldende toelagen, de beroepsinkomsten bedoeld in de artikelen 155 en 156, 2°, van dat Wetboek, alsmede met het bedrag van de in artikel 23, § 1, 4°, van dat Wetboek vermelde bezoldigingen verkregen in Frankrijk en Nederland, waarop respectievelijk de artikelen 11, § 2, c, en 18, paragraaf 1, b) van de met die landen gesloten overeenkomsten ter voorkoming	2° " Gezinsinkomen " : de som van het totale netto-inkomen van elke persoon die bij toepassing van het 1° deel uitmaakt van het gezin, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 7 tot 116, 129 en 228 tot 242 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, hieronder niet begrepen de overeenkomstig artikel 171 van voormeld Wetboek afzonderlijk belaste inkomsten, verminderd met het bedrag van de in artikelen 34 en 228, § 2, 7°bis, van dat Wetboek vermelde pensioenen, renten en als zodanig geldende toelagen, de beroepsinkomsten bedoeld in de artikelen 155 en 156, 2°, van dat Wetboek, alsmede met het bedrag van de in artikel 23, § 1, 4°, van dat Wetboek vermelde bezoldigingen verkregen in Frankrijk en Nederland, waarop respectievelijk de artikelen 11, § 2, c, en 18, paragraaf 1, b) van de met die landen gesloten overeenkomsten ter voorkoming

van dubbele belasting van toepassing zijn en die in die landen aan een sociale wetgeving gelijkaardig aan die vermeld in artikel 106, § 1, zijn onderworpen.	van dubbele belasting van toepassing zijn en die in die landen aan een sociale wetgeving gelijkaardig aan die vermeld in artikel 106, § 1, zijn onderworpen.
Art. 108, § 1	Art. 108, § 1
§ 1. De gezinnen waarvan de in artikel 106, §§ 1 tot 3, bedoelde personen deel uitmaken, zijn een jaarlijkse bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid verschuldigd. <u>Die bijdrage wordt bepaald indien het gezinsinkomen:</u>	§ 1. De gezinnen waarvan de in artikel 106, §§ 1 tot 3, bedoelde personen deel uitmaken, zijn een jaarlijkse bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid verschuldigd. (...)
- begrepen is in de schijf van <u>18.592,02 EUR tot 21.070,96 EUR: op 9 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 18.592,02 EUR;</u>	
- begrepen is in de schijf van <u>21.070,97 EUR tot 60.161,85 EUR: op 223,10 EUR verhoogd met 1,3 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 21.070,96 EUR;</u>	
- hoger is dan <u>60.161,85 EUR : op 731,28 EUR.</u>	
	<i>Die bijdrage wordt bepaald indien het gezinsinkomen:</i>
	<i>- begrepen is in de schijf van 18.592,02 euro tot 21.070,96 euro: op 5 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 18.592,02 euro;</i>
	<i>- begrepen is in de schijf van 21.070,97 euro tot 37.344,00 euro: op 123,95 euro verhoogd met 1,3 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 21.070,96 euro;</i>
	<i>- begrepen is in de schijf van 37.344,01 euro tot 40.977,26 euro: op 335,50 euro verhoogd met 4,0090 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 37.344,00 euro;</i>
	<i>- begrepen is in de schijf van 40.977,27 euro tot 60.181,95 euro: op 481,96 euro verhoogd met 1,2996 pct. van het</i>

	<i>gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 40.977,26 euro;</i>
	<i>- hoger is dan 60.181,95 euro: op 731,28 euro.</i>
	<i>In afwijking van het tweede lid, wordt de bijdrage voor gezinnen ten laste van wie een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd overeenkomstig de artikelen 126 en 243 tot 244bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, bepaald indien het gezinsinkomen:</i>
	<i>- begrepen is in de schijf van 18.592,02 euro tot 21.070,96 euro: op 5 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 18.592,02 euro;</i>
	<i>- begrepen is in de schijf van 21.070,97 euro tot 60.181,95 euro: op 123,95 euro verhoogd met 1,3 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 21.070,96 euro;</i>
	<i>- begrepen is in de schijf van 60.181,96 euro tot 74.688,00 euro: op 632,39 euro;</i>
	<i>- begrepen is in de schijf van 74.688,01 euro tot 81.944,00 euro: op 632,39 euro verhoogd met 1,3629 pct. van het gedeelte van het gezinsinkomen dat meer bedraagt dan 74.688 euro;</i>
	<i>- hoger is dan 81.944,00 euro: op 731,28 euro.</i>
De in artikel 106, § 1, bedoelde personen die geen deel uitmaken van een gezin dat een gezinsinkomen heeft in de zin van artikel 107, 2°, zijn een bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid verschuldigd ten bedrage van de op grond van artikel 109 te verrichten inhoudingen.	De in artikel 106, § 1, bedoelde personen die geen deel uitmaken van een gezin dat een gezinsinkomen heeft in de zin van artikel 107, 2°, zijn een bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid verschuldigd ten bedrage van de op grond van artikel 109 te verrichten inhoudingen.
Art. 109, § 1	Art. 109, § 1
§ 1. In afwachting van de in artikel 110 bedoelde jaarlijkse vaststelling van de definitieve verschuldigde bijdragen, wordt een inhouding verricht door de werkgever ten laste van de personen bedoeld in artikel 106, § 1, op het loon dat in aanmerking wordt	§ 1. In afwachting van de in artikel 110 bedoelde jaarlijkse vaststelling van de definitieve verschuldigde bijdragen, wordt een inhouding verricht door de werkgever ten laste van de personen bedoeld in artikel 106, § 1, op het loon dat in aanmerking wordt

<p>genomen voor de berekening van de sociale-zekerheidsbijdragen van het stelsel waaraan de werknemer is onderworpen. Deze inhouding heeft geen invloed op de berekening van de inhouding van de sociale-zekerheidsbijdragen en de bedrijfsvoorheffing.</p>	<p>genomen voor de berekening van de sociale-zekerheidsbijdragen van het stelsel waaraan de werknemer is onderworpen. Deze inhouding heeft geen invloed op de berekening van de inhouding van de sociale-zekerheidsbijdragen en de bedrijfsvoorheffing.</p>
<p><u>Deze inhouding bedraagt:</u></p>	<p><i>Deze inhouding bedraagt:</i></p>
<p><u>1° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 5.836,14 EUR tot 6.570,54 EUR: 7,6 pct. van het maandloon dat meer bedraagt dan 1.945,38 EUR, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 1.945,38 EUR tot 2190,18 EUR met een minimum van 9,30 EUR per maand voor personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft.</u></p>	<p><i>1° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 5.836,14 euro tot 6.570,54 euro: 4,22 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 1.945,38 euro, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 1.945,38 euro tot 2.190,18 euro;</i></p>
<p><u>Voor personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft en waarvan het driemaandelijks aan te geven loon begrepen is in de schijf van 3.285,29 EUR tot 5.836,14 EUR wordt de inhouding forfaitair bepaald op 9,30 EUR per maand;</u></p>	
<p><u>2° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 6.570,55 EUR tot 18.116,46 EUR: 18,60 EUR, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 2.190,18 EUR, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 2.190,19 EUR tot 6.038,82 EUR, zonder dat deze inhouding meer dan 51,64 EUR per maand kan bedragen voor de personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft;</u></p>	<p><i>2° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 6.570,55 euro tot 11.211,00 euro: 10,33 euro, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 2.190,18 euro, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 2.190,19 euro tot 3.737,00 euro;</i></p>
<p><u>3° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven hoger is dan 18.116,46 EUR:</u></p>	<p><i>3° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 11.211,01 euro tot 12.300,00 euro: 27,35 euro, verhoogd met 3,38 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 3.737,00 euro wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 3.737,01 euro tot 4.100,00 euro;</i></p>
<p><u>a) 51,64 EUR per maand voor de personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft;</u></p>	<p><i>4° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 12.300,01 euro tot 18.116,46 euro: 39,61 euro,</i></p>

	<i>verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 4.100,00 euro wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 4.100,01 euro tot 6.038,82 euro;</i>
<i>b) 60,94 EUR per maand voor de personen die alleenstaand zijn of wier echtgenoot geen beroepsinkomsten heeft.</i>	<i>5° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven hoger is dan 18.116,46 euro: 60,94 euro.</i>
	<i>In afwijking van het tweede lid, bedraagt de inhouding voor personen ten laste van wie overeenkomstig de artikelen 126 en 243 tot 244bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 een gemeenschappelijke aanslag wordt gevestigd in de inkomstenbelasting:</i>
	<i>1° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven begrepen is in de schijf van 5.836,14 euro tot 6.570,54 euro: 5,90 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 1.945,38 euro, wanneer dit maandloon begrepen is in de schijf van 1.945,38 euro tot 2.190,18 euro, met een minimum van 5,15 euro per maand voor personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft.</i>
	<i>Voor personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft en waarvan het driemaandelijks aan te geven loon begrepen is in de schijf van 3.285,29 euro tot 5.836,14 euro wordt de inhouding forfaitair bepaald op 5,15 euro per maand;</i>
	<i>2° indien het loon dat per werknemer driemaandelijks wordt aangegeven meer bedraagt dan 6.570,54 euro: 14,44 euro, verhoogd met 1,1 pct. van het gedeelte van het maandloon dat meer bedraagt dan 2.190,18 euro, zonder dat deze inhouding meer kan bedragen dan:</i>
	<i>a) 51,64 euro per maand voor de personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft;</i>
	<i>b) 60,94 euro per maand voor de personen wier echtgenoot geen beroepsinkomsten heeft.</i>

Voor de werknemers voor wie de sociale zekerheidsbijdragen worden berekend op het loon, vermeerderd met 8 pct., ingevolge artikel 19, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, houdt men voor de toepassing van <u>het vorige lid</u> rekening met het loon aan 108 pct.	Voor de werknemers voor wie de sociale zekerheidsbijdragen worden berekend op het loon, vermeerderd met 8 pct., ingevolge artikel 19, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, houdt men voor de toepassing van de vorige leden rekening met het loon aan 108 pct.
Onder personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft moet worden verstaan de echtgenoot die, overeenkomstig de reglementering inzake bedrijfsvoorheffing, persoonlijk beroepsinkomsten heeft die meer bedragen dan het bedrag dat als grondslag dient voor de vermindering van die bedrijfsvoorheffing voor andere gezinslasten met betrekking tot de echtgenoot die persoonlijk beroepsinkomsten heeft.	Onder personen wier echtgenoot eveneens beroepsinkomsten heeft moet worden verstaan de echtgenoot die, overeenkomstig de reglementering inzake bedrijfsvoorheffing, persoonlijk beroepsinkomsten heeft die meer bedragen dan het bedrag dat als grondslag dient voor de vermindering van die bedrijfsvoorheffing voor andere gezinslasten met betrekking tot de echtgenoot die persoonlijk beroepsinkomsten heeft.
Hoofdstuk 2. Vrijstelling van doorstorting bedrijfsvoorheffing	Hoofdstuk 2. Vrijstelling van doorstorting bedrijfsvoorheffing
Wetboek van inkomstenbelastingen 1992	Wetboek van inkomstenbelastingen 1992
Afdeling 1. Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor 'overwerk'	Afdeling 1. Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor 'overwerk'
Art. 275¹, eerste lid	Art. 275¹, eerste lid
De in het tweede lid omschreven werkgevers die bezoldigingen betalen of toekennen die betrekking hebben op <u>door de werknemer gepresteerd overwerk</u> , en die krachtens artikel 270, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die bezoldigingen, worden ervan vrijgesteld een deel van de bedrijfsvoorheffing die verschuldigd is op de belastbare bezoldigingen waarin de bezoldigingen zijn begrepen die betrekking hebben op door de werknemer gepresteerd overwerk, in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen wordt ingehouden.	De in het tweede lid omschreven werkgevers die bezoldigingen betalen of toekennen die betrekking hebben op door de werknemer gepresteerd overwerk dat, overeenkomstig artikel 29 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 213 van 26 september 1983 betreffende de arbeidsduur in de ondernemingen die onder het paritair comité voor het bouwbedrijf ressorteren, recht geeft op een wettelijke overwerktoeslag , en die krachtens artikel 270, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die bezoldigingen, worden ervan

	vrijgesteld een deel van de bedrijfsvoorheffing die verschuldigd is op de belastbare bezoldigingen waarin de bezoldigingen zijn begrepen die betrekking hebben op door de werknemer gepresteerd overwerk, in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen wordt ingehouden.
Art. 275¹, tiende lid	Art. 275¹, tiende lid
Om de in het eerste lid bedoelde vrijstelling van storting van de bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever, ter gelegenheid van zijn aangifte in de bedrijfsvoorheffing, het bewijs leveren dat de werknemers in hoofde van wie de vrijstelling wordt gevraagd <u>overwerk hebben gepresteerd</u> tijdens de periode waarop die aangifte betrekking heeft. De Koning bepaalt de nadere modaliteiten voor het leveren van dit bewijs.	Om de in het eerste lid bedoelde vrijstelling van storting van de bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever, ter gelegenheid van zijn aangifte in de bedrijfsvoorheffing, het bewijs leveren dat de werknemers in hoofde van wie de vrijstelling wordt gevraagd overwerk hebben gepresteerd dat overeenkomstig het eerste lid recht geeft op een wettelijke overwerktoeslag tijdens de periode waarop die aangifte betrekking heeft. De Koning bepaalt de nadere modaliteiten voor het leveren van dit bewijs.
Afdeling 2. Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor de 'koopvaardij-, bagger- en sleepvaart'	Afdeling 2. Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor de 'koopvaardij-, bagger- en sleepvaart'
Art. 248, § 1	Art. 248, § 1
§ 1. De belasting betreffende de niet in de artikelen 232 tot 234 vermelde inkomsten, is gelijk aan de verschillende voorheffingen en aan de in artikel 301 vermelde bijzondere aanslag, die op die inkomsten betrekking hebben.	§ 1. De belasting betreffende de niet in de artikelen 232 tot 234 vermelde inkomsten, is gelijk aan de verschillende voorheffingen en aan de in artikel 301 vermelde bijzondere aanslag, die op die inkomsten betrekking hebben.
Met betrekking tot de belastingplichtigen vermeld in artikel 227, 1°, is het eerste lid eveneens van toepassing :	Met betrekking tot de belastingplichtigen vermeld in artikel 227, 1°, is het eerste lid eveneens van toepassing :
1° in afwijking van artikel 232 :	1° in afwijking van artikel 232 :
[...]	[...]
b) op de bezoldigingen verkregen uit hoofde van een werkzaamheid uitgeoefend aan boord van <u>een koopvaardij-schip</u> door een zeeman die geen inwoner is van een lidstaat	b) op de bezoldigingen verkregen uit hoofde van een werkzaamheid uitgeoefend aan boord van een zeeschip door een zeeman die geen inwoner is van een lidstaat van de

van de Europese Economische Ruimte en niet is ingeschreven op de lijst bedoeld in artikel 1bis, eerste lid, 1°, van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij ;	Europese Economische Ruimte en niet is ingeschreven op de lijst bedoeld in artikel 1bis, eerste lid, 1°, van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij ;
[...]	[...]
	Voor de toepassing van het tweede lid 1°, b), wordt onder een zeeschip een in artikel 1.1.1.3, § 1, 7° van het Belgisch Scheepvaartwetboek bedoeld zeeschip verstaan dat is ingericht voor het vervoer van goederen, lading of personen of het verlenen van bijstand op zee.
Art. 275², § 2	Art. 275², § 2
§ 2. Onder de in dit artikel vermelde voorwaarden zijn de in § 1 vermelde werkgevers er niet toe gehouden de bedrijfsvoorheffing die zij verschuldigd zijn uit hoofde van een in artikel 273, 1°, bedoelde betaling of toekenning van belastbare bezoldigingen aan de werknemers die zij als communautaire zeelieden tewerkstellen aan boord van in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte geregistreerde schepen waarvoor een zeebrief wordt voorgelegd, in de Schatkist te storten. Deze bepaling mag evenwel slechts worden toegepast met betrekking tot de in uitvoering van artikel 272 ingehouden bedrijfsvoorheffing.	§ 2. Onder de in dit artikel vermelde voorwaarden zijn de in § 1 vermelde werkgevers er niet toe gehouden de bedrijfsvoorheffing die zij verschuldigd zijn uit hoofde van een in artikel 273, 1°, bedoelde betaling of toekenning van belastbare bezoldigingen aan de werknemers die zij als communautaire zeelieden tewerkstellen aan boord van in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte geregistreerde schepen waarvoor een zeebrief wordt voorgelegd, in de Schatkist te storten. Deze bepaling mag evenwel slechts worden toegepast met betrekking tot de in uitvoering van artikel 272 ingehouden bedrijfsvoorheffing, in voorkomend geval verminderd met het bedrag van de bedrijfsvoorheffing dat aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.
Art. 275², § 4	Art. 275², § 4
§ 4. Wat de sleepvaart- en de baggersector betreft, is de in dit artikel bedoelde maatregel slechts van toepassing op het zeevervoersgedeelte van de sleep- en baggerwerkzaamheden.	§ 4. Wat de sleepvaart- en de baggersector betreft, is de in dit artikel bedoelde maatregel slechts van toepassing op het zeevervoersgedeelte van de sleep- en baggerwerkzaamheden.

De communautaire zeelieden moeten tewerkgesteld zijn aan boord van <u>zeewaardige sleepboten of aan boord van zeewaardige baggerschepen met eigen voortstuwing die ingericht zijn voor het vervoer van lading over zee</u> :	De communautaire zeelieden moeten tewerkgesteld zijn aan boord van zeewaardige boten of schepen met eigen voortstuwing die ingericht zijn voor het vervoer van lading over zee, of voor het verlenen van bijstand op zee :
- die in een lidstaat zijn geregistreerd ;	- die in een lidstaat zijn geregistreerd ;
- waarvoor een zeebrief wordt voorgelegd ;	- waarvoor een zeebrief wordt voorgelegd ;
- en die minstens 50 pct. van hun bedrijfstijd werkzaamheden op zee verrichten.	- en die minstens 50 pct. van hun bedrijfstijd werkzaamheden op zee verrichten.
Wat de sleepvaartsector betreft, wordt een evenredig deel van de wachttijd in aanmerking genomen als zeevervoer voor de berekening van de in het tweede lid bedoelde drempel van 50 pct.	Wat de sleepvaartsector betreft, wordt een evenredig deel van de wachttijd in aanmerking genomen als zeevervoer voor de berekening van de in het tweede lid bedoelde drempel van 50 pct.
	Voor de berekening van de in het tweede lid bedoelde drempel van 50 pct. wordt enkel in aanmerking genomen als zeevervoer: het varen op zee tussen de haven en de baggerplaats, het varen op zee tussen de baggerplaats en de stortplaats, het varen op zee tussen de stortplaats en de haven, het varen op zee naar en tussen baggerplaatsen, het lossen op zee van het schip en het op verzoek van publieke autoriteiten bijstand verlenen op zee.
Afdeling 3. Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor "ploegen en nachtarbeid"	Afdeling 3. Wijzigingen betreffende de vrijstelling van doorstorting voor "ploegen en nachtarbeid"
Art. 275⁵, § 3	Art. 275⁵, § 3
§ 3. De in § 1, eerste lid, bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing wordt verhoogd met 2,2 procentpunten van het totaal van de belastbare bezoldigingen van al de werknemers op wie deze paragraaf van toepassing is samen, voor ondernemingen die werken in een volcontinu arbeidssysteem.	§ 3. De in § 1, eerste lid, bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing wordt verhoogd met 2,2 procentpunten van het totaal van de belastbare bezoldigingen van al de werknemers op wie deze paragraaf van toepassing is samen, voor ondernemingen die werken in een volcontinu arbeidssysteem.
Onder ondernemingen die werken in een volcontinu arbeidssysteem wordt verstaan, de ondernemingen waar het werk wordt verricht door de werknemers van categorie 1	Onder ondernemingen die werken in een volcontinu arbeidssysteem wordt verstaan, de ondernemingen waar het werk wordt verricht door de werknemers van categorie 1

<p>bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002, in minstens vier ploegen van minstens 2 werknemers, die hetzelfde werk doen zowel qua inhoud als qua omvang, die een continue bezetting tijdens de gehele week en het weekend garanderen, en die elkaar opvolgen zonder dat er een onderbreking is tussen de opeenvolgende ploegen en <u>zonder dat de overlapping meer bedraagt dan een vierde van hun dagtaak</u>. De bedrijfstijd in dergelijke ondernemingen, zijnde de tijd dat het bedrijf functioneert, bedraagt minstens 160 uur op weekbasis.</p>	<p>bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002, in minstens vier ploegen van minstens 2 werknemers, die hetzelfde werk doen zowel qua inhoud als qua omvang, die een continue bezetting tijdens de gehele week en het weekend garanderen, en die elkaar opvolgen zonder dat er een onderbreking is tussen de opeenvolgende ploegen, zonder dat de overlapping meer bedraagt dan een vierde van hun dagtaak en waarbij alle werknemers die ploegenarbeid verrichten in een volcontinu arbeidssysteem een ploegenpremie ontvangen. De bedrijfstijd in dergelijke ondernemingen, zijnde de tijd dat het bedrijf functioneert, bedraagt minstens 160 uur op weekbasis.</p>
	<p>Voor de toepassing van het tweede lid wordt een onderbreking tussen de opeenvolgende ploegen die 15 minuten of minder bedraagt, niet in aanmerking genomen.</p>
<p>Art. 275⁵, § 4</p>	<p>Art. 275⁵, § 4</p>
<p>[...]</p>	<p>[...]</p>
<p><u>De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen die voldoen aan de in het eerste lid bedoelde voorwaarden, worden voor wat betreft de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de in het derde lid bedoelde belastbare bezoldigingen van deze uitzendkrachten gelijkgesteld met de in het eerste lid bedoelde ondernemingen waarvoor zij uitzendkrachten ter beschikking stellen.</u></p>	<p>De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen die voldoen aan de in het eerste lid bedoelde voorwaarden, worden voor wat betreft de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de in het derde lid bedoelde belastbare bezoldigingen van deze uitzendkrachten gelijkgesteld met de in het eerste lid bedoelde ondernemingen waarvoor zij uitzendkrachten ter beschikking stellen op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten</p>

	zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.
[...]	[...]
	De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een andere in dit artikel bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.
Art. 275⁵, § 5	Art. 275⁵, § 5
§ 5. In afwijking van de vorige paragrafen worden voor de toepassing van dit artikel eveneens verstaan onder ondernemingen waar ploegenarbeid wordt verricht :	§ 5. In afwijking van de vorige paragrafen worden voor de toepassing van dit artikel eveneens verstaan onder ondernemingen waar ploegenarbeid wordt verricht :
- de ondernemingen waar het werk wordt verricht in één of meerdere ploegen van minstens twee personen, zonder rekening te houden met studenten zoals bedoeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en leerlingen in een alternerende opleiding als bedoeld in artikel 1bis van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, die hetzelfde of complementair werk doen zowel qua inhoud als qua omvang;	- de ondernemingen waar het werk wordt verricht in één of meerdere ploegen van minstens twee personen, zonder rekening te houden met studenten zoals bedoeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en leerlingen in een alternerende opleiding als bedoeld in artikel 1bis van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, die hetzelfde of complementair werk doen zowel qua inhoud als qua omvang;
- en in zover het gaat om werken bedoeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde;	- en in zover het gaat om werken bedoeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde, die, indien ze onder het toepassingsgebied van artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders vallen, overeenkomstig dat artikel bij de Rijksdienst van Sociale Zekerheid werden aangemeld;
- en in zover deze ondernemingen aan de betrokken werknemers in de voormelde ploeg een bruto-uurloon toekennen of betalen, voor inhouding van de persoonlijke	- en in zover deze ondernemingen aan de betrokken werknemers in de voormelde ploeg een bruto-uurloon toekennen of betalen, voor inhouding van de persoonlijke

<p>sociale zekerheidsbijdrage, van minstens 13,75 euro.</p>	<p>sociale zekerheidsbijdrage, van minstens 13,75 euro.</p>
[...]	[...]
<p><u>De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen bedoeld in het eerste lid, zijn voor wat betreft de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van deze uitzendkrachten, gelijkgesteld met die ondernemingen.</u></p>	<p>De ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van ondernemingen bedoeld in het eerste lid, zijn voor wat betreft de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van deze uitzendkrachten, gelijkgesteld met die ondernemingen, op voorwaarde dat zij het bewijs kunnen leveren dat zij aan al de toepassingsvoorwaarden van dit artikel voldoen. De in dit lid bedoelde gelijkstelling van de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid wordt voor de belastbare bezoldigingen van uitzendkrachten die vanaf 1 oktober 2022 worden betaald of toegekend bovendien enkel toegestaan op voorwaarde dat zij het akkoord hebben gekregen van de onderneming waarin de uitzendkrachten zijn tewerkgesteld om de in deze paragraaf bedoelde vrijstelling toe te passen.</p>
[...]	[...]
	<p>De in deze paragraaf bedoelde vrijstelling van doorstorting kan niet worden verleend indien een andere in dit artikel bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.</p>
<p>Afdeling 5. Beperking van de mogelijkheid tot cumulatie van de vrijstelling van doorstorting voor ‘wetenschappelijk onderzoek’ en het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling</p>	<p>Afdeling 5. Beperking van de mogelijkheid tot cumulatie van de vrijstelling van doorstorting voor ‘wetenschappelijk onderzoek’ en het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling</p>
Art. 289quater	Art. 289quater
<p>Wat de in artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, a) en b), vermelde vaste activa betreft, kan een belastingkrediet worden verrekend met de vennootschapsbelasting of met de belasting van niet-inwoners voor de in artikel 227, 2°, vermelde belastingplichtigen, dat gelijk is aan het in het tweede lid voorziene tarief op</p>	<p>Wat de in artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, a) en b), vermelde vaste activa betreft, kan een belastingkrediet worden verrekend met de vennootschapsbelasting of met de belasting van niet-inwoners voor de in artikel 227, 2°, vermelde belastingplichtigen, dat gelijk is aan het in het tweede lid voorziene tarief op</p>

een deel van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de materiële vaste activa die in nieuwe staat zijn verkregen of tot stand gebracht en van de nieuwe immateriële vaste activa, indien die vaste activa in België voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt. Dit belastingkrediet wordt "belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling" genoemd.	een deel van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de materiële vaste activa die in nieuwe staat zijn verkregen of tot stand gebracht en van de nieuwe immateriële vaste activa, indien die vaste activa in België voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt. Dit belastingkrediet wordt "belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling" genoemd.
Het tarief van het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling is gelijk aan het in artikel 215, eerste lid, voorziene tarief.	Het tarief van het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling is gelijk aan het in artikel 215, eerste lid, voorziene tarief.
Om het in het eerste lid vermelde belastingkrediet te genieten, dienen de belastingplichtigen voor deze mogelijkheid onherroepelijk te opteren vanaf een bepaald belastbaar tijdperk.	Om het in het eerste lid vermelde belastingkrediet te genieten, dienen de belastingplichtigen voor deze mogelijkheid onherroepelijk te opteren vanaf een bepaald belastbaar tijdperk.
	Wanneer in de aanschaffingswaarde of beleggingswaarde van de in het eerste lid bedoelde activa, bezoldigingen van de in artikel 275³ bedoelde onderzoekers zijn begrepen, waarvan de werkgever in toepassing van artikel 275³ een deel van de bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist heeft gestort, mag deze niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing niet in de berekeningsbasis van het in het eerste lid bedoelde belastingkrediet worden opgenomen.
Afdeling 6. Wijzigingen betreffende de aangifte, sancties en procedureregels inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing	Afdeling 6. Wijzigingen betreffende de aangifte, sancties en procedureregels inzake de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing
Titel VII - Hoofdstuk II – Afdeling II - Aangifte inzake roerende voorheffing en bedrijfsvoorheffing	Titel VII - Hoofdstuk II – Afdeling II - Aangifte inzake roerende voorheffing, bedrijfsvoorheffing en vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing
Art. 312	Art. 312
De Koning bepaalt de wijze waarop de schuldenaars van roerende voorheffing en van bedrijfsvoorheffing aangifte moeten doen.	De Koning bepaalt de wijze waarop de schuldenaars van roerende voorheffing en van bedrijfsvoorheffing aangifte moeten doen.
	De Koning bepaalt eveneens de wijze, de periodiciteit van de aangifte die moet gedaan worden door de genietters en de

	voorwaarden van de terugbetaling van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.
	De Koning kan bepalen dat de in het tweede lid bedoelde aangifte, voor elk van de werknemers of sommige van deze werknemers van wie de bedrijfsvoorheffing die verschuldigd is in het belastbare tijdperk waarop de aangifte betrekking heeft niet of niet volledig aan de Schatkist wordt doorgestort, het volgende moet vermelden:
	a) de identificatiegegevens van elk van deze werknemers, zoals door de Koning bepaald, met inbegrip van zijn nationaal nummer;
	b) het bedrag of bedragen van de in het belastbare tijdperk, periodiek betaalde of toegekende bezoldigingen die als grondslag hebben gediend voor de vaststelling van de bedrijfsvoorheffing;
	c) het bedrag of de bedragen van de op deze bezoldigingen ingehouden bedrijfsvoorheffing;
	d) per vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, afzonderlijk vastgesteld naar gelang de aard ervan:
	- de door de Koning vastgestelde code die betrekking heeft op de aard van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing;
	- het door de Koning omschreven bedrag of bedragen die ofwel de grondslag van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing omvatten, ofwel de betaalde of toegekende belastbare bezoldigingen omvatten waarop de bedrijfsvoorheffing werd ingehouden die geheel of gedeeltelijk niet in de Schatkist moet worden gestort;
	- het bedrag of bedragen van de bedrijfsvoorheffing die niet in de Schatkist moeten worden gestort.

Art. 333	Art. 333
<p>Onverminderd de bevoegdheden die haar bij de artikelen 351 tot 354 zijn toegekend, kan de administratie de in dit hoofdstuk bedoelde onderzoeken verrichten en belastingen of aanvullende aanslagen eventueel vestigen, zelfs wanneer de aangifte van de belastingplichtige reeds werd aangenomen en de desbetreffende belastingen reeds werden betaald.</p>	<p>Onverminderd de bevoegdheden die haar bij de artikelen 351 tot 354 zijn toegekend, kan de administratie de in dit hoofdstuk bedoelde onderzoeken verrichten en belastingen of aanvullende aanslagen eventueel vestigen, zelfs wanneer de aangifte van de belastingplichtige reeds werd aangenomen en de desbetreffende belastingen reeds werden betaald.</p>
<p>Bedoelde onderzoeken mogen zonder voorafgaande kennisgeving worden verricht gedurende het belastbaar tijdperk evenals in de termijn bedoeld in artikel 354, eerste en vijfde lid en in de termijn bedoeld in artikel 354, <u>zesde lid</u>.</p>	<p>Bedoelde onderzoeken mogen zonder voorafgaande kennisgeving worden verricht gedurende het belastbaar tijdperk evenals in de termijn bedoeld in artikel 354, eerste en vijfde lid en in de termijn bedoeld in artikel 354, zesde en zevende lid.</p>
<p>Zij mogen bovendien worden verricht gedurende de in artikel 354, tweede en derde lid, bedoelde aanvullende termijn van respectievelijk vier en zeven jaar, op voorwaarde dat de administratie de belastingplichtige vooraf schriftelijk en op nauwkeurige wijze kennis heeft gegeven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan voor het bedoeld tijdperk. Die voorafgaande kennisgeving is voorgeschreven op straffe van nietigheid van de aanslag. Wanneer de onderzoeken uitgevoerd worden op vraag van een Staat waarmee België een overeenkomst tot voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, of waarmee België een akkoord heeft gesloten inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, of die samen met België deelneemt aan een ander bilateraal of multilateraal gesloten juridisch instrument, op voorwaarde dat deze overeenkomst, dit akkoord of dit juridisch instrument de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen de akkoordsluitende Staten mogelijk maakt, wordt, de onderzoekstermijn, uitsluitend met het oog op het beantwoorden van de voormelde vraag, zonder voorafgaande kennisgeving verlengd met de hierboven bedoelde aanvullende termijn van respectievelijk vier en zeven jaar.</p>	<p>Zij mogen bovendien worden verricht gedurende de in artikel 354, tweede en derde lid, bedoelde aanvullende termijn van respectievelijk vier en zeven jaar, op voorwaarde dat de administratie de belastingplichtige vooraf schriftelijk en op nauwkeurige wijze kennis heeft gegeven van de aanwijzingen inzake belastingontduiking die te zijnen aanzien bestaan voor het bedoeld tijdperk. Die voorafgaande kennisgeving is voorgeschreven op straffe van nietigheid van de aanslag. Wanneer de onderzoeken uitgevoerd worden op vraag van een Staat waarmee België een overeenkomst tot voorkoming van dubbele belasting heeft gesloten, of waarmee België een akkoord heeft gesloten inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, of die samen met België deelneemt aan een ander bilateraal of multilateraal gesloten juridisch instrument, op voorwaarde dat deze overeenkomst, dit akkoord of dit juridisch instrument de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden tussen de akkoordsluitende Staten mogelijk maakt, wordt, de onderzoekstermijn, uitsluitend met het oog op het beantwoorden van de voormelde vraag, zonder voorafgaande kennisgeving verlengd met de hierboven bedoelde aanvullende termijn van respectievelijk vier en zeven jaar.</p>

<p>Indien de bijlage bij de aangifte in de inkomstenbelastingen bedoeld in de artikelen 275⁸, § 1, vierde lid, en 275⁹, § 1, vierde lid, binnen de termijn bedoeld in het tweede lid, onderzocht wordt, mogen deze onderzoeken betrekking hebben op de belastbare tijdperken waarbinnen de arbeidsplaats geacht wordt behouden te zijn gebleven zoals bedoeld in de artikelen 275⁸, § 1, vierde lid, en 275⁹, § 1, vierde lid, zonder dat hiervoor een voorafgaande kennisgeving vereist is.</p>	<p>Indien de bijlage bij de aangifte in de inkomstenbelastingen bedoeld in de artikelen 275⁸, § 1, vierde lid, en 275⁹, § 1, vierde lid, binnen de termijn bedoeld in het tweede lid, onderzocht wordt, mogen deze onderzoeken betrekking hebben op de belastbare tijdperken waarbinnen de arbeidsplaats geacht wordt behouden te zijn gebleven zoals bedoeld in de artikelen 275⁸, § 1, vierde lid, en 275⁹, § 1, vierde lid, zonder dat hiervoor een voorafgaande kennisgeving vereist is.</p>
Art. 354	Art. 354
<p>Bij niet-aangifte, bij laattijdige overlegging van aangifte, of wanneer de verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat voldoet aan de vormen termijnvereisten, gesteld bij de artikelen 307 tot 311, mag de belasting of de aanvullende belasting, in afwijking van artikel 359, worden gevestigd gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waar voor de belasting is verschuldigd.</p>	<p>Bij niet-aangifte, bij laattijdige overlegging van aangifte, of wanneer de verschuldigde belasting hoger is dan de belasting met betrekking tot de belastbare inkomsten en de andere gegevens vermeld in de daartoe bestemde rubrieken van een aangifteformulier dat voldoet aan de vormen termijnvereisten, gesteld bij de artikelen 307 tot 311, mag de belasting of de aanvullende belasting, in afwijking van artikel 359, worden gevestigd gedurende drie jaar vanaf 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd waar voor de belasting is verschuldigd.</p>
<p>Deze termijn wordt met vier jaar verlengd in geval van inbreuk op de bepalingen van dit Wetboek of van ter uitvoering ervan genomen besluiten, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden.</p>	<p>Deze termijn wordt met vier jaar verlengd in geval van inbreuk op de bepalingen van dit Wetboek of van ter uitvoering ervan genomen besluiten, gedaan met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden.</p>
<p>Wanneer in een land opgenomen in de lijst van staten zonder of met een lage belasting bedoeld in artikel 307, § 1/2, derde lid, met uitzondering van de landen waarmee een overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting werd gesloten en op voorwaarde dat deze overeenkomst of enig verdrag in de uitwisseling van inlichtingen voorziet die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van de nationale wetten van de overeenkomstsluitende staten, gebruik wordt gemaakt van juridische constructies die ertoe strekken de herkomst of het bestaan van het vermogen te verhullen, wordt de in het eerste lid bedoelde termijn met zeven jaar verlengd in geval van een</p>	<p>Wanneer in een land opgenomen in de lijst van staten zonder of met een lage belasting bedoeld in artikel 307, § 1/2, derde lid, met uitzondering van de landen waarmee een overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting werd gesloten en op voorwaarde dat deze overeenkomst of enig verdrag in de uitwisseling van inlichtingen voorziet die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van de nationale wetten van de overeenkomstsluitende staten, gebruik wordt gemaakt van juridische constructies die ertoe strekken de herkomst of het bestaan van het vermogen te verhullen, wordt de in het eerste lid bedoelde termijn met zeven jaar verlengd in geval van een</p>

inbreuk op de bepalingen van dit Wetboek of van ter uitvoering ervan genomen besluiten.	inbreuk op de bepalingen van dit Wetboek of van ter uitvoering ervan genomen besluiten.
De onroerende voorheffing, de administratieve boete en, voor zover ze niet binnen de in artikel 412 gestelde termijn zijn betaald, de roerende voorheffing en de bedrijfsvoorheffing mogen eveneens worden gevestigd binnen de termijn bepaald in de drie vorige leden	De onroerende voorheffing, de administratieve boete en, voor zover ze niet binnen de in artikel 412 gestelde termijn zijn betaald, de roerende voorheffing en de bedrijfsvoorheffing mogen eveneens worden gevestigd binnen de termijn bepaald in de drie vorige leden
Wanneer de belastingplichtige anders dan per kalenderjaar boekhoudt, wordt voor de toepassing van de vennootschapsbelasting, de belasting van niet-inwoners die overeenkomstig de artikelen 233 en 248 wordt gevestigd, de roerende voorheffing of de bedrijfsvoorheffing, de in het eerste tot derde lid bedoelde termijn verlengd met eenzelfde tijdperk als dat welke is verlopen tussen 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd en de datum van afsluiting van het boekjaar in de loop van hetzelfde jaar.	Wanneer de belastingplichtige anders dan per kalenderjaar boekhoudt, wordt voor de toepassing van de vennootschapsbelasting, de belasting van niet-inwoners die overeenkomstig de artikelen 233 en 248 wordt gevestigd, de roerende voorheffing of de bedrijfsvoorheffing, de in het eerste tot derde lid bedoelde termijn verlengd met eenzelfde tijdperk als dat welke is verlopen tussen 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd en de datum van afsluiting van het boekjaar in de loop van hetzelfde jaar.
Wanneer de belastingplichtige, zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd of de medeschuldenaar zoals bedoeld in artikel 2 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, binnen de in het eerste lid bedoelde termijn, overeenkomstig de artikelen 366 tot 371 een bezwaarschrift heeft ingediend, wordt die termijn verlengd met een tijdperk dat gelijk is aan de tijd die is verlopen tussen de datum van het indienen van het bezwaarschrift en die van de beslissing van de adviseur-generaal of de gedelegeerde ambtenaar, zonder dat die verlenging meer dan zes maanden mag bedragen.	Wanneer de belastingplichtige, zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd of de medeschuldenaar zoals bedoeld in artikel 2 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, binnen de in het eerste lid bedoelde termijn, overeenkomstig de artikelen 366 tot 371 een bezwaarschrift heeft ingediend, wordt die termijn verlengd met een tijdperk dat gelijk is aan de tijd die is verlopen tussen de datum van het indienen van het bezwaarschrift en die van de beslissing van de adviseur-generaal of de gedelegeerde ambtenaar, zonder dat die verlenging meer dan zes maanden mag bedragen.
	Wanneer een belastingplichtige een vordering tot teruggave van de voorheffing op basis van artikel 368/1 binnen de termijn voorzien in het eerste lid, indient, wordt deze termijn verlengd met een periode gelijk aan deze die tussen de datum van de indiening van de vordering tot teruggave en deze van de beslissing van de adviseur-generaal of van de door hem gedelegeerde

	ambtenaar zonder dat deze verlenging hoger mag zijn dan zes maanden.
Art. 368/1	Art. 368/1
	In afwijking van artikel 368, verjaart de vordering tot teruggave van de voorheffing na afloop van drie jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van een in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.
Art. 444	Art. 444
Bij niet-aangifte, bij laattijdige overlegging van de aangifte of in geval van onvolledige of onjuiste aangifte, worden de op het niet aangegeven of laattijdig aangegeven inkomstengedeelte verschuldigde belastingen, bepaald voor enige verrekening van de voorheffingen, de belastingkredieten, het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting en de voorafbetalingen, vermeerderd met een belastingverhoging die wordt bepaald naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. van de op het niet aangegeven inkomstengedeelte of laattijdig aangegeven verschuldigde belastingen.	Bij niet-aangifte, bij laattijdige overlegging van de aangifte of in geval van onvolledige of onjuiste aangifte, worden de op het niet aangegeven of laattijdig aangegeven inkomstengedeelte verschuldigde belastingen, bepaald voor enige verrekening van de voorheffingen, de belastingkredieten, het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting en de voorafbetalingen, vermeerderd met een belastingverhoging die wordt bepaald naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. van de op het niet aangegeven inkomstengedeelte of laattijdig aangegeven verschuldigde belastingen.
	Bij een onjuiste aangifte die aanleiding geeft tot een in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, worden de verschuldigde voorheffingen vermeerderd met een verhoging die wordt bepaald naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld en gaande van 10 pct. tot 200 pct. van de onjuist aangegeven vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing

Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct. belastingverhoging.	Bij ontstentenis van kwade trouw kan worden afgezien van het minimum van 10 pct. belastingverhoging.
Het totaal van de op het niet aangegeven inkomstengedeelte verschuldigde belastingen en de belastingverhogingen mag niet hoger zijn dan het bedrag van de niet aangegeven inkomsten.	Het totaal van de op het niet aangegeven inkomstengedeelte verschuldigde belastingen en de belastingverhogingen mag niet hoger zijn dan het bedrag van de niet aangegeven inkomsten.
De verhoging wordt slechts toegepast wanneer de niet aangegeven inkomsten 2500 EUR bereiken.	De verhoging wordt slechts toegepast wanneer de niet aangegeven inkomsten 2500 EUR bereiken.
Geen belastingverhoging wordt toegepast, wanneer verdoken meerwinsten, als bedoeld in de artikelen 219 en 233, tweede lid, terug in de boekhouding worden opgenomen in een later boekjaar dan het boekjaar tijdens hetwelk de meerwinst werd verwezenlijkt, volgens de in datzelfde artikel 219, vierde lid, bedoelde voorwaarden.	Geen belastingverhoging wordt toegepast, wanneer verdoken meerwinsten, als bedoeld in de artikelen 219 en 233, tweede lid, terug in de boekhouding worden opgenomen in een later boekjaar dan het boekjaar tijdens hetwelk de meerwinst werd verwezenlijkt, volgens de in datzelfde artikel 219, vierde lid, bedoelde voorwaarden.
Wet van 15 juli 2020 houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie	Wet van 15 juli 2020 houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie
Art. 2/1	Art. 2/1
	Voor de toepassing van titel 7 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt de in dit hoofdstuk bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing gelijkgesteld met een in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, van dat Wetboek bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.
Hoofdstuk 3. Taks op de inscheping van een luchtvaartuig	Hoofdstuk 3. Taks op de inscheping van een luchtvaartuig
Wetboek van inkomstenbelastingen 1992	Wetboek van inkomstenbelastingen 1992
Art. 53	Art. 53
Als beroepskosten worden niet aangemerkt :	Als beroepskosten worden niet aangemerkt :
[...]	[...]

	30° de taks op de inschepping van een luchtvaartuig vermeld in artikel 160 van het Wetboek diverse rechten en taksen.
Art. 205, § 2, eerste lid, 8°	Art. 205, § 2, eerste lid, 8°
<u>8° de taksen als bedoeld in artikel 198, § 1, 4° en 8°.</u>	8° de taksen als bedoeld in de artikelen 53, 30°, en 198, § 1, 4°, en 6°.
Hoofdstuk 4. Accijnzen op tabak	Hoofdstuk 4. Accijnzen op tabak
Wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak	Wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak
Art. 3	Art. 3
§1. Op de hier te lande in verbruik gestelde tabaksfabricaten worden een ad valorem accijns en een ad valorem bijzondere accijns geheven die als volgt zijn vastgesteld:	§1. Op de hier te lande in verbruik gestelde tabaksfabricaten worden een ad valorem accijns en een ad valorem bijzondere accijns geheven die als volgt zijn vastgesteld:
<u>1° Sigaren:</u>	1° Sigaren:
<u>a) accijns: 5,00 percent van de kleinhandelsprijs;</u>	a) accijns: 5,00 percent van de kleinhandelsprijs;
<u>b) bijzondere accijns: 5,00 percent van de kleinhandelsprijs;</u>	b) bijzondere accijns: 6,50 percent van de kleinhandelsprijs;
<u>2° Sigaretten:</u>	2° Sigaretten:
<u>a) accijns: 40,04 percent van de kleinhandelsprijs;</u>	a) accijns: 40,04 percent van de kleinhandelsprijs;
<u>b) bijzondere accijns: 0,00 percent van de kleinhandelsprijs;</u>	b) bijzondere accijns: 0,00 percent van de kleinhandelsprijs;
<u>3° Rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak:</u>	3° Rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak:
<u>a) accijns: 31,50 percent van de kleinhandelsprijs;</u>	a) accijns: 31,50 percent van de kleinhandelsprijs;
<u>b) bijzondere accijns: 0,00 percent van de kleinhandelsprijs.</u>	b) bijzondere accijns: 0,00 percent van de kleinhandelsprijs.
<u>§ 2. Naast de in § 1, 2° en 3°, bepaalde ad valorem accijns en ad valorem bijzondere accijns worden sigaretten en rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en</u>	§ 2. Naast de in § 1, 2° en 3°, bepaalde ad valorem accijns en ad valorem bijzondere accijns worden sigaretten en rooktabak van fijne snede voor het rollen van

<u>andere soorten rooktabak die hier te lande tot verbruik werden uitgeslagen, onderworpen aan een specifieke accijns en een specifieke bijzondere accijns, die als volgt zijn vastgesteld:</u>	sigaretten en andere soorten rooktabak die hier te lande tot verbruik werden uitgeslagen, onderworpen aan een specifieke accijns en een specifieke bijzondere accijns, die als volgt zijn vastgesteld:
a) voor sigaretten:	a) voor sigaretten:
- accijns: 6,8914 euro per 1.000 stuks;	- accijns: 6,8914 euro per 1.000 stuks;
- bijzondere accijns: 74,5777 euro per 1.000 stuks;	- bijzondere accijns: 83,1609 euro per 1.000 stuks;
b) voor rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak:	b) voor rooktabak van fijne snede voor het rollen van sigaretten en andere soorten rooktabak:
- accijns: 0,0000 euro per kilogram;	- accijns: 0,0000 euro per kilogram;
- bijzondere accijns: 63,3083 euro per kilogram.	- bijzondere accijns: 75,1654 euro per kilogram.
Titel 3 – Sociale zaken	Titel 3 – Sociale zaken
Enig hoofdstuk – Financiering van het RSZ-globaal beheer ter compensatie van de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid	Enig hoofdstuk – Financiering van het RSZ-globaal beheer ter compensatie van de verlaging van de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid
Programmawet van 27 december 2021	Programmawet van 27 december 2021
Art. 118	Art. 118
<u>In afwijking van artikel 6 van de wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid, worden de bedragen van de alternatieve financiering voor het stelsel van de werknemers voor het jaar 2022 vastgesteld op 7 000 186 duizend euro, afgenomen van het nettobedrag van de geïnde btw en 3 293 620 duizend euro afgenomen op het nettobedrag van de geïnde roerende voorheffing.</u>	In afwijking van artikel 6 van de wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid, worden de bedragen van de alternatieve financiering voor het stelsel van de werknemers voor het jaar 2022 vastgesteld op 7 102 192 duizend euro, afgenomen van het nettobedrag van de geïnde btw en 3 341 614 duizend euro afgenomen op het nettobedrag van de geïnde roerende voorheffing.
Wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid	Wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid

Art. 6	Art. 6
	<p>§ 4. Vanaf 2023 worden de percentages in dit artikel dermate vastgesteld dat de bedragen van de alternatieve financieringen bedoeld in artikelen 2, § 1 en 3, § 1, een bijkomend bedrag van 200 miljoen euro omvatten, zijnde het bedrag van de minderontvangsten door de wijzigingen aan de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid.</p>

Avis n° 21/2022 du 16 février 2022**Objet : Demande d'avis sur les articles 20, 29 et 33 de l'avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail (CO-A-2022-005)**

Le Centre de Connaissances de l'Autorité de protection des données (ci-après « l'Autorité »),
Présent.e.s : Madame Marie-Hélène Descamps et Messieurs Yves-Alexandre de Montjoye et Bart Preneel;

Vu la loi du 3 décembre 2017 *portant création de l'Autorité de protection des données*, en particulier les articles 23 et 26 (ci-après « LCA ») ;

Vu le règlement (UE) 2016/679 *du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE* (ci-après « RGPD ») ;

Vu la loi du 30 juillet 2018 *relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel* (ci-après « LTD ») ;

Vu la demande d'avis du Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances du gouvernement fédéral, Vincent Van Peteghem, reçue en date 24 décembre 2021 ;

Vu les informations complémentaires reçues en date des 17, 18, 20 et 25 janvier 2022 ;

émet, le 16 février 2022, l'avis suivant :

I. Objet de la demande

1. La Ministre du gouvernement fédéral qui a les Finances dans ses attributions a sollicité l'avis de l'Autorité sur les articles 20, 29 et 33 de l'avant-projet de loi portant réduction de charges sur le travail (ci-après « l'avant-projet de loi »).

II. Examen

a. Déclaration de précompte professionnel (art. 20 de l'avant-projet de loi)

2. L'article 20 de l'avant-projet de loi complète l'article 312 du Code d'impôts sur les revenus (CIR) afin de prévoir une habilitation au Roi plus étendue que ce qui existe actuellement pour la détermination de la déclaration que les contribuables doivent faire pour bénéficier d'une dispense de paiement du précompte professionnel. L'intention de l'auteur de l'avant-projet de loi est de pallier les limites de déclaration actuelle de précompte professionnel en augmentant la quantité de données systématiquement demandées dans ce cadre. Selon l'exposé des motifs, actuellement, l'administration fiscale « *ne dispose, par employeur, que du montant global du précompte professionnel qui est dispensé de versement et du montant global du revenu imposable qui donne droit à la dispense de versement. Cela a pour conséquence que l'administration fiscale n'a pas de vue directe sur le nombre de travailleurs, sur la hauteur des rémunérations individuelles de ces travailleurs ou sur la hauteur du précompte professionnel qui est retenu sur ces rémunérations et sur lesquelles la dispense de versement de précompte professionnel a été appliquée. Actuellement, ces informations ne peuvent être obtenues que lorsque l'administration demande à l'employeur les listes nominatives et les documents accompagnants visés à l'annexe IIIter de l'AR/CIR 92.* »
3. A cet effet, l'article 312 en projet du CIR prévoit le Roi peut déterminer que cette déclaration doive mentionner une série d'informations y listées, concernant les travailleurs pour lesquels le précompte professionnel n'a pas été (entièrement) versé au Trésor.
4. Tout d'abord, afin de rendre cette disposition en projet conforme à l'article 6.3 du RGPD, il convient d'y insérer la finalité de cette communication obligatoire de données, à savoir, ainsi qu'il ressort des informations complémentaires reçues de la déléguée du Ministre, permettre à l'Administration fiscale de vérifier le respect des conditions légales requises pour pouvoir bénéficier des dispenses totales ou partielles de précompte professionnel.

5. Interrogé quant aux catégories de données à caractère personnel complémentaires qui seront systématiquement collectées par le biais de la déclaration et quant à la justification quant au caractère nécessaire de ces données, la déléguée du Ministre a précisé que « het is dus niet de bedoeling dat de belastingplichtige nieuwe gegevens verstrekt. Het is enkel de bedoeling om de aangifte van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing te kunnen loskoppelen van de aangifte van de bedrijfsvoorheffing, en hierin ook enkele gegevens te kunnen opvragen die tot vandaag door de belastingplichtige ter beschikking moeten kunnen worden gesteld in geval van controle » et que « de wet voorziet (met uitzondering van één van de 12 verschillende vrijstellingen), dat het bedrag moet worden berekend op basis van de bezoldiging van de werknemer die in aanmerking komt. Hierdoor voldoet de huidige aangifte absoluut niet om het juiste vrijstellingsbedrag te kunnen verifiëren, waardoor de Koning vraagt om deze gegevens afzonderlijk bij te houden en deze voor te leggen in geval van controle ».
6. Par conséquent, mis à part pour la dispense de précompte professionnel dont montant ne dépend des rémunérations payées par l'employeur (à laquelle la déléguée du Ministre fait allusion), les catégories de données à caractère personnel listées à l'article 312, al. 2 en projet du CIR (à savoir, les données relatives à « l'identité complète » des employés du redevable du précompte professionnel, les montants des rémunérations payées ayant servi de base pour la détermination du précompte professionnel, le détail des calculs réalisés par les employeurs pour chaque dispense (code identifiant la nature de la dispense, montant comprenant soit la base de la dispense de versement de précompte professionnel, soit les rémunérations imposables payées sur lesquelles le précompte n'est pas dû et montant de précompte professionnel non dû) apparaissent pertinentes et nécessaires pour la finalité poursuivie. Par conséquent, il convient de préciser, à l'article 312 en projet du CIR, que cette collecte systématique du montant des rémunérations payées aux travailleurs concernés ne concerne pas la catégorie de dispense visée par la déléguée.
7. Interrogée quant aux catégories de données d'identification des employés qui seront nécessaires à l'administration fiscale pour la finalité précitée, la déléguée du Ministre n'a pas précisé lesdites catégories de données mais a uniquement mis en avant qu'il s'agit « de gegevens die nodig zijn om de werknemer te kunnen identificeren. De Koning zal bepalen welke gegevens concreet worden bedoeld ». En l'espèce, l'Autorité n'a pas d'objection à ce que ces catégories de données d'identification soient déterminées par le Roi mais, dans le respect du principe de proportionnalité, il convient de remplacer les termes « identité complète » par « catégories de données d'identification à déterminer par le Roi ».

8. Quant à la collecte du numéro du Registre national de chacun de ces travailleurs, l'Autorité rappelle que l'article 87 du RGPD prévoit que les Etats membres adoptant un numéro d'identification national doivent veiller à ce qu'il ne soit utilisé que sous réserve de garanties appropriées pour les droits et libertés de la personne concernée. L'article 8 de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques (LRN) limite l'utilisation du numéro d'identification du Registre aux tâches d'intérêt général et dispense d'autorisation préalable par Arrêté ministériel les organismes qui sont habilités à utiliser ce numéro à cet effet par ou en vertu d'une loi. Toute disposition légale qui prévoit une telle utilisation doit prévoir un minimum de garantie. Comme la Commission de protection de la vie privée (CPVP), prédécesseur en droit de l'Autorité, a déjà eu l'occasion de le mettre en évidence¹, « *de telles garanties impliquent :*

- *que l'utilisation d'un numéro d'identification général soit limitée aux cas où il est strictement nécessaire étant donné que son utilisation implique des risques en termes d'interconnexion de fichiers,*
- *que les finalités de cette utilisation soient précisées clairement et explicitement afin que l'on puisse entrevoir les types de traitements visés²,*
- *que la durée de conservation de ce numéro et ses éventuelles communications à des tiers soient également encadrées,*
- *que des mesures techniques et organisationnelles encadrent adéquatement son utilisation sécurisée et*
- *que le non-respect des dispositions encadrant son utilisation soit sanctionné au moyen de sanctions effectives, proportionnées et dissuasives ».*

9. Par conséquent, l'avant-projet de loi sera adapté en conséquence en précisant la finalité précise et concrète pour laquelle ce numéro sera utilisé dans ce cadre par l'administration fiscale en charge du calcul du précompte professionnel dû en la limitant au strict nécessaire et proportionné au regard de cette mission.

10. Enfin, l'Autorité relève l'absence de précision, à l'article 312 en projet du CIR, de la durée pendant laquelle l'administration fiscale va conserver les données collectées via la déclaration de précompte professionnel pour vérifier le respect des conditions légales requises pour pouvoir bénéficier des dispenses totales ou partielles de précompte professionnel ; alors qu'il s'agit d'un élément essentiel permettant de garantir la prévisibilité de ce traitement de données à caractère personnel. Interrogée quant à la durée pendant laquelle l'administration fiscale conservera ces informations, la déléguée du Ministre s'est référée à la durée de conservation déterminée à l'article 5 de la loi

¹ Avis 19/2018 du 29 février 2018 sur l'avant-projet de loi portant des dispositions diverses « Intérieur ».

² *Enoncer uniquement « l'identification » comme finalité d'utilisation du numéro d'identification du Registre national ne répond pas à ces critères. Les raisons pour lesquelles l'identification est réalisée et le cadre de l'utilisation de ce numéro doivent être précisés de manière telle que l'on puisse entrevoir les types de traitements qui seront réalisés à l'aide de ce numéro.*

du 3 août 2012 *portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le SPF Finances dans le cadre de ses missions*. L'Autorité relève que cette disposition légale détermine la durée de conservation par le SPF Finances de données à caractère personnel traitées pour d'autres finalités que celle consistant à calculer le montant de précompte professionnel dû par les contribuables. Cette omission doit par conséquent être corrigée dans l'avant-projet de loi (ou, à tout le moins, dans l'AR qui sera pris en exécution de l'article 312 en projet du CIR, ce qui nécessite de compléter la délégation au Roi en y ajoutant la tâche de détermination de cette durée de conservation) et ce, dans le respect du principe de limitation de conservation du RGPD (art. 5.1.e RGPD). A cet effet, l'auteur de l'avant-projet de loi aura utilement égard au délai endéans lequel l'administration fiscale peut entamer une procédure en rectification ou taxation d'office à l'encontre des contribuables concernés.

b. Taxe sur l'embarquement dans un aéronef (art. 29 et 33 de l'avant-projet de loi)

11. Le Chapitre 3 de l'avant-projet de loi introduit, dans le Code des droits et taxes divers (C.D.T.D.), une taxe d'embarquement dans les aéronefs touchant l'aviation civile en vue, ainsi qu'il ressort de l'exposé des motifs, de sensibiliser les voyageurs aériens aux coûts sociaux de la pollution associée à ces vols. Le projet consiste à percevoir une taxe par passager sur tous les vols civils. Le montant de cette taxe est plus important pour les vols court-courriers de moins de 500 km.
12. L'article 29 de l'avant-projet de loi prévoit que le redevable de la taxe est le transporteur aérien et impose aux transporteurs aériens ayant leur siège social hors de l'Espace économique européen de faire agréer un représentant responsable solidairement de la déclaration de la taxe et de son paiement. Cette disposition n'encadrant pas de traitement de données à caractère personnel, l'Autorité n'est pas compétente pour se prononcer par voie d'avis à son sujet.
13. L'article 33 de l'avant-projet insère un article 165 dans le C.D.T.D. qui impose à l'exploitant de l'aéroport de fournir au service compétent de l'administration fiscale « *les données nécessaires, déterminées par le Roi, pour assurer la juste perception de la taxe* ». L'alinéa 3 en projet ajoute que « *le Roi peut déterminer des éléments utiles et nécessaires pour la perception de la taxe parmi lesquels, en vue de l'identification des transporteurs aériens : leur numéro d'entreprise dans le cas des personnes morales, ou leur numéro de registre national dans le cas de personne physique* ».
14. L'Autorité n'a pas d'objection à ce que soit déléguée au Roi la détermination des catégories de données qui devront être communiquées à l'administration fiscale par les transporteurs aériens pour assurer la perception de la taxe pour autant que ne soient pas **systématiquement** collectés

Avis 21/2022 - 6/7

les détails de tous les déplacements des clients des transporteurs aériens et leurs données d'identification³ (ce qui générerait alors une ingérence importante dans le chef desdits clients ; tous les éléments essentiels de ce type de traitement devant alors être fixés préalablement par le législateur au sens formel du terme). Par souci de cohérence, le caractère obligatoire de la détermination des éléments essentiels des traitements de données nécessaires à la perception de la taxe sera toutefois prévu⁴ à l'alinéa 3 de l'article 165 en projet du C.D.T.D comme c'est le cas à l'alinéa 1 de l'article 165 en projet du C.D.T.D.

15. Pour répondre au principe de prévisibilité des traitements de données à caractère personnel, la durée de conservation des données ainsi collectées devra également être déterminée par le Roi. La délégation au Roi sera complétée en ce sens.
16. L'Autorité rappelle que la détermination des autres modalités de ce traitement par le Roi devra se faire dans le respect du principe de minimisation du RGPD.

Par ces motifs,

L'Autorité,

Considère que l'avant-projet de loi soumis pour avis doit être adapté en ce sens :

1. Mention de la finalité de la déclaration de précompte professionnel à l'article 312 en projet du CIR (cons. 4) ;
2. Exclusion, à l'article 312 en projet du CIR, de la collecte systématique d'information relatives aux rémunérations versées au employés pour la dispense de précompte professionnel dont le montant ne dépend pas desdites rémunération (cons. 6) ;
3. Remplacement, à l'article 312 en projet du CIR, de la notion « d'identité complète » par « catégories de données d'identification à déterminer par le Roi » (cons. 7) ;
4. Précision, à l'article 312 du CIR en projet, de la finalité précise et concrète pour laquelle le numéro de Registre national des employés sera collecté via la déclaration de précompte professionnel (cons. 8 et 9) ;
5. Ajout de la durée pendant laquelle l'administration sera habilitée à conserver la déclaration de précompte professionnel (cons.10) ;
6. Au niveau de l'article 165 en projet du C.D.T.D, précision du caractère obligatoire de la délégation au Roi à l'alinéa 3 et ajout de la détermination de durée de conservation par

³ Ce qui n'apparaît pas à première vue comme nécessaire pour la perception de la taxe et ce qui ne ressort pas de l'exposé des motifs.

⁴ Les termes « *Le Roi peut déterminer* » seront remplacés par « Le Roi détermine ».

Avis 21/2022 - 7/7

l'administration fiscale de la déclaration pour la taxe sur les aéronefs dans cette délégation au Roi (cons. 14 et 15).

Rita Van
Nuffelen
(Authenticat
ion)

Digitally signed by
Rita Van Nuffelen
(Authentication)
Date: 2022.02.17
08:50:13 +01'00'

Pour le Centre de Connaissances,
Rita Van Nuffelen – Responsable a.i. du Centre de Connaissances

Advies nr. 21/2022 van 16 februari 2022

Betreft: Adviesaanvraag met betrekking tot de artikelen 20, 29 en 33 van het voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid (CO-A-2022-005)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"), aanwezig: mevrouw Marie-Hélène Descamps en de heren Yves-Alexandre de Montjoye en Bart Preneel;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van vice-eersteminister en minister van Financiën van de federale regering, de heer Vincent Van Peteghem, ontvangen op 24 december 2021;

Gelet op de aanvullende informatie ontvangen op 17, 18, 20 en 25 januari 2022;

Brengt op 16 februari 2022 het volgende advies uit:

I. Onderwerp van de aanvraag

1. De minister van de federale regering die bevoegd is voor Financiën heeft het advies van de Autoriteit gevraagd met betrekking tot de artikelen 20, 29 en 33 van het voorontwerp van wet houdende verlaging van lasten op arbeid (hierna "het voorontwerp van wet").

II. Onderzoek**a. Aangifte van bedrijfsvoorheffing (artikel 20 van het voorontwerp van wet)**

2. Artikel 20 van het voorontwerp van wet is een aanvulling van artikel 321 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (WIB) om te voorzien in een ruimere machtiging van de Koning dan thans het geval is voor de bepaling van de aangifte die de belastingplichtigen moeten doen om een vrijstelling van de betaling van bedrijfsvoorheffing te genieten. Het is de bedoeling van de opsteller van het voorontwerp van wet om de beperkingen van de huidige aangifte van bedrijfsvoorheffing te verhelpen door het aantal gegevens dat in dit verband systematisch wordt gevraagd te verhogen. Volgens de memorie van toelichting beschikt de fiscale administratie vandaag "per werkgever enkel over het globale bedrag van de bedrijfsvoorheffing dat van de doorstorting is vrijgesteld en het globale bedrag aan belastbare inkomsten dat recht geeft op de vrijstelling van doorstorting. Hieruit volgt dat de fiscale administratie geen rechtstreeks zicht heeft op het aantal werknemers, de hoogte van de individuele bezoldigingen van deze werknemers of de hoogte van de bedrijfsvoorheffing die op deze bezoldigingen wordt ingehouden en waar de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing op wordt toegepast. Deze informatie kan dan op dit ogenblik ook enkel worden bekomen wanneer de administratie aan de werkgever de in bijlage III ter van het KB/WIB 92 bedoelde nominatieve lijsten en bijhorende documenten opvraagt. »
3. Daarom bepaalt artikel 312 in ontwerp van het WIB dat de Koning kan bepalen dat deze aangifte een aantal gegevens moet vermelden die daarin worden opgesomd met betrekking tot de werknemers voor wie de bedrijfsvoorheffing niet (volledig) in de Schatkist is gestort.
4. Eerst en vooral moet, teneinde deze bepaling in ontwerp in overeenstemming te brengen met artikel 6, lid 3, van de AVG, het doel van deze verplichte mededeling van gegevens erin worden opgenomen, namelijk, zoals blijkt uit de door de afgevaardigde van de minister verstrekte aanvullende informatie, de fiscale administratie in staat stellen om te controleren of is voldaan aan de vereiste wettelijke voorwaarden om volledige of gedeeltelijke vrijstellingen van bedrijfsvoorheffing te genieten.

5. Gevraagd naar de categorieën van aanvullende persoonsgegevens die systematisch zullen worden verzameld door middel van de verklaring, en naar de rechtvaardiging voor de noodzaak van deze gegevens, preciseerde de afgevaardigde van de minister: "Het is dus niet de bedoeling dat de belastingplichtige nieuwe gegevens verstrekt. Het is enkel de bedoeling om de aangifte van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing te kunnen loskoppelen van de aangifte van de bedrijfsvoorheffing, en hierin ook enkele gegevens te kunnen opvragen die tot vandaag door de belastingplichtige ter beschikking moeten kunnen worden gesteld in geval van controle » en « De wet voorziet (met uitzondering van één van de 12 verschillende vrijstellingen), dat het bedrag moet worden berekend op basis van de bezoldiging van de werknemer die in aanmerking komt. Hierdoor voldoet de huidige aangifte absoluut niet om het juiste vrijstellingsbedrag te kunnen verifiëren, waardoor de Koning vraagt om deze gegevens afzonderlijk bij te houden en deze voor te leggen in geval van controle. »
6. Met uitzondering van de vrijstelling van bedrijfsvoorheffing waarvan het bedrag niet afhangt van de door de werkgever betaalde bezoldigingen (waarop de afgevaardigde van de minister zinspeelde), zijn de categorieën van persoonsgegevens die zijn opgesomd in artikel 132, tweede lid, in ontwerp, van het WIB (namelijk de gegevens met betrekking tot "*de volledige identiteit*" van de werknemers van degene die bedrijfsvoorheffing verschuldigd is, de bedragen van de betaalde bezoldigingen die als grondslag hebben gediend voor de vaststelling van de bedrijfsvoorheffing, de bijzonderheden van de berekeningen van de werkgevers voor elke vrijstelling (code ter identificatie van de aard van de vrijstelling, bedrag dat ofwel de grondslag van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing omvat, ofwel de betaalde belastbare bezoldigingen waarop geen bedrijfsvoorheffing verschuldigd is en het bedrag van de niet verschuldigde bedrijfsvoorheffing) ter zake dienend en noodzakelijk voor het beoogde doeleinde. Bijgevolg moet in artikel 312 in ontwerp van het WIB worden verduidelijkt dat deze systematische verzameling van het bedrag van de aan de betrokken werknemers betaalde bezoldigingen geen betrekking heeft op de door de afgevaardigde bedoelde vrijstellingscategorie.
7. Toen de afgevaardigde van de minister werd gevraagd naar de categorieën van identificatiegegevens van werknemers die de fiscale administratie voor het bovengenoemde doel nodig zullen hebben, preciseerde zij de genoemde gegevenscategorieën niet, maar gaf enkel aan dat het ging om « de gegevens die nodig zijn om de werknemer te kunnen identificeren. De Koning zal bepalen welke gegevens concreet worden bedoeld ». In het onderhavige geval heeft de Autoriteit er geen bezwaar tegen dat deze categorieën van identificatiegegevens door de Koning worden vastgesteld, maar het beginsel van evenredigheid indachtig, dienen de woorden "*volledige identiteit*" te worden vervangen door "categorieën van identificatiegegevens die door de Koning worden bepaald".

8. Wat betreft het verzamelen van het rijksregisternummer van ieder van deze werknemers, herinnert de Autoriteit eraan dat artikel 87 van de AVG bepaalt dat de lidstaten die een nationaal identificatienummer invoeren, erover moeten waken dat dit alleen wordt gebruikt met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene. Artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (WRR) beperkt het gebruik van het identificatienummer van het Register tot de taken van algemeen belang, en stelt de instellingen die bij of krachtens een wet gemachtigd zijn dat nummer met dat doel te gebruiken, vrij van voorafgaande machtiging bij ministerieel besluit. Elke wettelijke bepaling die in een dergelijk gebruik voorziet, moet een minimum aan waarborg bieden. Zoals de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (CBPL), voorganger in rechte van de Autoriteit, reeds eerder heeft benadrukt¹, « *impliceren dergelijke waarborgen:*

- *dat het gebruik van een algemeen identificatienummer beperkt wordt tot de gevallen waarin dit strikt noodzakelijk is, aangezien het risico's impliceert inzake koppeling van bestanden,*
- *dat de doeleinden duidelijk en expliciet worden gepreciseerd zodat men de beoogde soorten verwerkingen kan vermoeden²,*
- *dat de bewaartermijn van dat nummer en de eventuele mededelingen ervan aan derden eveneens worden omkaderd,*
- *dat de technische en organisatorische maatregelen het beveiligd gebruik passend omkaderen, en*
- *dat de niet-naleving van de bepalingen die het gebruik omkaderen, gesanctioneerd worden met effectieve, proportionele en ontradende sancties. »*

9. Het voorontwerp van wet moet derhalve dienovereenkomstig te worden aangepast door het precieze en concrete doel te preciseren waarvoor dit nummer in dat kader zal worden gebruikt door de fiscale administratie die belast is met de berekening van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing, en dit doel te beperken tot hetgeen strikt noodzakelijk en evenredig is in het licht van deze taak.

10. Ten slotte wijst de Autoriteit erop dat in artikel 312 in ontwerp van het WIB de periode niet wordt gepreciseerd gedurende welke de fiscale administratie de gegevens zal bewaren die worden verzameld via de aangifte van de bedrijfsvoorheffing om na te gaan of aan de wettelijke voorwaarden is voldaan om volledige of gedeeltelijke vrijstellingen van bedrijfsvoorheffing te kunnen genieten, hoewel dit een essentieel element is om de voorspelbaarheid van deze verwerking van persoonsgegevens te waarborgen. Gevraagd naar de periode gedurende welke de

¹ Advies 19/2018 van 29 mei 2018 over een voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen "Binnenlandse Zaken".

² Enkel "identificatie" opsommen als doeleinde voor het gebruik van het identificatienummer van het Rijksregister beantwoordt niet aan deze criteria. De redenen waarom de identificatie plaatsvindt en het kader waarin dit nummer wordt gebruikt, dienen te worden gepreciseerd, zodat men de soorten verwerkingen kan zien die met behulp van dit nummer zullen worden uitgevoerd.

fiscale administratie deze informatie zal bewaren, verwees de afgevaardigde van de minister naar de bewaartermijn bepaald in artikel 5 van de wet van 3 augustus 2012 *houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten*. De Autoriteit wijst erop dat deze wettelijke bepaling bepaalt hoe lang de FOD Financiën persoonsgegevens bewaart die worden verwerkt voor andere doeleinden dan het berekenen van het bedrag van de door de belastingplichtige de verschuldigde bedrijfsvoorheffing. Deze nalatigheid moet bijgevolg in het voorontwerp van wet worden rechtgezet (of ten minste, in het KB dat zal worden uitgevaardigd ter uitvoering van artikel 312 in ontwerp van het WIB, waarin de delegatie aan de Koning moet worden aangevuld met de taak om deze bewaartermijn te bepalen), met inachtneming van het beginsel van opslagbeperking van de AVG (artikel 5, lid 1, punt e), van de AVG). Hiertoe moet de opsteller van het voorontwerp van wet rekening houden met de termijn waarbinnen de fiscale administratie een procedure tot rectificatie of aanslag van ambtswege tegen de betrokken belastingplichtigen kan beginnen.

b. Taks op de inscheping van een luchtvaartuig (artikelen 29 en 33 van het voorontwerp van wet)

11. Hoofdstuk 3 van het voorontwerp van wet introduceert in het Wetboek diverse rechten en taksen (WDRT) een inschepingstaks op de burgerluchtvaart, met als doel, zoals blijkt uit de memorie van toelichting, vliegtuigreizigers bewuster te maken van de maatschappelijke kosten van de vervuiling die met vliegen samenhangt. Het ontwerp heeft de bedoeling een taks per passagier te heffen op alle burgerlijke vluchten. Het bedrag van die taks is hoger voor korte afstandsvluchten van minder dan 500 km.
12. Artikel 29 van het voorontwerp van wet bepaalt de belastingschuldigen, namelijk de luchtvaartmaatschappij, en verplicht de luchtvaartmaatschappijen die hun maatschappelijke zetel buiten de Europese Economische Ruimte hebben, een aansprakelijke vertegenwoordiger te laten erkennen die zich hoofdelijk verbindt tot de aangifte van de taks en de betaling ervan. Aangezien deze bepaling geen betrekking heeft op de verwerking van persoonsgegevens, is de Autoriteit niet bevoegd hierover een advies uit te brengen.
13. Artikel 33 van het voorontwerp voegt een artikel 165 in het WDRT in, dat de luchthavenexploitant verplicht aan de bevoegde dienst van de fiscale administratie "*de door de Koning bepaalde nodige gegevens te verstrekken om de juiste heffing van de taks te verzekeren*". Het derde lid in ontwerp voegt eraan toe dat "*de Koning de mogelijkheid wordt geboden om nuttige en noodzakelijke elementen te bepalen voor de juiste heffing van de taks, waaronder voor de identificatie van de luchtvaartmaatschappijen: hun ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen, of hun rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen*".

14. De Autoriteit heeft geen bezwaar tegen de delegatie aan de Koning van de vaststelling van de categorieën van gegevens die door de luchtvaartmaatschappijen aan de fiscale administratie moeten worden meegedeeld om de juiste heffing van de taks te verzekeren, voor zover de bijzonderheden van alle verplaatsingen van de klanten van de luchtvaartmaatschappijen en hun identificatiegegevens niet **systematisch** worden verzameld³ (hetgeen voor de genoemde klanten een belangrijke inmenging tot gevolg zou hebben; alle essentiële elementen van dit soort verwerking zouden dan vooraf door de wetgever in de formele zin van het woord moeten worden vastgelegd). Om redenen van samenhang moet het verplichte karakter van de vaststelling van de essentiële elementen van de voor de heffing van de taks noodzakelijke gegevensverwerkingen, worden opgenomen⁴ in het derde lid van artikel 165 in ontwerp van het WDRT, zoals het geval is in het eerste lid van artikel 165 in ontwerp van het WDRT.
15. Om te beantwoorden aan het beginsel van voorspelbaarheid van de verwerking van persoonsgegevens, moet de bewaartermijn van de aldus verzamelde gegevens eveneens door de Koning worden vastgesteld. De delegatie aan de Koning dient in die zin te worden vervolledigd.
16. De Autoriteit herinnert eraan dat de vaststelling van de andere modaliteiten van deze verwerking door de Koning moet gebeuren met inachtneming van het beginsel van minimale gegevensverwerking van de AVG.

Om deze redenen,

De Autoriteit

is van mening dat het voorontwerp van wet dat voor advies voorligt, als volgt moet worden aangepast:

1. Vermelding van het doeleinde van de aangifte van de bedrijfsvoorheffing in artikel 312 in ontwerp van het WIB (punt 4);
2. Uitsluiting in artikel 312 in ontwerp van het WIB van de systematische verzameling van informatie betreffende de bezoldigingen die aan de werknemers zijn betaald met het oog op de vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing waarvan het bedrag niet van de genoemde bezoldigingen afhangt (punt 6);
3. Vervanging in artikel 312 in ontwerp van het WIB van het begrip "volledige identiteit" door "categorieën van identificatiegegevens die door de Koning worden bepaald" (punt 7);

³ Hetgeen op het eerste gezicht niet meteen noodzakelijk lijkt voor de heffing van de taks en niet blijkt uit de memorie van toelichting.

⁴ De woorden "*De Koning kan bepalen*" moeten worden vervangen door "De Koning bepaalt".

Advies 21/2022 - 7/7

4. Verduidelijking in artikel 312 van het WIB in ontwerp van het precieze en concrete doel waarvoor het rijksregisternummer van de werknemers via de aangifte van de bedrijfsvoorheffing zal worden verzameld (punten 8 en 9);
5. Toevoeging van de periode gedurende welke de administratie het recht heeft de aangifte van de bedrijfsvoorheffing te bewaren (punt 10);
6. Verduidelijking in het derde lid van artikel 165 in ontwerp van het WDRT van het verplichte karakter van de delegatie aan de Koning, en toevoeging van de bepaling door de fiscale administratie van de bewaartermijn van de aangifte van de taks op luchtvaartuigen in deze delegatie aan de Koning (punten 14 en 15).

Rita Van
Nuffelen
(Authenticati
on)

Digitally signed by
Rita Van Nuffelen
(Authentication)
Date: 2022.02.17
08:48:27 +01'00'

Voor het Kenniscentrum,

Rita Van Nuffelen - Verantwoordelijke a.i. van het Kenniscentrum